

วันที่ ๙ สิงหาคม ๒๕๖๗ เวลา ๐๘.๐๐ น. พล.ต.อ.ต่อศักดิ์ สุขวิมล ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ เป็นประธานกิจกรรมเนื่องในโอกาสมหามงคลวันเฉลิมพระชนมพรรษา สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ พระบรมราชชนนีพันปีหลวง ๙๒ พรรษา ๑๒ สิงหาคม ๒๕๖๗ สำนักงานตำรวจแห่งชาติกำหนดให้มีการจัดกิจกรรมเฉลิมพระเกียรติฯ ด้วยความจงรักภักดีและสำนึกในพระมหากรุณาธิคุณอันหาที่สุดมิได้ โดยพิธีต่าง ๆ ประกอบด้วยพิธีเจริญพระพุทธมนต์ถวายพระพรชัยมงคล, พิธีทำบุญตักบาตรพระสงฆ์ ๙๓ รูป ถวายเป็นพระราชกุศล และพิธีถวายพระพรชัยมงคล และลงนามถวายพระพร

วันที่ ๒๗ สิงหาคม ๒๕๖๗ พล.ต.ท.อภิชาติ สุริบุญญา Ph.D. ผบ.ช.กมค. เป็นประธานการประชุมร่วมกับผู้แทนเกาหลีใต้ในการประชุมระดับเจ้าหน้าที่อาวุโสอาเซียนว่าด้วยการป้องกันปราบปรามอาชญากรรมข้ามชาติ โดยการประชุมดังกล่าวนอกจากผู้แทนประเทศสมาชิกอาเซียนแล้ว ยังมีประเทศคู่เจรจาที่สำคัญของอาเซียน ๓ ประเทศได้แก่ จีน ญี่ปุ่น และเกาหลีใต้ ซึ่งไทยได้รับมอบหมายจากอาเซียนให้ทำหน้าที่เป็นประเทศผู้ประสานงานกับเกาหลีใต้เป็นเวลา ๒ ปีนับแต่เดือนกรกฎาคม ๒๕๖๗ เป็นต้นมา

วารสารตำรวจ

วารสาร ปีที่ ๖๐ ฉบับที่ ๔๘๐ เดือนกรกฎาคม - กันยายน ๒๕๖๗

ตำรวจ

ISSN 1685-2672

ปีที่ ๖๐ ฉบับที่ ๔๘๐ เดือนกรกฎาคม - กันยายน ๒๕๖๗

วันที่ ๒๔ กรกฎาคม ๒๕๖๗ เวลา ๐๗.๓๐ น.
 พล.ต.อ.ต่อศักดิ์ สุขวิมล ผบ.ตร. และคุณนิภาพรรณ สุขวิมล ร่วมพิธี
 ทำบุญตักบาตรพระสงฆ์ ถวายพระราชกุศล เนื่องในโอกาสวันเฉลิมพระชนมพรรษา
 พระบาทสมเด็จพระปรเมนทรรามาธิบดีศรีสินทรมหาวชิราลงกรณ
 มหิตโรดมพิลราชวรังกูร กิตติสิริสมบูรณอดุลยเดช สยามินทราธิเบศรราชวโรดม
 บรมนาถบพิตร พระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัว
 ณ บริเวณท้องสนามหลวง

วัตถุประสงค์

- ส่งเสริมการปกครองระบอบประชาธิปไตย โดยมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข
- ส่งเสริมสัมพันธ์ระหว่างส่วนราชการทั่วไป และส่วนราชการในสังกัดสำนักงานตำรวจแห่งชาติ
- เผยแพร่ กฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ คำสั่ง และนโยบายต่าง ๆ ของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ โดยเป็นกลางทางการเมือง
- ส่งเสริมข้าราชการตำรวจและบุคคลทั่วไป ได้ใช้เป็น “เวทีโลกทัศน์” แสดงความคิดเห็น ข้อเสนอแนะที่สร้างสรรค์
- เผยแพร่วิชาการ สารคดี ข่าวสาร และเหตุการณ์สำคัญในปัจจุบัน

เกณฑ์การพิจารณาบทความและสารคดี

- เนื้อหาสาระเป็นประโยชน์ต่อส่วนรวม และสำนักงานตำรวจแห่งชาติ
- เป็นเรื่องที่มีแนวคิด สร้างสรรค์ เหมาะกับกาลสมัย
- ไม่ขัดต่อความสงบเรียบร้อยและศีลธรรมอันดีงามของประชาชน
- มุ่งให้ความรู้ หรือความบันเทิง ไม่มุ่งโจมตีบุคคลหรือสถาบันใดโดยเฉพาะ
- ใช้ภาษาและสำนวนโวหารดี

กติกากองบรรณาธิการ

- ส่งต้นฉบับพร้อมแจ้งนาม และที่อยู่ของผู้เขียนให้ชัดเจน
- เป็นสิทธิของกองบรรณาธิการที่จะพิจารณานำลงพิมพ์หรือไม่ เมื่อใด
- กองบรรณาธิการถือสิทธิในการแก้ไขเพิ่มเติม หรือตัดตอน
- กองบรรณาธิการจะไม่ส่งต้นฉบับคืน ไม่ว่ากรณีใดๆ

บทความ ข้อคิดเห็น หรือข้อเสนอที่ปรากฏในวารสารตำรวจเป็นงานประพันธ์หรือวรรณกรรมของผู้ประพันธ์หรือผู้เขียนโดยเฉพาะ กองกฎหมาย สำนักงานกฎหมายและคดี สำนักงานตำรวจแห่งชาติและกองบรรณาธิการไม่จำเป็นต้องเห็นด้วย

สารบัญ CONTENT

หน้า

บรรณาธิการแถลง _____ ๓

บทความพิเศษ

- เรื่อง อำนวยความสะดวกแบบใด จึงถูกลงโทษทางวินัย ให้กักขัง ๗ วัน _____ ๔
โดย นายปกครอง
- เรื่อง การใช้น้ำเหลืองผสมเกล็ดเลือดเข้มข้นในการรักษาภาวะผมร่วงและศีรษะล้าน _____ ๘
โดย พ.ต.อ.เฉลิมเกียรติ รวีภักดิ์ นายแพทย์ (สบ ๕) กลุ่มงานศัลยกรรม รพ.ตร.

กฎหมาย ระเบียบ คำสั่ง

- กฎกระทรวงกำหนดกรณีการจัดซื้อจัดจ้างพัสดุโดยวิธีเฉพาะเจาะจง (ฉบับที่ ๕) _____ ๑๖
พ.ศ. ๒๕๖๗
- ระเบียบคณะกรรมการบริหารศาลยุติธรรม ว่าด้วยการจ่ายค่าพาหนะ ค่าป่วยการ _____ ๑๘
และค่าเช่าที่พักแก่พยานซึ่งมาศาลตามหมายเรียกในคดีอาญา (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๗
- ระเบียบกระทรวงกลาโหมและสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ว่าด้วยการปฏิบัติเกี่ยวกับ _____ ๑๙
อากาศยานและผู้ควบคุมอากาศยานและบุคคลอื่นที่อยู่ในอากาศยานที่กระทำความผิด
หรือสงสัยว่าจะกระทำความผิด พ.ศ. ๒๕๖๗
- ระเบียบคณะกรรมการคุ้มครองเด็กแห่งชาติ ว่าด้วยวิธีการคุ้มครองสวัสดิภาพเด็ก _____ ๒๓
ที่ใช้พิษกระท่อม กัญชา กัญชงหรือผลิตภัณฑ์ที่มีส่วนผสมของพืชกระท่อม กัญชา
หรือกัญชงของเด็กในลักษณะสารเสพติด พ.ศ. ๒๕๖๗
- ระเบียบกระทรวงการคลัง ว่าด้วยการเบิกจ่ายเงินเพิ่มการครองชีพชั่วคราว _____ ๒๕
ของข้าราชการและลูกจ้างประจำของส่วนราชการ พ.ศ. ๒๕๖๗
- ประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี เรื่อง กำหนดภาพเครื่องหมายราชการของกองวินัย _____ ๒๘
สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ตามพระราชบัญญัติเครื่องหมายราชการ พุทธศักราช ๒๔๘๒
(ฉบับที่ ๓๒๘)
- ประกาศกรมการปกครอง เรื่อง หลักเกณฑ์การอนุญาตให้หน่วยงานของรัฐ _____ ๓๑
และหน่วยงานเอกชนใช้บริการระบบพิสูจน์และยืนยันตัวตนทางดิจิทัล
(DOPA-Digital ID) และระบบพิสูจน์ตัวตนด้วยใบหน้าทางดิจิทัล
(Face Verification Service : FVS) ของกรมการปกครอง
- ประกาศกระทรวงคมนาคม เรื่อง กำหนดเจ้าหน้าที่ของรัฐของกรมทางหลวง _____ ๓๔
และสำนักงานตำรวจแห่งชาติเป็นผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัยตามพระราชบัญญัติทางหลวง
พ.ศ. ๒๕๓๕ พ.ศ. ๒๕๖๗
- ประกาศกระทรวงคมนาคม เรื่อง กำหนดเจ้าหน้าที่ของรัฐของกรมทางหลวงชนบท _____ ๓๗
และสำนักงานตำรวจแห่งชาติ เป็นผู้ที่มีอำนาจปรับเป็นพินัยตามพระราชบัญญัติทางหลวง
พ.ศ. ๒๕๓๕ พ.ศ. ๒๕๖๗
- ประกาศกระทรวงการคลัง เรื่อง กำหนดให้ข้าราชการตำรวจเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ _____ ๓๙
ผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัยตาม พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. ๒๕๓๕
- ประกาศกรมการขนส่งทางบก เรื่อง กำหนดแบบใบอนุญาตขับรถตามกฎหมาย _____ ๔๐
ว่าด้วยรถยนต์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๗
- ประกาศนายทะเบียน เรื่อง การขึ้นทะเบียนสุนัขใกล้เกลี้ยขื่อพิพาทภาคประชาชน _____ ๔๒
ตามพระราชบัญญัติการใกล้เกลี้ยขื่อพิพาท พ.ศ. ๒๕๖๒ ครั้งที่ ๑/๒๕๖๗
- ประกาศคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล เรื่อง หลักเกณฑ์ในการลบ _____ ๕๙
หรือทำลาย หรือทำให้ข้อมูลส่วนบุคคลเป็นข้อมูลที่ไม่สามารถระบุตัวบุคคลที่เป็น
เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลได้ พ.ศ. ๒๕๖๗

สารบัญ CONTENT

หน้า

๑๔ คำสั่งคณะกรรมการว่าด้วยความปลอดภัยของสินค้าและบริการ ที่ ๒๔/๒๕๖๗	๖๓
เรื่อง ห้ามผลิตเพื่อขาย ห้ามขายหรือให้บริการสินค้าบรากรู บรากรูไฟฟ้าหรือบุหรี่ไฟฟ้า หรือตัวขายบรากรู นำยาสำหรับเติมบรากรูไฟฟ้าหรือบุหรี่ไฟฟ้า ลงวันที่ ๘ กรกฎาคม ๒๕๖๗	
๑๕ คำสั่งสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ที่ ๘๖/๒๕๖๗ เรื่อง จัดตั้งศูนย์และแต่งตั้งคณะกรรมการ ศูนย์ส่งเสริมจริยธรรมและให้คำปรึกษาแนะนำเกี่ยวกับการปฏิบัติตามประมวลจริยธรรม ข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๖๔ ลงวันที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๗	๖๕
๑๖ หนังสือสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ที่ ๐๐๐๖.๓/๓๐๒๐ ลงวันที่ ๙ กันยายน ๒๕๖๗	๖๘
เรื่อง การดำเนินการตามมาตรา ๑๒๑ วรรคสอง และมาตรา ๑๒๒ วรรคสอง แห่ง พ.ร.บ.ตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๕	

คำพิพากษาศาลฎีกา

๑ คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๙๙๘/๒๕๖๖ เรื่อง แก้วฟองหรือคำให้การ, การสอบสวน, แจ้งข้อหา	๗๐
๒ คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๒๐๖๘/๒๕๖๖ เรื่อง ชิงทรัพย์, วิวาททรัพย์	๗๔

คำชี้ขาดความเห็นแย้ง

๑ เรื่อง ความผิดฐานร่วมกันฉ้อโกงประชาชน, ร่วมกันฉ้อโกงโดยแสดงตนเป็นคนอื่น, ร่วมกัน โดยทุจริตหรือโดยหลอกลวงนำเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์ซึ่งข้อมูลคอมพิวเตอร์ที่บิดเบือนหรือปลอม ไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วนหรือข้อมูลคอมพิวเตอร์อันเป็นเท็จ โดยประการที่น่าจะเกิดความเสียหายแก่ประชาชน, สมคบโดยการตกลงกันตั้งแต่สองคนขึ้นไปเพื่อกระทำความผิดฐานฟอกเงินและได้มีการกระทำความผิดฐานฟอกเงินเพราะเหตุที่ได้มีการสมคบกันและร่วมกันฟอกเงิน	๗๙
๒ เรื่อง ความผิดฐาน ข่มขืนกระทำชำเราผู้อื่นโดยผู้อื่นนั้นอยู่ในภาวะที่ไม่สามารถขัดขืนได้ และกระทำอนาจารแก่บุคคลอายุกว่าสิบห้าปี โดยผู้นั้นอยู่ในภาวะที่ไม่สามารถขัดขืนได้และใช้วัตถุหรืออวัยวะอื่นอันมิใช่อวัยวะเพศส่วนล่างอวัยวะเพศหรือทวารหนักของผู้อื่น ตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา ๒๗๖, ๒๗๘	๘๕
๓ เรื่อง ความผิดฐาน ร่วมกันฉ้อโกง	๙๒

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

๑ ที่ สค ๘๕/๒๕๖๖ เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมีให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสถานีตำรวจนครบาลบางซื่อ	๙๘
เกี่ยวกับเอกสารหมายเรียกผู้ต้องหา	
๒ ที่ สค ๑๔๕/๒๕๖๖ เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมีให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสถานีตำรวจ A	๑๐๔
เกี่ยวกับการสอบสวน	

ผลงานวิจัย

๑ เรื่อง การใช้ยาอย่างสมเหตุสมผลของการจ่ายยากันระหว่างยา ACEIs และ ARBs	๑๐๗
ในการรักษาโรคความดันโลหิตสูง ณ โรงพยาบาลตำรวจ	
โดย พ.ต.อ.หญิง จิตตวดี ประสงค์ เกษชกร (สบ ๔) กลุ่มงานเภสัชกรรม รพ.ตร.	
๒ เรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการบริโภคอาหารของผู้สูงอายุในหอผู้ป่วยอายุรกรรม โรงพยาบาลตำรวจ	๑๑๐
โดย พ.ต.ท.หญิง ชนพัฒน์ วีระโสภณ โภชนากร (สบ ๓) กลุ่มงานโภชนาการ รพ.ตร.	
๓ เรื่อง ความชุกและปัจจัยที่สัมพันธ์กับภาวะเบาหวานขึ้นจอประสาทตาในผู้ป่วยเบาหวาน ชนิดที่ ๒	๑๑๔
ที่มารับบริการในหน่วยต่อมไร้ท่อ โรงพยาบาลตำรวจ	
โดย พ.ต.ท.หญิง ศศิมา โภกาบุรุษย์ พยาบาล (สบ ๓) กลุ่มงานพยาบาล รพ.ตร.	

เกร็ดความรู้

๑ รู้ไว้ไม่โดนหลอก แยกให้ออก “ธุรกิจขายตรงหรือแชร์ลูกโซ่”	๑๑๙
๒ ป้ายโฆษณาที่ห้ามทำต้องเสีย	๑๒๐

ที่ปรึกษากองบรรณาธิการ

พล.ต.ท.อภิชาติ	สุริบุญญา
พล.ต.ต.อุกฤษฏ์	ศรีเสื่อขาม

บรรณาธิการ

พล.ต.ต.สรรเพชญ์	สุขภิมินทร์
-----------------	-------------

บรรณาธิการผู้ช่วย

พ.ต.อ.คนุ	กล้าสู้ม
พ.ต.อ.หญิง บุญกร	สุนทรสถิตพิมล
พ.ต.อ.อารมภ์	จินทนา
พ.ต.อ.ไกรสิทธิ์	สุวรรณงาม
พ.ต.อ.พิสุทธิชัย	พลธนะ

ประจำกองบรรณาธิการ

พ.ต.อ.กมล	เอื้อจารพร
พ.ต.อ.หญิง คณิง	คลังสิน
พ.ต.อ.หญิง ประพร	เติมเกาะ
พ.ต.อ.นพดล	ดวงมาตย์พล
ว่าที่ พ.ต.อ.เศรษฐพงษ์	จิตต์โกมุต
ว่าที่ พ.ต.อ.จิรภัทร์	ชมศรี
ว่าที่ พ.ต.อ.สมเด็จ	สถาบันกล้วย
ว่าที่ พ.ต.อ.วงศกร	สุภาพ
พ.ต.ท.หญิง ศิริรินทร์	กาญจนาภิรมย์
พ.ต.ท.หญิง สุนันทา	เกษมสันต์ ณ อยุรยา
พ.ต.ท.พงศ์พันธุ์	กฤตานุกุลย์
ว่าที่ พ.ต.ท.หญิง รุจิรา	สิกษะ

คณะผู้จัดทำ

ว่าที่ พ.ต.ต.หญิง จิตาพร	นาคพ้อง
ว่าที่ ร.ต.ต.วิจิต	โสภากุล
ส.ต.ต.หญิง ณภัทร	ศรีตาญา
ส.ต.ต.หญิง สุรัชดี	อินทแสง

กองบรรณาธิการวารสารตำรวจ

กองกฎหมาย สำนักงานกฎหมายและคดี
สำนักงานตำรวจแห่งชาติ อาคาร ๑ ชั้น ๑๖
ถนนพระรามที่ ๑ ปทุมวัน กรุงเทพฯ ๑๐๓๓๐
โทร. ๐-๒๒๐๕-๓๖๖๐-๑
<http://www.tsd.police.go.th>

ออกแบบรูปเล่มและจัดพิมพ์ที่
โรงพิมพ์ตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
โทร. ๐-๒๖๖๘-๒๘๑๑-๓

บรรณาธิการแถลง

สวัสดีครับท่านผู้อ่านที่เคารพทุกท่าน วารสารตำรวจฉบับนี้มีบทความเกี่ยวข้องกับ การปฏิบัติหน้าที่ของข้าราชการตำรวจ กรณี อำนาจความสะดวกแบบใด จึงถูกลงโทษทางวินัย ให้กักขัง ๓ วัน !! ความรู้เกี่ยวกับการใช้น้ำเหลืองผสมเกล็ดเลือดเข้มข้นในการรักษาภาวะ ผอมร่วงและศีรษะล้าน ในส่วนของกฎหมาย อาทิ กฎกระทรวง กำหนดกรณีการจัดซื้อจัดจ้างพัสดุ โดยวิธีเฉพาะเจาะจง (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๖๗ ระเบียบคณะกรรมการคุ้มครองเด็กแห่งชาติ ว่าด้วยวิธีการคุ้มครองสวัสดิภาพเด็กที่ใช้พีชกระท่อม กัญชา กัญชงหรือผลิตภัณฑ์ที่มีส่วนผสม ของพีชกระท่อม กัญชา หรือกัญชงของเด็กในลักษณะสารเสพติด ระเบียบกระทรวงการคลัง ว่าด้วยการเบิกจ่ายเงินเพิ่มการครองชีพชั่วคราวของข้าราชการและลูกจ้างประจำของส่วนราชการ พ.ศ. ๒๕๖๗ ประกาศกรมการปกครอง เรื่อง หลักเกณฑ์การอนุญาตให้หน่วยงานของรัฐ และหน่วยงานเอกชนใช้บริการระบบพิสูจน์และยืนยันตัวตนทางดิจิทัล (DOPA-Digital ID) และระบบ พิสูจน์ตัวตนด้วยใบหน้าทางดิจิทัล (Face Verification Service : FVS) ของกรมการปกครอง ประกาศ กระทรวงคมนาคม เรื่อง กำหนดเจ้าหน้าที่ของรัฐของกรมทางหลวงและสำนักงานตำรวจแห่งชาติ เป็นผู้ที่มีอำนาจปรับเป็นพินัยตามพระราชบัญญัติทางหลวง คำสั่งสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ที่ ๘๖/๒๕๖๗ เรื่อง จัดตั้งศูนย์และแต่งตั้งคณะกรรมการศูนย์ส่งเสริมจริยธรรมและให้คำปรึกษาแนะนำเกี่ยวกับการ ปฏิบัติตามประมวลจริยธรรมข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๖๔ หนังสือสำนักงานตำรวจแห่งชาติ เรื่อง การดำเนินการตามมาตรา ๑๒๑ วรรคสอง และมาตรา ๑๒๒ วรรคสอง แห่ง พ.ร.บ.ตำรวจ แห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๕ และคำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร เรื่อง อุทธรณ์ คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสถานีตำรวจนครบาลบางซื่อ เกี่ยวกับเอกสารหมายเรียกผู้ต้องหา และส่วนเกร็ดความรู้ เรื่อง รู้ไว้ไม่โดนหลอก แยกให้ออก “ธุรกิจขายตรงหรือแชร์ลูกโซ่” และป้ายโฆษณา กับภาษีที่ต้องเสีย

พลตำรวจตรี

(สรรพเชษฐ สุขภิมนตรี)

ผู้บังคับการกองกฎหมาย

บรรณาธิการ

จัดทำโดย

กองกฎหมาย สำนักงานกฎหมายและคดี สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

อาคาร ๑ ชั้น ๑๖ ถนนพระรามที่ ๑ ปทุมวัน กรุงเทพฯ ๑๐๓๓๐ โทร. ๐-๒๒๐๕-๓๖๖๐-๑ <http://www.tsd.police.go.th>

อำนาจความสะดวกแบบใด จึงถูกลงโทษทางวินัย ให้กักขัง ๗ วัน !!

โดย นายปกครอง

หากกล่าวถึง ... ความเคร่งครัดในเรื่องระเบียบวินัย ก็คงจะต้องนึกถึงเจ้าหน้าที่ตำรวจและทหารมาเป็นอันดับแรก ๆ ด้วยเพราะลักษณะของงานหรืออำนาจหน้าที่ซึ่งเกี่ยวข้องกับการรักษาความมั่นคงและความสงบเรียบร้อยของบ้านเมือง รวมทั้งเป็นผู้ใช้และรักษากฎหมาย “ข้าราชการตำรวจ” จึงต้องยึดถือและปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบแบบแผนของทางราชการ และคำสั่งของผู้บังคับบัญชาอย่างเคร่งครัด ที่สำคัญไม่แพ้กันก็คือการรักษาจรรยาบรรณในอาชีพ ซึ่งนอกเหนือจากหน้าที่เกี่ยวกับกระบวนการยุติธรรมในการสอบสวน จับกุมผู้กระทำความผิดแล้ว เจ้าหน้าที่ตำรวจยังมีหน้าที่ในการให้บริการ อำนาจความสะดวก ให้ความเป็นธรรม และให้การช่วยเหลือตามสมควรแก่ประชาชนหรือผู้มาติดต่อราชการอีกด้วย

เมื่อพูดถึงการอำนวยความสะดวก ... ก็เหมือนเป็นดาบสองคม ถ้าดำเนินการอย่างถูกต้องก็จะเป็นประโยชน์ต่อส่วนรวม แต่ถ้าเป็นเรื่องที่ไม่ถูกต้องก็จะกลายเป็นผลร้ายหรือกลายเป็นโทษดังที่เคยปรากฏเป็นข่าวคราวตามสื่อต่าง ๆ ได้ ทำให้นายปกครองนึกไปถึงคดีหนึ่งซึ่งข้าราชการตำรวจถูกลงโทษทางวินัยให้กักขัง ๗ วัน จากเหตุอำนวยความสะดวกให้แก่ผู้โดยสารต่างชาติ ... คอลัมน์ “บทความพิเศษ” ในฉบับนี้ จึงขอนำเอาคดีดังกล่าวมาเล่าสู่กันฟังเพื่อเป็นอุทาหรณ์

หลายท่านอาจจะเกิดข้อสงสัยขึ้นแล้วว่า ... อำนาจความสะดวกแบบใดหรือลักษณะไหน จึงได้ถูกลงโทษทางวินัย ! ไปติดตามกันเลยครับ

เรื่องราวของคดีมีอยู่ว่า ... ผู้ฟ้องคดีเป็นข้าราชการตำรวจ ถูกกล่าวหาว่าขณะที่ดำรงตำแหน่งผู้บังคับหมู่กองบังคับการตรวจคนเข้าเมืองฯ ได้เข้าไปมีส่วนเกี่ยวข้องกับ

ในการอำนวยความสะดวกให้แก่ผู้โดยสารต่างชาติ ซึ่งถือหนังสือเดินทางปลอมและกำลังจะเดินทางไปอีกประเทศหนึ่ง แต่ผู้โดยสารดังกล่าวถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจชุดสืบสวนฯ เข้าจับกุมตัวดำเนินคดีตามกฎหมาย เป็นเหตุให้ผู้บังคับการตรวจคนเข้าเมืองมีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง !

ต่อมา คณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงได้รายงานการสืบสวนว่า พฤติการณ์ของผู้ฟ้องคดีเป็นการกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ในฐานะไม่ปฏิบัติหน้าที่ตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชาซึ่งสั่งในหน้าที่ราชการโดยชอบด้วยกฎหมายและระเบียบของทางราชการ และฐานประพฤติตนในลักษณะที่ไม่สมควร โดยเป็นข้าราชการตำรวจที่อยู่ระหว่างเข้าเวรตรวจผู้โดยสารไปอำนวยความสะดวกให้แก่ผู้โดยสารต่างชาติ ๓ คน ที่ถือหนังสือเดินทางปลอม เห็นควรลงโทษกักขังมีกำหนด ๗ วัน ซึ่งในระหว่างสืบสวน ผู้ฟ้องคดีย้ายไปดำรงตำแหน่งรองสารวัตรป้องกันปราบปรามสถานีตำรวจนครบาลฯ การพิจารณาสั่งลงโทษทางวินัยแก่ผู้ฟ้องคดีจึงเป็นอำนาจของผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ (ผบ.ตร.) ต่อมา ผบ.ตร. ได้มีคำสั่งลงโทษกักขังผู้ฟ้องคดีมีกำหนด ๗ วัน ผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสืออุทธรณ์คำสั่งดังกล่าวต่อคณะกรรมการข้าราชการตำรวจ (ก.ตร.) แต่อนุกรรมการ ก.ตร. เกี่ยวกับการอุทธรณ์ ทำการแทน ก.ตร. ได้มีมติให้ยกอุทธรณ์

ผู้ฟ้องคดีอ้างว่า ตนมิได้มีส่วนเกี่ยวข้องกับเรื่องที่เกิดขึ้น ซึ่งในวันเกิดเหตุตนมิได้มาปฏิบัติหน้าที่ เนื่องจากช่วงวัน เวลา และสถานที่เกิดเหตุดังกล่าว ตนอยู่ในระหว่างเข้ารับการอบรมนายตำรวจชั้นสัญญาบัตรที่โรงเรียนนายร้อยตำรวจ จึงไม่มีความผิดวินัยฐานไม่ปฏิบัติหน้าที่ตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชา โดยกรณีที่จะถือว่าเป็นการฝ่าฝืน

คำสั่งกองบังคับการตรวจคนเข้าเมืองท่าอากาศยานแห่งชาติ ที่ ๘๔/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๒๔ พฤษภาคม ๒๕๕๐ นั้น จะต้องเป็นผู้ที่อยู่ในการปฏิบัติหน้าที่เข้าเวร หรือไม่ได้ปฏิบัติหน้าที่แต่มาอำนวยความสะดวกบุคคลในพื้นที่ เขตหวงห้ามของท่าอากาศยานที่ต้องใช้บัตรรักษาความปลอดภัย อีกทั้งผลการดำเนินคดีอาญาก็ยังไม่ได้พิสูจน์ว่าผู้โดยสารทั้งสามมีความผิดในการถือหนังสือเดินทางปลอมหรือไม่ นอกจากนี้ การดำเนินการทางวินัยตนยังไม่ถูกต้องตามขั้นตอนของกฎหมาย โดยมีการแจ้งข้อกล่าวหาเพียงว่า มีกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัย โดยเข้าไปมีส่วนเกี่ยวข้องในการอำนวยความสะดวกแก่ผู้ถือหนังสือเดินทางปลอม ย่อมทำให้ตนไม่มีโอกาสรับทราบข้อเท็จจริงในเรื่องที่ถูกกล่าวหาอย่างชัดเจน เพียงพอว่าได้กระทำผิดวินัยกรณีใด มาตราใด และจะถูกลงโทษอย่างไร ทั้งที่การแจ้งข้อกล่าวหาตามข้อ ๑๙ ของกฎ ก.ตร. ว่าด้วยการสืบสวนข้อเท็จจริง พ.ศ. ๒๕๕๖ เป็นขั้นตอนและวิธีการอันเป็นสาระสำคัญในกระบวนการพิจารณาทางปกครอง เป็นเหตุให้ขาดโอกาสในการโต้แย้ง แสดงพยานหลักฐานเพื่อคุ้มครองสิทธิของตน และการสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาตามแบบ สส.๒ ก็ทำให้เข้าใจเพียงว่าการกระทำของตนเป็นความผิดวินัยฐานฝ่าฝืนคำสั่งผู้บังคับบัญชาตามมาตรา ๓๘ (๒) แห่งพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๗ ซึ่งมีโทษครั้งแรก คือ ภาคทัณฑ์ เท่านั้น แต่เมื่อมีการพิจารณาลงโทษทางวินัย กลับลงโทษฐานประทุพติตนในลักษณะที่ไม่สมควรตามมาตรา ๓๘ (๑๒) ซึ่งกรณีอำนวยความสะดวกแก่คนโดยสารที่ถือหนังสือเดินทางปลอม กำหนดระดับโทษกรณีกระทำผิดครั้งแรก คือ กักขัง ๗ วัน

ผู้ฟ้องคดีจึงยื่นฟ้อง ผบ.ตร. และ ก.ตร. (ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และที่ ๒ ตามลำดับ) ต่อศาลปกครอง ขอให้ศาลมีคำพิพากษาเพิกถอนคำสั่งที่ลงโทษกักขังตนและมติที่ให้ยกอุทธรณ์ รวมทั้งให้ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองร่วมกันเยียวยาความเสียหายให้แก่ตน โดยชดเชยขึ้นเงินเดือนจากการ

ถูกตัดสิทธิในการพิจารณาขึ้นเงินเดือนในปีงบประมาณที่ถูกลงโทษ และแก้ไขประวัติการรับราชการของตนให้กลับคืนดังเดิม

คดีมีประเด็นที่ต้องพิจารณาว่า ... คำสั่งที่ลงโทษกักขังผู้ฟ้องคดีมีกำหนด ๗ วัน และมติที่ให้ยกอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดี เป็นคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ ?

โดยมีปัญหาที่ต้องพิจารณาว่า ผู้ฟ้องคดีมีส่วนเกี่ยวข้องในการอำนวยความสะดวกแก่ผู้โดยสารต่างชาติ จำนวน ๓ คน ที่ถือหนังสือเดินทางปลอมตามข้อกล่าวหาหรือไม่ ?

ศาลปกครองสูงสุดพิจารณาแล้วเห็นว่า เมื่อพิจารณาสำนวนการสืบสวนของคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้อง อันได้แก่ พยานบุคคล พยานเอกสาร คำสั่งกองบังคับการตรวจคนเข้าเมืองท่าอากาศยานแห่งชาติ ในเรื่องการอำนวยความสะดวกบุคคล สำเนาบันทึกการจับกุมผู้ต้องหา บันทึกการชี้รูปผู้ถูกกล่าวหา และคำให้การของผู้ถูกกล่าวหาร่วม รวมทั้งหลักฐานข้อมูลการใช้โทรศัพท์รายการโทรเข้า – ออก ประกอบกับคำให้การของผู้ฟ้องคดีตามบันทึกถ้อยคำของผู้ถูกกล่าวหา (แบบ สส.๓) แล้ว

กรณีมีเหตุอันควรเชื่อว่า ผู้ฟ้องคดีหรือบุคคลใกล้ชิดผู้ฟ้องคดีได้ใช้โทรศัพท์โทรติดต่อไปยังสืบตำรวจเอก เอ (ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๓) ในวันและเวลาที่เกิดเหตุตามข้อกล่าวหา และข้อเท็จจริงรับฟังได้ตามคำให้การของสืบตำรวจเอก เอ และดาบตำรวจ บี (ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๒) ประกอบกับข้อมูลการใช้โทรศัพท์รายการโทรเข้า – ออก ว่า เมื่อวันที่และเวลาที่เกิดเหตุแผนของผู้ฟ้องคดีใช้โทรศัพท์หมายเลขซึ่งเป็นของผู้ฟ้องคดีโทรติดต่อไปยังหมายเลขโทรศัพท์ซึ่งเป็นของสืบตำรวจเอก เอ ให้ช่วยอำนวยความสะดวกพาผู้โดยสารต่างชาติจำนวน ๓ คน ไปชำระค่าปรับที่ฝั่งขาออก (อยู่ในราชอาณาจักรไทยเกินกำหนด) และเมื่อทราบวา

ประเทศปลายทางที่จะไปเป็นประเทศที่ ๓ ลิบดาร์วจเอก เอ จึงปฏิเสธ แผนของผู้ฟ้องคดีจึงขอร้องให้ช่วยติดต่อไปยัง คาบดาร์วจ บี ลิบดาร์วจเอก เอ จึงได้ใช้โทรศัพท์ติดต่อ ไปยังหมายเลขโทรศัพท์ของคาบดาร์วจ บี ซึ่งกำลังปฏิบัติหน้าที่ประจำช่องตรวจหนังสือเดินทางขาเข้า โดยขอให้ไปอำนวยความสะดวกให้แก่ผู้โดยสารต่างชาติทั้ง ๓ แทน

ทั้งนี้ แม้ว่าคำให้การของบุคคลทั้งสองดังกล่าว จะเป็นคำให้การของผู้ถูกกล่าวหาด้วยกันหรือคำให้การ ชัดทอด แต่เมื่อคำให้การมีความสมเหตุสมผลและ สอดคล้องกับพยานหลักฐานอื่นที่เกี่ยวข้อง ประกอบกับ ไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่าผู้ถูกกล่าวหาทั้งสองมีสาเหตุ โกรธเคืองกับผู้ฟ้องคดีมาก่อน อีกทั้งไม่ปรากฏข้อเท็จจริง ว่าคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงได้ล่อลวง ชูเชิญ ให้สัญญา หรือกระทำการใด เพื่อจูงใจให้บุคคลทั้งสอง ให้ถ้อยคำพาดพิงผู้ฟ้องคดี

พยานหลักฐานตามสำนวนการสืบสวนข้างต้น จึงมีน้ำหนักรับฟังได้ว่า ผู้ฟ้องคดีมีส่วนเกี่ยวข้องในการ **อำนวยความสะดวกแก่ผู้โดยสารต่างชาติ จำนวน ๓ คน ที่ถือหนังสือเดินทางปลอม** ซึ่งกองบังคับการตรวจคน เข้าเมืองท่าอากาศยานแห่งชาติได้มีคำสั่งที่ ๘๔/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๒๔ พฤษภาคม ๒๕๕๐ เรื่อง การอำนวยความสะดวกบุคคล ข้อ ๑ กำหนดว่า ห้ามมิให้ข้าราชการ ตำรวจที่อยู่ระหว่างเข้าเวรตรวจผู้โดยสารไปอำนวยความสะดวกบุคคลโดยเด็ดขาด และข้อ ๒ กำหนดว่า ข้าราชการตำรวจตั้งแต่รองสารวัตรลงมาที่อยู่ระหว่าง พักเวรหรือมิได้ปฏิบัติหน้าที่ราชการ ห้ามมิให้มาอำนวยความสะดวกบุคคลภายในพื้นที่เขตหวงห้ามของ ท่าอากาศยานที่ต้องใช้บัตรรักษาความปลอดภัยผ่าน โดยเด็ดขาด หากมีเหตุผลความจำเป็นที่ต้องอำนวยความสะดวกบุคคล ให้ยื่นหนังสือขออนุญาตต่อ ผู้กำกับการณ์ผ่านสารวัตรปฏิบัติหน้าที่เวรก่อนทุกครั้ง โดยระบุว่ามาอำนวยความสะดวกผู้ใด ตั้งแต่เวลาใด ถึงเวลาใด

การกระทำของผู้ฟ้องคดีจึงเป็นความผิดวินัย อย่างไม่ร้ายแรง รฐานไม่ปฏิบัติหน้าที่ตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชาซึ่งสั่งในหน้าที่ราชการโดยชอบด้วยกฎหมาย และระเบียบของทางราชการ และฐานประพฤติดน ในลักษณะที่ไม่สมควรตามมาตรา ๗๘ (๒) และ (๑๒) แห่งพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๗ (ใช้บังคับในขณะที่เกิดข้อพิพาท) ซึ่งได้มีบันทึกผู้บัญชาการ สำนักงานตรวจคนเข้าเมือง ลงวันที่ ๓๐ กรกฎาคม ๒๕๕๒ ให้ปรับปรุงระดับการลงโทษข้าราชการตำรวจ สำนักงานตรวจคนเข้าเมือง ทำยหนังสือกองบังคับการ อำนวยการสำนักงานตรวจคนเข้าเมือง ลงวันที่ ๑๗ กรกฎาคม ๒๕๕๒ เรื่อง การพิจารณาปรับปรุงระดับ การลงโทษข้าราชการตำรวจสำนักงานตรวจคนเข้าเมือง โดยข้อ ๗ ของตารางระดับการลงโทษข้าราชการตำรวจ สำนักงานตรวจคนเข้าเมือง กรณีความผิดวินัยอย่าง ไม่ร้ายแรง ระบุว่า ประพฤติตนไม่เหมาะสม ได้แก่... ข้อ ๗.๒ อำนวยความสะดวก (อน) แก่คนโดยสารที่ถือ หนังสือเดินทางปลอม กำหนดระดับโทษกรณีกระทำผิด ครั้งแรก คือ กักขัง ๗ วัน

เมื่อคดีนี้ คณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงได้แจ้ง **เรื่องที่ถูกกล่าวหา**ให้ผู้ฟ้องคดีทราบว่าได้กระทำการใด เมื่อใด อย่างไร และเป็นความผิดกรณีใด ตลอดจนสรุป พยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา โดยได้ระบุ วัน เวลา สถานที่ และการกระทำที่มีลักษณะเป็นการ สนับสนุนข้อกล่าวหาให้ผู้ฟ้องคดีทราบ ซึ่งผู้ฟ้องคดี ได้ลงลายมือชื่อและวันเดือนปีที่รับทราบข้อกล่าวหาไว้ เป็นหลักฐานแล้ว โดยคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง ไม่จำเป็นต้องแจ้งฐานความผิดและมาตราของบทบัญญัติ แห่งกฎหมายที่ระบุว่าเป็นความผิดให้ผู้ฟ้องคดีทราบ การที่คณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงมีมติและเสนอ ความเห็นต่อผู้บังคับการตรวจคนเข้าเมืองว่า พฤติการณ์ ของผู้ฟ้องคดีเป็นการกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรงตาม มาตรา ๗๘ (๒) และ (๑๒) แห่งพระราชบัญญัติตำรวจ

แห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๗ นั้น เป็นเพียงการปรับฐานความผิดให้ตรงกับกรกระทำของผู้ฟ้องคดี ไม่ใช้การพิจารณาเพิ่มโทษแก่ผู้ฟ้องคดีหรือเปลี่ยนแปลงข้อกล่าวหาจากเดิมแต่อย่างใด กระบวนการสืบสวนของคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงจึงชอบด้วยกฎหมายแล้ว

ดังนั้น การที่ ผบ.ตร. มีคำสั่งลงโทษกักขังผู้ฟ้องคดี มีกำหนด ๗ วัน จึงชอบด้วยกฎหมาย และมีมติของอนุกรรมการ ก.ตร. เกี่ยวกับการอุทธรณ์ ทำการแทน ก.ตร. ที่ให้ยกอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดี ซึ่งอาศัยข้อเท็จจริงและข้อกฎหมายเช่นเดียวกันกับคำสั่งดังกล่าว จึงเป็นคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมายเช่นกัน

ศาลปกครองสูงสุดจึงยืนตามศาลปกครองชั้นต้นที่พิพากษายกฟ้อง (คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อบ. ๒๙/๒๕๖๓)

จากคดีดังกล่าว ... ทำให้เห็นตัวอย่างของการทำหน้าที่อำนวยความสะดวกแก่ผู้โดยสารต่างชาติโดยไม่ชอบหรือเป็นการฝ่าฝืนคำสั่งของผู้บังคับบัญชาที่ได้วางแนวทางและกำหนดข้อห้ามในการปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวไว้ ทั้งนี้ แม้เจ้าหน้าที่ตำรวจผู้ถูกลงโทษจะมีได้ดำเนินการอำนวยความสะดวกด้วยตนเอง หากแต่พยานหลักฐานรับฟังได้ว่าการติดต่อประสานงานและมีส่วนร่วมหรือมีส่วนเกี่ยวข้องกับการอำนวยความสะดวกที่ไม่ชอบแก่ผู้โดยสารต่างชาติที่ถือหนังสือเดินทางปลอม ย่อมถือเป็นการกระทำผิดทางวินัยที่ถูกลงโทษตามฐานความผิดที่กระทำได้ ทั้งนี้ การที่คณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงได้แจ้งเรื่องที่ถูกกล่าวหาให้ทราบว่าได้กระทำการใด เมื่อใด อย่างไร และเป็นความผิดกรณีใด ตลอดจนสรุปพยานหลักฐาน

ที่สนับสนุนข้อกล่าวหา โดยได้ระบุวัน เวลา สถานที่ และการกระทำที่มีลักษณะเป็นการสนับสนุนข้อกล่าวหาให้ทราบ ถือว่าเป็นการแจ้งข้อกล่าวหาโดยชอบ โดยไม่จำเป็นต้องแจ้งฐานความผิดและมาตราของบทบัญญัติแห่งกฎหมายที่ระบุว่าเป็นความผิดให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ การที่คณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงมีมติและเสนอความเห็น ว่า พฤติการณ์ของผู้ถูกกล่าวหาเป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานไม่ปฏิบัติตามหน้าที่ตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชาและฐานประพฤตินั้นในลักษณะที่ไม่สมควรด้วยนั้น เป็นเพียงการปรับฐานความผิดให้ตรงกับกรกระทำ ไม่ใช้การพิจารณาเพิ่มโทษหรือเปลี่ยนแปลงข้อกล่าวหาจากเดิมแต่อย่างใด

เมื่อในกรณีของผู้ฟ้องคดี จากการสืบสวนข้อเท็จจริงมีพยานหลักฐานที่รับฟังได้ว่า ผู้ฟ้องคดีมีส่วนเกี่ยวข้องในการอำนวยความสะดวกแก่ผู้โดยสารต่างชาติที่ถือหนังสือเดินทางปลอม อันเป็นการผิดวินัยอย่างร้ายแรงในฐานความผิดดังกล่าว ผู้บังคับบัญชาจึงมีอำนาจสั่งลงโทษกักขังผู้ฟ้องคดีได้ นั่นเองครับ !

(ปรึกษาการฟ้องคดีปกครองได้ที่สายด่วนศาลปกครอง

๑๓๕๕ สามารถศึกษาความรู้ที่น่าสนใจ

เกี่ยวกับคดีปกครองได้ที่

“ศูนย์การเรียนรู้ศาลปกครองออนไลน์”)

<https://aclib.admincourt.go.th/>

ที่มาและความสำคัญ

เส้นผมเครื่องบรรณาการสำคัญจากธรรมชาติ
ส่วนบุคคล เป็นอาการขึ้นเอกที่ช่วยเสริมสร้างความเจริญตา
เจริญใจ ตลอดจนบุคลิกภาพความมั่นใจผมร่วงเป็นปัญหา
ทั่วไปที่เกิดกับทั้งผู้ชายและผู้หญิงทุกวัย การสูญเสีย
เส้นผมเป็นเรื่องน่าวิตกและส่งผลกระทบต่ออย่างมาก
ต่อความภาคภูมิใจในตนเองและความมั่นใจ การรักษา
ผมร่วงทำให้เรียกคืนความมั่นใจ และบุคลิกภาพกลับมา

ภาวะผมร่วง ศีรษะบาง ล้วน มีสาเหตุและปัจจัย
เกี่ยวข้องหลายประการ การดูแลรักษาควรตรวจหาสาเหตุ
และปัจจัยที่เกี่ยวข้องให้ชัดเจน ภาวะผมร่วง ศีรษะบาง
ล้าน มีสาเหตุและปัจจัยเกี่ยวข้องหลายประการ
การดูแลรักษาควรตรวจหาสาเหตุและปัจจัยที่เกี่ยวข้อง
ให้ชัดเจน ซึ่งการรักษาภาวะผมร่วงมีตั้งแต่ ยากิน
การปลูกถ่ายเซลล์รากผม การใช้น้ำเหลืองผสมเกล็ดเลือด
เข้มข้น (PRP) ฉีดที่หนังศีรษะ ซึ่งแต่ละวิธีขึ้นอยู่กับ
สาเหตุและมีข้อดีข้อเสียแตกต่างกัน

**สาเหตุของผมร่วง เกิดจากหลายปัจจัย (รศ.นพ.ป่วน
สุทธิพิณิจธรรม, 2560)**

๑. เผ่าพันธุ์ เพศ อายุ
๒. เชื้อโรคที่เล่นงานเส้นผมโดยตรง หรือเป็นผล
ทางอ้อมคือ เป็นโรคติดเชื้อที่อวัยวะอื่นแล้วทำให้เกิด
ผมร่วงผิดปกติตามมาภายหลัง
๓. สารเคมี เช่น ยาชนิดต่าง ๆ สารพิษปนเปื้อน
ในอาหาร และน้ำ
๔. โรคตามระบบต่าง ๆ เช่น โรคไตวาย โรคต่อม
ไทรอยด์เป็นพิษ
๕. จิตใจที่เครียดอย่างรุนแรง และเฉียบพลัน
จนถึงตกใจอย่างรุนแรง
๘. วารสารตำรวจ

สำหรับอาหารการกินต่าง ๆ มักจะไม่มีผลต่อภาวะ
ผมร่วง ยกเว้นภาวะทุพโภชนาการ ผมหลุดร่วงเป็นเรื่อง
ธรรมดา แต่ถ้าเส้นผมหลุดร่วงเกิน ๑๐๐ เส้น/วัน ติดต่อกัน
นานหลาย ๆ วัน แสดงว่ามีผมร่วงมากผิดปกติ

ภาวะผมร่วง และผมบางลง แบ่งเป็น

๑. ภาวะผมร่วงเฉพาะที่ แบ่งเป็น ๒ กลุ่ม คือ
ผมร่วงหย่อมชนิดไม่มีแผลเป็นที่หนังศีรษะ ที่พบบ่อย ๆ
ได้แก่

๑.๑ ผมร่วงหย่อมจากเชื้อรา พบมากในเด็ก
ผมจะร่วงเป็นกระจุก ผิวหนังในบริเวณที่ผมร่วงจะมีขุย
หรือสะเก็ด บางครั้งมีผื่นแดง การรักษา ต้องใช้ยา
รับประทาน ยาที่ไม่สามารถกำจัดเชื้อราได้หมด

๑.๒ ผมร่วงหย่อมจากการดึงผมตนเอง
พบมากในเด็กที่มีความเครียด และเมื่อไม่มีทางระบายออก
จึงดึงผมตนเอง เมื่อใช้มีดลองดึงเส้นผมดูเส้นผม
จะไม่หลุดติดมือออกม่าง่าย ๆ เหมือนโรคผมร่วงจาก
เชื้อรา การรักษา ต้องอาศัยความเข้าใจพยาธิกำเนิด
ของโรค และเข้าใจปัญหาของผู้ป่วย อาจควรปรึกษา
จิตแพทย์ร่วมในกระบวนการดูแลรักษาด้วย นอกจากนี้
การทายาครีมสเตียรอยด์ ร่วมกับรับประทานยาต้าน
ฮีสตามีนจะช่วยให้อาการดีขึ้น

๑.๓ ผมร่วงหย่อมจากโรคภูมิแพ้รากผม
ผู้ป่วยจะมีภาวะระบบภูมิคุ้มกันร่างกายบกพร่อง มีเซลล์
เม็ดเลือดขาวมารบกวนรากผมทำให้เซลล์รากผมหยุด
ทำงาน เส้นผมจะหายไปเป็นหย่อม ๆ ผิวหนังบริเวณ
ที่ไม่มีเส้นผมจะเรียบไม่พบต่อ เส้นผมหักหรือเป็นตุ่ม
ที่ผิวหนัง ภาวะนี้จะต่างจาก ๒ โรคข้างต้น โดยทั่วไปอาจพบ
ผมหลุดร่วงเป็นหย่อมเดียวหรือหลายหย่อม ในรายที่
อาการรุนแรงผมจะร่วงทั้งศีรษะ และถ้ารุนแรงที่สุดผม

และขนตามตัวจะร่วงหมดเหมือนพญาไร้ใบ การรักษา ควรปรึกษาแพทย์เพราะการรักษาต้องใช้สเตียรอยด์ชนิด ยาทาหรือกินติดต่อกันเป็นเวลานาน

๑.๔ ผมร่วงหย่อมชนิดที่มีแผลเป็นบนหนังศีรษะ เกิดจากหลายสาเหตุ เช่น โรคฝีหนองบนศีรษะ เชื้อกลากที่ศีรษะชนิดที่มีการอักเสบรุนแรง แผลไฟไหม้ น้ำร้อนลวก โรคตี แอล อี ที่หนังศีรษะ ผู้ป่วยส่วนใหญ่มากผมจะถูกทำลายอย่างมาก จนไม่สามารถสร้างเส้นผมใหม่มาทดแทนเส้นผมเดิม และเกิดพังผืดในชั้นหนังแท้ร่วมด้วย การรักษา ควรปรึกษาแพทย์เพื่อการวินิจฉัย ที่ถูกต้องก่อนให้การรักษาด้วยยา

๒. ภาวะผมร่วงทั่วศีรษะ ที่พบบ่อย ๆ คือ

๒.๑ ภาวะผมร่วงระยะ Telogen ผู้ป่วยกลุ่มนี้ เส้นผมบนศีรษะเปลี่ยนจากระยะเติบโตไปเป็นระยะหยุดเจริญเติบโต ผมจึงหลุดร่วงมากผิดปกติ เกิดจากหลายสาเหตุ เช่น โรคติดเชื้อชนิดต่าง ๆ ใช้ไทฟอยด์ ไซมาเลเรีย ใช้หวัดที่มีใช้ติดต่อกันหลายวัน ยาชนิดต่าง ๆ เช่น ยากลุ่มอนุพันธ์วิตามิน เอ เช่น etretinate, acitretin นอกจากนี้ยังพบในสตรีหลังคลอดบุตร ภาวะเครียดหรือตกใจอย่างรุนแรง อาการผมร่วงจะค่อย ๆ ดีขึ้น ภายในเวลา ๑-๒ เดือน เมื่อสาเหตุต่าง ๆ ผ่านไป

๒.๒ ภาวะผมร่วงทั่วศีรษะจากการติดเชื้อซิฟิลิสระยะที่ ๒ ผมจะร่วงเป็นหย่อม ๆ ทั่วศีรษะคล้ายมอดแทะ การวินิจฉัยที่แน่นอนต้องอาศัยการตรวจเลือด

๒.๓ ภาวะผมบางจากพันธุกรรมและฮอร์โมนเพศ ผู้ป่วยจะเกิดอาการผมร่วงค่อย ๆ เปลี่ยนแปลงจากผมเส้นใหญ่ไปเป็นผมเส้นเล็ก ถ้าเกิดในผู้ชาย ผมจะบางลงมากในบริเวณกลางศีรษะ ส่วนผู้หญิง ผมจะบางลงบริเวณกลางศีรษะเช่นเดียวกันแต่จะไม่ล้าน เตียนโล่งแบบผู้ชาย การรักษา ภาวะผมบางชนิดนี้มีหลายวิธี ดังนี้ ใช้ยาปลูกผม

๑. Minoxidil มีทั้งชนิดทาและรับประทาน ไม่เหมาะที่จะให้ผู้หญิงรับประทานเพราะจะทำให้ขนตามตัว หนวดเครายาวผิดปกติ ในผู้หญิงควรใช้ยานี้ในรูปยาทาเท่านั้น

๒. ยา finasteride ๑ mg/day ผู้ป่วยต้องใช้ยาติดต่อกันนานอย่างน้อย ๑ ปี และเมื่อได้ผลแล้วต้องใช้ยาต่อไป เพราะถ้าหยุดยาผมที่ออกขึ้นมาจะกลับบางลงเหมือนเดิม (ยาชนิดนี้ไม่ได้ผลนักในผู้หญิงที่หมดประจำเดือนแล้ว)

๓. ยา spironolactone เป็นยาขับปัสสาวะ ใช้ลดความดันเลือด มีฤทธิ์ต้านการทำงานของฮอร์โมน androgen ทำให้เส้นผมไม่เปลี่ยนไปเป็นเส้นผมขนาดเล็ก (การใช้ยาชนิดนี้ ต้องติดตามดูความดันเลือดและระดับเกลือแร่ในเลือดเพื่อป้องกันผลข้างเคียงของยา)

แนวคิดหรือทฤษฎี การใช้น้ำเหลืองผสมเกล็ดเลือดเข้มข้น (PRP) กับการรักษาผู้ป่วยศีรษะล้าน

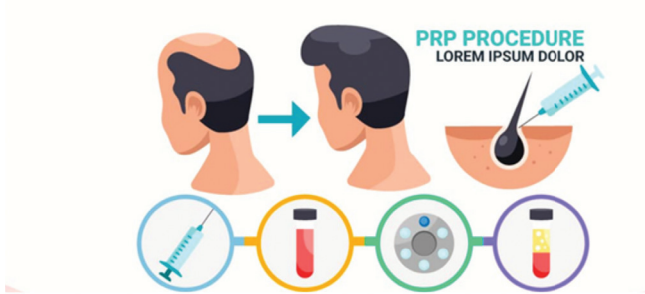
โดยมีหลักการ คือ : PRP Hair Therapy คือ การปลูกผมในรูปแบบหนึ่ง โดยแพทย์จะฉีด PRP (Platelet Rich Plasma) ของคนไข้เอง เข้าไปที่หนังศีรษะบริเวณที่พบปัญหาผมร่วง ผมบาง และศีรษะล้าน เพื่อไปให้สารใน PRP เข้าไปกระตุ้นการทำงานของเซลล์รากผม ทำให้ผมที่งอกออกมาใหม่ มีขนาดเส้นผมที่หนามากขึ้นและแข็งแรงมากขึ้น ซึ่งการทำ PRP ผมนับว่าเป็นวิธีการรักษาอาการผมร่วงผมบางแบบธรรมชาติและปลอดภัยต่อร่างกาย

การทำ PRP ผม หรือ PRP Hair Therapy คือ การปลูกผมในรูปแบบหนึ่ง โดยแพทย์จะฉีด PRP (Platelet Rich Plasma) ของคนไข้เอง เข้าไปที่หนังศีรษะบริเวณที่พบปัญหาผมร่วง ผมบาง และศีรษะล้าน เพื่อไปให้สารใน PRP เข้าไปกระตุ้นการทำงานของเซลล์รากผม ทำให้ผมที่งอกออกมาใหม่ มีขนาดเส้นผมที่หนามากขึ้นและแข็งแรงมากขึ้น

นอกจากนี้การฉีด PRP ผม หรือที่หลายคนเรียกว่า พลาสมาผสมเกล็ดเลือดเข้มข้น ยังสามารถช่วยกระตุ้นให้เซลล์รากผมที่หยุดทำงานไปแล้ว กลับมาทำงานและงอกผมขึ้นมาใหม่ได้อีกครั้ง พร้อมทั้งบำรุงเซลล์รากผมให้กลับมาแข็งแรง ซึ่งจะช่วยแก้ปัญหาผมร่วงผมบางได้ในระยะยาวทำให้ผมกลับมาดูหนามากขึ้น

การทำ PRP ผมเป็นเทคนิคการปลูกผมที่คิดค้นขึ้นมาเพื่อรักษาอาการผมร่วงผมบาง โดยไม่ต้องผ่าตัด

ไม่ใช่สารเคมี ไม่เจ็บตัว และไม่ต้องเสียเวลาพักฟื้น ซึ่งการทำ PRP ผมนับว่าเป็นวิธีรักษาอาการผมร่วง ผมบางแบบธรรมชาติและปลอดภัยต่อร่างกาย

ภาพที่ ๑ : ขั้นตอนการทำ PRP ผม

การทำ PRP ผม เหมาะกับใครบ้าง

สำหรับผู้ที่ไม่สามารถแก้ไขปัญหามผมร่วง ผมบาง ศีรษะเกิก และศีรษะล้านด้วยการปลูกผมด้วยเทคนิค FUE และ ปลูกด้วยเทคนิค FUT ได้ การฉีด PRP ผมเป็นอีกหนึ่งทางเลือกที่ช่วยแก้อาการผมร่วงผมบางได้ดี และการฉีด PRP ยังเหมาะกับคนที่กังวลเรื่องการผ่าตัด กลัวเจ็บ ไม่อยากดมยาาสลบ หรือกังวลเรื่องแผลเป็นหลังผ่าตัด รวมไปถึงคนที่ไม่มีความพักฟื้นหลังผ่าตัด จะค่อนข้างเหมาะกับการทำ PRP ผม มากกว่าการผ่าตัดปลูกผมแบบอื่น ๆ

การทำ PRP ผม จำเป็นต้องตรวจสุขภาพเซลล์รากผม และหนังศีรษะก่อน ว่าเซลล์รากผมยังสามารถกลับมาทำงานได้ปกติ เพื่อออกเส้นผมใหม่ได้หรือไม่ หรือเซลล์รากผมเสื่อมสภาพไปแล้ว

การ PRP ผมเป็นการฉีดเกล็ดเลือดเข้มข้นเข้าไปกระตุ้นการทำงานของเซลล์รากผมซึ่ง PRP เป็นส่วนประกอบของเลือดของผู้เข้ารับบริการเอง ทำให้วิธีทำ PRP ผม ไม่อันตรายต่อร่างกาย

นอกจากนี้การฉีด PRP ผม ยังมีข้อดีอื่น ๆ อีก ได้แก่

๑. การทำ PRP ผม เป็นวิธีรักษาอาการผมร่วงผมบางที่มีประสิทธิภาพ
๒. ไม่จำเป็นต้องพักฟื้นหลังทำ
๓. ไม่มีรอยแผลเป็นหลังทำ

๔. โอกาสเกิดอาการแทรกซ้อน หรือ แผลน้อยมาก เพราะเป็นเลือดจากร่างกายของตนเอง

๕. เหมาะสำหรับคนที่ไม่ต้องการผ่าตัด ใช้เวลา รักษาไม่นาน

๖. สามารถทำ PRP ผม ร่วมกับการรักษาอื่น ๆ ได้ เช่น การรับประทานยา การใช้ผลิตภัณฑ์ปลูกผม หรือ หมวกเลเซอร์ (LLLT) เป็นต้น

ข้อจำกัดของ PRP ผม

วิธีรักษาอาการผมร่วงผมบางด้วยการทำ PRP ผม ไม่ใช่การปลูกผมถาวร PRP จะใช้ได้กับคนที่ยังมีเซลล์รากผมหลงเหลืออยู่เท่านั้น และการฉีด PRP จะแนะนำ ให้ฉีดทุก ๆ ๑ เดือน ติดต่อกัน ๓ ครั้ง หรือ ๓ เดือนแรก หลังจากนั้นสามารถฉีดเพื่อบำรุงรักษาต่อทุก ๆ ๔-๖ เดือน ซึ่งแพทย์จะประเมินเป็นราย ๆ ไป

โรคที่ไม่สามารถทำ PRP ผม

นอกจากนี้บางคนอาจจะไม่สามารถทำ PRP ผมได้ เนื่องจากมีโรคประจำตัว หรืออยู่ในระหว่างรับประทานยาบางชนิด โดยผู้ที่ไม่สามารถทำ PRP ผมได้ ได้แก่

๑. ผู้ที่อยู่ในระหว่างตั้งครรภ์ หรือให้นมบุตร
๒. ผู้ที่อยู่ในระหว่างการรักษาด้วยยาต้านเกล็ดเลือด หรือละลายลิ่มเลือด
๓. ผู้ที่เป็นโรคโลหิตจาง หรือ ผู้ที่มีความผิดปกติเกี่ยวกับโรคเลือด เช่น โรคเกล็ดเลือดต่ำ
๔. ผู้ป่วยกำลังมีภาวะโรคติดเชื้อในกระแสเลือด
๕. โรคผิวหนังที่มีการอักเสบ หรือติดเชื้อบริเวณศีรษะ เช่น เป็นเชื้อรา
๖. ผู้เคยมีประวัติ มีผื่น หรือมีอาการแพ้ หลังฉีด PRP

ผลข้างเคียงของการทำ PRP ผม

การทำ PRP ผมแทบจะไม่มีผลข้างเคียง เนื่องจากเป็นวิธีรักษาธรรมชาติ ไม่ใช่สารเคมี โดยเกล็ดเลือดเข้มข้น

ที่ใช้เป็นเกล็ดเลือดที่สกัดมาจากตัวผู้ให้บริการเอง ถึงแม้ว่าจะมีโอกาสเกิดผลข้างเคียงน้อยมาก แต่การทำ PRP ผม ก็ยังมีโอกาสเกิดผลข้างเคียงได้ โดยผลข้างเคียงของการทำ PRP ผม มีดังนี้

๑. เจ็บหรือบวมบริเวณที่ฉีด ซึ่งอาการนี้จะค่อย ๆ ดีขึ้น
๒. ติดเชื้อ แม้โอกาสเกิดน้อยมาก แต่ถ้าหลังทำไปบริเวณที่มีฝุ่นเยอะ หรือไปว่ายน้ำที่แหล่งน้ำธรรมชาติ อาจจะมีโอกาสติดเชื้อได้
๓. หลอดเลือดและเส้นประสาทได้รับบาดเจ็บ อาจมีอาการช้ำ หรือชาระยะสั้น ๆ แล้วอาการจะค่อย ๆ ดีขึ้น
๔. อาการแพ้ที่เกิดจากการทำ PRP ผม เช่น คัน มีผื่น แม้จะมีโอกาสน้อยมาก หากมีอาการดังกล่าว ให้รีบแจ้งแพทย์ได้ทันที

คำถามที่พบบ่อย

ทำ PRP ผม ต้องทำกี่ครั้ง

อย่างที่กล่าวไปข้างต้นว่าการทำ PRP ผม ไม่ใช้การปลูกผมถาวร ดังนั้นผู้ที่เข้ารับการรักษาอาการผมร่วง ผมบาง ด้วยการทำ PRP ผม แนะนำให้ทำทุก ๑ เดือน ติดต่อกันประมาณ ๓ ครั้ง และหลังจากนั้น แนะนำมาทำต่อเนื่องเพื่อบำรุงรักษาทุก ๔- ๖ เดือน

PRP ผม ได้ผลเมื่อไหร่

สำหรับผู้ที่รักษาอาการผมร่วง ผมบาง หนึ่งถึงสองสัปดาห์หลังการทำ PRP ผม ส่วนใหญ่มักจะเห็นผลลัพธ์ที่ชัดเจนประมาณเดือนที่ ๓-๖ โดยจะสังเกตเห็นว่าเส้นผม เส้นใหญ่ขึ้นและอัตราการร่วงของผมลดลง ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับสภาพหนังศีรษะและการตอบสนองของร่างกายแต่ละคนด้วย

PRP ผม ได้ผมถาวรไหม

การทำ PRP ผม ไม่ใช้การปลูกผมถาวร แม้ว่าการทำ PRP เรื่อย ๆ จะช่วยให้เห็นผลลัพธ์ในระยะยาว แต่ยังคงมี

โอกาสเสื่อมสภาพได้ ดังนั้นแนะนำให้ทำ PRP ผม ต่อเนื่อง โดยเว้นระยะเวลา ๔-๖ เดือน เพื่อคงสภาพความแข็งแรงของเซลล์รากผม ทำให้ผมไม่กลับไปบางอีก

PRP ผม เจ็บไหม

การทำ PRP ผม จะเจ็บน้อย แต่จะมีอาการเจ็บตื้อตื้อบริเวณที่ฉีดแรก ๆ เพราะไม่ใช้การผ่าตัด เป็นเพียงการฉีดเกล็ดเลือดบริเวณที่มีอาการผมร่วงผมบางเท่านั้น จึงเหมาะกับผู้ที่กังวลเรื่องการผ่าตัด กลัวเจ็บ อาการแทรกซ้อน เพราะมีโอกาสเกิดขึ้นได้น้อย และไม่จำเป็นต้องพักฟื้นหลังเข้ารับการรักษา

การเตรียมตัวก่อนทำ PRP ผม

การเตรียมร่างกายให้พร้อมก่อนทำ PRP ผม เป็นอีกหนึ่งขั้นตอนที่สำคัญ เพราะ PRP ที่ใช้เป็นเลือดที่สกัดมาจากผู้เข้ารับการรักษา หากร่างกายไม่พร้อมจะส่งผลต่อประสิทธิภาพของ PRP ส่งผลให้ทำ PRP ผม เห็นผลลัพธ์ไม่ชัดเจน

สำหรับผู้ที่เข้ารับการรักษารักษาอาการผมร่วง ผมบาง ด้วยวิธี PRP ผม สามารถปฏิบัติตามคำแนะนำต่อไปนี้

- เลี่ยงหลีกเลี่ยงอาหารที่มีไขมันสูง
- ก่อนทำ PRP ผม ๑ สัปดาห์ ควรงดสูบบุหรี่ และการดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์
- ๑ วันก่อนทำ PRP ผม ให้งดนอนพักผ่อนอย่างน้อย ๔ ชั่วโมง
- ดื่มน้ำประมาณ ๑.๕-๒ ลิตรต่อวัน
- หลีกเลี่ยงการใช้เจลและน้ำตบแต่งเส้นผม ก่อนทำ PRP ผม เพราะจะแนะนำให้สระผมได้หลังจากทำ PRP ผม ๒๔ ชั่วโมง
- งดวิตามิน หรือยาที่อาจจะมีผลต่อการไหลของเลือด เช่น วิตามินอี น้ำมันตับปลา ใบแปะก๊วย ขั้นตอนการทำ PRP ผม
- ขั้นตอนแรกแพทย์จะเจาะเลือดออกมาประมาณ ๑๐-๒๐ มิลลิลิตร

- แพทย์จะนำเลือดที่จะเจาะไปปั่นแยกในเครื่องเหวี่ยงสาร โดยจะทำการเติมสารป้องกันการแข็งตัวของเลือดก่อน

- แพทย์ฉีดยาชาบริเวณที่ต้องการปลูกผม PRP

- หลังจากที่ครบเวลาตามกำหนดหรือยาชาออกฤทธิ์แล้ว แพทย์จะฉีด Derma Pen (Micro System) เพื่อกระตุ้นหนังศีรษะ

- แพทย์ทำการฉีด PRP ผมที่เตรียมไว้เข้าไปในรูปร่าง

ข้อปฏิบัติหลังทำ PRP ผม

แม้ว่าหลังจากการทำ PRP ผม ไม่จำเป็นต้องระวังเท่ากับการปลูกผม แต่หลังทำ PRP หนังศีรษะจะบอบบางทำให้ผู้ที่เข้ารับการรักษามีอาการช้ำบริเวณที่ฉีดได้ ซึ่งผู้ที่เข้ารับการรักษาผมร่วง ผมบาง สามารถดูแลตัวเองหลังจากทำ PRP ผม ได้ดังนี้

- ๒๔ ชั่วโมงแรก หลังจากทำ PRP ผม ห้ามสระผม ให้ผมโดนน้ำ และออกกำลังกาย

- หลีกเลี่ยงการใช้สเปรย์และเจลจัดแต่งทรงผม หลังจากทำ PRP ประมาณ ๒๔ ชั่วโมงแรก

- หลีกเลี่ยงการตีผม เครื่องตีผมที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์และการสูบบุหรี่ หลังจากทำ PRP ประมาณ ๔๘ ชั่วโมงแรก

- ๒-๓ วันแรก ห้ามรับประทานยาแอสไพรินและไอบูโพรเฟน

- หลังจากทำ PRP ผมช่วงแรก แนะนำให้หลีกเลี่ยงการเกาหรือขยี้รุนแรง เพราะอาจจะทำให้เกิดการติดเชื้อได้

- ไม่แนะนำให้ใช้แชมพูสระผมสูตรทั่วไป ควรใช้แชมพูสูตรอ่อนโยนต่อผิวหนัง

- หลังจากทำ PRP ผมอาจจะเกิดอาการบวม หลังทำ สามารถใช้การประคบเย็นเพื่อลดอาการบวมได้ ซึ่งอาการบวมจะหายภายใน ๑-๓ วัน และหากเกิดรอยช้ำจะหายภายใน ๗ วัน

ผลลัพธ์ของการทำ PRP ผม

ผู้ที่เข้ารับการรักษาอาการผมร่วง ผมบาง ศีรษะเกิก และศีรษะล้าน ด้วยการทำ PRP ผม มักจะเห็นผลลัพธ์ภายในระยะเวลา ๓-๖ เดือน โดยผลลัพธ์ที่ได้จากการทำ PRP ผม ได้แก่

การแก้ปัญหาของอาการผมร่วงผมบาง ช่วยให้รากผมกลับมาแข็งแรง ช่วยลดอาการขาดหลุดร่วงของเส้นผม การฉีด PRP ผม ช่วยให้มีหลุดเล็ดผอมมากขึ้น ช่วยให้เลือดไปเลี้ยงเซลล์รากผมมากขึ้น ช่วยกระตุ้นการเจริญเติบโตของเส้นผม ช่วยเซลล์รากผมที่เสื่อมสภาพกลับมาทำงานอีกครั้ง

การทำ PRP นอกจากจะกระตุ้นเซลล์รากผมให้กลับมาทำงานแล้ว ยังทำให้เส้นผมที่งอกขึ้นใหม่แข็งแรงมากขึ้น ผมเส้นหนาขึ้น ช่วยลดปัญหาผมขาดร่วงลง

ทั้งนี้ผลลัพธ์ของการทำ PRP ผมจะขึ้นอยู่กับเฉพาะตัวบุคคล และสภาพหนังศีรษะของผู้เข้ารับการรักษา และ การทำ PRP ผม ไม่ใช้การปลูกผมถาวร คุณจำเป็นต้องกลับมาฉีด PRP ผมซ้ำในระยะเวลา ๒-๓ เดือน เพื่อให้ได้ผลลัพธ์ที่ดี

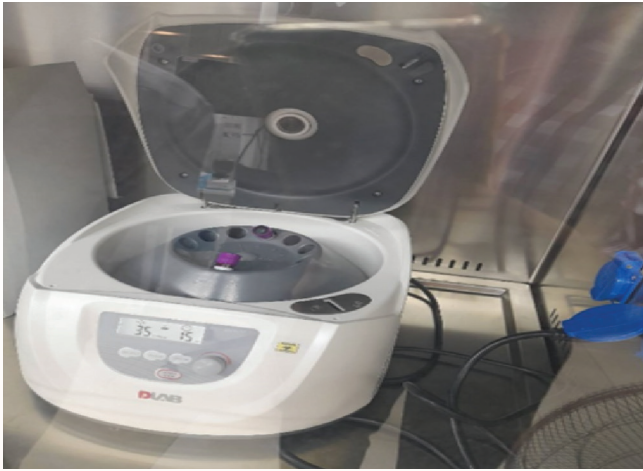
ภาพที่ ๒ : เครื่องปั่นแยก PRP (Centrifuse)

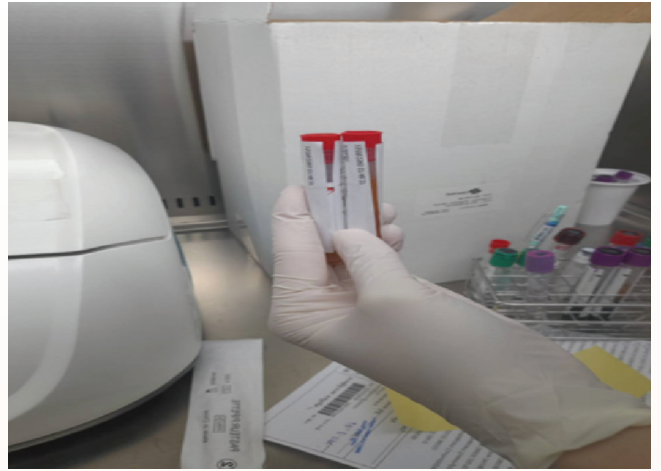
ภาพที่ ๓ : เจาะเลือดผู้รับบริการ ๒๐ ซีซี

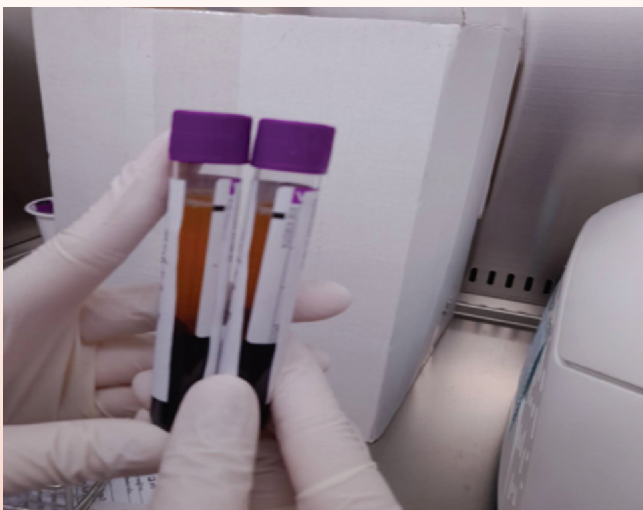
ภาพที่ ๖ : ใช้ปิเปตดูดชั้น PRP

ภาพที่ ๔ : แบ่งเลือดใส่ ๒ หลอด หลอดละ ๑๐ ซีซี
เข้าเครื่องปั่นแยก

ภาพที่ ๗ : จะได้ปริมาณ PRP ประมาณ ๒ ซีซี
ต่อการปั่น ๑ หลอด

ภาพที่ ๕ : หลังจากปั่นแยก ๒๐ นาทีเม็ดเลือดแดง
จะตกตะกอนชั้นน้ำเหลืองและเกล็ดเลือด
เข้มข้นจะอยู่ชั้นบนเหนือชั้นเม็ดเลือดแดง

ภาพที่ ๘ : ระหว่างการปั่นแยกให้เตรียมทายาชา
ผู้รับบริการรอประมาณ ๓๐ นาที

ภาพที่ ๙ : แพทย์เตรียมชุด PRP เข้ามาในเข็มฉีดยา

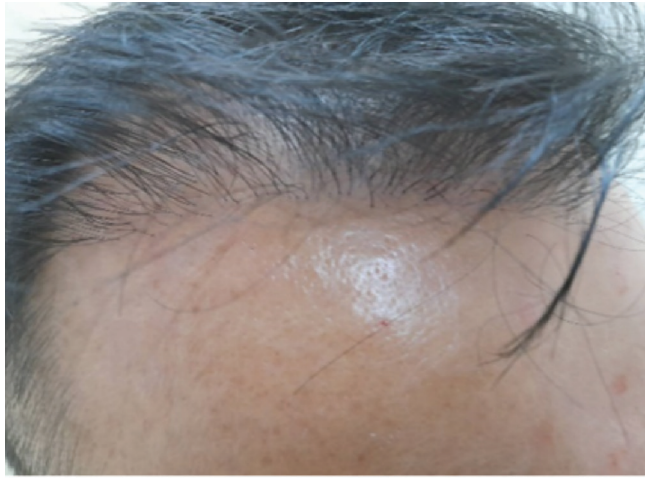
ภาพที่ ๑๒ และ ๑๓ : ก่อนการรับการรักษาภาวะผมร่วงด้วย PRP

ภาพที่ ๑๐ และ ๑๑ : กระจายการฉีด PRP ให้ทั่วหนังศีรษะบริเวณที่ต้องการให้มีผมขึ้น

ภาพที่ ๑๔ และ ๑๕ : หลังการรับการรักษาภาวะผมร่วงด้วย PRP ๘ เดือน

ภาพที่ ๑๔ และ ๑๕ : หลังการรับการรักษาภาวะผมร่วง ด้วย PRP ๘ เดือน

สรุป

การทำ PRP ผมเป็นอีกหนึ่งทางเลือกสำหรับผู้ที่ มีปัญหาผมร่วง ผมบาง ศีรษะเถิก และศีรษะล้าน เหมาะ สำหรับผู้ที่กังวลเรื่องอาการแทรกซ้อน การแพ้หลัง ผ่าตัด และไม่มีเวลาพักฟื้น เพราะการทำ PRP ผมโอกาส เกิดอาการแทรกซ้อนและแพ้ต่ำมาก เพราะ PRP เป็น เกล็ดเลือดเข้มข้นที่มาจากเลือดของผู้เข้ารับการรักษา พร้อมทั้งไม่จำเป็นต้องพักฟื้นหลังเข้ารับการรักษา และ ยังเป็นการรักษาที่มีประสิทธิภาพสูง และเห็นผลลัพธ์ ระยะเวลาในกรณีที่เข้ารับการรักษาต่อเนื่อง

ในกรณีที่เซลล์รากผมยังสามารถงอกเส้นผมใหม่ได้ แพทย์มักจะแนะนำให้ทำ PRP ผมก่อน แต่ถ้าหากเซลล์ รากผมเสื่อมสภาพหมดแล้ว ไม่สามารถงอกผมได้ใหม่ แพทย์อาจจะแนะนำการผ่าตัดปลูกผมแทน เพื่อให้ได้ ผลลัพธ์ที่น่าพึงพอใจมากกว่า (Sara Perking, 2020)

บรรณานุกรม

1. รศ.นพ.ป่วน สุทธิพิณีจรรยา. 2560. หัวจ๋า ผมลาก่อน. (ออนไลน์) โพสต์เมื่อ 21 สิงหาคม 2560, สืบค้นจาก <https://www.si.mahidol.ac.th/Th/healthdetail.asp?aid=405>, เยี่ยมชมเมื่อ 27 พ.ค. 2566
2. ผศ.นพ.วาสนภ วชิรมน. 2557. โรคของเส้นผม และหนังศีรษะ. (ออนไลน์) โพสต์เมื่อ 17 พฤศจิกายน 2557, สืบค้นจาก <https://www.rama.mahidol.ac.th/atrama/issue017/beauty-full>, เยี่ยมชมเมื่อ 27 พ.ค. 2566
3. รศ.ดร.พญ.รัชต์ธร ปัญจประทีป. 2020.สาเหตุของภาวะผมบางศีรษะล้านจากพันธุกรรม(ออนไลน์) โพสต์เมื่อ 9 ธันวาคม 2563, สืบค้นจาก <https://chulalongkornhospital.go.th/kcmh/line/%E0%B8%AA%E0%B8%B2%E0%B9%80%E0%B8%AB%E0%B8%95%E0%B8%B8%E0%B8%82%E0%B8%AD%E0%B8%87%E0%B8%A0%E0%B8%B2%E0%B8%A7%E0%B8%B0%E0%B8%9C%E0%B8%A1%E0%B8%9A%E0%B9%89%E0%B8%B2%E0%B8%87%E0%B8%A8%E0%B8%B5%E0%B8%A3/>, เยี่ยมชมเมื่อ 5 มิ.ย. 2566
4. Dr.tarinee K. 2022. ฉีด PRP ผม ทางออกสำหรับคนผมบาง สร้างเส้นผมที่แข็งแรง. (ออนไลน์) โพสต์เมื่อ 28 ธันวาคม 2562, สืบค้นจาก <https://drtarinee.com/article/platelet-rich-plasma-hair/>, เยี่ยมชมเมื่อ 27 พ.ค. 2566

* * *

กฎหมาย ระเบียบ คำสั่ง

กฎกระทรวง

กำหนดกรณีการจัดซื้อจัดจ้างพัสดุโดยวิธีเฉพาะเจาะจง (ฉบับที่ ๕)

พ.ศ. ๒๕๖๓

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๕๖ วรรคหนึ่ง (๒) (ซ) แห่งพระราชบัญญัติการจัดซื้อจัดจ้างและการบริหารพัสดุภาครัฐ พ.ศ. ๒๕๖๐ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิกความใน (ก) ของ (๔) ของข้อ ๒ แห่งกฎกระทรวงกำหนดกรณีการจัดซื้อจัดจ้างพัสดุโดยวิธีเฉพาะเจาะจง พ.ศ. ๒๕๖๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(ก) รัฐวิสาหกิจหรือนิติบุคคลที่มีหน่วยงานของรัฐถือหุ้นหรือเป็นหุ้นส่วนรวมอยู่ด้วย ในรัฐวิสาหกิจหรือนิติบุคคลนั้นไม่น้อยกว่าร้อยละห้าสิบของทุนทั้งหมด”

ข้อ ๒ การจัดซื้อจัดจ้างพัสดุโดยวิธีเฉพาะเจาะจงตามข้อ ๒ (๔) แห่งกฎกระทรวงกำหนดกรณีการจัดซื้อจัดจ้างพัสดุโดยวิธีเฉพาะเจาะจง พ.ศ. ๒๕๖๑ แต่ที่ไม่เป็นไปตามข้อ ๒ (๔) แห่งกฎกระทรวงกำหนดกรณีการจัดซื้อจัดจ้างพัสดุโดยวิธีเฉพาะเจาะจง พ.ศ. ๒๕๖๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยกฎกระทรวงนี้ หากหน่วยงานของรัฐได้มีหนังสือเชิญชวนไปยังผู้ประกอบการให้เข้ายื่นข้อเสนอหรือให้เข้ามาเจรจาต่อรองราคาแล้วก่อนวันที่กฎกระทรวงนี้ใช้บังคับและยังดำเนินการจัดซื้อจัดจ้างไม่แล้วเสร็จ ให้ดำเนินการต่อไปได้จนกว่าจะแล้วเสร็จ เว้นแต่ในกรณีที่มีการยกเลิกการจัดซื้อจัดจ้างพัสดุดังกล่าว ให้การจัดซื้อจัดจ้างพัสดุดังใหม่นั้นดำเนินการตามกฎกระทรวงกำหนดกรณีการจัดซื้อจัดจ้างพัสดุโดยวิธีเฉพาะเจาะจง พ.ศ. ๒๕๖๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยกฎกระทรวงนี้

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๓ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๖๓

พิชัย ชุณหวาชิร

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ โดยที่หลักเกณฑ์การจัดซื้อจัดจ้างพัสดุ โดยวิธีเฉพาะเจาะจงกรณีการจัดซื้อจัดจ้างพัสดุจากรัฐวิสาหกิจหรือนิติบุคคลในเครือของหน่วยงานของรัฐเดียวกันในปัจจุบัน ยังมีความไม่เหมาะสม และอาจเป็นช่องทางให้มีการนำหลักเกณฑ์ดังกล่าวไปใช้โดยมีเจตนาไม่สุจริตได้ เพื่อป้องกันมิให้มีการนำหลักเกณฑ์การจัดซื้อจัดจ้างพัสดุโดยวิธีเฉพาะเจาะจงโดยอาศัยเหตุที่เป็นนิติบุคคลในเครือเดียวกันไปใช้ในการจัดซื้อจัดจ้างเพื่อหลีกเลี่ยงการปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยการจัดซื้อจัดจ้าง และการบริหารพัสดุภาครัฐ อันอาจก่อให้เกิดความเสียหายต่อการดำเนินงานของหน่วยงานของรัฐหรือประโยชน์สาธารณะ สมควรแก้ไขเพิ่มเติม สัดส่วนการถือหุ้นของหน่วยงานของรัฐในรัฐวิสาหกิจหรือนิติบุคคลในเครือของหน่วยงานของรัฐเดียวกัน ให้เหมาะสมยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

(ราชกิจจานุเบกษา ฉบับกฤษฎีกา เล่ม ๑๔๑ ตอนที่ ๕๔ ก หน้า ๑ วันที่ ๓๐ สิงหาคม ๒๕๖๓)

ระเบียบคณะกรรมการบริหารศาลยุติธรรม
ว่าด้วยการจ่ายค่าพาหนะ ค่าป่วยการ และค่าเช่าที่พักแก่พยานซึ่งมาศาล
ตามหมายเรียกในคดีอาญา (ฉบับที่ ๓)

พ.ศ. ๒๕๖๓

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงระเบียบคณะกรรมการบริหารศาลยุติธรรม ว่าด้วยการจ่ายค่าพาหนะ ค่าป่วยการ และค่าเช่าที่พักแก่พยานซึ่งมาศาลตามหมายเรียกในคดีอาญา พ.ศ. ๒๕๖๑ ให้เหมาะสม

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๕๖ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ๒๘) พ.ศ. ๒๕๕๑ คณะกรรมการบริหารศาลยุติธรรม (ก.บ.ศ.) โดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง จึงออกระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบคณะกรรมการบริหารศาลยุติธรรม ว่าด้วยการจ่ายค่าพาหนะ ค่าป่วยการ และค่าเช่าที่พักแก่พยานซึ่งมาศาลตามหมายเรียกในคดีอาญา (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๓”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสามของข้อ ๖ แห่งระเบียบคณะกรรมการบริหารศาลยุติธรรม ว่าด้วยการจ่ายค่าพาหนะ ค่าป่วยการ และค่าเช่าที่พักแก่พยานซึ่งมาศาลตามหมายเรียกในคดีอาญา พ.ศ. ๒๕๖๑

“ในกรณีที่พยานไม่ได้มาปฏิบัติหน้าที่อันเนื่องจากกระบวนพิจารณาคดีของศาลโดยไม่ได้เป็นความผิดของพยาน และพยานต้องเสียค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับค่าพาหนะเดินทางและค่าเช่าที่พักในการจะมาเป็นพยานซึ่งไม่สามารถขอคืนได้ ให้ศาลมีอำนาจกำหนดค่าใช้จ่ายดังกล่าวให้แก่พยาน แต่ไม่เกินอัตราตามข้อ ๕”

ประกาศ ณ วันที่ ๑ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๖๓

อโนชา ชีวิตโสภณ

ประธานศาลฎีกา

ประธานกรรมการบริหารศาลยุติธรรม

(ราชกิจจานุเบกษา ฉบับกฤษฎีกา เล่ม ๑๔๑ ตอนที่ ๔๒ ก หน้า ๓ วันที่ ๓ กรกฎาคม ๒๕๖๓)

ระเบียบกระทรวงกลาโหมและสำนักงานตำรวจแห่งชาติ
ว่าด้วยการปฏิบัติเกี่ยวกับอากาศยานและผู้ควบคุมอากาศยานและบุคคลอื่นที่อยู่ในอากาศยาน
ที่กระทำความผิดหรือสงสัยว่าจะกระทำความผิด

พ.ศ. ๒๕๖๓

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดการปฏิบัติเกี่ยวกับอากาศยานและผู้ควบคุมอากาศยานและบุคคลอื่นที่อยู่ในอากาศยาน ที่กระทำความผิดหรือสงสัยว่าจะกระทำความผิด

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๑๕ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการปฏิบัติต่ออากาศยานที่กระทำความผิดกฎหมาย พ.ศ. ๒๕๕๓ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหมและบัญชาการตำรวจแห่งชาติ ออกระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบกระทรวงกลาโหมและสำนักงานตำรวจแห่งชาติว่าด้วยการปฏิบัติเกี่ยวกับอากาศยานและผู้ควบคุมอากาศยานและบุคคลอื่นที่อยู่ในอากาศยาน ที่กระทำความผิด หรือสงสัยว่าจะกระทำความผิด พ.ศ. ๒๕๖๓”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในระเบียบนี้

“การปฏิบัติ” หมายความว่า การดำเนินการของเจ้าหน้าที่ฝ่ายทหารต่ออากาศยานและผู้ควบคุมอากาศยานและบุคคลอื่นที่อยู่ในอากาศยาน ที่กระทำความผิดหรือสงสัยว่าจะกระทำความผิด ได้แก่ การตรวจ ค้น หรือกักอากาศยาน การยึดอากาศยาน และสิ่งของซึ่งมีไว้เป็นความผิด หรือสิ่งของที่จะใช้หรือได้ใช้ในการกระทำความผิด การจับ ควบคุม หรือสืบสวนสอบสวนเบื้องต้นผู้ควบคุมอากาศยานและบุคคลอื่นที่เกี่ยวข้อง หรือการสั่งผู้ควบคุมอากาศยานหรือบุคคลอื่นที่เกี่ยวข้อง ให้เคลื่อนย้ายอากาศยานหรือให้กระทำการใด ๆ เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ฝ่ายทหาร

“สงสัยว่าจะกระทำความผิด” หมายความว่า พบเหตุอันควรสงสัยเหตุหนึ่งเหตุใด ดังต่อไปนี้

(๑) ไม่สามารถตรวจและพิสูจน์ฝ่ายอากาศยานนั้นจากภาคพื้นได้
(๒) เมื่อมีเหตุอันควรสงสัยว่าอากาศยานนั้นฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยการเดินอากาศ กฎหมายอื่น หรืออนุสัญญาหรือความตกลงระหว่างประเทศ เช่น

(ก) การปฏิบัติตามแผนการบินและตามกฎจราจรทางอากาศ เช่น การใช้สถานที่ขึ้นลงของอากาศยาน การบินตามเส้นทางบิน การบินเข้าหรือผ่านเขตห้าม เขตจำกัดการบินหรือเขตอันตราย

(ข) การบินเข้ามาในหรือออกนอกราชอาณาจักร หรือบินขึ้นลงในราชอาณาจักรหรือบินผ่านราชอาณาจักร

(ค) การบังคับหรือปล่อยอากาศยานซึ่งไม่มีนักบิน หรือการทิ้งร่มอากาศ

(ง) การพาผู้กระทำผิดไปกับอากาศยาน หรือการใช้เครื่องถ่ายภาพหรืออุปกรณ์เก็บข้อมูลจากอากาศยาน

(๓) เมื่ออากาศยานนั้นมีการกระทำอันอาจเป็นภัยต่อความมั่นคงแห่งราชอาณาจักรหรืออาจเป็นภัยต่อสาธารณะ

“กักอากาศยาน” หมายความว่า บังคับอากาศยานให้จอดอยู่ในพื้นที่ปลอดภัยที่กำหนดตามระเบียบกองทัพอากาศว่าด้วยการรักษาการณ์โดยอากาศยานดังกล่าวยังคงอยู่ในความควบคุมดูแลของผู้ควบคุมอากาศยาน

ข้อ ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหมและบัญชาการตำรวจแห่งชาติรักษาการตามระเบียบนี้

หมวด ๑

การตรวจ ค้น หรือกักอากาศยาน

ข้อ ๕ ให้เจ้าหน้าที่ฝ่ายทหารทำการตรวจ ค้น อากาศยาน ผู้ควบคุมอากาศยานและบุคคลอื่นที่อยู่ในอากาศยาน ที่กระทำความผิดหรือสงสัยว่าจะกระทำความผิดทันทีที่อากาศยานดังกล่าวเข้าจอด ณ พื้นที่ที่กำหนดตามระเบียบกองทัพอากาศว่าด้วยการรักษาการณ์ เพื่อพิสูจน์ทราบการกระทำผิดกฎหมาย หรือเพื่อกักอากาศยาน หรือเพื่อยึดอากาศยาน หรือสิ่งของซึ่งมีไว้เป็นความผิด หรือสิ่งของที่จะใช้หรือได้ใช้ในการกระทำความผิดเพื่อจับ ควบคุมหรือสืบสวนสอบสวนเบื้องต้น ผู้ควบคุมอากาศยานและบุคคลอื่นที่เกี่ยวข้อง หรือเพื่อนำตัวผู้ควบคุมอากาศยานหรือบุคคลอื่นที่อยู่ในอากาศยานมาทำการสอบสวน

ข้อ ๖ ในกรณีที่อากาศยานที่กระทำความผิดหรือสงสัยว่าจะกระทำความผิดลงจอดนอกพื้นที่รับผิดชอบของเจ้าหน้าที่ฝ่ายทหาร ไม่ว่าจะเป็นการลงเินสนามบินหรือนอกสนามบิน ให้เจ้าหน้าที่ฝ่ายทหารติดต่อประสานให้เจ้าหน้าที่ตำรวจและเจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครองในพื้นที่ดังกล่าว เดินทางไปยังบริเวณที่เกิดเหตุเพื่อร่วมดำเนินการตรวจค้นอากาศยาน ผู้ครอบครองอากาศยาน และผู้ที่อยู่ในอากาศยาน ณ สถานที่ดังกล่าวโดยเร็วที่สุด

ข้อ ๗ เพื่อการสืบสวนสอบสวนเบื้องต้น ให้เจ้าหน้าที่ฝ่ายทหารกักอากาศยานที่กระทำความผิดหรือสงสัยว่าจะกระทำความผิดไว้ได้เท่าที่จำเป็น

หมวด ๒

การยึดอากาศยานและสิ่งของซึ่งมีไว้เป็นความผิด หรือสิ่งของที่จะใช้หรือได้ใช้ในการกระทำความผิด

ข้อ ๘ เมื่ออากาศยานที่กระทำความผิดหรือสงสัยว่าจะกระทำความผิดได้ลงจอดในพื้นที่รับผิดชอบของเจ้าหน้าที่ฝ่ายทหาร ให้เจ้าหน้าที่ฝ่ายทหารทำการยึดอากาศยานดังกล่าวได้ เมื่อปรากฏข้อเท็จจริงจากการสืบสวนสอบสวนเบื้องต้น ดังต่อไปนี้

(๑) ผู้ควบคุมอากาศยานนั้นจงใจใช้อากาศยานโดยผิดกฎหมายหรือฝ่าฝืนแผนการบิน

(๒) มีกระทำการอื่นใดที่ผิดกฎหมายบนอากาศยานหรือใช้อากาศยานนั้นกระทำความผิด หรือจะกระทำความผิดกฎหมาย

(๓) มีสิ่งของซึ่งมีไว้เป็นความผิด หรือสิ่งของที่จะใช้หรือได้ใช้ในการกระทำความผิดในอากาศยานนั้น

ข้อ ๙ เมื่อเจ้าหน้าที่ฝ่ายทหารได้ปฏิบัติการเท่าที่จำเป็นในการสืบสวนสอบสวนเบื้องต้นแล้ว ให้เจ้าหน้าที่ฝ่ายทหารจัดส่งผู้ต้องหา พร้อมด้วยอากาศยาน หลักฐาน สิ่งของที่ยึดไว้ รวมทั้งบันทึกทั้งปวงที่เกี่ยวข้องในคดีที่เจ้าหน้าที่ฝ่ายทหารได้ทำไว้ไปยังพนักงานสอบสวนแห่งท้องที่โดยมิชักช้า

ข้อ ๑๐ ในกรณีที่มีการยึดอากาศยานและสิ่งของที่อยู่ในอากาศยานไว้เพื่อดำเนินคดี ให้กองทัพอากาศมีอำนาจยึดอากาศยานและสิ่งของดังกล่าวไว้ต่อไปได้ แม้ว่าคดีจะสิ้นสุดลงจนกว่าจะมีการชำระค่าใช้จ่ายครบถ้วน ทั้งนี้ ตามระเบียบปฏิบัติของกระทรวงกลาโหม

หมวด ๓

การจับ ควบคุม หรือสืบสวนสอบสวนเบื้องต้น ผู้ควบคุมอากาศยานและบุคคลอื่นที่เกี่ยวข้อง

ข้อ ๑๑ ในการปฏิบัติหน้าที่จับ ควบคุม หรือสืบสวนสอบสวนเบื้องต้นของเจ้าหน้าที่ฝ่ายทหารให้นำบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญามาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๑๒ ให้เจ้าหน้าที่ฝ่ายทหารจัดส่งผู้ต้องหาให้พนักงานสอบสวนดำเนินการต่อไป โดยมีให้ับระยะเวลาควบคุมผู้ต้องหา ซึ่งได้กระทำมาก่อนที่พนักงานสอบสวนได้รับตัวผู้ต้องหานั้นมาเป็นระยะเวลาควบคุมผู้ต้องหาของพนักงานสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา แต่ระยะเวลาดังกล่าวต้องไม่เกินสิบสองวัน หากมีความจำเป็นต้องใช้เวลาเกินสิบสองวัน ให้เจ้าหน้าที่ฝ่ายทหารติดต่อขอรับอนุมัติจากผู้บัญชาการทหารสูงสุดเพื่อขยายเวลาออกไปอีกได้เท่าที่จำเป็น แต่ต้องไม่เกินสิบสองวัน

มิให้ับเวลาเดินทางตามปกติที่นำตัวผู้ต้องหามายังที่ทำการของเจ้าหน้าที่ฝ่ายทหารที่มีอำนาจสืบสวนสอบสวนเบื้องต้น รวมเข้าในระยเวลา นำตัวผู้ต้องหาส่งให้พนักงานสอบสวนตามวรรคหนึ่ง

หมวด ๔

การเคลื่อนย้ายอากาศยาน หรือให้ผู้ควบคุมอากาศยานหรือบุคคลอื่นที่เกี่ยวข้องทำการใด ๆ

ข้อ ๑๓ เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติตามระเบียบนี้ ให้เจ้าหน้าที่ฝ่ายทหารมีอำนาจสั่งให้ผู้ควบคุมอากาศยานที่กระทำความผิดหรือสงสัยว่าจะกระทำความผิดหรือบุคคลอื่นที่เกี่ยวข้องทำการเคลื่อนย้ายอากาศยานไปยังสถานที่กำหนด

ข้อ ๑๔ ให้เจ้าหน้าที่ฝ่ายทหารมีอำนาจสั่งให้ผู้ควบคุมอากาศยาน ที่กระทำความผิดหรือสงสัยว่าจะกระทำความผิดทำการใด ๆ เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ฝ่ายทหาร

ข้อ ๑๕ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามระเบียบนี้ ให้เจ้าหน้าที่ฝ่ายทหารมีอำนาจหน้าที่เช่นเดียวกับพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจชั้นผู้ใหญ่และพนักงานสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

ประกาศ ณ วันที่ ๒๖ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๓

สุทิน คลังแสง
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม

พลตำรวจเอก กิตติรัฐ พันธุ์เพ็ชร
รองผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ รักษาการแทน
ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ

(ราชกิจจานุเบกษา ฉบับประกาศและงานทั่วไป เล่ม ๑๔๑ ตอนพิเศษ ๑๘๕ ง หน้า ๑ วันที่ ๘ กรกฎาคม ๒๕๖๓)

ระเบียบคณะกรรมการคุ้มครองเด็กแห่งชาติ

ว่าด้วยวิธีการคุ้มครองสวัสดิภาพเด็กที่ใช้พีชกระท่อม กัญชา กัญชงหรือผลิตภัณฑ์ที่มีส่วนผสม
ของพีชกระท่อม กัญชา หรือกัญชงของเด็กในลักษณะสารเสพติด

พ.ศ. ๒๕๖๗

เพื่อให้การคุ้มครองสวัสดิภาพเด็กและแก้ไขปัญหาค่าใช้จ่ายในการใช้พีชกระท่อม กัญชา กัญชง หรือผลิตภัณฑ์ที่มีส่วนผสมของพีชกระท่อม กัญชา หรือกัญชงของเด็กในลักษณะสารเสพติด และเพื่อป้องกันไม่ให้เกิดนำ
พีชกระท่อม กัญชา กัญชง หรือผลิตภัณฑ์ที่มีส่วนผสมของพีชกระท่อม กัญชา หรือกัญชง ไปใช้ในทางที่ผิดกฎหมาย
อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔๗ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. ๒๕๕๖ คณะกรรมการ
คุ้มครองเด็กแห่งชาติ จึงวางระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบคณะกรรมการคุ้มครองเด็กแห่งชาติ ว่าด้วยวิธีการคุ้มครองสวัสดิภาพ
เด็กที่ใช้พีชกระท่อม กัญชา กัญชงหรือผลิตภัณฑ์ที่มีส่วนผสมของพีชกระท่อม กัญชา หรือกัญชงของเด็กในลักษณะ
สารเสพติด พ.ศ. ๒๕๖๗”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ภายใต้บทบัญญัติระเบียบคณะกรรมการคุ้มครองเด็กแห่งชาติ ว่าด้วยวิธีการคุ้มครองสวัสดิภาพ
เด็กที่เสี่ยงต่อการกระทำผิด พ.ศ. ๒๕๕๓ พนักงานเจ้าหน้าที่หรือผู้มีหน้าที่คุ้มครองสวัสดิภาพเด็ก ตามมาตรา ๒๔
พบเห็นหรือได้รับแจ้งหรือได้รับรายงานจากบุคคลที่พบเห็นเด็กที่เสี่ยงต่อการกระทำผิด ให้ปฏิบัติ ดังนี้

(๑) กรณีการกระทำครั้งแรก ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจเรียกเด็กและผู้ปกครองมาตักเตือน และชี้แจง
ให้เห็นถึงโทษของการใช้พีชกระท่อม กัญชา กัญชงหรือผลิตภัณฑ์ที่มีส่วนผสมของพีชกระท่อม กัญชา หรือกัญชง
และผลกระทบการออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท รวมทั้งการให้คำปรึกษา แนะนำแนวทางในการเลิกใช้และหาวิธีการ
เพื่อให้เด็กเกิดความสามารถในการใช้วิธีการแก้ไขปัญหาค่าใช้จ่ายจากการใช้ พีชกระท่อม กัญชา กัญชงหรือผลิตภัณฑ์
ที่มีส่วนผสมของพีชกระท่อม กัญชา หรือกัญชงอยู่ในลักษณะสารเสพติด

(๒) กรณีการกระทำซ้ำครั้งที่สองโดยยังไม่เคยได้รับการให้คำปรึกษาแนะนำแนวทางในการเลิกใช้ พีชกระท่อม
กัญชา กัญชงหรือผลิตภัณฑ์ที่มีส่วนผสมของพีชกระท่อม กัญชา หรือกัญชงอยู่ในลักษณะสารเสพติดให้ดำเนินการ
ตาม (๑) ก่อน หากเคยรับการให้คำปรึกษาแนะนำแนวทางมาแล้ว ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ค้นหาสาเหตุและเชิญผู้ปกครอง
มาร่วมประชุมเพื่อปรึกษาหารือและกำหนดแผนในการแก้ไขป้องกันและบำบัดฟื้นฟูเด็ก รวมทั้งมีอำนาจทำหนังสือ
ตักเตือนเด็กและให้ทำทัณฑ์บนแก่ผู้ปกครอง โดยอาจวางข้อกำหนดให้ผู้ปกครองต้องปฏิบัติข้อใดข้อหนึ่งหรือ
หลายข้อตามมาตรา ๔๔ วรรคสอง และอาจแต่งตั้งผู้คุ้มครองสวัสดิภาพเด็กเพื่อติดตามกำกับดูแลเด็ก

(๓) กรณีการกระทำซ้ำครั้งที่สาม พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจส่งตัวเด็กเข้ารับการบำบัดจากแพทย์ รวมทั้ง
แจ้งให้สถานศึกษาและพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจติดตามสอดส่องเฝ้าระวังพฤติกรรมของเด็ก เพื่อป้องกัน
มิให้เด็กใช้พีชกระท่อม กัญชา กัญชงหรือผลิตภัณฑ์ที่มีส่วนผสมของพีชกระท่อม กัญชา หรือกัญชงอยู่ในลักษณะ
สารเสพติด

ข้อ ๔ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ที่ให้การคุ้มครองสวัสดิภาพแก่เด็กซึ่งอยู่นอกเขตที่เด็กอาศัยอยู่ สามารถติดตามและประสานงานกับพนักงานเจ้าหน้าที่ในเขตที่เด็กอาศัยอยู่ร่วมกันดำเนินการตามข้อ ๓ (๑) (๒) และ (๓) แล้วแต่กรณี หรืออาจส่งต่อความรับผิดชอบแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ในเขตที่เด็กอาศัยอยู่ก็ได้ตามความเหมาะสม

ข้อ ๕ ให้อธิบดีกรมกิจการเด็กและเยาวชนรักษาการตามระเบียบนี้ และมีอำนาจวินิจฉัยชี้ขาด ในกรณีที่มีปัญหาหรือข้อขัดแย้งเกี่ยวกับการปฏิบัติตามระเบียบนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๕ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๖๗

วรารุช ศิลปอาชา

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

(ราชกิจจานุเบกษา ฉบับประกาศและงานทั่วไป เล่ม ๑๔๑ ตอนพิเศษ ๒๑๓ ง หน้า ๑ วันที่ ๖ สิงหาคม ๒๕๖๗)

ระเบียบกระทรวงการคลัง
ว่าด้วยการเบิกจ่ายเงินเพิ่มการครองชีพชั่วคราวของข้าราชการ
และลูกจ้างประจำของส่วนราชการ

พ.ศ. ๒๕๖๗

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการเบิกจ่ายเงินเพิ่มการครองชีพชั่วคราวของข้าราชการและลูกจ้างประจำของส่วนราชการ พ.ศ. ๒๕๔๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติม เพื่อให้เป็นไปตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๒๘ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๖๖ ที่เห็นชอบให้ปรับอัตราเพดานเงินเดือนหรือค่าจ้างขั้นสูงที่มีสิทธิได้รับเงินเพิ่มการครองชีพชั่วคราว จากเดิม เงินเดือนหรือค่าจ้าง ไม่ถึงเดือนละ ๑๓,๒๕๕ บาท เป็นเงินเดือนหรือค่าจ้างไม่ถึงเดือนละ ๑๔,๖๐๐ บาท และปรับอัตราเพดานเงินเดือนหรือค่าจ้างขั้นต่ำรวมกับเงินเพิ่มการครองชีพชั่วคราว จากเดิม เงินเดือนหรือค่าจ้างเดือนละ ๑๐,๐๐๐ บาท เป็นเงินเดือนหรือค่าจ้างเดือนละ ๑๑,๐๐๐ บาท

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๙ แห่งพระราชบัญญัติวินัยการเงินการคลังของรัฐ พ.ศ. ๒๕๖๑ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง โดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๑๘ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๗ ออกระเบียบไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการเบิกจ่ายเงินเพิ่มการครองชีพชั่วคราวของข้าราชการและลูกจ้างประจำของส่วนราชการ พ.ศ. ๒๕๖๗”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๗ เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิก

(๑) ระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการเบิกจ่ายเงินเพิ่มการครองชีพชั่วคราวของข้าราชการและลูกจ้างประจำของส่วนราชการ พ.ศ. ๒๕๔๘

(๒) ระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการเบิกจ่ายเงินเพิ่มการครองชีพชั่วคราวของข้าราชการและลูกจ้างประจำของส่วนราชการ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๐

(๓) ระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการเบิกจ่ายเงินเพิ่มการครองชีพชั่วคราวของข้าราชการและลูกจ้างประจำของส่วนราชการ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๑

(๔) ระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการเบิกจ่ายเงินเพิ่มการครองชีพชั่วคราวของข้าราชการและลูกจ้างประจำของส่วนราชการ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๒

(๕) ระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการเบิกจ่ายเงินเพิ่มการครองชีพชั่วคราวของข้าราชการและลูกจ้างประจำของส่วนราชการ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๕

(๖) ระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการเบิกจ่ายเงินเพิ่มการครองชีพชั่วคราวของข้าราชการและลูกจ้างประจำของส่วนราชการ (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๕๘

ข้อ ๔ บรรดาระเบียบ ข้อบังคับ หรือคำสั่งอื่นใดในส่วนที่กำหนดไว้แล้วในระเบียบนี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับระเบียบนี้ให้ใช้ระเบียบนี้แทน

ข้อ ๕ ในระเบียบนี้

“ข้าราชการ” หมายความว่า ข้าราชการพลเรือนตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน ข้าราชการทหารตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการทหาร ข้าราชการตำรวจตามกฎหมายว่าด้วยตำรวจแห่งชาติ ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา และข้าราชการรัฐสภาสามัญตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการรัฐสภา ทั้งนี้ ไม่รวมถึงนักเรียนในสังกัดกระทรวงกลาโหม และพลตำรวจสำรอง

“ลูกจ้างประจำ” หมายความว่า ลูกจ้างประจำตามระเบียบว่าด้วยการจ่ายค่าจ้างลูกจ้างของส่วนราชการ

“ลูกจ้างชั่วคราว” หมายความว่า ลูกจ้างชั่วคราวตามระเบียบว่าด้วยการจ่ายค่าจ้างลูกจ้างของส่วนราชการ

“ทหารกองประจำการ” หมายความว่า ทหารกองประจำการตามกฎหมายว่าด้วยการรับราชการทหาร

ข้อ ๖ ในกรณีตำแหน่งของข้าราชการและลูกจ้างประจำที่คณะกรรมการบริหารงานบุคคลกลางของข้าราชการแต่ละประเภทกำหนด หรือที่กระทรวงการคลังกำหนด ได้กำหนดให้คุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งนั้นต้องใช้วุฒิการศึกษาระดับต่ำกว่าปริญญาตรี ให้ข้าราชการและลูกจ้างประจำซึ่งบรรจุหรือแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งดังกล่าวที่มีเงินเดือนหรือค่าจ้างไม่ถึงเดือนละ ๑๔,๖๐๐ บาท ให้ได้รับเงินเพิ่มการครองชีพชั่วคราวเดือนละ ๒,๐๐๐ บาท แต่เมื่อรวมกับเงินเดือนหรือค่าจ้างแล้ว ต้องไม่เกินเดือนละ ๑๔,๖๐๐ บาท

หากจำนวนเงินที่ข้าราชการหรือลูกจ้างประจำรายใดได้รับตามวรรคหนึ่งรวมกันแล้วไม่ถึงเดือนละ ๑๑,๐๐๐ บาท ให้ผู้นั้นได้รับเงินเพิ่มการครองชีพชั่วคราวเพิ่มขึ้นจากเงินเดือนหรือค่าจ้างอีกจนถึงเดือนละ ๑๑,๐๐๐ บาท

ข้อ ๗ ในกรณีตำแหน่งของลูกจ้างชั่วคราวที่คณะกรรมการบริหารงานบุคคลกลางของข้าราชการแต่ละประเภทกำหนด หรือที่กระทรวงการคลังกำหนด ได้กำหนดให้คุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งนั้นต้องใช้วุฒิการศึกษาระดับต่ำกว่าปริญญาตรี ให้ลูกจ้างชั่วคราวซึ่งบรรจุหรือแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งดังกล่าวที่มีค่าจ้างไม่ถึงเดือนละ ๑๑,๐๐๐ บาท ได้รับเงินเพิ่มการครองชีพชั่วคราวเพิ่มขึ้นจากค่าจ้างอีกจนถึงเดือนละ ๑๑,๐๐๐ บาท

ข้อ ๘ ทหารกองประจำการซึ่งได้รับเงินเดือนในระดับ พ.๑ ถ้าได้รับเงินเดือนรวมกับเบี้ยเลี้ยงประจำตามข้อบังคับกระทรวงกลาโหมว่าด้วยการนั้นแล้ว มีจำนวนไม่ถึงเดือนละ ๑๑,๐๐๐ บาท ให้ได้รับเงินเพิ่มการครองชีพชั่วคราวเพิ่มขึ้นตามอัตราที่กระทรวงกลาโหมกำหนด แต่เมื่อรวมกับเงินเดือนและเบี้ยเลี้ยงประจำตามข้อบังคับกระทรวงกลาโหมดังกล่าวแล้ว ต้องไม่เกินเดือนละ ๑๑,๐๐๐ บาท

ให้นำความในข้อ ๙ และข้อ ๑๐ มาใช้บังคับแก่การจ่ายเงินเพิ่มการครองชีพชั่วคราวให้แก่ทหารกองประจำการด้วยโดยอนุโลม

ข้อ ๙ การจ่ายเงินเพิ่มการครองชีพชั่วคราวตามระเบียบนี้เป็นการจ่ายชั่วคราว หากมีการปรับโครงสร้างเงินเดือนของข้าราชการและโครงสร้างค่าจ้างลูกจ้างของส่วนราชการ กระทรวงการคลัง อาจเสนอแนะต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อปรับปรุงหลักเกณฑ์และอัตราการจ่ายเงินเพิ่มการครองชีพชั่วคราว ให้สอดคล้องกับโครงสร้างเงินเดือนของข้าราชการและโครงสร้างค่าจ้างลูกจ้างของส่วนราชการที่ปรับใหม่ได้

ข้อ ๑๐ ให้ส่วนราชการมีคำสั่งการได้รับเงินเพิ่มการครองชีพชั่วคราวให้แก่ผู้มีสิทธิก่อนเบิกจ่ายเงินเพิ่มการครองชีพชั่วคราวให้แก่ผู้มีสิทธิ

วิธีการเบิกจ่ายเงินเพิ่มการครองชีพชั่วคราวให้ถือปฏิบัติตามระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการเบิกจ่ายเงินเดือน เงินปี บำเหน็จบำนาญ เงินประจำตำแหน่ง เงินเพิ่ม และเงินอื่นในลักษณะเดียวกัน หรือระเบียบว่าด้วยการจ่ายค่าจ้างลูกจ้างของส่วนราชการ รวมทั้งหลักเกณฑ์และวิธีปฏิบัติที่กระทรวงการคลังกำหนดแล้วแต่กรณีโดยอนุโลม ทั้งนี้ ให้เก็บหลักฐานการจ่ายเงินเพิ่มการครองชีพชั่วคราวไว้ให้สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินตรวจสอบ

หลักฐานตามวรรคสอง จะจัดเก็บโดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ก็ได้

ข้อ ๑๑ ให้ปลัดกระทรวงการคลังรักษาการตามระเบียบนี้

ในกรณีที่มีปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติตามระเบียบนี้ ให้ปลัดกระทรวงการคลังเป็นผู้วินิจฉัยและให้ส่วนราชการปฏิบัติตามคำวินิจฉัยนั้น

ในกรณีที่ส่วนราชการใดไม่สามารถปฏิบัติตามระเบียบนี้ ให้ขอทำความเข้าใจกับกระทรวงการคลังเป็นกรณีไป

ประกาศ ณ วันที่ ๒๐ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๖๓/

พิชัย ชุณหวิชัย

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

(ราชกิจจานุเบกษา ฉบับประกาศและงานทั่วไป เล่ม ๑๔๑ ตอนพิเศษ ๒๓๒ ง หน้า ๑ วันที่ ๒๖ สิงหาคม ๒๕๖๓)

ประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี
เรื่อง กำหนดภาพเครื่องหมายราชการ
ของกองวินัย สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
ตามพระราชบัญญัติเครื่องหมายราชการ

พุทธศักราช ๒๔๘๒

(ฉบับที่ ๓๒๘)

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายราชการ พุทธศักราช ๒๔๘๒
นายกรัฐมนตรีจึงออกประกาศภาพเครื่องหมายราชการที่กำหนดขึ้นไว้สำหรับกองวินัย สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
ใช้เป็นเครื่องหมายราชการตามพระราชบัญญัติเครื่องหมายราชการ พุทธศักราช ๒๔๘๒ ดังปรากฏรายละเอียด
ของภาพเครื่องหมายราชการดังกล่าวท้ายประกาศนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๑๘ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๔๖๓

เศรษฐา ทวีสิน

นายกรัฐมนตรี

(ราชกิจจานุเบกษา ฉบับประกาศและงานทั่วไป เล่ม ๑๔๑ ตอนพิเศษ ๒๐๔ ง หน้า ๑ วันที่ ๒๓ กรกฎาคม ๒๔๖๓)

เครื่องหมายราชการกองวินัย สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

คำบรรยายภาพ

เป็นรูปพระแสงดาบเขนและโล่ ซึ่งเป็นวงกลมเส้นคู่สองชั้น วงกลมวงนอกมีขอบสีเลือดหมู พื้นสีเงิน มีลายพรรณพฤษภา ด้านบนมีชื่อหน่วยงานภาษาไทยว่า “กองวินัย” บนพื้นสีขาว ด้านล่างมีชื่อ หน่วยงานภาษาอังกฤษว่า “DISCIPLINARY DIVISION” บนพื้นสีขาว วงกลมวงในพื้นสีเหลือง มีรูปตราชูอยู่ตรงกลาง รองรับด้วยข้อชัยพฤษภาสีเงิน

ความหมาย

- **พระแสงดาบเขนและโล่** หมายถึง สัญลักษณ์แทนสำนักงานตำรวจแห่งชาติ
- **ตราชู** หมายถึง หน้าที่ความรับผิดชอบของกองวินัย คือการผดุงความยุติธรรมให้สถิตเสถียร สม่าเสมอ ไม่เอนเอียงไปข้างฝ่ายใดด้วยอคติ ความเที่ยงธรรมในการใช้กฎหมาย การซ่งนำหนักพยานหลักฐานอย่างเป็นทางการ และสมดุล ตัดสินสำนวนการสืบสวนสอบสวนทางวินัยตามพยานหลักฐานที่ปรากฏ ไม่ตัดสินด้วย “ความรัก” หรือ “ความกลัว” การดำเนินการทางวินัยของกองวินัยจึงเป็นไปด้วยความเที่ยงธรรมและความยุติธรรม
- **ข้อชัยพฤษภ** หมายถึง เกียรติยศอันยิ่งใหญ่ ความเจริญรุ่งเรือง ความสุข และสันติภาพ
- **ตัวอักษร “กองวินัย”** หมายถึง ชื่อหน่วยงานในสังกัดสำนักงานตำรวจแห่งชาติ
- **ตัวอักษร “DISCIPLINARY DIVISION”** หมายถึง ชื่อหน่วยงานกองวินัยเป็นภาษาอังกฤษ
- **สีเหลือง** หมายถึง สีประจำหน่วยงานกองวินัย ซึ่งหมายถึงปัญญา ปรัชญา ความรุ่งเรือง
- **สีขาว** หมายถึง ความดีงาม ความบริสุทธิ์ ความยุติธรรม ความโปร่งใส และสันติภาพ
- **สีเงิน** หมายถึง ความมีโชค ชัยชนะ ความสำเร็จ ความสง่างาม และเป็นเกียรติยศอันยิ่งใหญ่
- **สีแดงเลือดหมู** หมายถึง สีประจำหน่วยงานสำนักงานตำรวจแห่งชาติ

ไม่จำกัดขนาดและสี

เครื่องหมายราชการกองวินัย สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

ประกาศกรมการปกครอง

เรื่อง หลักเกณฑ์การอนุญาตให้หน่วยงานของรัฐและหน่วยงานเอกชนใช้บริการระบบพิสูจน์และยืนยันตัวตนทางดิจิทัล (DOPA-Digital ID) และระบบพิสูจน์ตัวตนด้วยใบหน้าทางดิจิทัล (Face Verification Service: FVS) ของกรมการปกครอง

ตามประกาศกรมการปกครอง เรื่อง หลักเกณฑ์การอนุญาตให้หน่วยงานของรัฐและหน่วยงานเอกชนใช้บริการระบบพิสูจน์และยืนยันตัวตนทางดิจิทัล (DOPA-Digital ID) ของกรมการปกครอง ได้กำหนดหลักเกณฑ์การขออนุญาต การใช้บริการระบบพิสูจน์และยืนยันตัวตนทางดิจิทัล (DOPA-Digital ID) และความรับผิดชอบในผลของความเสียหายที่เกิดขึ้นไว้แล้วนั้น

เพื่อเป็นการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านดิจิทัล และเพื่อสนับสนุนการทำธุรกรรมที่ต้องมีการพิสูจน์และยืนยันตัวตน และเพื่อให้ประชาชนสามารถเข้าถึงบริการของภาครัฐและภาคธุรกิจได้สะดวกรวดเร็วขึ้น จึงควรมีระบบพิสูจน์ตัวตนด้วยใบหน้าทางดิจิทัล (Face Verification Service: FVS) ประกอบกับระบบพิสูจน์และยืนยันตัวตนทางดิจิทัล (DOPA-Digital ID) ด้วย อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๔/๓ แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ. ๒๕๔๔ แก้ไขเพิ่มเติม โดยพระราชบัญญัติว่าด้วยธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๒ มาตรา ๔ และ มาตรา ๑๒ (๒) (๔) แห่งพระราชบัญญัติการบริหารงานและการให้บริการภาครัฐผ่านระบบดิจิทัล พ.ศ. ๒๕๖๒ มาตรา ๘ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติการปฏิบัติราชการทางอิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ. ๒๕๖๕ มาตรา ๗ มาตรา ๘ และมาตรา ๙ แห่งพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการควบคุมดูแลธุรกิจบริการเกี่ยวกับระบบการพิสูจน์และยืนยันตัวตนทางดิจิทัลที่ต้องได้รับใบอนุญาต พ.ศ. ๒๕๖๕ และมาตรา ๓๒ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ อธิบดีกรมการปกครองจึงได้กำหนดหลักเกณฑ์การขออนุญาตใช้บริการระบบพิสูจน์และยืนยันตัวตนทางดิจิทัล (DOPA-Digital ID) และระบบพิสูจน์ตัวตนด้วยใบหน้าทางดิจิทัล (Face Verification Service: FVS) ของกรมการปกครอง ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิกประกาศกรมการปกครอง เรื่อง หลักเกณฑ์การอนุญาตให้หน่วยงานของรัฐและหน่วยงานเอกชนใช้บริการระบบพิสูจน์และยืนยันตัวตนทางดิจิทัล (DOPA-Digital ID) ของกรมการปกครอง ลงวันที่ ๒๙ พฤษภาคม ๒๕๖๖

ข้อ ๒ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันนี้เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในประกาศนี้

“หน่วยงานของรัฐ” หมายความว่า

(๑) ส่วนราชการ

(๒) รัฐวิสาหกิจ

(๓) หน่วยงานของรัฐสภา ศาลยุติธรรม ศาลปกครอง ศาลรัฐธรรมนูญ องค์การอิสระตามรัฐธรรมนูญ และองค์การอัยการ

(๔) หน่วยงานอื่นของรัฐที่มีฐานะเป็นนิติบุคคลตามที่กฎหมายกำหนด

“หน่วยงานเอกชน” หมายความว่า องค์การเอกชนที่มีการจัดตั้งขึ้นและมีฐานะเป็นนิติบุคคลตามกฎหมาย

“ระบบพิสูจน์และยืนยันตัวตนทางดิจิทัล (DOPA-Digital ID)” หมายความว่า ระบบซึ่งกรมการปกครองได้จัดสร้างและพัฒนาขึ้น โดยมีกระบวนการพิสูจน์และยืนยันความถูกต้องของตัวบุคคล จากลักษณะเฉพาะของบุคคลซึ่งสามารถบ่งบอกหรือจำแนกได้โดยคุณลักษณะหรือชุดของคุณลักษณะที่เกี่ยวข้องกับตัวบุคคลนั้น เช่น เลขประจำตัวประชาชน ชื่อบุคคล ที่อยู่ วันเดือนปีเกิด ภาพใบหน้า เป็นต้น

“ระบบพิสูจน์ตัวตนด้วยใบหน้าทางดิจิทัล (Face Verification Service: FVS)” หมายความว่า ระบบที่กรมการปกครองได้จัดสร้างและพัฒนาขึ้น เพื่อให้บริการเปรียบเทียบ (Matching) ข้อมูลชีวมิติจากภาพใบหน้าของบุคคล กับข้อมูลภาพใบหน้าของบุคคลดังกล่าวในฐานข้อมูลทะเบียนประวัติราษฎรของสำนักทะเบียนกลางแบบหนึ่งต่อหนึ่ง (One to One) โดยการแจ้งผลการเปรียบเทียบแก่ผู้ใช้บริการในรูปแบบคะแนนความเหมือนเป็นร้อยละ (Match Score) เพื่อวัตถุประสงค์ในการพิสูจน์ตัวตนของบุคคล

ข้อ ๔ หน่วยงานของรัฐและหน่วยงานเอกชนที่มีความประสงค์จะขอใช้บริการระบบพิสูจน์และยืนยันตัวตนทางดิจิทัล (DOPA-Digital ID) และระบบพิสูจน์ตัวตนด้วยใบหน้าทางดิจิทัล (Face Verification Service: FVS) ของกรมการปกครอง ให้ยื่นหนังสือขออนุญาตต่อกรมการปกครองตามแบบที่กำหนด โดยระบุภารกิจหรือหน้าที่รับผิดชอบ เหตุผลความจำเป็นและวัตถุประสงค์ที่ต้องใช้ระบบดังกล่าว รวมถึงความยินยอมที่จะปฏิบัติตามประกาศและเงื่อนไขที่กรมการปกครองกำหนด

ข้อ ๕ หน่วยงานของรัฐและหน่วยงานเอกชนจะใช้ระบบพิสูจน์และยืนยันตัวตนทางดิจิทัล (DOPA-Digital ID) และระบบพิสูจน์ตัวตนด้วยใบหน้าทางดิจิทัล (Face Verification Service: FVS) ของกรมการปกครองได้ ต้องได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากกรมการปกครองและต้องยอมรับและปฏิบัติตามประกาศและเงื่อนไขที่กรมการปกครองกำหนดตลอดระยะเวลาที่ได้รับอนุญาต

ข้อ ๖ หน่วยงานของรัฐและหน่วยงานเอกชนที่ขอใช้บริการระบบพิสูจน์และยืนยันตัวตนทางดิจิทัล (DOPA-Digital ID) และระบบพิสูจน์ตัวตนด้วยใบหน้าทางดิจิทัล (Face Verification Service : FVS) ของกรมการปกครองต้องจัดหาอุปกรณ์ในการปฏิบัติงานและรับผิดชอบค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น ทั้งต่อหน่วยงานของตนและกรมการปกครอง

ข้อ ๗ หน่วยงานของรัฐและหน่วยงานเอกชนที่ได้รับอนุญาตให้ใช้บริการระบบพิสูจน์และยืนยันตัวตนทางดิจิทัล (DOPA-Digital ID) และระบบพิสูจน์ตัวตนด้วยใบหน้าทางดิจิทัล (Face Verification Service : FVS) ของกรมการปกครองจะต้องนำระบบดังกล่าวไปใช้ประโยชน์ให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่ได้รับอนุญาตเท่านั้น

ข้อ ๘ หน่วยงานของรัฐและหน่วยงานเอกชนที่ขอใช้บริการระบบพิสูจน์และยืนยันตัวตนทางดิจิทัล (DOPA-Digital ID) และระบบพิสูจน์ตัวตนด้วยใบหน้าทางดิจิทัล (Face Verification Service : FVS) ของกรมการปกครอง จะต้องไม่นำข้อมูลจากความยินยอมของเจ้าของข้อมูลหรือผู้มีอำนาจปกครองเจ้าของข้อมูล แล้วแต่กรณี ไปเปิดเผยหรือเผยแพร่กับบุคคลอื่นใด เว้นแต่จะได้รับความยินยอมจากเจ้าของข้อมูลหรือผู้มีอำนาจปกครองเจ้าของข้อมูล แล้วแต่กรณี อย่างไรก็ตาม ห้ามมิให้นำข้อมูลไปใช้ในทางที่ทำให้เกิดความเสียหายแก่เจ้าของข้อมูลโดยเด็ดขาด

กรณีที่มีความเสียหายใด ๆ เกิดขึ้นอันเนื่องมาจากการนำข้อมูลของเจ้าของข้อมูลไปใช้ในทางมิชอบ หรือไม่เป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่แจ้งไว้ต่อกรมการปกครอง หน่วยงานของรัฐหรือหน่วยงานเอกชนนั้นต้องรับผิดชอบในผลของความเสียหายที่เกิดขึ้นทั้งในทางแพ่งและอาญา

ข้อ ๙ หน่วยงานของรัฐและหน่วยงานเอกชนที่ขอใช้ระบบพิสูจน์และยืนยันตัวตนทางดิจิทัล (DOPA-Digital ID) และระบบพิสูจน์ตัวตนด้วยใบหน้าทางดิจิทัล (Face Verification Service: FVS) ของกรมการปกครอง ต้องควบคุมและระมัดระวังการเปิดเผยข้อมูลโดยไม่ได้รับอนุญาตอย่างเคร่งครัด โดยต้องมีคำสั่งแต่งตั้งหรือมอบหมายเจ้าหน้าที่หรือบุคลากรให้ทำหน้าที่ควบคุมดูแล และติดตามการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่หรือพนักงานในการเข้าถึงและใช้ข้อมูลจากระบบพิสูจน์และยืนยันตัวตนทางดิจิทัล (DOPA-Digital ID) และระบบพิสูจน์ตัวตนด้วยใบหน้าทางดิจิทัล (Face Verification Service : FVS) ของกรมการปกครอง เพื่อป้องกันมิให้มีการเปิดเผยข้อมูลโดยไม่ได้รับอนุญาต หรือเกิดความเสียหายแก่เจ้าของข้อมูล

ข้อ ๑๐ กรมการปกครองขอสงวนสิทธิ์ในการใช้บริการระบบพิสูจน์และยืนยันตัวตนทางดิจิทัล (DOPA-Digital ID) และระบบพิสูจน์ตัวตนด้วยใบหน้าทางดิจิทัล (Face Verification Service : FVS) ของกรมการปกครอง ดังนี้

(๑) อนุญาตให้ใช้บริการกับระบบคอมพิวเตอร์ของหน่วยงานของรัฐและหน่วยงานเอกชน เฉพาะที่กำหนดไว้เท่านั้น จะใช้บริการกับระบบคอมพิวเตอร์อื่นเพิ่มเติมจากที่แจ้งไว้กับกรมการปกครองมิได้ เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากกรมการปกครองแล้ว

(๒) ยกเลิกหรือระงับการอนุญาตให้ใช้บริการ หากหน่วยงานของรัฐและหน่วยงานเอกชน ไม่ปฏิบัติตามประกาศ เงื่อนไข และข้อตกลงที่กรมการปกครองกำหนด โดยจะแจ้งเป็นหนังสือให้ทราบก่อนหรือหลังการยกเลิกหรือระงับก็ได้

(๓) เพิ่มเติม เปลี่ยนแปลง แก้ไข เงื่อนไขที่กรมการปกครองกำหนด โดยไม่ต้องแจ้งให้หน่วยงานของรัฐและหน่วยงานเอกชนทราบล่วงหน้า และให้ถือว่าเงื่อนไขดังกล่าวมีผลใช้บังคับทันที

ข้อ ๑๑ ให้อธิบดีกรมการปกครองรักษาการตามประกาศนี้ และมีอำนาจตีความ วินิจฉัยปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติตามประกาศนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๑๘ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๗

อรรษิษฐ์ สัมพันธรัตน์

อธิบดีกรมการปกครอง

(ราชกิจจานุเบกษา ฉบับประกาศและงานทั่วไป เล่ม ๑๔๑ ตอนพิเศษ ๑๓๖ ง หน้า ๕ วันที่ ๒๗ มิถุนายน ๒๕๖๗)

ประกาศกระทรวงคมนาคม

เรื่อง กำหนดเจ้าหน้าที่ของรัฐของกรมทางหลวงและสำนักงานตำรวจแห่งชาติเป็นผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัย
ตามพระราชบัญญัติทางหลวง พ.ศ. ๒๕๓๕

พ.ศ. ๒๕๖๓

ตามที่มีประกาศกระทรวงคมนาคม เรื่อง กำหนดเจ้าหน้าที่ของรัฐของกรมทางหลวง ให้มีอำนาจปรับเป็นพินัยตามพระราชบัญญัติทางหลวง พ.ศ. ๒๕๓๕ พ.ศ. ๒๕๖๖ ประกาศ ณ วันที่ ๒๐ ตุลาคม ๒๕๖๖ ไว้แล้วนั้น โดยประกาศกระทรวงคมนาคมดังกล่าวกำหนดให้ข้าราชการที่มีตำแหน่งไม่ต่ำกว่าระดับชำนาญการขึ้นไปเป็นผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัย ซึ่งเป็นไปตามข้อ ๑๐ ของระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยระเบียบปฏิบัติในการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๖ แต่เนื่องจากปรากฏข้อเท็จจริงว่า กรมทางหลวงมีจำนวนข้าราชการที่มีตำแหน่งไม่ต่ำกว่าระดับชำนาญการขึ้นไปไม่เพียงพอกับการปฏิบัติหน้าที่ให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๕ ดังนั้น เพื่อให้การดำเนินการตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๕ เป็นไปด้วยความเรียบร้อยและมีประสิทธิภาพ อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๕ ประกอบประกาศคณะกรรมการว่าด้วยการปรับเป็นพินัย เรื่อง อนุมัติให้สำนักงานตำรวจแห่งชาติดำเนินการแตกต่างจากข้อ ๑๐ แห่งระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยระเบียบปฏิบัติในการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๖ ประกาศ ณ วันที่ ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๖๖ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม จึงออกประกาศไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิกประกาศกระทรวงคมนาคม เรื่อง กำหนดเจ้าหน้าที่ของรัฐของกรมทางหลวง ให้มีอำนาจปรับเป็นพินัยตามพระราชบัญญัติทางหลวง พ.ศ. ๒๕๓๕ พ.ศ. ๒๕๖๖ ประกาศ ณ วันที่ ๒๐ ตุลาคม ๒๕๖๖

ข้อ ๒ ให้ข้าราชการสังกัดกรมทางหลวงตำแหน่งไม่ต่ำกว่าระดับชำนาญงานและชำนาญการขึ้นไป ซึ่งดำรงตำแหน่งดังต่อไปนี้ เป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัยสำหรับความผิดตามมาตรา ๖๙ แห่งพระราชบัญญัติทางหลวง พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งอยู่ในความรับผิดชอบของกรมทางหลวง

(๑) สำนักงานทางหลวง

(๑.๑) ผู้อำนวยการสำนักงานทางหลวง

(๑.๒) วิศวกรโยธา

(๑.๓) วิศวกรเครื่องกล

(๑.๔) นักวิชาการจัดหาที่ดิน

(๑.๕) นิติกร

(๑.๖) นายช่างโยธา นายช่างเครื่องกล นายช่างไฟฟ้า และนายช่างสำรวจ

(๒) แขวงทางหลวง แขวงทางหลวงพิเศษระหว่างเมือง

(๒.๑) ผู้อำนวยการแขวงทางหลวง

(๒.๒) ผู้อำนวยการแขวงทางหลวงพิเศษระหว่างเมือง

- (๒.๓) วิศวกรโยธา
- (๒.๔) วิศวกรเครื่องกล
- (๒.๕) นายช่างโยธา นายช่างเครื่องกล และนายช่างไฟฟ้า
- (๓) สำนักบริหารบำรุงทาง
 - (๓.๑) ผู้อำนวยการสำนักบริหารบำรุงทาง
 - (๓.๒) วิศวกรโยธา
 - (๓.๓) นายช่างโยธา
- (๔) สำนักก่อสร้างทางที่ ๑ และสำนักก่อสร้างทางที่ ๒
 - (๔.๑) ผู้อำนวยการสำนักก่อสร้างทางที่ ๑
 - (๔.๒) ผู้อำนวยการสำนักก่อสร้างทางที่ ๒
 - (๔.๓) วิศวกรโยธา
 - (๔.๔) นายช่างโยธา
- (๕) สำนักก่อสร้างสะพาน
 - (๕.๑) ผู้อำนวยการสำนักก่อสร้างสะพาน
 - (๕.๒) วิศวกรโยธา
 - (๕.๓) นายช่างโยธา
- (๖) กองทางหลวงพิเศษระหว่างเมือง
 - (๖.๑) ผู้อำนวยการกองทางหลวงพิเศษระหว่างเมือง
 - (๖.๒) วิศวกรโยธา
 - (๖.๓) นายช่างโยธา และนายช่างไฟฟ้า
 - (๖.๔) นักวิชาการคอมพิวเตอร์
 - (๖.๕) นักวิชาการสถิติ
- (๗) สำนักงานควบคุมน้ำหนัทยานพาหนะ
 - (๗.๑) ผู้อำนวยการสำนักงานควบคุมน้ำหนัทยานพาหนะ
 - (๗.๒) วิศวกรโยธา
 - (๗.๓) วิศวกรเครื่องกล
 - (๗.๔) นายช่างโยธา นายช่างเครื่องกล และนายช่างไฟฟ้า
- (๘) ศูนย์สร้างทาง
 - (๘.๑) ผู้อำนวยการศูนย์สร้างทาง
 - (๘.๒) วิศวกรโยธา
 - (๘.๓) นายช่างโยธา นายช่างเครื่องกล นายช่างไฟฟ้า และนายช่างสำรวจ
- (๙) ศูนย์สร้างและบูรณะสะพาน
 - (๙.๑) ผู้อำนวยการศูนย์สร้างและบูรณะสะพาน

(๙.๒) วิศวกรโยธา

(๙.๓) นายช่างโยธา นายช่างเครื่องกล และนายช่างไฟฟ้า

ข้อ ๓ ให้ข้าราชการตำรวจ กองบังคับการตำรวจทางหลวง สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ซึ่งดำรงตำแหน่งดังต่อไปนี้ เป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัยสำหรับความผิดตามมาตรา ๖๙ แห่งพระราชบัญญัติทางหลวง พ.ศ. ๒๕๓๕

(๑) เจ้าหน้าที่ตำรวจทางหลวง ซึ่งดำรงตำแหน่งสารวัตรหรือเทียบเท่าตำแหน่งสารวัตรขึ้นไป ในสังกัดกองบังคับการตำรวจทางหลวง สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

(๒) เจ้าหน้าที่ตำรวจทางหลวง กองบังคับการตำรวจทางหลวง สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ตำแหน่งเจ้าพนักงานจราจรตามมาตรา ๔ (๓๗) (ก) (ข) (ค) (ง) (จ) และ (ฉ) แห่งพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ เว้นแต่เจ้าพนักงานจราจรตามมาตรา ๔ (๓๗) (ฉ) จะต้องผ่านการอบรมและการทดสอบด้านงานจราจรตามที่สำนักงานตำรวจแห่งชาติกำหนด

(๓) พนักงานสอบสวน ซึ่งดำรงตำแหน่งตั้งแต่รองสารวัตรหรือตำแหน่งเทียบเท่าขึ้นไป ในสังกัดกองบังคับการตำรวจทางหลวง สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

ข้อ ๔ ให้ข้าราชการตำรวจ กองบัญชาการตำรวจนครบาล สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ซึ่งดำรงตำแหน่งดังต่อไปนี้ เป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัยสำหรับความผิดตามมาตรา ๖๙ แห่งพระราชบัญญัติทางหลวง พ.ศ. ๒๕๓๕

(๑) เจ้าพนักงานจราจรตามมาตรา ๔ (๓๗) (ก) (ข) (ค) (ง) (จ) และ (ฉ) แห่งพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ เว้นแต่เจ้าพนักงานจราจรตามมาตรา ๔ (๓๗) (ฉ) จะต้องผ่านการอบรมและการทดสอบด้านงานจราจรตามที่สำนักงานตำรวจแห่งชาติกำหนด

(๒) พนักงานสอบสวนซึ่งดำรงตำแหน่งตั้งแต่รองสารวัตรหรือตำแหน่งเทียบเท่าขึ้นไป ในสังกัดกองบัญชาการตำรวจนครบาล สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

ข้อ ๕ สำหรับความผิดทางพินัยตามพระราชบัญญัติทางหลวง พ.ศ. ๒๕๓๕ ที่กำหนดค่าปรับเป็นพินัย มีอัตราอย่างสูงไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท ให้เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัยตามข้อ ๒ ข้อ ๓ และข้อ ๔ คนเดียว มีอำนาจปรับเป็นพินัย

ข้อ ๖ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๒๕ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๖๗

สุริยะ จีรุงเรืองกิจ

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม

(ราชกิจจานุเบกษา ฉบับประกาศและงานทั่วไป เล่ม ๑๔๑ ตอนพิเศษ ๒๒๑ ง หน้า ๑๐ วันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๖๗)

ประกาศกระทรวงคมนาคม

เรื่อง กำหนดเจ้าหน้าที่ของรัฐของกรมทางหลวงชนบทและสำนักงานตำรวจแห่งชาติ
เป็นผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัยตามพระราชบัญญัติทางหลวง พ.ศ. ๒๕๓๕

พ.ศ. ๒๕๖๗

ตามที่มีประกาศกระทรวงคมนาคม เรื่อง กำหนดเจ้าหน้าที่ของรัฐของกรมทางหลวงชนบท ให้มีอำนาจ
ปรับเป็นพินัยตามพระราชบัญญัติทางหลวง พ.ศ. ๒๕๓๕ พ.ศ. ๒๕๖๖ ประกาศ ณ วันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๖๖
ไปแล้ว นั้น

เพื่อให้การกำหนดเจ้าหน้าที่ของรัฐให้มีอำนาจปรับเป็นพินัยตามพระราชบัญญัติทางหลวง พ.ศ. ๒๕๓๕
มีความรวดเร็ว เป็นธรรม มีประสิทธิภาพ เหมาะสม และสอดคล้องกับการปฏิบัติหน้าที่บังคับใช้กฎหมายว่าด้วย
ทางหลวงอันเป็นการอำนวยความสะดวกแก่ประชาชน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม อาศัยอำนาจตามความใน
มาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๕ ประกอบประกาศคณะกรรมการ
ว่าด้วยการปรับเป็นพินัย เรื่อง อนุมัติให้สำนักงานตำรวจแห่งชาติดำเนินการแตกต่างจากข้อ ๑๐ แห่งระเบียบ
สำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยระเบียบปฏิบัติในการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๖ ประกาศ ณ วันที่ ๑๕ พฤศจิกายน
๒๕๖๖ จึงออกประกาศกำหนดเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัยตามพระราชบัญญัติทางหลวง พ.ศ. ๒๕๓๕ ไว้
ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิกประกาศกระทรวงคมนาคม เรื่อง กำหนดเจ้าหน้าที่ของรัฐของกรมทางหลวงชนบท
ให้มีอำนาจปรับเป็นพินัยตามพระราชบัญญัติทางหลวง พ.ศ. ๒๕๓๕ พ.ศ. ๒๕๖๖ ประกาศ ณ วันที่ ๓๑ ตุลาคม
๒๕๖๖

ข้อ ๒ ให้ข้าราชการของกรมทางหลวงชนบท ซึ่งดำรงตำแหน่งดังต่อไปนี้ เป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐคนเดียว
เป็นผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัย สำหรับความผิดตามมาตรา ๖๙ แห่งพระราชบัญญัติทางหลวง พ.ศ. ๒๕๓๕ แก้ไข
เพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติทางหลวง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๙ ที่เกิดขึ้นในเขตทางหลวงชนบท ในพื้นที่ที่อยู่ใน
ความรับผิดชอบ

(๑) สำนักบำรุงทาง

- (๑.๑) ผู้อำนวยการสำนักบำรุงทาง
- (๑.๒) วิศวกรโยธาตั้งแต่ระดับชำนาญการขึ้นไป
- (๑.๓) นายช่างโยธาตั้งแต่ระดับชำนาญงานขึ้นไป

(๒) แขวงทางหลวงชนบท

- (๒.๑) ผู้อำนวยการแขวงทางหลวงชนบท
- (๒.๒) วิศวกรโยธาตั้งแต่ระดับชำนาญการขึ้นไป
- (๒.๓) นายช่างโยธาตั้งแต่ระดับชำนาญงานขึ้นไป

ข้อ ๓ ให้ข้าราชการตำรวจซึ่งดำรงตำแหน่งดังต่อไปนี้ เป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐคนเดียว เป็นผู้มีอำนาจ
ปรับเป็นพินัยสำหรับความผิดตามมาตรา ๖๙ แห่งพระราชบัญญัติทางหลวง พ.ศ. ๒๕๓๕ แก้ไขเพิ่มเติม
โดยพระราชบัญญัติทางหลวง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๙ ที่เกิดขึ้นในเขตทางหลวงชนบทในพื้นที่ที่อยู่ในความรับผิดชอบ

(๑) เจ้าพนักงานจราจรตามมาตรา ๔ (๓๓) (ก) (ข) (ค) (ง) (จ) และ (ฉ) แห่งพระราชบัญญัติจราจรทางบก
พ.ศ. ๒๕๒๒ เว้นแต่เจ้าพนักงานจราจรตามมาตรา ๔ (๓๓) (ฉ) จะต้องผ่านการอบรมและการทดสอบ
ด้านงานจราจรตามที่สำนักงานตำรวจแห่งชาติกำหนด

(๒) พนักงานสอบสวนที่เกี่ยวข้องกับการสอบสวนความผิดในความผิดตามพระราชบัญญัติทางหลวง
พ.ศ. ๒๕๓๕

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๒๕ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๖๗

สุริยะ จิ่งรุ่งเรืองกิจ

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม

(ราชกิจจานุเบกษา ฉบับประกาศและงานทั่วไป เล่ม ๑๔๑ ตอนพิเศษ ๒๒๑ ง หน้า ๑๔ วันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๖๗)

ประกาศกระทรวงการคลัง

เรื่อง กำหนดให้ข้าราชการตำรวจเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัย
ตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. ๒๕๓๕

ด้วยพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๕ กำหนดให้พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. ๒๕๓๕ ต้องเปลี่ยนความผิดทางอาญาที่มีโทษปรับสถานเดียวเป็นความผิดทางพินัย ทำให้เจ้าพนักงานตำรวจไม่มีอำนาจเปรียบเทียบความผิดตามพระราชบัญญัติดังกล่าว

ดังนั้น เพื่อให้การกำหนดเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัยตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. ๒๕๓๕ เป็นไปด้วยความเรียบร้อยและมีประสิทธิภาพ อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๕ ประกอบประกาศคณะกรรมการว่าด้วยการปรับเป็นพินัย เรื่อง อนุมัติให้สำนักงานตำรวจแห่งชาติดำเนินการแตกต่างจากข้อ ๑๐ แห่งระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยระเบียบปฏิบัติในการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๖ ลงวันที่ ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๖๖ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง จึงออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ข้าราชการตำรวจซึ่งดำรงตำแหน่งดังต่อไปนี้ เป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัย บรรดาความผิดที่มีอัตราโทษปรับสถานเดียวและมีอัตราอย่างสูงไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท ในบทกำหนดโทษตาม มาตรา ๓๗ มาตรา ๓๘ และมาตรา ๔๐ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ที่เกิดขึ้นในเขตพื้นที่รับผิดชอบ

(๑) หัวหน้าเจ้าพนักงานจราจร ตามมาตรา ๔ (๓๘) แห่งพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒

(๒) เจ้าพนักงานจราจร ตามมาตรา ๔ (๓๗) (ก) (ข) (ค) (ง) (จ) และ (ฉ) แห่งพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ เว้นแต่เจ้าพนักงานจราจร ตามมาตรา ๔ (๓๗) (ฉ) จะต้องผ่านการอบรมและการทดสอบ ด้านงานจราจรตามที่สำนักงานตำรวจแห่งชาติกำหนด

(๓) พนักงานสอบสวน ซึ่งดำรงตำแหน่งตั้งแต่รองสารวัตรหรือตำแหน่งเทียบเท่าขึ้นไป ที่ปฏิบัติหน้าที่ เกี่ยวข้องกับการสอบสวนความผิดตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

ข้อ ๒ ให้ข้าราชการตำรวจผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัยตามประกาศนี้ ปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยการปรับเป็นพินัย

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๑๔ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๖๗

พิชัย ชุณหวิชัย

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

(ราชกิจจานุเบกษา ฉบับประกาศและงานทั่วไป เล่ม ๑๔๑ ตอนพิเศษ ๒๓๐ ง หน้า ๙ วันที่ ๒๒ สิงหาคม ๒๕๖๗)

ฉบับที่ ๔๘๐ เดือนกรกฎาคม - กันยายน ๒๕๖๗ ๓๙

ประกาศกรมการขนส่งทางบก
เรื่อง กำหนดแบบใบอนุญาตขับรถตามกฎหมายว่าด้วยรถยนต์ (ฉบับที่ ๒)
พ.ศ. ๒๕๖๓

ตามที่ได้มีประกาศกรมการขนส่งทางบก เรื่อง กำหนดแบบใบอนุญาตขับรถตามกฎหมายว่าด้วยรถยนต์ พ.ศ. ๒๕๖๔ ลงวันที่ ๒๙ มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๔ ไว้แล้ว นั้น

โดยที่แบบใบอนุญาตขับรถตามประกาศดังกล่าวกำหนดเครื่องหมายกาชาดไว้ที่ด้านล่างของใบอนุญาตขับรถเพื่อออกให้แก่ผู้ได้รับใบอนุญาตขับรถที่บริจาคอวัยวะกับสภากาชาดไทย แต่หน่วยงานหรือบุคคลที่เกี่ยวข้องอาจไม่เข้าใจว่าเครื่องหมายกาชาดดังกล่าวแสดงถึงความประสงค์ของผู้ได้รับใบอนุญาตขับรถที่บริจาคอวัยวะ ดังนั้น เพื่อประโยชน์ในการดำเนินการให้เป็นไปตามความประสงค์ของผู้ได้รับใบอนุญาตขับรถที่บริจาคอวัยวะ จึงเห็นสมควรปรับปรุงแบบใบอนุญาตขับรถในส่วนของการแสดงการเป็นผู้บริจาคอวัยวะให้ชัดเจนยิ่งขึ้น อาศัยอำนาจตามความใน ข้อ ๑๓ แห่งกฎกระทรวงการขอและการออกใบอนุญาตขับรถ และการต่ออายุใบอนุญาตขับรถ พ.ศ. ๒๕๖๓ อธิบดีกรมการขนส่งทางบก ประกาศกำหนดแบบใบอนุญาตขับรถไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิกแบบใบอนุญาตขับรถที่แนบท้ายประกาศกรมการขนส่งทางบก เรื่อง กำหนดแบบใบอนุญาตขับรถตามกฎหมายว่าด้วยรถยนต์ พ.ศ. ๒๕๖๔ และให้ใช้แบบใบอนุญาตขับรถตามแบบแนบท้ายประกาศนี้แทน

ข้อ ๒ ใบอนุญาตขับรถที่ออกไว้แล้วก่อนวันที่ประกาศนี้ใช้บังคับ ให้ใช้ได้ต่อไปจนกว่าจะสิ้นอายุ

ข้อ ๓ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๓๑ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๖๓ เป็นต้นไป

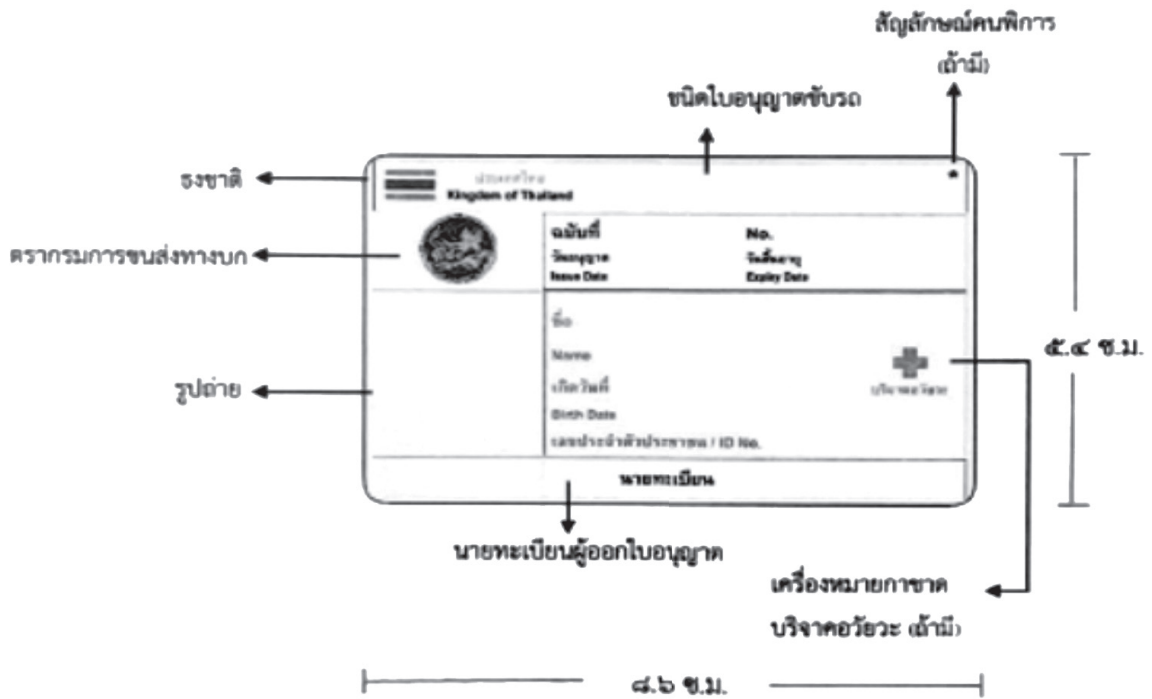
ประกาศ ณ วันที่ ๓๑ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๖๓

จิรุตม์ วิศาลจิตร

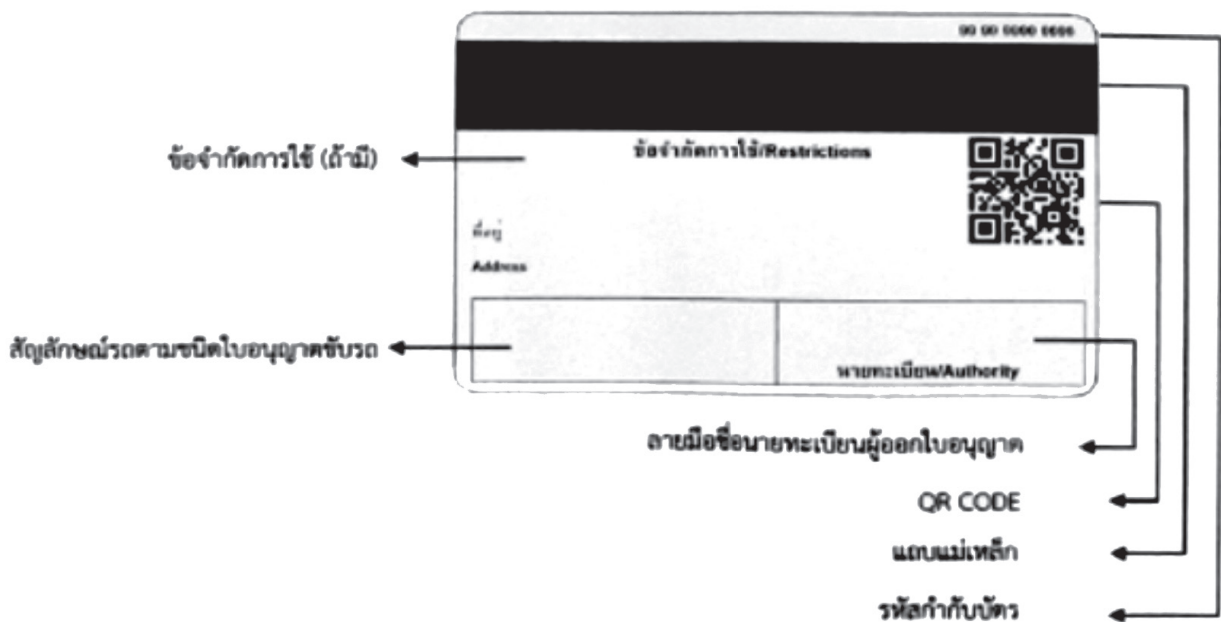
อธิบดีกรมการขนส่งทางบก

แบบใบอนุญาตขับรถ

(ด้านหน้า)

(ด้านหลัง)

(ราชกิจจานุเบกษา ฉบับประกาศและงานทั่วไป เล่ม ๑๔๑ ตอนพิเศษ ๒๔๑ ง หน้า ๑๘ วันที่ ๔ กันยายน ๒๕๖๓)

ประกาศนายทะเบียน

เรื่อง การขึ้นทะเบียนศูนย์ใกล้เคียงข้อพิพาทภาคประชาชน
ตามพระราชบัญญัติการใกล้เคียงข้อพิพาท พ.ศ. ๒๕๖๒ ครั้งที่ ๑/๒๕๖๓

โดยที่เป็นการสมควรขึ้นทะเบียนศูนย์ใกล้เคียงข้อพิพาทภาคประชาชน เพื่อดำเนินงานเกี่ยวกับการใกล้เคียงข้อพิพาทภาคประชาชน ตามพระราชบัญญัติการใกล้เคียงข้อพิพาท พ.ศ. ๒๕๖๒

อาศัยอำนาจตามความในข้อ ๕ และข้อ ๑๘ แห่งระเบียบกรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพว่าด้วยการใกล้เคียงข้อพิพาทของศูนย์ใกล้เคียงข้อพิพาทภาคประชาชน พ.ศ. ๒๕๖๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม นายทะเบียน จึงออกประกาศไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ขึ้นทะเบียนศูนย์ใกล้เคียงข้อพิพาทภาคประชาชน ตามระเบียบกรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพว่าด้วยการใกล้เคียงข้อพิพาทของศูนย์ใกล้เคียงข้อพิพาทภาคประชาชน พ.ศ. ๒๕๖๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม และกำหนดเลขทะเบียนศูนย์ใกล้เคียงข้อพิพาทภาคประชาชน และเลขประจำของเจ้าของเรื่องของศูนย์ใกล้เคียงข้อพิพาทภาคประชาชน ดังต่อไปนี้

ลำดับ	ชื่อศูนย์	ที่ตั้ง	เลขทะเบียนศูนย์ใกล้เคียงข้อพิพาทภาคประชาชน	เลขประจำของเจ้าของเรื่องของศูนย์ใกล้เคียงข้อพิพาทภาคประชาชน
๑	ศูนย์ใกล้เคียงข้อพิพาทภาคประชาชน ตำบลท่าใหม่ อำเภอท่าใหม่ จังหวัดจันทบุรี	สถานีตำรวจภูธรท่าใหม่ เลขที่ ๓๓๒ ถนนศรีนวมิตต์ ตำบลท่าใหม่ อำเภอท่าใหม่ จังหวัดจันทบุรี	ศกช.จป ๐๓๐๑๐๑	ยธ ๐๔๐๓ (จป ๐๓๐๑๐๑)
๒	ศูนย์ใกล้เคียงข้อพิพาทภาคประชาชน ตำบลทุ่งเบญจา อำเภอท่าใหม่ จังหวัดจันทบุรี	สถานีตำรวจภูธรทุ่งเบญจา เลขที่ ๒๔๓ หมู่ที่ ๓ ตำบลทุ่งเบญจา อำเภอท่าใหม่ จังหวัดจันทบุรี	ศกช.จป ๐๓๐๙๐๑	ยธ ๐๔๐๓ (จป ๐๓๐๙๐๑)
๓	ศูนย์ใกล้เคียงข้อพิพาทภาคประชาชน ตำบลทับไทร (๐๒) อำเภอโป่งน้ำร้อน จังหวัดจันทบุรี	สถานีตำรวจภูธรโป่งน้ำร้อน เลขที่ ๗๔ หมู่ที่ ๑ ตำบลทับไทร อำเภอโป่งน้ำร้อน จังหวัดจันทบุรี	ศกช.จป ๐๔๐๑๐๒	ยธ ๐๔๐๓ (จป ๐๔๐๑๐๒)
๔	ศูนย์ใกล้เคียงข้อพิพาทภาคประชาชน ตำบลหนองตากง อำเภอโป่งน้ำร้อน จังหวัดจันทบุรี	สถานีตำรวจภูธรบ้านแปลง เลขที่ ๑๗๓ หมู่ที่ ๖ ตำบลหนองตากง อำเภอโป่งน้ำร้อน จังหวัดจันทบุรี	ศกช.จป ๐๔๐๔๐๑	ยธ ๐๔๐๓ (จป ๐๔๐๔๐๑)

ลำดับ	ชื่อศูนย์	ที่ตั้ง	เลขทะเบียนศูนย์ ใกล้เคียงข้อพิพาท ภาคประชาชน	เลขประจำของเจ้าของเรื่อง ของศูนย์ใกล้เคียง ข้อพิพาทภาคประชาชน
๕	ศูนย์ใกล้เคียงข้อพิพาท ภาคประชาชน ตำบลมะขาม อำเภอมะขาม จังหวัดจันทบุรี	สถานีตำรวจภูธรมะขาม เลขที่ ๒๓๓/๔๑ หมู่ที่ ๑ ตำบลมะขาม อำเภอมะขาม จังหวัดจันทบุรี	ศกช.จป ๐๕๐๑๐๑	ยธ ๐๔๐๓ (จป ๐๕๐๑๐๑)
๖	ศูนย์ใกล้เคียงข้อพิพาท ภาคประชาชน ตำบลเกาะเปริด อำเภอแหลมสิงห์ จังหวัดจันทบุรี	สถานีตำรวจภูธรเกาะเปริด เลขที่ ๑๓/๔ หมู่ที่ ๔ ตำบลเกาะเปริด อำเภอแหลมสิงห์ จังหวัดจันทบุรี	ศกช.จป ๐๖๐๒๐๑	ยธ ๐๔๐๓ (จป ๐๖๐๒๐๑)
๗	ศูนย์ใกล้เคียงข้อพิพาท ภาคประชาชน ตำบลเมืองแหง อำเภอเวียงแหง จังหวัดเชียงใหม่	สถานีตำรวจภูธรเวียงแหง เลขที่ ๕๑ หมู่ที่ ๓ ตำบลเมืองแหง อำเภอเวียงแหง จังหวัดเชียงใหม่	ศกช.ชม ๒๐๐๑๐๑	ยธ ๐๔๐๓ (ชม ๒๐๐๑๐๑)
๘	ศูนย์ใกล้เคียงข้อพิพาท ภาคประชาชน ตำบลเขาวีเศษ อำเภอวังวิเศษ จังหวัดตรัง	สถานีตำรวจภูธรเขาวีเศษ เลขที่ ๒๑๘ หมู่ที่ ๔ ตำบลเขาวีเศษ อำเภอวังวิเศษ จังหวัดตรัง	ศกช.ตง ๐๓/๐๑๐๑	ยธ ๐๔๐๓ (ตง ๐๓/๐๑๐๑)
๙	ศูนย์ใกล้เคียงข้อพิพาท ภาคประชาชน ตำบลโพรงมะเดื่อ อำเภอมืองนครปฐม จังหวัดนครปฐม	สถานีตำรวจภูธรโพรงมะเดื่อ เลขที่ ๑๘/๙ หมู่ที่ ๔ ตำบลโพรงมะเดื่อ อำเภอมืองนครปฐม จังหวัดนครปฐม	ศกช.นฐ ๐๑๑๔๐๑	ยธ ๐๔๐๓ (นฐ ๐๑๑๔๐๑)
๑๐	ศูนย์ใกล้เคียงข้อพิพาท ภาคประชาชน ตำบลธาดุพนม อำเภอดุพนม จังหวัดนครพนม	สถานีตำรวจภูธรธาดุพนม เลขที่ ๒๐ หมู่ที่ ๖ ตำบลธาดุพนม อำเภอดุพนม จังหวัดนครพนม	ศกช.นพ ๐๕๐๑๐๑	ยธ ๐๔๐๓ (นพ ๐๕๐๑๐๑)
๑๑	ศูนย์ใกล้เคียงข้อพิพาท ภาคประชาชน ตำบลพระซอง อำเภอนาแก จังหวัดนครพนม	สถานีตำรวจภูธรพระซอง เลขที่ ๒๒๓ หมู่ที่ ๑๒ ตำบลพระซอง อำเภอนาแก จังหวัดนครพนม	ศกช.นพ ๐๓/๐๒๐๑	ยธ ๐๔๐๓ (นพ ๐๓/๐๒๐๑)

ลำดับ	ชื่อศูนย์	ที่ตั้ง	เลขทะเบียนศูนย์ ใกล้เคียงข้อพิพาท ภาคประชาชน	เลขประจำของเจ้าของเรื่อง ของศูนย์ใกล้เคียง ข้อพิพาทภาคประชาชน
๑๒	ศูนย์ใกล้เคียงข้อพิพาท ภาคประชาชน ตำบลนาหว้า อำเภอนาหว้า จังหวัดนครพนม	สถานีตำรวจภูธรนาหว้า เลขที่ ๑๒๐/๔ หมู่ที่ ๕ ตำบลนาหว้า อำเภอนาหว้า จังหวัดนครพนม	ศกช.นพ ๐๙๐๑๐๑	ยธ ๐๔๐๓ (นพ ๐๙๐๑๐๑)
๑๓	ศูนย์ใกล้เคียงข้อพิพาท ภาคประชาชน ตำบลโพนสวรรค์ อำเภอโพนสวรรค์ จังหวัดนครพนม	สถานีตำรวจภูธรโพนสวรรค์ เลขที่ ๕๘๐ หมู่ที่ ๑๒ ตำบลโพนสวรรค์ อำเภอโพนสวรรค์ จังหวัดนครพนม	ศกช.นพ ๑๐๐๑๐๑	ยธ ๐๔๐๓ (นพ ๑๐๐๑๐๑)
๑๔	ศูนย์ใกล้เคียงข้อพิพาท ภาคประชาชน ตำบลบ้านกลาง อำเภอเมืองนครพนม จังหวัดนครพนม	สถานีตำรวจภูธรบ้านกลาง เลขที่ ๑๘๔ หมู่ที่ ๑๐ ตำบลบ้านกลาง อำเภอเมืองนครพนม จังหวัดนครพนม	ศกช.นพ ๐๑๐๙๐๑	ยธ ๐๔๐๓ (นพ ๐๑๐๙๐๑)
๑๕	ศูนย์ใกล้เคียงข้อพิพาท ภาคประชาชน ตำบลโคกหินแฮ่ อำเภอเรณูนคร จังหวัดนครพนม	สถานีตำรวจภูธรนาโตน เลขที่ ๓๗๐ หมู่ที่ ๓๗ ตำบลโคกหินแฮ่ อำเภอเรณูนคร จังหวัดนครพนม	ศกช.นพ ๐๖๐๕๐๑	ยธ ๐๔๐๓ (นพ ๐๖๐๕๐๑)
๑๖	ศูนย์ใกล้เคียงข้อพิพาท ภาคประชาชน ตำบลโพนทอง (๐๒) อำเภอเรณูนคร จังหวัดนครพนม	สถานีตำรวจภูธรเรณูนคร เลขที่ ๑๐๕ หมู่ที่ ๙ ตำบลโพนทอง อำเภอเรณูนคร จังหวัดนครพนม	ศกช.นพ ๐๖๐๒๐๒	ยธ ๐๔๐๓ (นพ ๐๖๐๒๐๒)
๑๗	ศูนย์ใกล้เคียงข้อพิพาท ภาคประชาชน ตำบลชุมตาบง อำเภอชุมตาบง จังหวัดนครสวรรค์	สถานีตำรวจภูธรชุมตาบง เลขที่ ๙ หมู่ที่ ๘ ตำบลชุมตาบง อำเภอชุมตาบง จังหวัดนครสวรรค์	ศกช.นว ๑๕๐๑๐๑	ยธ ๐๔๐๓ (นว ๑๕๐๑๐๑)
๑๘	ศูนย์ใกล้เคียงข้อพิพาท ภาคประชาชน ตำบลเกยไชย อำเภอชุมแสง จังหวัดนครสวรรค์	สถานีตำรวจภูธรชุมแสง เลขที่ ๑๓๐ หมู่ที่ ๑๓ ตำบลเกยไชย อำเภอชุมแสง จังหวัดนครสวรรค์	ศกช.นว ๐๓๐๔๐๑	ยธ ๐๔๐๓ (นว ๐๓๐๔๐๑)

ลำดับ	ชื่อศูนย์	ที่ตั้ง	เลขทะเบียนศูนย์ ใกล้เคียงข้อพิพาท ภาคประชาชน	เลขประจำของเจ้าของเรื่อง ของศูนย์ใกล้เคียง ข้อพิพาทภาคประชาชน
๑๙	ศูนย์ใกล้เคียงข้อพิพาท ภาคประชาชน ตำบลตาคลี (๐๒) อำเภอตาคลี จังหวัดนครสวรรค์	สถานีตำรวจภูธรตาคลี เลขที่ ๑ ถนนพหลโยธิน ตำบลตาคลี อำเภอตาคลี จังหวัดนครสวรรค์	ศกช.นว ๐๓/๐๑๐๒	ยธิ ๐๔๐๓ (นว ๐๓/๐๑๐๒)
๒๐	ศูนย์ใกล้เคียงข้อพิพาท ภาคประชาชน ตำบลท่าตะโก (๐๒) อำเภอท่าตะโก จังหวัดนครสวรรค์	สถานีตำรวจภูธรท่าตะโก เลขที่ ๕๓/๔ หมู่ที่ ๓ ตำบลท่าตะโก อำเภอท่าตะโก จังหวัดนครสวรรค์	ศกช.นว ๐๘๐๑๐๒	ยธิ ๐๔๐๓ (นว ๐๘๐๑๐๒)
๒๑	ศูนย์ใกล้เคียงข้อพิพาท ภาคประชาชน ตำบลเจริญผล อำเภอบรรพตพิสัย จังหวัดนครสวรรค์	สถานีตำรวจภูธรบรรพตพิสัย เลขที่ ๓/๐๓ หมู่ที่ ๒ ตำบลเจริญผล อำเภอบรรพตพิสัย จังหวัดนครสวรรค์	ศกช.นว ๐๕๑๓๐๑	ยธิ ๐๔๐๓ (นว ๐๕๑๓๐๑)
๒๒	ศูนย์ใกล้เคียงข้อพิพาท ภาคประชาชน ตำบลสระทะเล อำเภอยะหริ่ง จังหวัดนครสวรรค์	สถานีตำรวจภูธรพยุหะคีรี เลขที่ ๑๑๓ หมู่ที่ ๓ ตำบลสระทะเล อำเภอยะหริ่ง จังหวัดนครสวรรค์	ศกช.นว ๑๐๑๑๐๑	ยธิ ๐๔๐๓ (นว ๑๐๑๑๐๑)
๒๓	ศูนย์ใกล้เคียงข้อพิพาท ภาคประชาชน ตำบลตะคร้อ อำเภอไพศาลี จังหวัดนครสวรรค์	สถานีตำรวจภูธรตะคร้อ เลขที่ ๔๑๐ หมู่ที่ ๑๔ ตำบลตะคร้อ อำเภอไพศาลี จังหวัดนครสวรรค์	ศกช.นว ๐๙๐๔๐๑	ยธิ ๐๔๐๓ (นว ๐๙๐๔๐๑)
๒๔	ศูนย์ใกล้เคียงข้อพิพาท ภาคประชาชน ตำบลไพศาลี อำเภอไพศาลี จังหวัดนครสวรรค์	สถานีตำรวจภูธรไพศาลี เลขที่ ๓๖๐ หมู่ที่ ๘ ตำบลไพศาลี อำเภอไพศาลี จังหวัดนครสวรรค์	ศกช.นว ๐๙๐๘๐๑	ยธิ ๐๔๐๓ (นว ๐๙๐๘๐๑)
๒๕	ศูนย์ใกล้เคียงข้อพิพาท ภาคประชาชน ตำบลแม่เปิน อำเภอแม่เปิน จังหวัดนครสวรรค์	สถานีตำรวจภูธรแม่เปิน เลขที่ ๒๔๔ หมู่ที่ ๙ ตำบลแม่เปิน อำเภอแม่เปิน จังหวัดนครสวรรค์	ศกช.นว ๑๔๐๑๐๑	ยธิ ๐๔๐๓ (นว ๑๔๐๑๐๑)

ลำดับ	ชื่อศูนย์	ที่ตั้ง	เลขทะเบียนศูนย์ ใกล้เคียงข้อพิพาท ภาคประชาชน	เลขประจำของเจ้าของเรื่อง ของศูนย์ใกล้เคียง ข้อพิพาทภาคประชาชน
๒๖	ศูนย์ใกล้เคียงข้อพิพาท ภาคประชาชน ตำบลนาทะนุง อำเภอนาหมื่น จังหวัดน่าน	สถานีตำรวจภูธรนาหมื่น เลขที่ ๖๖ หมู่ที่ ๑ ตำบลนาทะนุง อำเภอนาหมื่น จังหวัดน่าน	ศกช.นน ๑๐๐๑๐๑	ยธ ๐๔๐๓ (นน ๑๐๐๑๐๑)
๒๗	ศูนย์ใกล้เคียงข้อพิพาท ภาคประชาชน ตำบลวรรณคร อำเภอบัว จังหวัดน่าน	สถานีตำรวจภูธรบัว เลขที่ ๒๑๐ หมู่ที่ ๕ ตำบลวรรณคร อำเภอบัว จังหวัดน่าน	ศกช.นน ๐๕๑๔๐๑	ยธ ๐๔๐๓ (นน ๐๕๑๔๐๑)
๒๘	ศูนย์ใกล้เคียงข้อพิพาท ภาคประชาชน ตำบลเชกา อำเภอเชกา จังหวัดบึงกาฬ	สถานีตำรวจภูธรเชกา เลขที่ ๒๕๖ เลขที่ ๑๕ ถนนโพธิ์ศรี ตำบลเชกา อำเภอเชกา จังหวัดบึงกาฬ	ศกช.บก ๐๔๐๑๐๑	ยธ ๐๔๐๓ (บก ๐๔๐๑๐๑)
๒๙	ศูนย์ใกล้เคียงข้อพิพาท ภาคประชาชน ตำบลปงไฮ (๐๒) อำเภอเชกา จังหวัดบึงกาฬ	สถานีตำรวจภูธรปงไฮ เลขที่ ๑๔๘ หมู่ที่ ๑๘ ตำบลปงไฮ อำเภอเชกา จังหวัดบึงกาฬ	ศกช.บก ๐๔๐๕๐๒	ยธ ๐๔๐๓ (บก ๐๔๐๕๐๒)
๓๐	ศูนย์ใกล้เคียงข้อพิพาท ภาคประชาชน ตำบลโสกก่าม อำเภอเชกา จังหวัดบึงกาฬ	สถานีตำรวจภูธรโสกก่าม หมู่ที่ ๑ ตำบลโสกก่าม อำเภอเชกา จังหวัดบึงกาฬ	ศกช.บก ๐๔๐๙๐๑	ยธ ๐๔๐๓ (บก ๐๔๐๙๐๑)
๓๑	ศูนย์ใกล้เคียงข้อพิพาท ภาคประชาชน ตำบลไช้ อำเภอไช้พิสัย จังหวัดบึงกาฬ	สถานีตำรวจภูธรไช้พิสัย หมู่ที่ ๑ ตำบลไช้ อำเภอไช้พิสัย จังหวัดบึงกาฬ	ศกช.บก ๐๓๐๑๐๑	ยธ ๐๔๐๓ (บก ๐๓๐๑๐๑)
๓๒	ศูนย์ใกล้เคียงข้อพิพาท ภาคประชาชน ตำบลดงบัง อำเภอบึงโขงหลง จังหวัดบึงกาฬ	สถานีตำรวจภูธรเหล่าหลวง เลขที่ ๑๐๒ หมู่ที่ ๒ ตำบลดงบัง อำเภอบึงโขงหลง จังหวัดบึงกาฬ	ศกช.บก ๐๖๐๓๐๑	ยธ ๐๔๐๓ (บก ๐๖๐๓๐๑)

ลำดับ	ชื่อศูนย์	ที่ตั้ง	เลขทะเบียนศูนย์ ใกล้เคียงข้อพิพาท ภาคประชาชน	เลขประจำของเจ้าของเรื่อง ของศูนย์ใกล้เคียง ข้อพิพาทภาคประชาชน
๓๓	ศูนย์ใกล้เคียงข้อพิพาท ภาคประชาชน ตำบลบึงโขงหลง อำเภอบึงโขงหลง จังหวัดบึงกาฬ	สถานีตำรวจภูธรบึงโขงหลง เลขที่ ๓๕๖ หมู่ที่ ๑๒ ตำบลบึงโขงหลง อำเภอบึงโขงหลง จังหวัดบึงกาฬ	ศกช.บก ๐๖๐๑๐๑	ยธ ๐๔๐๓ (บก ๐๖๐๑๐๑)
๓๔	ศูนย์ใกล้เคียงข้อพิพาท ภาคประชาชน ตำบลโนนศิลา อำเภอปากคาด จังหวัดบึงกาฬ	สถานีตำรวจภูธรปากคาด เลขที่ ๖๕ หมู่ที่ ๕ ตำบลโนนศิลา อำเภอปากคาด จังหวัดบึงกาฬ	ศกช.บก ๐๕๐๔๐๑	ยธ ๐๔๐๓ (บก ๐๕๐๔๐๑)
๓๕	ศูนย์ใกล้เคียงข้อพิพาท ภาคประชาชน ตำบลดอนหญ้านาง อำเภอพรเจริญ จังหวัดบึงกาฬ	สถานีตำรวจภูธรดอนหญ้านาง เลขที่ ๖๒ หมู่ที่ ๔ ตำบลดอนหญ้านาง อำเภอพรเจริญ จังหวัดบึงกาฬ	ศกช.บก ๐๒๐๒๐๑	ยธ ๐๔๐๓ (บก ๐๒๐๒๐๑)
๓๖	ศูนย์ใกล้เคียงข้อพิพาท ภาคประชาชน ตำบลหอคำ อำเภอเมืองบึงกาฬ จังหวัดบึงกาฬ	สถานีตำรวจภูธรหอคำ เลขที่ ๑๓๑ หมู่ที่ ๑ ตำบลหอคำ อำเภอเมืองบึงกาฬ จังหวัดบึงกาฬ	ศกช.บก ๐๑๐๔๐๑	ยธ ๐๔๐๓ (บก ๐๑๐๔๐๑)
๓๓/	ศูนย์ใกล้เคียงข้อพิพาท ภาคประชาชน ตำบลศรีวิไล อำเภอศรีวิไล จังหวัดบึงกาฬ	สถานีตำรวจภูธรศรีวิไล เลขที่ ๒๕๕ หมู่ที่ ๑ ตำบลศรีวิไล อำเภอศรีวิไล จังหวัดบึงกาฬ	ศกช.บก ๐๓/๐๑๐๑	ยธ ๐๔๐๓ (บก ๐๓/๐๑๐๑)
๓๘	ศูนย์ใกล้เคียงข้อพิพาท ภาคประชาชน ตำบลแคนดง อำเภอแคนดง จังหวัดบุรีรัมย์	สถานีตำรวจภูธรแคนดง เลขที่ ๒๓๘ หมู่ที่ ๑๑ ตำบลแคนดง อำเภอแคนดง จังหวัดบุรีรัมย์	ศกช.ปร ๒๒๐๑๐๑	ยธ ๐๔๐๓ (ปร ๒๒๐๑๐๑)
๓๙	ศูนย์ใกล้เคียงข้อพิพาท ภาคประชาชน ตำบลโนนสุวรรณ อำเภอโนนสุวรรณ จังหวัดบุรีรัมย์	สถานีตำรวจภูธรโนนสุวรรณ เลขที่ ๘๕ หมู่ที่ ๑๕ ตำบลโนนสุวรรณ อำเภอโนนสุวรรณ จังหวัดบุรีรัมย์	ศกช.ปร ๑๓/๐๑๐๑	ยธ ๐๔๐๓ (ปร ๑๓/๐๑๐๑)

ลำดับ	ชื่อศูนย์	ที่ตั้ง	เลขทะเบียนศูนย์ ใกล้เคียงข้อพิพาท ภาคประชาชน	เลขประจำของเจ้าของเรื่อง ของศูนย์ใกล้เคียง ข้อพิพาทภาคประชาชน
๔๐	ศูนย์ใกล้เคียงข้อพิพาท ภาคประชาชน ตำบลพุดธิสง อำเภอพุดธิสง จังหวัดบุรีรัมย์	สถานีตำรวจภูธรพุดธิสง เลขที่ ๒๓ หมู่ที่ ๑ ตำบลพุดธิสง อำเภอพุดธิสง จังหวัดบุรีรัมย์	ศกช.ปร ๐๙๐๑๐๑	ยธ ๐๔๐๓ (ปร ๐๙๐๑๐๑)
๔๑	ศูนย์ใกล้เคียงข้อพิพาท ภาคประชาชน ตำบลทะเลเม่นชัย อำเภอลำปลายมาศ จังหวัดบุรีรัมย์	สถานีตำรวจภูธรทะเลเม่นชัย เลขที่ ๑๕๓ หมู่ที่ ๗ ตำบลทะเลเม่นชัย อำเภอลำปลายมาศ จังหวัดบุรีรัมย์	ศกช.ปร ๑๐๐๔๐๑	ยธ ๐๔๐๓ (ปร ๑๐๐๔๐๑)
๔๒	ศูนย์ใกล้เคียงข้อพิพาท ภาคประชาชน ตำบลลำปลายมาศ อำเภอลำปลายมาศ จังหวัดบุรีรัมย์	สถานีตำรวจภูธรลำปลายมาศ เลขที่ ๕๕๕ หมู่ที่ ๙ ตำบลลำปลายมาศ อำเภอลำปลายมาศ จังหวัดบุรีรัมย์	ศกช.ปร ๑๐๐๑๐๑	ยธ ๐๔๐๓ (ปร ๑๐๐๑๐๑)
๔๓	ศูนย์ใกล้เคียงข้อพิพาท ภาคประชาชน ตำบลชุมแสง อำเภอสตึก จังหวัดบุรีรัมย์	สถานีตำรวจภูธรชุมแสง เลขที่ ๙๑ หมู่ที่ ๒ ตำบลชุมแสง อำเภอสตึก จังหวัดบุรีรัมย์	ศกช.ปร ๑๑๑๐๐๑	ยธ ๐๔๐๓ (ปร ๑๑๑๐๐๑)
๔๔	ศูนย์ใกล้เคียงข้อพิพาท ภาคประชาชน ตำบลกะรุปี อำเภอกะพ้อ จังหวัดปัตตานี	สถานีตำรวจภูธรกะพ้อ หมู่ที่ ๒ ตำบลกะรุปี อำเภอกะพ้อ จังหวัดปัตตานี	ศกช.ปน ๑๑๑๐๑๑	ยธ ๐๔๐๓ (ปน ๑๑๑๐๑๑)
๔๕	ศูนย์ใกล้เคียงข้อพิพาท ภาคประชาชน ตำบลโคกโพธิ์ (๐๒) อำเภอโคกโพธิ์ จังหวัดปัตตานี	สถานีตำรวจภูธรโคกโพธิ์ เลขที่ ๒๗ หมู่ที่ ๗ ตำบลโคกโพธิ์ อำเภอโคกโพธิ์ จังหวัดปัตตานี	ศกช.ปน ๐๒๐๑๐๒	ยธ ๐๔๐๓ (ปน ๐๒๐๑๐๒)
๔๖	ศูนย์ใกล้เคียงข้อพิพาท ภาคประชาชน ตำบลทะเลมะเณนา (๐๒) อำเภอยายางแดง จังหวัดปัตตานี	สถานีตำรวจภูธรทุ่งยางแดง เลขที่ ๖๑ หมู่ที่ ๑ ตำบลทะเลมะเณนา อำเภอยายางแดง จังหวัดปัตตานี	ศกช.ปน ๐๖๐๑๐๒	ยธ ๐๔๐๓ (ปน ๐๖๐๑๐๒)

ลำดับ	ชื่อศูนย์	ที่ตั้ง	เลขทะเบียนศูนย์ ใกล้เคียงข้อพิพาท ภาคประชาชน	เลขประจำของเจ้าของเรื่อง ของศูนย์ใกล้เคียง ข้อพิพาทภาคประชาชน
๔๓	ศูนย์ใกล้เคียงข้อพิพาท ภาคประชาชน ตำบลแม่ลาน อำเภอแม่ลาน จังหวัดปัตตานี	สถานีตำรวจภูธรแม่ลาน เลขที่ ๘ หมู่ที่ ๔ ตำบลแม่ลาน อำเภอแม่ลาน จังหวัดปัตตานี	ศกช.ปน ๑๒๐๑๐๑	ยธ ๐๔๐๓ (ปน ๑๒๐๑๐๑)
๔๔	ศูนย์ใกล้เคียงข้อพิพาท ภาคประชาชน ตำบลไทรทอง (๐๒) อำเภอไม้แก่น จังหวัดปัตตานี	สถานีตำรวจภูธรไม้แก่น เลขที่ ๒๒๓ หมู่ที่ ๒ ตำบลไทรทอง อำเภอไม้แก่น จังหวัดปัตตานี	ศกช.ปน ๐๘๐๑๐๒	ยธ ๐๔๐๓ (ปน ๐๘๐๑๐๒)
๔๕	ศูนย์ใกล้เคียงข้อพิพาท ภาคประชาชน ตำบลเขาตวม อำเภอยะรัง จังหวัดปัตตานี	สถานีตำรวจภูธรบ้านโสร่ง เลขที่ ๑๓/๐ หมู่ที่ ๓ ตำบลเขาตวม อำเภอยะรัง จังหวัดปัตตานี	ศกช.ปน ๑๐๑๒๐๑	ยธ ๐๔๐๓ (ปน ๑๐๑๒๐๑)
๕๐	ศูนย์ใกล้เคียงข้อพิพาท ภาคประชาชน ตำบลราตาบันยัง อำเภอยะหริ่ง จังหวัดปัตตานี	สถานีตำรวจภูธรราตาบันยัง เลขที่ ๕๐ หมู่ที่ ๔ ตำบลราตาบันยัง อำเภอยะหริ่ง จังหวัดปัตตานี	ศกช.ปน ๐๙๑๖๐๑	ยธ ๐๔๐๓ (ปน ๐๙๑๖๐๑)
๕๑	ศูนย์ใกล้เคียงข้อพิพาท ภาคประชาชน ตำบลบ่อทอง (๐๒) อำเภอหนองจิก จังหวัดปัตตานี	สถานีตำรวจภูธรหนองจิก เลขที่ ๖๔ หมู่ที่ ๑ ตำบลบ่อทอง อำเภอหนองจิก จังหวัดปัตตานี	ศกช.ปน ๐๓๐๓/๐๒	ยธ ๐๔๐๓ (ปน ๐๓๐๓/๐๒)
๕๒	ศูนย์ใกล้เคียงข้อพิพาท ภาคประชาชน ตำบลสำนักขุนเณร อำเภอดงเจริญ จังหวัดพิจิตร	สถานีตำรวจภูธรดงเจริญ เลขที่ ๒๘๓ หมู่ที่ ๑ ตำบลสำนักขุนเณร อำเภอดงเจริญ จังหวัดพิจิตร	ศกช.พจ ๑๑๐๕๐๑	ยธ ๐๔๐๓ (พจ ๑๑๐๕๐๑)
๕๓	ศูนย์ใกล้เคียงข้อพิพาท ภาคประชาชน ตำบลตะพานหิน อำเภอดงเจริญ จังหวัดพิจิตร	สถานีตำรวจภูธรตะพานหิน เลขที่ ๒๐ ถนนแดงทองดี ตำบลตะพานหิน อำเภอดงเจริญ จังหวัดพิจิตร	ศกช.พจ ๐๔๐๑๐๑	ยธ ๐๔๐๓ (พจ ๐๔๐๑๐๑)

ลำดับ	ชื่อศูนย์	ที่ตั้ง	เลขทะเบียนศูนย์ ใกล้เคียงข้อพิพาท ภาคประชาชน	เลขประจำของเจ้าของเรื่อง ของศูนย์ใกล้เคียง ข้อพิพาทภาคประชาชน
๕๔	ศูนย์ใกล้เคียงข้อพิพาท ภาคประชาชน ตำบลวังห้ว อำเภอตะพานหิน จังหวัดพิจิตร	สถานีตำรวจภูธรวังห้ว เลขที่ ๒ หมู่ที่ ๓ ตำบลวังห้ว อำเภอตะพานหิน จังหวัดพิจิตร	ศกช.พจ ๐๔๑๐๐๑	ยธ ๐๔๐๓ (พจ ๐๔๑๐๐๑)
๕๕	ศูนย์ใกล้เคียงข้อพิพาท ภาคประชาชน ตำบลบางมูลนาก อำเภอบางมูลนาก จังหวัดพิจิตร	สถานีตำรวจภูธรบางมูลนาก เลขที่ ๒๓/ ถนนภูมิบาล ตำบลบางมูลนาก อำเภอบางมูลนาก จังหวัดพิจิตร	ศกช.พจ ๐๕๐๑๐๑	ยธ ๐๔๐๓ (พจ ๐๕๐๑๐๑)
๕๖	ศูนย์ใกล้เคียงข้อพิพาท ภาคประชาชน ตำบลบางลาย อำเภอบึงนาราง จังหวัดพิจิตร	สถานีตำรวจภูธรบางลาย เลขที่ ๑๐๕ หมู่ที่ ๘ ตำบลบางลาย อำเภอบึงนาราง จังหวัดพิจิตร	ศกช.พจ ๑๐๐๔๐๑	ยธ ๐๔๐๓ (พจ ๑๐๐๔๐๑)
๕๗	ศูนย์ใกล้เคียงข้อพิพาท ภาคประชาชน ตำบลห้วยแก้ว อำเภอบึงนาราง จังหวัดพิจิตร	สถานีตำรวจภูธรบึงนาราง หมู่ที่ ๔ ตำบลห้วยแก้ว อำเภอบึงนาราง จังหวัดพิจิตร	ศกช.พจ ๑๐๐๑๐๑	ยธ ๐๔๐๓ (พจ ๑๐๐๑๐๑)
๕๘	ศูนย์ใกล้เคียงข้อพิพาท ภาคประชาชน ตำบลท่าบัว อำเภอโพทะเล จังหวัดพิจิตร	สถานีตำรวจภูธรโพทะเล เลขที่ ๑๖๙ หมู่ที่ ๖ ตำบลท่าบัว อำเภอโพทะเล จังหวัดพิจิตร	ศกช.พจ ๐๖๐๔๐๑	ยธ ๐๔๐๓ (พจ ๐๖๐๔๐๑)
๕๙	ศูนย์ใกล้เคียงข้อพิพาท ภาคประชาชน ตำบลโพธิ์ประทับช้าง (๐๒) อำเภอโพธิ์ประทับช้าง จังหวัดพิจิตร	สถานีตำรวจภูธรโพธิ์ประทับช้าง เลขที่ ๑๐๒ หมู่ที่ ๕ ตำบลโพธิ์ประทับช้าง อำเภอโพธิ์ประทับช้าง จังหวัดพิจิตร	ศกช.พจ ๐๓๐๑๐๒	ยธ ๐๔๐๓ (พจ ๐๓๐๑๐๒)
๖๐	ศูนย์ใกล้เคียงข้อพิพาท ภาคประชาชน ตำบลดงป่าคำ อำเภอเมืองพิจิตร จังหวัดพิจิตร	สถานีตำรวจภูธรดงป่าคำ เลขที่ ๑๑ หมู่ที่ ๑ ตำบลดงป่าคำ อำเภอเมืองพิจิตร จังหวัดพิจิตร	ศกช.พจ ๐๑๑๒๐๑	ยธ ๐๔๐๓ (พจ ๐๑๑๒๐๑)

ลำดับ	ชื่อศูนย์	ที่ตั้ง	เลขทะเบียนศูนย์ ใกล้เคียงข้อพิพาท ภาคประชาชน	เลขประจำของเจ้าของเรื่อง ของศูนย์ใกล้เคียง ข้อพิพาทภาคประชาชน
๖๑	ศูนย์ใกล้เคียงข้อพิพาท ภาคประชาชน ตำบลย่านยาว อำเภอเมืองพิจิตร จังหวัดพิจิตร	สถานีตำรวจภูธรย่านยาว เลขที่ ๑๗ หมู่ที่ ๔ ตำบลย่านยาว อำเภอเมืองพิจิตร จังหวัดพิจิตร	ศกช.พจ ๐๑๐๓๐๑	ยธ ๐๔๐๓ (พจ ๐๑๐๓๐๑)
๖๒	ศูนย์ใกล้เคียงข้อพิพาท ภาคประชาชน ตำบลบ้านนา (๐๒) อำเภอูรชิวรามี จังหวัดพิจิตร	สถานีตำรวจภูธรวรชิวรามี เลขที่ ๒ หมู่ที่ ๑๓ ตำบลบ้านนา อำเภอูรชิวรามี จังหวัดพิจิตร	ศกช.พจ ๑๒๐๑๐๒	ยธ ๐๔๐๓ (พจ ๑๒๐๑๐๒)
๖๓	ศูนย์ใกล้เคียงข้อพิพาท ภาคประชาชน ตำบลหนองพระ อำเภอูรชิวรามี จังหวัดพิจิตร	สถานีตำรวจภูธรวังทรายพูน เลขที่ ๒๕๕/๑๕ หมู่ที่ ๑๖ ตำบลหนองพระ อำเภอูรชิวรามี จังหวัดพิจิตร	ศกช.พจ ๐๒๐๓๐๑	ยธ ๐๔๐๓ (พจ ๐๒๐๓๐๑)
๖๔	ศูนย์ใกล้เคียงข้อพิพาท ภาคประชาชน ตำบลสากเหล็ก (๐๒) อำเภอสากเหล็ก จังหวัดพิจิตร	สถานีตำรวจภูธรสากเหล็ก เลขที่ ๓ หมู่ที่ ๑๒ ตำบลสากเหล็ก อำเภอสากเหล็ก จังหวัดพิจิตร	ศกช.พจ ๐๙๐๑๐๒	ยธ ๐๔๐๓ (พจ ๐๙๐๑๐๒)
๖๕	ศูนย์ใกล้เคียงข้อพิพาท ภาคประชาชน ตำบลสามง่าม อำเภอสามง่าม จังหวัดพิจิตร	สถานีตำรวจภูธรสามง่าม เลขที่ ๖/๘ หมู่ที่ ๑๖ ตำบลสามง่าม อำเภอสามง่าม จังหวัดพิจิตร	ศกช.พจ ๐๓/๐๑๐๑	ยธ ๐๔๐๓ (พจ ๐๓/๐๑๐๑)
๖๖	ศูนย์ใกล้เคียงข้อพิพาท ภาคประชาชน ตำบลหนองโสน อำเภอสามง่าม จังหวัดพิจิตร	สถานีตำรวจภูธรหนองโสน เลขที่ ๙๓ หมู่ที่ ๑๗ ตำบลหนองโสน อำเภอสามง่าม จังหวัดพิจิตร	ศกช.พจ ๐๓/๐๓/๐๑	ยธ ๐๔๐๓ (พจ ๐๓/๐๓/๐๑)
๖๗	ศูนย์ใกล้เคียงข้อพิพาท ภาคประชาชน ตำบลขุนยวม อำเภอูรชิวรามี จังหวัดแม่ฮ่องสอน	สถานีตำรวจภูธรขุนยวม เลขที่ ๑๒ หมู่ที่ ๑ ตำบลขุนยวม อำเภอูรชิวรามี จังหวัดแม่ฮ่องสอน	ศกช.มส ๐๒๐๑๐๑	ยธ ๐๔๐๓ (มส ๐๒๐๑๐๑)

ลำดับ	ชื่อศูนย์	ที่ตั้ง	เลขทะเบียนศูนย์ ใกล้เคียงข้อพิพาท ภาคประชาชน	เลขประจำของเจ้าของเรื่อง ของศูนย์ใกล้เคียง ข้อพิพาทภาคประชาชน
๖๘	ศูนย์ใกล้เคียงข้อพิพาท ภาคประชาชน ตำบลผาบ่อง อำเภอเมืองแม่ฮ่องสอน จังหวัดแม่ฮ่องสอน	สถานีตำรวจภูธรน้ำเพียงดิน เลขที่ ๒๐๐ หมู่ที่ ๑๐ ตำบลผาบ่อง อำเภอเมืองแม่ฮ่องสอน จังหวัดแม่ฮ่องสอน	ศกช.มส ๐๑๐๓๐๑	ยบ ๐๔๐๓ (มส ๐๑๐๓๐๑)
๖๙	ศูนย์ใกล้เคียงข้อพิพาท ภาคประชาชน ตำบลห้วยโป่ง อำเภอเมืองแม่ฮ่องสอน จังหวัดแม่ฮ่องสอน	สถานีตำรวจภูธรห้วยโป่ง เลขที่ ๕ หมู่ที่ ๑ ตำบลห้วยโป่ง อำเภอเมืองแม่ฮ่องสอน จังหวัดแม่ฮ่องสอน	ศกช.มส ๐๑๐๒๐๑	ยบ ๐๔๐๓ (มส ๐๑๐๒๐๑)
๗๐	ศูนย์ใกล้เคียงข้อพิพาท ภาคประชาชน ตำบลหัวช้าง อำเภอจตุรพักตรพิมาน จังหวัดร้อยเอ็ด	สถานีตำรวจภูธร จตุรพักตรพิมาน เลขที่ ๘๖ หมู่ที่ ๑ ตำบลหัวช้าง อำเภอจตุรพักตรพิมาน จังหวัดร้อยเอ็ด	ศกช.รบ ๐๔๐๑๐๑	ยบ ๐๔๐๓ (รบ ๐๔๐๑๐๑)
๗๑	ศูนย์ใกล้เคียงข้อพิพาท ภาคประชาชน ตำบลทุ่งเขาหลวง อำเภอทุ่งเขาหลวง จังหวัดร้อยเอ็ด	สถานีตำรวจภูธรทุ่งเขาหลวง เลขที่ ๑๕๒ หมู่ที่ ๗ ตำบลทุ่งเขาหลวง อำเภอทุ่งเขาหลวง จังหวัดร้อยเอ็ด	ศกช.รบ ๒๐๐๑๐๑	ยบ ๐๔๐๓ (รบ ๒๐๐๑๐๑)
๗๒	ศูนย์ใกล้เคียงข้อพิพาท ภาคประชาชน ตำบลหนองแคน อำเภอบุรินทร์ จังหวัดร้อยเอ็ด	สถานีตำรวจภูธรคูใหญ่ เลขที่ ๙๔ หมู่ที่ ๔ ตำบลหนองแคน อำเภอบุรินทร์ จังหวัดร้อยเอ็ด	ศกช.รบ ๐๓๐๓๐๑	ยบ ๐๔๐๓ (รบ ๐๓๐๓๐๑)
๗๓	ศูนย์ใกล้เคียงข้อพิพาท ภาคประชาชน ตำบลขามเปี้ย อำเภอโพธิ์ชัย จังหวัดร้อยเอ็ด	สถานีตำรวจภูธรโพธิ์ชัย เลขที่ ๓๘๙ หมู่ที่ ๒ ตำบลขามเปี้ย อำเภอโพธิ์ชัย จังหวัดร้อยเอ็ด	ศกช.รบ ๐๔๐๑๐๑	ยบ ๐๔๐๓ (รบ ๐๔๐๑๐๑)
๗๔	ศูนย์ใกล้เคียงข้อพิพาท ภาคประชาชน ตำบลศรีสมเด็จ อำเภอศรีสมเด็จ จังหวัดร้อยเอ็ด	สถานีตำรวจภูธรศรีสมเด็จ เลขที่ ๑๒๒ หมู่ที่ ๑๐ ตำบลศรีสมเด็จ อำเภอศรีสมเด็จ จังหวัดร้อยเอ็ด	ศกช.รบ ๑๖๐๒๐๑	ยบ ๐๔๐๓ (รบ ๑๖๐๒๐๑)

ลำดับ	ชื่อศูนย์	ที่ตั้ง	เลขทะเบียนศูนย์ ใกล้เคียงข้อพิพาท ภาคประชาชน	เลขประจำของเจ้าของเรื่อง ของศูนย์ใกล้เคียง ข้อพิพาทภาคประชาชน
๓/๕	ศูนย์ใกล้เคียงข้อพิพาท ภาคประชาชน ตำบลโพธิ์ทอง อำเภอเสลภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด	สถานีตำรวจภูธรโพธิ์ทอง เลขที่ ๑๕๓ หมู่ที่ ๔ ตำบลโพธิ์ทอง อำเภอเสลภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด	ศกช.รบ ๑๐๐๙๐๑	ยธ ๐๔๐๓ (รบ ๑๐๐๙๐๑)
๓/๖	ศูนย์ใกล้เคียงข้อพิพาท ภาคประชาชน ตำบลหนองพอก อำเภอหนองพอก จังหวัดร้อยเอ็ด	สถานีตำรวจภูธรหนองพอก เลขที่ ๒๔๓ หมู่ที่ ๑ ตำบลหนองพอก อำเภอหนองพอก จังหวัดร้อยเอ็ด	ศกช.รบ ๐๙๐๑๐๑	ยธ ๐๔๐๓ (รบ ๐๙๐๑๐๑)
๓/๓	ศูนย์ใกล้เคียงข้อพิพาท ภาคประชาชน ตำบลหนองม อำเภออาจสามารถ จังหวัดร้อยเอ็ด	สถานีตำรวจภูธรหนองม เลขที่ ๑๕๒ หมู่ที่ ๑๓ ถนนรณชัยชาญยุทธ ตำบลหนองม อำเภออาจสามารถ จังหวัดร้อยเอ็ด	ศกช.รบ ๑๔๐๔๐๑	ยธ ๐๔๐๓ (รบ ๑๔๐๔๐๑)
๓/๘	ศูนย์ใกล้เคียงข้อพิพาท ภาคประชาชน ตำบลหลวงเหนือ (๐๒) อำเภองาว จังหวัดลำปาง	สถานีตำรวจภูธรงาว เลขที่ ๖ หมู่ที่ ๔ ตำบลหลวงเหนือ อำเภองาว จังหวัดลำปาง	ศกช.ลป ๐๕๐๑๐๒	ยธ ๐๔๐๓ (ลป ๐๕๐๑๐๒)
๓/๙	ศูนย์ใกล้เคียงข้อพิพาท ภาคประชาชน ตำบลนิคมพัฒนา อำเภอเมืองลำปาง จังหวัดลำปาง	สถานีตำรวจภูธรทุ่งผาย เลขที่ ๑๐๐ หมู่ที่ ๑ ถนนลำปาง – แจ้ห่ม ตำบลนิคมพัฒนา อำเภอเมืองลำปาง จังหวัดลำปาง	ศกช.ลป ๐๑๑๘๐๑	ยธ ๐๔๐๓ (ลป ๐๑๑๘๐๑)
๔๐	ศูนย์ใกล้เคียงข้อพิพาท ภาคประชาชน ตำบลพระบาท (๐๒) อำเภอเมืองลำปาง จังหวัดลำปาง	สถานีตำรวจภูธรเขลางค์นคร เลขที่ ๓๓๙ หมู่ที่ ๒ ตำบลพระบาท อำเภอเมืองลำปาง จังหวัดลำปาง	ศกช.ลป ๐๑๐๕๐๒	ยธ ๐๔๐๓ (ลป ๐๑๐๕๐๒)
๔๑	ศูนย์ใกล้เคียงข้อพิพาท ภาคประชาชน ตำบลเวียงเหนือ อำเภอเมืองลำปาง จังหวัดลำปาง	สถานีตำรวจภูธรเมืองลำปาง เลขที่ ๙๓ ถนนจามเทวี ตำบลเวียงเหนือ อำเภอเมืองลำปาง จังหวัดลำปาง	ศกช.ลป ๐๑๐๑๐๑	ยธ ๐๔๐๓ (ลป ๐๑๐๑๐๑)

ลำดับ	ชื่อศูนย์	ที่ตั้ง	เลขทะเบียนศูนย์ ใกล้เคียงข้อพิพาท ภาคประชาชน	เลขประจำของเจ้าของเรื่อง ของศูนย์ใกล้เคียง ข้อพิพาทภาคประชาชน
๔๒	ศูนย์ใกล้เคียงข้อพิพาท ภาคประชาชน ตำบลนาแห้ว อำเภอณาแห้ว จังหวัดเลย	สถานีตำรวจภูธรนาแห้ว เลขที่ ๙๙ หมู่ที่ ๕ ตำบลนาแห้ว อำเภอณาแห้ว จังหวัดเลย	ศกช.ลย ๐๖๐๑๐๑	ยธ ๐๔๐๓ (ลย ๐๖๐๑๐๑)
๔๓	ศูนย์ใกล้เคียงข้อพิพาท ภาคประชาชน ตำบลภูกระดึง อำเภอภูกระดึง จังหวัดเลย	สถานีตำรวจภูธรภูกระดึง เลขที่ ๑๑๓ หมู่ที่ ๘ ถนนราชวิถี ตำบลภูกระดึง อำเภอภูกระดึง จังหวัดเลย	ศกช.ลย ๑๐๐๓/๐๑	ยธ ๐๔๐๓ (ลย ๑๐๐๓/๐๑)
๔๔	ศูนย์ใกล้เคียงข้อพิพาท ภาคประชาชน ตำบลนาดินดำ อำเภอเมืองเลย จังหวัดเลย	สถานีตำรวจภูธรนาดินดำ เลขที่ ๓๐๙ หมู่ที่ ๑ ตำบลนาดินดำ อำเภอเมืองเลย จังหวัดเลย	ศกช.ลย ๐๑๐๙๐๑	ยธ ๐๔๐๓ (ลย ๐๑๐๙๐๑)
๔๕	ศูนย์ใกล้เคียงข้อพิพาท ภาคประชาชน ตำบลวังสะพุง อำเภอวังสะพุง จังหวัดเลย	สถานีตำรวจภูธรวังสะพุง เลขที่ ๑๘๐ หมู่ที่ ๙ ตำบลวังสะพุง อำเภอวังสะพุง จังหวัดเลย	ศกช.ลย ๐๙๐๑๐๑	ยธ ๐๔๐๓ (ลย ๐๙๐๑๐๑)
๔๖	ศูนย์ใกล้เคียงข้อพิพาท ภาคประชาชน ตำบลหนองหญ้าปล้อง อำเภอวังสะพุง จังหวัดเลย	สถานีตำรวจภูธรหนองหญ้าปล้อง เลขที่ ๑๐๔ หมู่ที่ ๓ ตำบลหนองหญ้าปล้อง อำเภอวังสะพุง จังหวัดเลย	ศกช.ลย ๐๙๐๓๐๑	ยธ ๐๔๐๓ (ลย ๐๙๐๓๐๑)
๔๗	ศูนย์ใกล้เคียงข้อพิพาท ภาคประชาชน ตำบลหนองหิน (๐๒) อำเภอหนองหิน จังหวัดเลย	สถานีตำรวจภูธรหนองหิน เลขที่ ๓๓๙ หมู่ที่ ๕ ตำบลหนองหิน อำเภอหนองหิน จังหวัดเลย	ศกช.ลย ๑๔๐๑๐๒	ยธ ๐๔๐๓ (ลย ๑๔๐๑๐๒)
๔๘	ศูนย์ใกล้เคียงข้อพิพาท ภาคประชาชน ตำบลสว่างแดนดิน อำเภอสว่างแดนดิน จังหวัดสกลนคร	สถานีตำรวจภูธรสว่างแดนดิน เลขที่ ๓๑๘ หมู่ที่ ๑๑ ถนนอุดมธรรมกัณฑ์ ตำบลสว่างแดนดิน อำเภอสว่างแดนดิน จังหวัดสกลนคร	ศกช.สน ๑๒๐๑๐๑	ยธ ๐๔๐๓ (สน ๑๒๐๑๐๑)

ลำดับ	ชื่อศูนย์	ที่ตั้ง	เลขทะเบียนศูนย์ ใกล้เคียงข้อพิพาท ภาคประชาชน	เลขประจำของเจ้าของเรื่อง ของศูนย์ใกล้เคียง ข้อพิพาทภาคประชาชน
๘๙	ศูนย์ใกล้เคียงข้อพิพาท ภาคประชาชน ตำบลคลองหอยโข่ง อำเภอคลองหอยโข่ง จังหวัดสงขลา	สถานีตำรวจภูธรคลองหอยโข่ง เลขที่ ๑๑๓ หมู่ที่ ๒ ตำบลคลองหอยโข่ง อำเภอคลองหอยโข่ง จังหวัดสงขลา	ศกช.สข ๑๖๐๑๐๑	ยธ ๐๔๐๓ (สข ๑๖๐๑๐๑)
๙๐	ศูนย์ใกล้เคียงข้อพิพาท ภาคประชาชน ตำบลนาหม่อม (๐๒) อำเภอนาหม่อม จังหวัดสงขลา	สถานีตำรวจภูธรนาหม่อม เลขที่ ๑๓๓/ หมู่ที่ ๕ ตำบลนาหม่อม อำเภอนาหม่อม จังหวัดสงขลา	ศกช.สข ๑๒๐๑๐๒	ยธ ๐๔๐๓ (สข ๑๒๐๑๐๒)
๙๑	ศูนย์ใกล้เคียงข้อพิพาท ภาคประชาชน ตำบลบางระจัน อำเภอดำรงราษฎร์ จังหวัดสิงห์บุรี	สถานีตำรวจภูธรค่ายบางระจัน หมู่ที่ ๙ ตำบลบางระจัน อำเภอดำรงราษฎร์ จังหวัดสิงห์บุรี	ศกช.สท ๐๓๐๒๐๑	ยธ ๐๔๐๓ (สท ๐๓๐๒๐๑)
๙๒	ศูนย์ใกล้เคียงข้อพิพาท ภาคประชาชน ตำบลโพทะเล อำเภอดำรงราษฎร์ จังหวัดสิงห์บุรี	สถานีตำรวจโพทะเล เลขที่ ๖๔ หมู่ที่ ๖ ตำบลโพทะเล อำเภอดำรงราษฎร์ จังหวัดสิงห์บุรี	ศกช.สท ๐๓๐๑๐๑	ยธ ๐๔๐๓ (สท ๐๓๐๑๐๑)
๙๓	ศูนย์ใกล้เคียงข้อพิพาท ภาคประชาชน ตำบลถอนสมอ อำเภอท่าช้าง จังหวัดสิงห์บุรี	สถานีตำรวจภูธรท่าช้าง เลขที่ ๒๕ หมู่ที่ ๖ ตำบลถอนสมอ อำเภอท่าช้าง จังหวัดสิงห์บุรี	ศกช.สท ๐๕๐๑๐๑	ยธ ๐๔๐๓ (สท ๐๕๐๑๐๑)
๙๔	ศูนย์ใกล้เคียงข้อพิพาท ภาคประชาชน ตำบลสิงห์ อำเภอบางระจัน จังหวัดสิงห์บุรี	สถานีตำรวจภูธรบางระจัน เลขที่ ๔๕/๑ หมู่ที่ ๔ ตำบลสิงห์ อำเภอบางระจัน จังหวัดสิงห์บุรี	ศกช.สท ๐๒๐๑๐๑	ยธ ๐๔๐๓ (สท ๐๒๐๑๐๑)
๙๕	ศูนย์ใกล้เคียงข้อพิพาท ภาคประชาชน ตำบลบางน้ำเชี่ยว อำเภอพรมบุรี จังหวัดสิงห์บุรี	สถานีตำรวจภูธรพรมบุรี เลขที่ ๑ หมู่ที่ ๔ ตำบลบางน้ำเชี่ยว อำเภอพรมบุรี จังหวัดสิงห์บุรี	ศกช.สท ๐๔๐๓๐๑	ยธ ๐๔๐๓ (สท ๐๔๐๓๐๑)

ลำดับ	ชื่อศูนย์	ที่ตั้ง	เลขทะเบียนศูนย์ ใกล้เคียงข้อพิพาท ภาคประชาชน	เลขประจำของเจ้าของเรื่อง ของศูนย์ใกล้เคียง ข้อพิพาทภาคประชาชน
๙๖	ศูนย์ใกล้เคียงข้อพิพาท ภาคประชาชน ตำบลบางพุทรา อำเภอเมืองสิงห์บุรี จังหวัดสิงห์บุรี	สถานีตำรวจภูธรเมืองสิงห์บุรี เลขที่ ๓๖๓ ถนนวิไลจิตต์ ตำบลบางพุทรา อำเภอเมืองสิงห์บุรี จังหวัดสิงห์บุรี	ศกช.สท ๐๑๐๑๐๑	ยช ๐๔๐๓ (สท ๐๑๐๑๐๑)
๙๗	ศูนย์ใกล้เคียงข้อพิพาท ภาคประชาชน ตำบลอินทร์บุรี อำเภออินทร์บุรี จังหวัดสิงห์บุรี	สถานีตำรวจภูธรอินทร์บุรี เลขที่ ๓๗ หมู่ที่ ๓ ตำบลอินทร์บุรี อำเภออินทร์บุรี จังหวัดสิงห์บุรี	ศกช.สท ๐๖๐๑๐๑	ยช ๐๔๐๓ (สท ๐๖๐๑๐๑)
๙๘	ศูนย์ใกล้เคียงข้อพิพาท ภาคประชาชน ตำบลแวงมุด อำเภอกาบเชิง จังหวัดสุรินทร์	สถานีตำรวจภูธรแวงมุด หมู่ที่ ๑ ตำบลแวงมุด อำเภอกาบเชิง จังหวัดสุรินทร์	ศกช.สร ๐๖๐๖๐๑	ยช ๐๔๐๓ (สร ๐๖๐๖๐๑)
๙๙	ศูนย์ใกล้เคียงข้อพิพาท ภาคประชาชน ตำบลคาละแมะ อำเภอศีขรภูมิ จังหวัดสุรินทร์	สถานีตำรวจภูธรหนองจอก เลขที่ ๕๖ หมู่ที่ ๕ ตำบลคาละแมะ อำเภอศีขรภูมิ จังหวัดสุรินทร์	ศกช.สร ๐๙๐๓/๐๑	ยช ๐๔๐๓ (สร ๐๙๐๓/๐๑)
๑๐๐	ศูนย์ใกล้เคียงข้อพิพาท ภาคประชาชน ตำบลรัตนวาปี อำเภอรัตนวาปี จังหวัดหนองคาย	สถานีตำรวจภูธรรัตนวาปี เลขที่ ๑๗๔ หมู่ที่ ๑๐ ตำบลรัตนวาปี อำเภอรัตนวาปี จังหวัดหนองคาย	ศกช.นค ๑๖๐๑๐๑	ยช ๐๔๐๓ (นค ๑๖๐๑๐๑)
๑๐๑	ศูนย์ใกล้เคียงข้อพิพาท ภาคประชาชน ตำบลพานพร้าว อำเภอศรีเชียงใหม่ จังหวัดหนองคาย	สถานีตำรวจภูธรศรีเชียงใหม่ เลขที่ ๔๘๙ หมู่ที่ ๑ ตำบลพานพร้าว อำเภอศรีเชียงใหม่ จังหวัดหนองคาย	ศกช.นค ๐๓/๐๑๐๑	ยช ๐๔๐๓ (นค ๐๓/๐๑๐๑)
๑๐๒	ศูนย์ใกล้เคียงข้อพิพาท ภาคประชาชน ตำบลแก้งไก่อ อำเภอสังคม จังหวัดหนองคาย	สถานีตำรวจภูธรสังคม เลขที่ ๑๑๑ หมู่ที่ ๓ ตำบลแก้งไก่อ อำเภอสังคม จังหวัดหนองคาย	ศกช.นค ๐๘๐๑๐๑	ยช ๐๔๐๓ (นค ๐๘๐๑๐๑)
๑๐๓	ศูนย์ใกล้เคียงข้อพิพาท ภาคประชาชน ตำบลนาจิว อำเภอสังคม จังหวัดหนองคาย	สถานีตำรวจภูธรนาจิว เลขที่ ๒๔๙ หมู่ที่ ๑ ตำบลนาจิว อำเภอสังคม จังหวัดหนองคาย	ศกช.นค ๐๘๐๔๐๑	ยช ๐๔๐๓ (นค ๐๘๐๔๐๑)

ลำดับ	ชื่อศูนย์	ที่ตั้ง	เลขทะเบียนศูนย์ ใกล้เคียงข้อพิพาท ภาคประชาชน	เลขประจำของเจ้าของเรื่อง ของศูนย์ใกล้เคียง ข้อพิพาทภาคประชาชน
๑๐๔	ศูนย์ใกล้เคียงข้อพิพาท ภาคประชาชน ตำบลน้ำหมัน อำเภอท่าปลา จังหวัดอุตรดิตถ์	สถานีตำรวจภูธรน้ำหมัน เลขที่ ๑๑๒ หมู่ที่ ๙ ตำบลน้ำหมัน อำเภอท่าปลา จังหวัดอุตรดิตถ์	ศกช.๒ต ๐๓๐๕๐๑	ยธิ ๐๔๐๓ (๒ต ๐๓๐๕๐๑)
๑๐๕	ศูนย์ใกล้เคียงข้อพิพาท ภาคประชาชน ตำบลในเมือง (๐๒) อำเภอพิชัย จังหวัดอุตรดิตถ์	สถานีตำรวจภูธรพิชัย เลขที่ ๑๙๑ หมู่ที่ ๑ ตำบลในเมือง อำเภอพิชัย จังหวัดอุตรดิตถ์	ศกช.๒ต ๐๓/๐๑๐๒	ยธิ ๐๔๐๓ (๒ต ๐๓/๐๑๐๒)
๑๐๖	ศูนย์ใกล้เคียงข้อพิพาท ภาคประชาชน ตำบลสองคอน อำเภอปากท่า จังหวัดอุตรดิตถ์	สถานีตำรวจภูธรปากท่า เลขที่ ๑๑๑ หมู่ที่ ๓ ตำบลสองคอน อำเภอปากท่า จังหวัดอุตรดิตถ์	ศกช.๒ต ๐๕๐๒๐๑	ยธิ ๐๔๐๓ (๒ต ๐๕๐๒๐๑)
๑๐๗	ศูนย์ใกล้เคียงข้อพิพาท ภาคประชาชน ตำบลวังกะพี้ อำเภอเมืองอุตรดิตถ์ จังหวัดอุตรดิตถ์	สถานีตำรวจภูธรวังกะพี้ เลขที่ ๑๓๒ หมู่ที่ ๓ ตำบลวังกะพี้ อำเภอเมืองอุตรดิตถ์ จังหวัดอุตรดิตถ์	ศกช.๒ต ๐๑๐๖๐๑	ยธิ ๐๔๐๓ (๒ต ๐๑๐๖๐๑)
๑๐๘	ศูนย์ใกล้เคียงข้อพิพาท ภาคประชาชน ตำบลศรีพนมมาศ อำเภอลับแล จังหวัดอุตรดิตถ์	สถานีตำรวจภูธรลับแล เลขที่ ๓๐๘ ถนนศรีพนมมาศ ตำบลศรีพนมมาศ อำเภอลับแล จังหวัดอุตรดิตถ์	ศกช.๒ต ๐๘๐๑๐๑	ยธิ ๐๔๐๓ (๒ต ๐๘๐๑๐๑)
๑๐๙	ศูนย์ใกล้เคียงข้อพิพาท ภาคประชาชน ตำบลหัวนา อำเภอเขมราฐ จังหวัดอุบลราชธานี	สถานีตำรวจภูธรม่วงแตง เลขที่ ๑๓๔ หมู่ที่ ๖ ตำบลหัวนา อำเภอเขมราฐ จังหวัดอุบลราชธานี	ศกช.๒ป ๐๕๑๓๐๑	ยธิ ๐๔๐๓ (๒ป ๐๕๑๓๐๑)
๑๑๐	ศูนย์ใกล้เคียงข้อพิพาท ภาคประชาชน ตำบลเชียงโน อำเภอเชียงโน จังหวัดอุบลราชธานี	สถานีตำรวจภูธรเชียงโน เลขที่ ๒๖๒ หมู่ที่ ๔ สุขาภิบาล ๑ ตำบลเชียงโน อำเภอเชียงโน จังหวัดอุบลราชธานี	ศกช.๒ป ๐๔๐๑๐๑	ยธิ ๐๔๐๓ (๒ป ๐๔๐๑๐๑)

ลำดับ	ชื่อศูนย์	ที่ตั้ง	เลขทะเบียนศูนย์ ใกล้เคียงข้อพิพาท ภาคประชาชน	เลขประจำของเจ้าของเรื่อง ของศูนย์ใกล้เคียง ข้อพิพาทภาคประชาชน
๑๑๑	ศูนย์ใกล้เคียงข้อพิพาท ภาคประชาชน ตำบลซุหลุ อำเภอตระการพืชผล จังหวัดอุบลราชธานี	สถานีตำรวจภูธรตระการพืชผล เลขที่ ๓๘๘ หมู่ที่ ๖ ตำบลซุหลุ อำเภอตระการพืชผล จังหวัดอุบลราชธานี	ศกช.อบ ๑๑๐๑๐๑	ยธ ๐๔๐๓ (ยบ ๑๑๐๑๐๑)
๑๑๒	ศูนย์ใกล้เคียงข้อพิพาท ภาคประชาชน ตำบลหนามแห่ง อำเภอศรีเมืองใหม่ จังหวัดอุบลราชธานี	สถานีตำรวจภูธรหนามแห่ง หมู่ที่ ๑๑ ตำบลหนามแห่ง อำเภอศรีเมืองใหม่ จังหวัดอุบลราชธานี	ศกช.อบ ๐๒๐๙๐๑	ยธ ๐๔๐๓ (ยบ ๐๒๐๙๐๑)
๑๑๓	ศูนย์ใกล้เคียงข้อพิพาท ภาคประชาชน ตำบลสว่าง อำเภอสว่างวีระวงศ์ จังหวัดอุบลราชธานี	สถานีตำรวจภูธรสว่างวีระวงศ์ เลขที่ ๑๑๔ หมู่ที่ ๑๒ ตำบลสว่าง อำเภอสว่างวีระวงศ์ จังหวัดอุบลราชธานี	ศกช.อบ ๓๒๐๔๐๑	ยธ ๐๔๐๓ (ยบ ๓๒๐๔๐๑)
๑๑๔	ศูนย์ใกล้เคียงข้อพิพาท ภาคประชาชน ตำบลสำโรง อำเภอสำโรง จังหวัดอุบลราชธานี	สถานีตำรวจภูธรสำโรง เลขที่ ๘๔ หมู่ที่ ๙ ตำบลสำโรง อำเภอสำโรง จังหวัดอุบลราชธานี	ศกช.อบ ๒๒๐๑๐๑	ยธ ๐๔๐๓ (ยบ ๒๒๐๑๐๑)
๑๑๕	ศูนย์ใกล้เคียงข้อพิพาท ภาคประชาชน ตำบลเหล่าเสือโก้ก อำเภอเหล่าเสือโก้ก จังหวัดอุบลราชธานี	สถานีตำรวจภูธรเหล่าเสือโก้ก เลขที่ ๑๘๖ หมู่ที่ ๖ ตำบลเหล่าเสือโก้ก อำเภอเหล่าเสือโก้ก จังหวัดอุบลราชธานี	ศกช.อบ ๓๑๐๑๐๑	ยธ ๐๔๐๓ (ยบ ๓๑๐๑๐๑)

ข้อ ๒ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันประกาศเป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๑๓ มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๓

एमอร เสียงใหญ่

อธิบดีกรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ

นายทะเบียน

(ราชกิจจานุเบกษา ฉบับประกาศและงานทั่วไป เล่ม ๑๔๑ ตอนพิเศษ ๑๓๒ ง หน้า ๘ วันที่ ๑๓ พฤษภาคม ๒๕๖๓)

ประกาศคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล
เรื่อง หลักเกณฑ์ในการลบหรือทำลาย หรือทำให้ข้อมูลส่วนบุคคล
เป็นข้อมูลที่ไม่สามารถระบุตัวบุคคลที่เป็นเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลได้

พ.ศ. ๒๕๖๓

โดยที่มาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. ๒๕๖๒ กำหนดให้เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลมีสิทธิขอให้ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลดำเนินการลบหรือทำลาย หรือทำให้ข้อมูลส่วนบุคคลเป็นข้อมูลที่ไม่สามารถระบุตัวบุคคลที่เป็นเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลได้ ซึ่งคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลอาจกำหนดหลักเกณฑ์ในการดำเนินการดังกล่าวก็ได้ เพื่อให้เกิดความชัดเจนในการดำเนินการของผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคล

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๖ (๔) ประกอบมาตรา ๓๓ วรรคห้า แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. ๒๕๖๒ คณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล จึงออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้เรียกว่า “ประกาศคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล เรื่อง หลักเกณฑ์ในการลบหรือทำลาย หรือทำให้ข้อมูลส่วนบุคคลเป็นข้อมูลที่ไม่สามารถระบุตัวบุคคลที่เป็นเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลได้ พ.ศ. ๒๕๖๓”

ข้อ ๒ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ เมื่อเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลใช้สิทธิตามมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. ๒๕๖๒ ขอให้ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลดำเนินการลบหรือทำลาย หรือทำให้ข้อมูลส่วนบุคคลเป็นข้อมูลที่ไม่สามารถระบุตัวบุคคลที่เป็นเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลได้ และไม่ใช้กรณีที่ได้รับยกเว้นการใช้บังคับตามมาตรา ๓๓ วรรคสอง ให้ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลดำเนินการตามที่เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลร้องขอโดยไม่ชักช้า แต่ต้องไม่เกินเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับคำขอ

การดำเนินการตามวรรคหนึ่ง จะต้องดำเนินการให้ครอบคลุมถึงข้อมูลส่วนบุคคลที่ทำสำเนาหรือสำรองไว้ด้วย (ถ้ามี) และจะต้องทำให้แน่ใจว่าไม่มีผู้ใดสามารถกระทำการด้วยวิธีการใด ๆ ที่อาจคาดหมายได้ตามสมควร เพื่อกู้คืนข้อมูลส่วนบุคคลหรือทำให้ข้อมูลนั้นย้อนกลับมาสามารถระบุตัวบุคคลที่เป็นเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลได้ ไม่ว่าจะทางตรงหรือทางอ้อม

ในกรณีที่เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลใช้สิทธิขอให้ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลดำเนินการลบหรือทำลาย หรือทำให้ข้อมูลส่วนบุคคลเป็นข้อมูลที่ไม่สามารถระบุตัวบุคคลที่เป็นเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลได้เพียงอย่างเดียว หนึ่ง ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลอาจดำเนินการลบหรือทำลาย หรือทำให้ข้อมูลส่วนบุคคลเป็นข้อมูลที่ไม่สามารถระบุตัวบุคคลที่เป็นเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลได้ ด้วยวิธีการอย่างอื่นตามประกาศนี้ ซึ่งอาจแตกต่างจากที่เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลร้องขอก็ได้ โดยผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคล มีหน้าที่แจ้งให้เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลที่ใช้สิทธิทราบด้วย เว้นแต่จะเป็นกรณีตามข้อ ๓

ข้อ ๔ ในการลบหรือทำลาย หรือทำให้ข้อมูลส่วนบุคคลเป็นข้อมูลที่ไม่สามารถระบุตัวบุคคลที่เป็นเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลได้ตามข้อ ๓ หากไม่สามารถดำเนินการดังกล่าวได้ตามระยะเวลาที่กำหนดใน

ข้อ ๓ เช่น กรณีข้อมูลส่วนบุคคลที่อยู่ในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ ยังคงถูกเก็บบันทึกไว้ชั่วคราวระหว่างที่รอให้ถูกบันทึกทับหรือแทนที่โดยข้อมูลอื่น (to be overwritten by other data) เนื่องจากเหตุผลทางเทคนิค ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลต้องทำให้ข้อมูลส่วนบุคคลนั้นอยู่ในรูปแบบที่การเก็บรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลดังกล่าวเป็นไปได้ยาก จนกว่าจะดำเนินการตามข้อ ๓ แล้วเสร็จ โดยต้องจัดให้มีมาตรการเชิงองค์กร (organizational measures) และมาตรการเชิงเทคนิค (technical measures) ที่เหมาะสม ซึ่งอาจรวมถึงมาตรการทางกายภาพ (physical measures) ที่จำเป็นด้วย โดยคำนึงถึงปัจจัยทางเทคโนโลยี บริบท สภาพแวดล้อม มาตรฐานที่เป็นที่ยอมรับสำหรับหน่วยงานหรือกิจการในประเภทหรือลักษณะเดียวกันหรือใกล้เคียงกัน ลักษณะหรือประเภทของข้อมูลส่วนบุคคล ลักษณะ ประเภท หรือสถานะของเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล ทรัพยากรที่ต้องใช้ และความเป็นไปได้ในการดำเนินการประกอบกัน ทั้งนี้ เพื่อให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ ดังต่อไปนี้

(๑) ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลและผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคลที่เกี่ยวข้องต้องไม่มีเจตนาที่จะเข้าถึงหรือนำข้อมูลส่วนบุคคลดังกล่าวมาใช้หรือเปิดเผยอีกต่อไป แม้จะยังมีข้อมูลดังกล่าวอยู่ก็ตาม

(๒) ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลและผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคลที่เกี่ยวข้องไม่สามารถนำข้อมูลส่วนบุคคลดังกล่าวมาใช้หรือเปิดเผย เพื่อให้บริการหรือมีผลต่อการตัดสินใจหรือดำเนินการใด ๆ เกี่ยวกับเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล หรือในลักษณะที่จะส่งผลกระทบต่อบุคคลในทางใดทางหนึ่งได้

(๓) ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลและผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคลที่เกี่ยวข้องต้องป้องกันมิให้ผู้ใดสามารถเข้าถึง ใช้ หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลดังกล่าวได้

(๔) ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลและผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคลที่เกี่ยวข้องต้องจัดให้มี มาตรการรักษาความมั่นคงปลอดภัยของข้อมูลดังกล่าวอย่างเหมาะสมตามระดับความเสี่ยง

(๕) ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลและผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคลที่เกี่ยวข้องจะต้องทำการลบ หรือทำลาย หรือทำให้ข้อมูลส่วนบุคคลเป็นข้อมูลที่ไม่สามารถระบุตัวบุคคลที่เป็นเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลได้ตามประกาศนี้ เมื่อสามารถกระทำได้โดยไม่ชักช้า

ข้อ ๕ ความในข้อ ๓ มิให้นำมาใช้บังคับกับข้อมูลส่วนบุคคลที่ไม่อาจลบหรือทำลาย หรือทำให้ข้อมูลส่วนบุคคลเป็นข้อมูลที่ไม่สามารถระบุตัวบุคคลที่เป็นเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลได้ เนื่องจากเหตุผลความจำเป็นที่สำคัญ เช่น กรณีที่การลบหรือทำลาย หรือทำให้ข้อมูลส่วนบุคคลเป็นข้อมูลที่ไม่สามารถระบุตัวบุคคลที่เป็นเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลได้นั้น อาจส่งผลกระทบต่อสิทธิในข้อมูลส่วนบุคคลหรือประโยชน์ของบุคคลอื่น ทั้งนี้ ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลมีหน้าที่แจ้งให้เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลที่ใช้สิทธิทราบพร้อมชี้แจงหรือแสดงให้เห็นถึงเหตุผลความจำเป็นที่สำคัญดังกล่าวแก่เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลด้วย

ข้อ ๖ ในการทำให้ข้อมูลส่วนบุคคลเป็นข้อมูลที่ไม่สามารถระบุตัวบุคคลที่เป็นเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลได้ หรือการทำให้เป็นข้อมูลนิรนาม (anonymization) ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลจะต้องดำเนินการให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ ดังต่อไปนี้

(๑) จะต้องมีกระบวนการลบหรือทำให้ปราศจากข้อมูลใดๆ ที่เป็นตัวระบุทางตรง (direct identifiers) ของเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลในข้อมูลส่วนบุคคลดังกล่าว (de-identification) ซึ่งรวมถึงข้อมูลดังต่อไปนี้

(ก) ชื่อตัว ชื่อรอง หรือชื่อสกุลของบุคคล

(ข) เลขประจำตัวประชาชน เลขที่หนังสือเดินทาง เลขประจำตัวผู้เสียภาษีของบุคคล บัตรเลขที่ประกันสังคม ตลอดจนเลขที่ หมายเลข หรือรหัสของบัตรประจำตัวอื่นใดของบุคคล

(ค) เลขที่ หมายเลข หรือรหัสสมาชิก ลูกค้า ผู้รับบริการ หรือบุคลากร ตลอดจน เลขที่ หมายเลข หรือรหัสของบัญชี สัญญา หรือสิ่งอื่นใดที่เป็นของเฉพาะตัวของบุคคล

(ง) หมายเลขโทรศัพท์ หมายเลขโทรสาร หรือหมายเลขติดต่อเฉพาะตัวของบุคคล

(จ) ที่อยู่ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ (e-mail address) เฉพาะตัวของบุคคล

(ฉ) หมายเลขทะเบียนรถของบุคคล

(ช) ภาพใบหน้าของบุคคลที่ทำให้สามารถระบุตัวบุคคลได้

(ซ) ข้อมูลชีวภาพ (biometric data) ของบุคคลที่ทำให้สามารถระบุตัวบุคคลได้

(ณ) ชื่อหรือรหัสบัญชีผู้ใช้งานในระบบสารสนเทศ แอปพลิเคชัน หรือบริการต่าง ๆ ที่เป็นของเฉพาะตัวของบุคคล

(ญ) ข้อมูลอื่นใดที่เป็นสิ่งเฉพาะตัวของบุคคลที่ทำให้สามารถระบุตัวบุคคลได้โดยตรง

(๒) หลังจากการดำเนินการตาม (๑) จะต้องมีการพิจารณาดำเนินการเพิ่มเติมเพื่อให้แน่ใจว่า ข้อมูลดังกล่าวเป็นข้อมูลที่ไม่สามารถระบุตัวบุคคลที่เป็นเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลได้ทางอ้อม โดยมีโอกาสในการระบุตัวบุคคลที่เป็นเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลได้ในระดับที่ต่ำเพียงพอ ทั้งนี้ เพื่อป้องกันการทำให้ข้อมูลนั้นย้อนกลับมาสามารถระบุตัวบุคคลที่เป็นเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลได้ (re-identification) โดยอาจพิจารณาทำการแฝงข้อมูล (pseudonymization) หรือดำเนินการอย่างหนึ่งอย่างใดต่อข้อมูลทั้งหมดหรือบางส่วน เพื่อลดโอกาสในการระบุตัวบุคคลที่เป็นเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลจากข้อมูลที่เป็นตัวระบุทางอ้อม (indirect identifiers) เช่น วันเดือนปีเกิด อายุ ตำแหน่งงาน สังกัด วันเดือนปีที่เข้ารับบริการ ที่อยู่สำหรับพักอาศัยหรือสถานที่ทำงาน เลขที่อยู่ไอพี (Internet Protocol address หรือ IP address) หรือข้อมูลอื่นใดที่มีลักษณะคล้ายกัน ให้อยู่ในระดับที่ต่ำเพียงพอ

ในการดำเนินการตาม (๒) ให้ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลพิจารณาดำเนินการโดยคำนึงถึงปัจจัยทางเทคโนโลยี บริบท สภาพแวดล้อม มาตรฐานที่เป็นที่ยอมรับสำหรับหน่วยงานหรือกิจการในประเภทหรือลักษณะเดียวกัน หรือใกล้เคียงกัน ลักษณะหรือประเภทของข้อมูลส่วนบุคคล ลักษณะ ประเภท หรือสถานะของเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล ทรัพยากรที่ต้องใช้ และความเป็นไปได้ในการดำเนินการ ตลอดจนความเสี่ยง แรงจูงใจ และความสามารถของบุคคลที่อาจประสงค์จะทำให้ข้อมูลนั้น ย้อนกลับมาสามารถระบุตัวบุคคลที่เป็นเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลได้ (re-identification) ประกอบกัน

ข้อ ๓ ในกรณีที่เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลใช้สิทธิขอให้ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลดำเนินการลบหรือทำลาย หรือทำให้ข้อมูลส่วนบุคคลเป็นข้อมูลที่ไม่สามารถระบุตัวบุคคลที่เป็นเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลได้ เนื่องจากเป็นกรณีที่ข้อมูลส่วนบุคคลได้ถูกเก็บรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยโดยไม่ชอบด้วยกฎหมายตามมาตรา ๓๓ (๔) แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. ๒๕๖๒ และไม่ใช่กรณีที่ได้รับยกเว้นการใช้บังคับตามมาตรา ๓๓ วรรคสอง หรือกรณีอื่นที่ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลอาจปฏิเสธคำขอได้ตามกฎหมาย ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลจะต้องดำเนินการลบหรือทำลายข้อมูลส่วนบุคคลเท่านั้น โดยไม่อาจดำเนินการทำให้ข้อมูลส่วนบุคคลเป็นข้อมูลที่ไม่สามารถระบุตัวบุคคลที่เป็นเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลได้ตามข้อ ๖ แทนได้

ข้อ ๘ เมื่อผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลดำเนินการลบหรือทำลาย หรือทำให้ข้อมูลส่วนบุคคลเป็นข้อมูลที่ไม่สามารถระบุตัวบุคคลที่เป็นเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลได้ ตามคำขอใช้สิทธิของเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลแล้ว ให้ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลแจ้งให้เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลที่ใช้สิทธิทราบ

ในกรณีที่การดำเนินการตามวรรคหนึ่ง เป็นการทำให้ข้อมูลส่วนบุคคลเป็นข้อมูลที่ไม่สามารถระบุตัวบุคคลที่เป็นเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลได้ตามข้อ ๖ ให้ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลแจ้งรายละเอียดในการดำเนินการดังกล่าว ให้เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลทราบตามสมควร เว้นแต่เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลได้ทราบถึงรายละเอียดนั้นอยู่แล้ว

ในกรณีที่ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลไม่อาจดำเนินการตามคำขอใช้สิทธิตามวรรคหนึ่งได้ ให้ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลแจ้งให้เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลที่ใช้สิทธิทราบพร้อมเหตุผล

ข้อ ๙ นอกจากการดำเนินการตามที่เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลใช้สิทธิตามมาตรา ๓๓ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. ๒๕๖๒ ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลมีหน้าที่จัดให้มีระบบการตรวจสอบเพื่อดำเนินการลบหรือทำลายข้อมูลส่วนบุคคลตามมาตรา ๓๗ (๓) ด้วย โดยให้นำ ข้อ ๓ วรรคสอง และวรรคสาม ข้อ ๔ ข้อ ๕ และข้อ ๖ ของประกาศนี้มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๑๐ ให้ประธานกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลเป็นผู้รักษาการตามประกาศนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๓๑ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๖๗

เชียรชัย ณ นคร

ประธานกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล

(ราชกิจจานุเบกษา ฉบับประกาศและงานทั่วไป เล่ม ๑๔๑ ตอนพิเศษ ๒๑๗ ง หน้า ๓ วันที่ ๑๓ สิงหาคม ๒๕๖๗)

คำสั่งคณะกรรมการว่าด้วยความปลอดภัยของสินค้าและบริการ

ที่ ๒๔/๒๕๖๗

เรื่อง ห้ามผลิตเพื่อขาย ห้ามขายหรือให้บริการสินค้า

บาราอู บาราอูไฟฟ้าหรือบุหรี่ไฟฟ้า หรือตัวยาบาราอู น้ำยาสำหรับเติมบาราอูไฟฟ้าหรือบุหรี่ไฟฟ้า

ตามที่คณะกรรมการว่าด้วยความปลอดภัยของสินค้าและบริการ ในการประชุมครั้งที่ ๖/๒๕๖๗ เมื่อวันที่ ๒๖ มิถุนายน ๒๕๖๗ พิจารณาแล้วเห็นว่า ในปัจจุบันยังคงมีการผลิตเพื่อขาย ขายและให้บริการสินค้า “บาราอู บาราอูไฟฟ้าหรือบุหรี่ไฟฟ้า หรือตัวยาบาราอู น้ำยาสำหรับเติมบาราอูไฟฟ้า หรือบุหรี่ไฟฟ้า” ซึ่งจากการทดสอบของกรมวิทยาศาสตร์บริการ กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์วิจัยและนวัตกรรม และกรมควบคุมโรค กระทรวงสาธารณสุข พบสารเคมีที่เป็นอันตรายต่อร่างกายหลายชนิด เช่น เบนซิล แอลกอฮอล์ (Benzyl Alcohol) เอทิล ได-ไอโซโพรพิลอะซิเตอไมด์ (Ethyl di-isopropylacetamide) นิโคติน (Nicotine) โพรพิลีน ไกลคอล (Propylene Glycol) และพบว่า การสูบบุหรี่ดังกล่าวอาจทำให้ผู้สูบบุหรี่เกิดโรคร้ายแรง หรือเป็นสาเหตุของการแพร่กระจายโรคติดต่อหลายชนิด เนื่องจากพฤติกรรมการสูบบุหรี่มักจะเป็นการผลัดเปลี่ยนและหมุนเวียนกับผู้ใช้ร่วมสูบบุหรี่ในกลุ่ม ซึ่งเป็นพฤติกรรมที่มีความเสี่ยงและอาจนำไปสู่การเสพร่วมกับสารเสพติดชนิดอื่น ๆ จะมีอันตรายมากกว่าการสูบบุหรี่ปกติ และโดยที่คำสั่งคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค ที่ ๙/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๒๔ มกราคม ๒๕๕๔ เรื่อง ห้ามขายหรือห้ามให้บริการสินค้า “บาราอู บาราอูไฟฟ้าหรือบุหรี่ไฟฟ้า หรือตัวยาบาราอู น้ำยาสำหรับเติมบาราอูไฟฟ้าหรือบุหรี่ไฟฟ้า” มิได้กำหนดเรื่องห้ามการผลิตเพื่อขายไว้ และคำนิยาม “บาราอูไฟฟ้าหรือบุหรี่ไฟฟ้า” ยังไม่ครอบคลุมทำให้เกิดความไม่ชัดเจนในคำสั่งห้ามขายหรือห้ามให้บริการดังกล่าว ประกอบกับได้มีการตราพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๒ โดยเพิ่มบทบัญญัติส่วนที่ ๑/๑ การคุ้มครองผู้บริโภคในด้านความปลอดภัย จึงสมควรปรับปรุงคำสั่งเกี่ยวกับบาราอู บาราอูไฟฟ้าหรือบุหรี่ไฟฟ้า หรือตัวยาบาราอู น้ำยาสำหรับเติมบาราอูไฟฟ้าหรือบุหรี่ไฟฟ้า เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการคุ้มครองผู้บริโภคในเรื่องดังกล่าว

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๙/๙ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๖๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๒ คณะกรรมการว่าด้วยความปลอดภัยของสินค้าและบริการ จึงมีคำสั่ง ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิกคำสั่งคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค ที่ ๙/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๒๔ มกราคม ๒๕๕๔ เรื่อง ห้ามขายหรือห้ามให้บริการสินค้า “บาราอู บาราอูไฟฟ้าหรือบุหรี่ไฟฟ้า หรือตัวยาบาราอู น้ำยาสำหรับเติมบาราอูไฟฟ้าหรือบุหรี่ไฟฟ้า”

ข้อ ๒ ในคำสั่งนี้

“บาราอู” หมายความว่า หม้อสูบบุหรี่แบบอาหรับหรือลักษณะอื่นที่คล้ายคลึงกันหรืออุปกรณ์หรือส่วนประกอบไม่ว่าจะกระทำขึ้นด้วยวัสดุใด ที่ใช้เป็นอุปกรณ์สำหรับสูบบุหรี่ผ่านน้ำหรือสิ่งอื่นใดที่ใช้เป็นแหล่งกำเนิดควัน ละอองไอน้ำ หรือไอระเหย ซึ่งเกิดจากการเผาไหม้หรือการใช้ความร้อน ผ่านพืช ผลไม้ พืชหมัก ผลไม้หมัก สาร สารสกัด หรือสิ่งอื่นใด ไม่ว่าจะมิใช่ยาสูบเป็นส่วนประกอบหรือไม่ก็ตาม

“บาราณีสไฟฟ้าหรือบุนหรีไฟฟ้า” หมายความว่า อุปกรณ์ที่ใช้พลังงานไฟฟ้า ที่ทำให้เกิดแหล่งกำเนิดควัน ละอองไอน้ำ หรือไอระเหยในลักษณะคล้ายควันบุนหรี ไม่ว่าจะกระทำขึ้นด้วยวัตถุใด ซึ่งใช้สำหรับสูบในลักษณะเดียวกับการสูบบุนหรี และให้หมายความรวมถึงอุปกรณ์ส่วนควบที่นำมาประกอบเป็นบาราณีสไฟฟ้าหรือบุนหรีไฟฟ้า

“ด้วยบาราณีส น้ำยาสำหรับเติมบาราณีสไฟฟ้าหรือบุนหรีไฟฟ้า” หมายความว่า สาร สารสกัด หรือสิ่งอื่นใด ที่ใช้เป็นแหล่งกำเนิดควัน ละอองไอน้ำ หรือไอระเหย เพื่อใช้สำหรับบาราณีส บาราณีสไฟฟ้า หรือบุนหรีไฟฟ้า ทั้งนี้ ให้หมายความรวมถึงพืช ผลไม้ พืชหมัก ผลไม้หมัก ที่ใช้เป็นแหล่งกำเนิดควัน ละอองไอน้ำ หรือไอระเหยสำหรับ บาราณีส บาราณีสไฟฟ้าหรือบุนหรีไฟฟ้า

“ขาย” หมายความว่า รวมถึง ให้เช่า ให้เช่าซื้อ หรือจัดหาให้ไม่ว่าด้วยประการใด ๆ โดยเรียกค่าตอบแทน เป็นเงินหรือผลประโยชน์อย่างอื่น ตลอดจนการเสนอหรือการชักชวนเพื่อการดังกล่าวด้วย

“บริการ” หมายความว่า การรับจัดทำกรางาน การให้สิทธิใด ๆ หรือการให้ใช้หรือให้ประโยชน์ในทรัพย์สิน หรือกิจการใด ๆ โดยเรียกค่าตอบแทนเป็นเงินหรือผลประโยชน์อื่นแต่ไม่รวมถึง การจ้างแรงงานตามกฎหมายแรงงาน

“ผลิต” หมายความว่า ทำ ผสม ป้อน ประกอบ ประดิษฐ์ หรือแปรสภาพและหมายความรวมถึง การเปลี่ยนรูป การดัดแปลง การคัดเลือก หรือการแบ่งบรรจุ

ข้อ ๓ ห้ามผู้ประกอบธุรกิจผลิตเพื่อขาย ห้ามขายหรือให้บริการสินค้าบาราณีส บาราณีสไฟฟ้า หรือ บุนหรีไฟฟ้า หรือด้วยบาราณีส น้ำยาสำหรับเติมบาราณีสไฟฟ้าหรือบุนหรีไฟฟ้า

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ ๘ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๖๗

ทวี เกตุสาธิต

ประธานกรรมการว่าด้วยความปลอดภัยของสินค้าและบริการ

(ราชกิจจานุเบกษา ฉบับประกาศและงานทั่วไป เล่ม ๑๔๑ ตอนพิเศษ ๑๙๕ ง หน้า ๔๕ วันที่ ๑๘ กรกฎาคม ๒๕๖๗)

คำสั่งสำนักงานตำรวจแห่งชาติ

ที่ ๘๖/๒๕๖๗

เรื่อง จัดตั้งศูนย์และแต่งตั้งคณะกรรมการศูนย์ส่งเสริมจริยธรรมและให้คำปรึกษา
แนะนำเกี่ยวกับการปฏิบัติตามประมวลจริยธรรมข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๖๔

ตาม ข้อกำหนด ก.ตร. ว่าด้วยกระบวนการรักษาจริยธรรมของข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๖๖ ข้อ ๒ ให้จเรตำรวจแห่งชาติจัดให้มีศูนย์ให้คำปรึกษาแนะนำเกี่ยวกับการปฏิบัติตามประมวลจริยธรรมข้าราชการตำรวจ และส่งเสริมให้ข้าราชการตำรวจมีการพัฒนาทางด้านจริยธรรมและคุณธรรมในระดับสำนักงานตำรวจแห่งชาติ โดยให้เป็นศูนย์ให้คำปรึกษาแนะนำ และส่งเสริมให้ข้าราชการตำรวจ มีการพัฒนาทางด้านจริยธรรมและคุณธรรม สำหรับกองบัญชาการหรือส่วนราชการที่มีฐานะเทียบเท่ากองบัญชาการและกองบังคับการหรือส่วนราชการที่มีฐานะเทียบเท่ากองบังคับการในสังกัดสำนักงานผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ อีกส่วนหนึ่งด้วย ทั้งนี้ ให้สำนักงานจเรตำรวจเป็นหน่วยงานรับผิดชอบ

ให้กองบัญชาการหรือส่วนราชการที่มีฐานะเทียบเท่ากองบัญชาการที่ได้สังกัดสำนักงานผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ จัดตั้งศูนย์ให้คำปรึกษาแนะนำเกี่ยวกับการปฏิบัติตามประมวลจริยธรรมข้าราชการตำรวจ และส่งเสริมให้ข้าราชการตำรวจมีการพัฒนาทางด้านจริยธรรมและคุณธรรม นั้น

ดังนั้นเพื่อให้การดำเนินการเป็นไปตาม ข้อกำหนด ก.ตร. ว่าด้วยกระบวนการรักษาจริยธรรมของข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๖๖ ดังกล่าว เพื่อขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ด้านมาตรฐานทางจริยธรรมและส่งเสริมจริยธรรมภาครัฐ (พ.ศ. ๒๕๖๔-๒๕๗๐) และให้สอดคล้องกับการรายงานผลการดำเนินการตามมาตรฐานทางจริยธรรม ประมวลจริยธรรม ข้อกำหนดจริยธรรม และกระบวนการรักษาจริยธรรมอย่างมีประสิทธิภาพเกิดผลสัมฤทธิ์ต่อองค์กร จึงให้ยกเลิกคำสั่งสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ที่ ๕๗/๓๑/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๕๖ เรื่อง จัดตั้งและแต่งตั้งคณะกรรมการศูนย์ส่งเสริมจริยธรรมและให้คำปรึกษาแนะนำการปฏิบัติตามประมวลจริยธรรมและจรรยาบรรณของตำรวจ และให้ดำเนินการ ดังนี้

๑. จัดตั้งศูนย์ส่งเสริมจริยธรรมและให้คำปรึกษาแนะนำเกี่ยวกับการปฏิบัติตามประมวลจริยธรรม
ข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๖๔ ณ กองบังคับการอำนวยการ สำนักงานจเรตำรวจ

๒. แต่งตั้งคณะกรรมการศูนย์ส่งเสริมจริยธรรมและให้คำปรึกษาแนะนำเกี่ยวกับการปฏิบัติตามประมวล
จริยธรรมข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๖๔ โดยมีองค์ประกอบ หน้าที่และอำนาจ ดังนี้

/องค์ประกอบ...

องค์ประกอบ

๒.๑ ที่ปรึกษา

- ๒.๑.๑ ประธานคณะกรรมการพิจารณาเรื่องร้องเรียนตำรวจ
- ๒.๑.๒ คณะอนุกรรมการ ก.ตร.เกี่ยวกับการส่งเสริมจริยธรรมและการพัฒนาคุณธรรม

๒.๒ คณะทำงาน

- ๒.๒.๑ จเรตำรวจแห่งชาติ ประธานกรรมการ
- ๒.๒.๒ รองจเรตำรวจแห่งชาติ รองประธานกรรมการ
- ๒.๒.๓ ผู้บัญชาการ สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ กรรมการ
- ๒.๒.๔ ผู้บัญชาการ สำนักงานส่งเสริมการบังคับใช้กฎหมาย กรรมการ
- ๒.๒.๕ ผู้บัญชาการ สำนักงานกำลังพล กรรมการ
- ๒.๒.๖ ผู้บัญชาการ สำนักงานงบประมาณและการเงิน กรรมการ
- ๒.๒.๗ ผู้บัญชาการ สำนักงานกฎหมายและคดี กรรมการ
- ๒.๒.๘ ผู้บัญชาการ สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการตำรวจ กรรมการ
- ๒.๒.๙ ผู้บัญชาการ สำนักงานตรวจสอบภายใน กรรมการ
- ๒.๒.๑๐ ผู้บัญชาการตำรวจนครบาล กรรมการ
- ๒.๒.๑๑ ผู้บัญชาการตำรวจภูธรภาค ๑-๙ กรรมการ
- ๒.๒.๑๒ ผู้บัญชาการตำรวจสอบสวนกลาง กรรมการ
- ๒.๒.๑๓ ผู้บัญชาการตำรวจปราบปรามยาเสพติด กรรมการ
- ๒.๒.๑๔ ผู้บัญชาการตำรวจสันติบาล กรรมการ
- ๒.๒.๑๕ ผู้บัญชาการ สำนักงานตรวจคนเข้าเมือง กรรมการ
- ๒.๒.๑๖ ผู้บัญชาการตำรวจตระเวนชายแดน กรรมการ
- ๒.๒.๑๗ ผู้บัญชาการ สำนักงานพิสูจน์หลักฐานตำรวจ กรรมการ
- ๒.๒.๑๘ ผู้บัญชาการ สำนักงานเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร กรรมการ
- ๒.๒.๑๙ ผู้บัญชาการตำรวจสืบสวนสอบสวนอาชญากรรมทางเทคโนโลยี กรรมการ
- ๒.๒.๒๐ ผู้บัญชาการการศึกษา กรรมการ
- ๒.๒.๒๑ ผู้บัญชาการ โรงเรียนนายร้อยตำรวจ กรรมการ
- ๒.๒.๒๒ นายแพทย์ใหญ่ (สบ ๘) กรรมการ
- ๒.๒.๒๓ ผู้บัญชาการตำรวจท่องเที่ยว กรรมการ
- ๒.๒.๒๔ เลขาธิการตำรวจแห่งชาติ กรรมการ
- ๒.๒.๒๕ ผู้บังคับการ กองการต่างประเทศ กรรมการ
- ๒.๒.๒๖ ผู้บังคับการ กองสารนิเทศ กรรมการ

/ ๒.๒.๒๗ ผู้บังคับการ...

๒.๒.๒๓	ผู้บังคับการ สำนักงานคณะกรรมการนโยบายตำรวจแห่งชาติ	กรรมการ
๒.๒.๒๔	ผู้บังคับการ กองบินตำรวจ	กรรมการ
๒.๒.๒๕	ผู้บังคับการ กองวินัย	กรรมการ
๒.๒.๓๐	ผู้บังคับการอำนวยการ กองบัญชาการการศึกษา	กรรมการ
๒.๒.๓๑	จเรตำรวจ (ที่ได้รับมอบหมาย)	กรรมการและเลขานุการ
๒.๒.๓๒	ผู้บังคับการอำนวยการ สำนักงานจเรตำรวจ	ผู้ช่วยเลขานุการ
๒.๒.๓๓	รองผู้บังคับการอำนวยการ สำนักงานจเรตำรวจ (ที่ได้รับมอบหมาย)	ผู้ช่วยเลขานุการ

๓. ให้คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

๓.๑ กำหนดกรอบแนวทางการดำเนินงานของศูนย์ส่งเสริมจริยธรรมและให้คำปรึกษาแนะนำเกี่ยวกับการปฏิบัติตามข้อกำหนด ก.ตร. ว่าด้วยกระบวนการรักษาจริยธรรมของข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๖๖ เพื่อขับเคลื่อนการดำเนินการตามประมวลจริยธรรมข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๖๔ ดังนี้

๓.๑.๑ รณรงค์ ส่งเสริม ประชาสัมพันธ์เผยแพร่ ให้หน่วยงานและข้าราชการตำรวจประพฤติตามจริยธรรมข้าราชการตำรวจ รวมทั้งสร้างเครือข่ายทั้งภายในและภายนอก สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

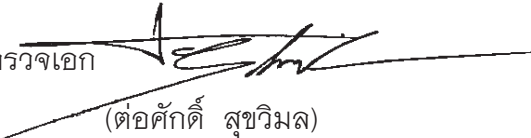
๓.๑.๒ ให้คำปรึกษาแนะนำเกี่ยวกับการปฏิบัติตามประมวลจริยธรรมแก่ข้าราชการตำรวจและหน่วยงานในสังกัดสำนักงานตำรวจแห่งชาติ เพื่อประพฤติปฏิบัติได้อย่างเหมาะสม ถูกต้อง จัดทำคู่มือและคำอธิบายแนวทางการปฏิบัติและสอดส่องดูแลการรักษาประมวลจริยธรรมและจรรยาบรรณของตำรวจในภาพรวมระดับสำนักงานตำรวจแห่งชาติ

๓.๒ เชิญผู้ทรงคุณวุฒิ หรือผู้แทนส่วนราชการ องค์กรเอกชนหรือองค์กรอื่น ๆ มาเป็นที่ปรึกษาหรือให้ข้อคิดเห็นตามสมควร

๓.๓ แต่งตั้งเจ้าหน้าที่เพื่อสนับสนุนการดำเนินการของศูนย์ส่งเสริมจริยธรรมและให้คำปรึกษาแนะนำเกี่ยวกับการปฏิบัติตามประมวลจริยธรรมข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๖๔ รวมทั้งมอบหมายให้หน่วยงานหรือผู้ใดดำเนินการตามที่เห็นสมควร

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๓

พลตำรวจเอก
(ต่อศักดิ์ สุขวิมล)
ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ ดร.

โทร. ๐ ๒๒๕๒ ๓/๘๓๖

ที่ ๐๐๐๖.๓/๓๐๒๐

วันที่ ๙ กันยายน ๒๕๖๓

เรื่อง การดำเนินการตามมาตรา ๑๒๑ วรรคสอง และมาตรา ๑๒๒ วรรคสอง แห่ง พ.ร.บ.ตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๕

เรียน ผบ.ตร.

จตช., รอง ผบ.ตร. หรือตำแหน่งเทียบเท่า

ผู้ช่วย ผบ.ตร. หรือตำแหน่งเทียบเท่า

เพื่อโปรดทราบ

ผบช. หรือตำแหน่งเทียบเท่า

ผบก. หรือตำแหน่งเทียบเท่า ในสังกัด สง.ผบ.ตร.

ด้วย อ.ก.ตร.กฎหมาย ได้พิจารณากรณี อ.ก.ตร.วินัย หรือปัญหาข้อกฎหมายเกี่ยวกับการพิจารณา ทบทวนการลงโทษทางวินัยตามมาตรา ๑๒๑ วรรคสอง และมาตรา ๑๒๒ วรรคสอง แห่ง พ.ร.บ.ตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๕ และมีมติในการประชุมครั้งที่ ๓/๒๕๖๓ เมื่อวันที่ ๑๘ ก.ค.๖๓ ดังนี้

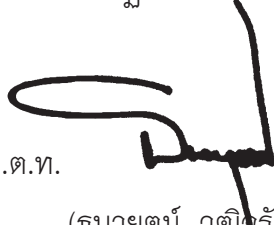
ประเด็นที่หนึ่ง กรณีผู้ถูกดำเนินการทางวินัยขอให้เพิกถอนคำสั่งลงโทษ และขอให้พิจารณา ทบทวน การลงโทษทางวินัยที่ได้ดำเนินการไปแล้ว โดยให้นำคำพิพากษาถึงที่สุดของศาลในคดีอาญามาประกอบการพิจารณา การขอให้พิจารณา ทบทวนการดำเนินการทางวินัยดังกล่าว เป็นการขอให้พิจารณาคำสั่งลงโทษใหม่ เมื่อผู้บังคับบัญชา ได้ดำเนินการตามมาตรา ๑๒๑ วรรคสอง หรือมาตรา ๑๒๒ วรรคสอง แล้วมีมติเกี่ยวกับคำสั่งลงโทษทางวินัย อย่างร้ายแรงที่ได้ดำเนินการไปแล้วเป็นประการอื่นใด จึงเป็นการพิจารณาการดำเนินการทางวินัยที่ได้ดำเนินการ ไปแล้วใหม่ และการดำเนินการทางวินัยใหม่ ไม่ว่าจะเป็นการยกเลิกเพิกถอนคำสั่งแล้วมีคำสั่งใหม่ให้กลับเข้ารับ ราชการ หรือกรณีเป็นความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง หรือเห็นว่าการลงโทษที่เคยดำเนินการไปแล้วเบาว่าผลของ คำพิพากษาแล้วลงโทษใหม่ให้ถูกต้องเหมาะสมต่อไปนั้น การดำเนินการต่างๆ ดังกล่าวจะต้องดำเนินการให้เป็นไป ตามบทบัญญัติที่กำหนดไว้ในหมวด ๓ ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัยในมาตราที่เกี่ยวข้อง รวมถึงการรายงาน การดำเนินการทางวินัยตามมาตรา ๑๒๓ ด้วย ดังนั้น กรณีการดำเนินการพิจารณา ทบทวนการลงโทษทางวินัย เมื่อผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจได้ดำเนินการทางวินัยอย่างร้ายแรงในเรื่องใดไปแล้ว จึงต้องได้รับความเห็นชอบจาก ก.ตร. ก่อน โดยให้รายงาน ก.ตร. เพื่อทราบ และกรณี ก.ตร. มีเหตุอันสมควร ก.ตร. มีอำนาจสั่งเปลี่ยนแปลงแก้ไข การดำเนินการหรือคำสั่งของผู้บังคับบัญชา หรือให้ผู้บังคับบัญชาดำเนินการอย่างหนึ่งอย่างใดให้ถูกต้องเหมาะสมได้ (เทียบเคียงบันทึกคณะกรรมการวิधिปฏิบัติราชการทางปกครอง เรื่องเสร็จ ที่ ๑๔๙๐-๑๔๙๑/๒๕๖๔)

ประเด็นที่สอง เมื่อได้พิจารณาในประเด็นที่หนึ่งแล้วว่า เมื่อผู้บังคับบัญชาได้ดำเนินการทางวินัยอย่างร้ายแรง หรือสั่งให้ออกจากราชการไปโดย ก.ตร. เคยให้ความเห็นชอบ โดยตอบรับทราบรายงานการลงโทษหรือมีมติให้เปลี่ยนแปลงแก้ไขการดำเนินการหรือคำสั่งเป็นประการใดแล้วนั้น เมื่อมีกรณีทบทวน คำสั่งการลงโทษใหม่ จึงต้อง รายงานมายัง ก.ตร. เพื่อทราบก่อน นั้น ดังนั้น หาก ก.ตร. มีเหตุอันสมควร ก.ตร. ย่อมมีอำนาจสั่งเปลี่ยนแปลง แก้ไขการดำเนินการหรือคำสั่งของผู้บังคับบัญชา หรือให้ผู้บังคับบัญชาดำเนินการอย่างหนึ่งอย่างใดให้ถูกต้องได้ ตามมาตรา ๑๒๗ แห่ง พ.ร.บ.ตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๕

ดังนั้น เพื่อให้การดำเนินการทางวินัยตามมาตรา ๑๒๑ วรรคสอง และมาตรา ๑๒๒ วรรคสอง เป็นไปตามเจตนารมณ์ของ พ.ร.บ.ตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๕ จึงกำชับให้ทุกหน่วยดำเนินการให้เป็นไปตาม มติ อ.ก.ตร. กฎหมาย ดังกล่าวอย่างเคร่งครัด

จึงแจ้งมาเพื่อทราบ และถือเป็นแนวทางปฏิบัติต่อไป

พล.ต.ท.

(นายอุตม์ วุฒิจรัสธำรงค์)

ผู้ช่วย ผบ.ตร.ปรท.ผบ.ตร.

คอลัมน์

“คำพิพากษาฎีกาย่อ”

เรื่อง แก้วฟ้องหรือคำให้การ, การสอบสวน, แจ้งข้อหา

คำพิพากษาฎีกาที่ ๙๙๘/๒๕๖๖

(พนักงานอัยการจังหวัดเพชรบุรี โจทก์ นางสาว อ. โจทก์ร่วม นาย พ. จำเลย)

วิธีพิจารณาความอาญา แก้วฟ้องหรือคำให้การ

(ม.๑๖๓, ม.๑๖๔)

การสอบสวน แจ้งข้อหา

(ม.๑๓๔)

ขณะยื่นฟ้องผู้เสียหายยังไม่ถึงแก่ความตาย ย่อมไม่อยู่ในวิสัยที่โจทก์จะฟ้องจำเลยว่ากระทำความผิด
ข้อหากระทำโดยประมาทเป็นเหตุให้ผู้อื่นถึงแก่ความตาย ต่อมาผู้เสียหายถึงแก่ความตายอันเป็นผลโดยตรง ซึ่งเกิดขึ้น
จากการขับรถโดยประมาทของจำเลยและเป็นการกระทำเดียวกันกับคำฟ้องที่ต่อเนื่องกันมาเช่นนี้ โจทก์มีอำนาจขอ
แก้ฟ้อง จากการกระทำผิดข้อหากระทำโดยประมาทเป็นเหตุให้ผู้อื่นรับอันตรายสาหัส เป็นข้อหากระทำโดยประมาท
เป็นเหตุให้ผู้อื่นถึงแก่ความตาย และขอแก้บทลงโทษจากประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓๐๐ เป็น มาตรา ๒๙๑
ก่อนมีคำพิพากษาศาลชั้นต้นได้ เพราะการแก้หรือเพิ่มเติมฐานความผิดไม่ว่าจะทำในระยะเวลาใดระหว่างพิจารณา
ในศาลชั้นต้น มิให้ถือว่าทำให้จำเลยเสียเปรียบ ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๖๓, ๑๖๔

พนักงานสอบสวนแจ้งข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการกระทำที่กล่าวหา ว่าผู้ต้องหาได้กระทำความผิดแล้ว จึงแจ้ง
ข้อหาให้ทราบว่าการกระทำโดยประมาทเป็นเหตุให้ผู้อื่นได้รับอันตรายสาหัสตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา ๓๐๐
แล้ว ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๓๔ แม้ไม่แจ้งข้อหาว่าการกระทำโดยประมาทเป็นเหตุให้
ผู้อื่นถึงแก่ความตาย ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๙๑ ซึ่งเป็นความผิดที่เกี่ยวข้องกัน พนักงานสอบสวน
ก็มีอำนาจสอบสวนความผิดข้อหา กระทำโดยประมาทเป็นเหตุให้ผู้อื่นถึงแก่ความตาย ถือได้ว่าการสอบสวน
ความผิดข้อหาดังกล่าวแล้ว ทั้งเมื่อศาลชั้นต้นอนุญาตให้โจทก์แก้และเพิ่มเติมฟ้องแล้ว ศาลชั้นต้นอ่านและอธิบาย
ฟ้องให้จำเลยซึ่งมีทนายความฟัง จำเลยให้การรับสารภาพ เท่ากับจำเลยเข้าใจดีแล้ว คำร้องขอแก้และเพิ่มเติม
ฟ้องของโจทก์ไม่ทำให้จำเลยหลงต่อสู โจทก์ย่อมมีอำนาจฟ้องในข้อหากระทำโดยประมาทเป็นเหตุให้ผู้อื่นถึงแก่
ความตาย ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๙๑ ได้

โจทก์ฟ้องว่า เมื่อวันที่ ๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๓ เวลากลางวัน จำเลยขับรถกระบะ หมายเลขทะเบียน บม ๘๐๑๐ ... บรรทุกน้ำแข็งบรรจุกระสอบเต็มกระบะทำรถออกจากโรงน้ำแข็ง ๘. ซึ่งตั้งอยู่ริมถนน เพชรบุรี - บ้านลาด ฝั่งถนนด้านทิศใต้ โดยถนนดังกล่าวแบ่งช่องเดินรถเป็นสองช่อง มีเส้นแบ่งช่องเดินรถไว้เพื่อแบ่งทางเดินรถฝั่งมุ่งหน้าเข้าอำเภอเมืองเพชรบุรีและฝั่งออกจากอำเภอเมืองเพชรบุรีไปอำเภอบ้านลาดโดยรถแล่นสวนกันในทิศทางตรงข้ามกันด้านละหนึ่งช่องเดินรถ จำเลยประสงค์จะขับรถเลี้ยวขวาตัดข้ามช่องเดินรถที่แล่นสวนกันไปถนนฝั่งตรงข้าม เพื่อมุ่งหน้าเข้าอำเภอเมืองเพชรบุรี ในภาวะและวิสัยเช่นนั้น จำเลยต้องหยุดรถเพื่อให้รถคันอื่นที่กำลังแล่นผ่านทางหรือแล่นอยู่ในทางเดินรถแล่นผ่านไปก่อน ซึ่งจำเลยสามารถใช้ความระมัดระวัง เช่นว่านั้นได้ แต่หาได้ใช้ให้เพียงพอไม่ จำเลยขับรถออกจากโรงน้ำแข็ง ๘. เข้าไปในช่องเดินรถฝั่งตรงข้ามทันทีทันใด ซึ่งขณะนั้นนาย บ. ผู้เสียหาย ขับรถจักรยานยนต์ หมายเลขทะเบียน ๑ กก เพชรบุรี ... แล่นจากอำเภอบ้านลาด มุ่งหน้าอำเภอเมืองเพชรบุรี โดยขับรถอยู่ในช่องเดินรถด้านซ้ายมือ รถคันที่จำเลยขับจึงกีดขวางทางเดินรถของผู้เสียหายในระยะกระชั้นชิด ผู้เสียหายไม่สามารถห้ามล้อหรือหลบเลี่ยงไปทางอื่นได้ รถคันที่ผู้เสียหายขับ จึงเฉี่ยวชนกับรถคันที่จำเลยขับอย่างแรง เป็นเหตุให้รถทั้งสองคันได้รับความเสียหาย รถของผู้เสียหายได้รับความเสียหาย เป็นเงิน ๘,๐๐๐ บาท และผู้เสียหายได้รับอันตรายสาหัส ไซ้หลังส่วนคอได้รับบาดเจ็บ ต้องป่วยเจ็บด้วยอาการทุกขเวทนาเกินกว่ายี่สิบวัน หรือจนประกอบกรณียกิจตามปกติไม่ได้เกินกว่ายี่สิบวัน ต่อมาวันที่ ๕ สิงหาคม ๒๕๖๓ ผู้เสียหายถึงแก่ความตายเพราะความประมาทของจำเลยดังกล่าว ขอให้ลงโทษตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๙๑ พระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ มาตรา ๔, ๔๓ (๔), ๗๘, ๑๔๘, ๑๕๗

ระหว่างพิจารณา นางสาว อ. บุตรของนาย บ. ผู้ตายยื่นคำร้องขอเข้าร่วมเป็นโจทก์ ศาลชั้นต้นอนุญาต เฉพาะความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๙๑ ส่วนความผิดตามพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ โจทก์ร่วมไม่เป็นผู้เสียหาย จึงไม่อนุญาต

จำเลยให้การรับสารภาพ

ศาลชั้นต้นพิพากษาว่า จำเลยมีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๙๑ พระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ มาตรา ๔๓ (๔), ๑๕๗ การกระทำของจำเลยเป็นกรรมเดียวเป็นความผิดต่อกฎหมายหลายบท ให้ลงโทษฐานกระทำโดยประมาทเป็นเหตุให้ผู้อื่นถึงแก่ความตาย ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๙๑ ซึ่งเป็นกฎหมายบทที่มีโทษหนักที่สุด ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๙๐ จำคุก ๒ ปี จำเลยให้การรับสารภาพ เป็นประโยชน์แก่การพิจารณา มีเหตุบรรเทาโทษ ลดโทษตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๗๘ ให้กึ่งหนึ่ง คงจำคุก ๑ ปี

จำเลยอุทธรณ์

ศาลอุทธรณ์ภาค ๗ พิพากษาแก้เป็นว่า ให้ลงโทษจำคุก ๑ ปี จำเลยให้การรับสารภาพ ลดโทษให้กึ่งหนึ่ง ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๗๘ คงจำคุก ๕ เดือน นอกจากนี้แก้ให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลชั้นต้น

จำเลยฎีกา โดยผู้พิพากษาซึ่งพิจารณาและลงชื่อในคำพิพากษา ศาลชั้นต้นอนุญาตให้ฎีกาในปัญหาข้อเท็จจริง

ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า “คดีมีปัญหาต้องวินิจฉัยตามฎีกาของจำเลยประการแรกว่า โจทก์มีอำนาจฟ้องจำเลยในความผิดข้อหากระทำโดยประมาทเป็นเหตุให้ผู้อื่นถึงแก่ความตายหรือไม่ โดยจำเลยฎีกาว่า

พนักงานสอบสวนไม่สอบสวนและแจ้งข้อหาจำเลยในความผิดข้อหากระทำโดยประมาทเป็นเหตุให้ผู้อื่นถึงแก่ความตาย การสอบสวนจึงไม่ชอบ โจทก์ไม่มีอำนาจฟ้องจำเลยในความผิดข้อหาดังกล่าวนั้น เห็นว่า คดีนี้โจทก์ฟ้องว่า เมื่อวันที่ ๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๓ เวลากลางวัน จำเลยขับรถโดยประมาทเป็นเหตุให้ผู้เสียหายรับอันตรายสาหัส และทรัพย์สินเสียหาย ขอให้ลงโทษตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓๐๐ พระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ มาตรา ๔, ๔๓ (๔), ๗๘, ๑๔๘, ๑๕๗ ขณะที่ฟ้องนั้นผู้เสียหายยังไม่ถึงแก่ความตาย ระหว่างพิจารณาเมื่อพนักงานสอบสวนแจ้งโจทก์ว่าผู้เสียหายถึงแก่ความตายแล้วโจทก์จึงยื่นคำร้องขอแก้และเพิ่มเติมฟ้องว่าผู้เสียหายถึงแก่ความตายอันเนื่องมาจากการขับรถโดยประมาทของจำเลย ซึ่งตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๖๓, ๑๖๔ บัญญัติว่า เมื่อมีเหตุอันสมควร โจทก์มีอำนาจยื่นคำร้องต่อศาลขอแก้หรือเพิ่มเติมฟ้องก่อนมีคำพิพากษาศาลชั้นต้นได้ เมื่อขณะยื่นฟ้องผู้เสียหายยังไม่ถึงแก่ความตาย ย่อมไม่อยู่ในวิสัยที่โจทก์จะฟ้องจำเลยว่ากระทำผิดข้อหากระทำโดยประมาทเป็นเหตุให้ผู้อื่นถึงแก่ความตาย ต่อมาเมื่อโจทก์ทราบผู้เสียหายถึงแก่ความตายอันเป็นผลโดยตรงซึ่งเกิดขึ้นจากการขับรถโดยประมาทของจำเลยและเป็นการกระทำเดียวกันกับคำฟ้องเพียงแต่แก้ไขผลของการกระทำที่ต่อเนื่องกันมาเช่นนี้ โจทก์ย่อมมีอำนาจขอแก้ฟ้องจากการกระทำผิดข้อหากระทำโดยประมาทเป็นเหตุให้ผู้อื่นรับอันตรายสาหัส เป็นข้อหากระทำโดยประมาทเป็นเหตุให้ผู้อื่นถึงแก่ความตาย และขอแก้บทลงโทษจากประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓๐๐ เป็นมาตรา ๒๙๑ ได้ เพราะการแก้หรือเพิ่มเติมฐานความผิดไม่ว่าจะทำในระยะใดระหว่างพิจารณาในศาลชั้นต้นมิให้ถือว่าทำให้จำเลยเสียเปรียบ ทั้งปรากฏตามสำนวนการสอบสวนที่ศาลอุทธรณ์ ภาค ๗ เรียกเข้ามาในสำนวนว่า พนักงานสอบสวนได้สอบสวนเพิ่มเติมในความผิดข้อหากระทำโดยประมาทเป็นเหตุให้ผู้อื่นถึงแก่ความตายแล้วโดยมีรายงานการชันสูตรพลิกศพและบันทึกคำให้การแพทย์ผู้ตรวจรักษาผู้ตาย ซึ่งแพทย์ให้ความเห็นว่าผู้ตายถึงแก่ความตายเนื่องจากภาวะหายใจล้มเหลวจากภาวะไซนัสหลังบริเวณคอขาดเจ็บจากอุบัติเหตุทางจราจร กระดูกหักทับเส้นประสาท ส่วนการแจ้งข้อหา นั้น การที่พนักงานสอบสวนแจ้งข้อหาให้จำเลยทราบตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๓๔ เพื่อให้ผู้ต้องหาทราบว่า การกระทำของผู้ต้องหาเป็นความผิดและเพื่อให้ผู้ต้องหาเข้าใจถึงการกระทำของผู้ต้องหา ซึ่งเป็นความผิดนั้น โดยไม่ต้องแจ้งข้อหาทุกกระทงความผิด เมื่อแจ้งข้อหาอันเป็นหลักแห่งความผิดแล้วก็ไม่ต้องแจ้งข้อหาความผิดอันเกี่ยวพันกันด้วยอีก พนักงานสอบสวนย่อมมีอำนาจสอบสวนความผิดทุกข้อหาได้ กรณีของจำเลย เมื่อพนักงานสอบสวนแจ้งข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการกระทำที่กล่าวหาว่าผู้ต้องหาได้กระทำผิดแล้ว จึงแจ้งข้อหาให้ทราบว่ากระทำโดยประมาทเป็นเหตุให้ผู้อื่นได้รับอันตรายสาหัสตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓๐๐ แล้ว แม้ไม่แจ้งข้อหาว่ากระทำโดยประมาทเป็นเหตุให้ผู้อื่นถึงแก่ความตาย ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๙๑ ซึ่งเป็นความผิดที่เกี่ยวข้องกัน พนักงานสอบสวนก็มีอำนาจสอบสวนความผิดข้อหากระทำโดยประมาทเป็นเหตุให้ผู้อื่นถึงแก่ความตาย ถือได้ว่ามี การสอบสวนความผิดข้อหาดังกล่าวแล้ว ทั้งเมื่อศาลชั้นต้นอนุญาตให้โจทก์แก้และเพิ่มเติมฟ้องแล้ว ศาลชั้นต้นอ่านและอธิบายฟ้องให้จำเลยซึ่งมีทนายความฟัง จำเลยให้การรับสารภาพเท่ากับจำเลยเข้าใจดีแล้ว คำร้องขอแก้และเพิ่มเติมฟ้องของโจทก์จึงไม่ทำให้จำเลยหลงต่อสู้อย่างนี้ โจทก์ย่อมมีอำนาจฟ้องในข้อหากระทำโดยประมาทเป็นเหตุให้ผู้อื่นถึงแก่ความตาย ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๙๑ ได้ ฎีกาของจำเลยในข้อนี้ ฟังไม่ขึ้น

มีปัญหาต้องวินิจฉัยตามฎีกาของจำเลยประการต่อไปว่า มีเหตุสมควรลงโทษสถานเบาและรอกการลงโทษจำคุกให้แก่จำเลยหรือไม่ เห็นว่า ที่ศาลอุทธรณ์ภาค ๗ ใช้ดุลพินิจกำหนดโทษจำคุกจำเลย ๑ ปี ก่อนลดโทษนั้น

นับว่าเหมาะสมแก่พฤติการณ์แห่งคดีแล้ว และยังคงโทษให้อีกกึ่งหนึ่งตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๗๘ จึงเป็นการลดขั้นสูงสุดตามกฎหมายแล้ว ไม่มีเหตุที่ศาลฎีกาจะเปลี่ยนแปลงแก้ไขส่วนที่ศาลอุทธรณ์ภาค ๗ ไม่รอกการลงโทษจำคุกให้แก่จำเลยนั้น เห็นว่า ข้อเท็จจริงปรากฏตามรายงานการสืบเสาะและพินิจของพนักงานคุมประพฤติซึ่งจำเลยไม่คัดค้านว่า เมื่อวันที่ ๒๐ มกราคม ๒๕๕๘ จำเลยต้องคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก ๒ ปี ๖ เดือน ในความผิดตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. ๒๕๒๒ ตามคดีอาญาหมายเลขแดงที่ ๑๕๗/๒๕๕๘ ของศาลชั้นต้น เมื่อจำเลยเคยรับโทษจำคุกมาก่อนและพ้นโทษจำคุกมาแล้วไม่เกินห้าปี กรณีจึงไม่อยู่ในหลักเกณฑ์ที่จะรอกการลงโทษจำคุกให้แก่จำเลยตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๕๖ ที่ศาลอุทธรณ์ภาค ๗ ไม่รอกการลงโทษจำคุกให้แก่จำเลยนั้น ศาลฎีกาเห็นพ้องด้วย ฎีกาของจำเลยในข้อนี้ฟังไม่ขึ้นเช่นกัน”

พิพากษายืน

(เพิ่มศักดิ์ สายสีทอง สิทธิโชติ อินทวิเศษ ณรงค์ กลั่นวารินทร์)

เรื่อง ชิงทรัพย์, ชิงทรัพย์

คำพิพากษากฎีกาที่ ๒๐๖๘/๒๕๖๖

(พนักงานอัยการจังหวัดพังงา โจทก์ นางสาว ป. โจทก์ร่วม นางสาว พ. จำเลย)

อาญา	ชิงทรัพย์	(ม.๓๓๓)
	ชิงทรัพย์	(ม.๓๓๖)
วิธีพิจารณาความอาญา	พินาศไม่เกินฟ้อง	(ม.๑๙๒)

จำเลยตั้งเอากระเป๋าสตางค์ของโจทก์ร่วมไปจากมือของโจทก์ร่วมเป็นเจตนาที่เกิดขึ้นหลังจากเหตุการณ์ที่จำเลยทำร้ายร่างกายโจทก์ร่วมยุติแล้ว กรณีไม่ใช่เป็นการลักทรัพย์โดยใช้กำลังประทุษร้ายอันจะเป็นความผิดฐานชิงทรัพย์ อีกทั้งรถกระบะที่จำเลยขับมาและขับกลับออกไปจากที่เกิดเหตุ เป็นเพียงยานพาหนะที่จำเลยใช้ขับตามปกติในการใช้สอย หากมีเจตนาในการใช้เกี่ยวกับการลักทรัพย์โดยตรงตั้งแต่เริ่มแรกไม่ การกระทำของจำเลยไม่เป็นความผิดฐานชิงทรัพย์เป็นเหตุให้ผู้อื่นได้รับอันตรายแก่กายหรือจิตใจโดยใชยานพาหนะ

ทางพิจารณาได้ความว่า จำเลยทำร้ายโจทก์ร่วมจนเป็นเหตุให้เกิดอันตรายแก่กาย เป็นความผิดฐานทำร้ายร่างกายผู้อื่นจนเป็นเหตุให้เกิดอันตรายแก่กายกระหนาบ และเมื่อจำเลยตั้งเอากระเป๋าสตางค์ของโจทก์ร่วมไปโดยฉกฉวยเอาซึ่งหน้าเป็นความผิดฐานชิงทรัพย์อีกกระหนาบหนึ่ง แต่ฟ้องโจทก์ก็ได้บรรยายว่าจำเลยลักกระเป๋าสตางค์ของโจทก์ร่วมโดยฉกฉวยเอาซึ่งหน้า อันเป็นองค์ประกอบความผิดฐานชิงทรัพย์และคำขอท้ายฟ้องมิได้ขอให้ลงโทษฐานชิงทรัพย์ ศาลไม่ชอบที่จะลงโทษฐานชิงทรัพย์ ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓๓๖ ได้ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๙๒ วรรคสี่ แต่ชอบที่จะปรับบทลงโทษฐานลักทรัพย์ ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓๓๔ ซึ่งเป็นความผิดที่ประกอบเป็นองค์ประกอบอย่างหนึ่งของความผิดฐานชิงทรัพย์ให้ถูกต้อง ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๙๒ วรรคท้าย

โจทก์ฟ้องว่า เมื่อวันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๖๓ เวลากลางวัน จำเลยกระทำความผิดหลายกรรมต่างกัน กล่าวคือ จำเลยได้บังอาจชิงทรัพย์ โดยลักเอากระเป๋าสตางค์ ๑ ใบ ภายในกระเป๋าสตางค์มีทรัพย์สินรวม ๖ รายการ ได้แก่ บัตรเบิกถอนเงินสดอัตโนมัติ (เอทีเอ็ม) ธนาคารทหารไทย จำกัด (มหาชน) สาขาเมืองภูเก็ต ๑ ใบ ราคา ๔๕๐ บาท บัตรเบิกถอนเงินสดอัตโนมัติ (เอทีเอ็ม) ธนาคารออมสิน สาขาทับปุด ๑ ใบ ราคา ๕๐๐ บาท บัตรเบิกถอนเงินสดอัตโนมัติ (เอทีเอ็ม) ธนาคารกรุงศรีอยุธยา สาขาทับปุด ๑ ใบ ราคา ๕๐๐ บาท บัตรประจำตัวประชาชน ๑ ใบ ราคา ๑๓๐ บาท เครื่องรางรูปนกสาลิกาหุ้มด้วยทองคำ ๑ ชิ้น ราคา ๔,๕๐๐ บาท เครื่องรางหนังงูเหลือมลอกคราบหุ้มด้วยทองคำ ๑ ชิ้น ราคา ๒,๙๐๐ บาท รวมเป็นเงิน ๘,๙๘๐ บาท ของนางสาว ป. ผู้เสียหายไปโดยทุจริต โดยการลักทรัพย์ดังกล่าวจำเลยใช้กำลังประทุษร้ายด้วยการตบตีใบหน้า ศีรษะ และจับศีรษะของผู้เสียหายกระแทกกับพื้นถนน เป็นเหตุให้เกิดบาดแผลลอกที่แก้มขวาแก้มซ้าย และเป็นบาดแผลฟกช้ำที่ไหล่ขวา ทำให้ผู้เสียหายได้รับอันตรายแก่กายหรือจิตใจ เมื่อจำเลยทำร้ายร่างกายผู้เสียหายแล้ว เพื่อให้ความสะดวกแก่การลักทรัพย์หรือการพา

ทรัพย์นั้นไป ให้ยื่นให้ซึ่งทรัพย์นั้น ยึดถือเอาทรัพย์นั้นไว้ หรือให้พ้นจากการจับกุม จำเลยใช้รถยนต์ ๑ คัน เป็นยานพาหนะเพื่อกระทำผิด หรือพาทรัพย์นั้นไป หรือเพื่อให้พ้นการจับกุม และจำเลยพุดจาตุหมื่นซึ่งหน้าผู้เสียหาย ด้วยการกล่าววาจา “เย็ดแม่ อีเปรต อุบาทว์ ซาติหมา” อันเป็นฝ่าฝืนต่อกฎหมาย ขอให้ลงโทษตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๙๑, ๓๓๔, ๓๓๙, ๓๔๐ ตี, ๓๙๓ ให้จำเลยคืนกระเป๋าสตางค์พร้อมทรัพย์สินในกระเป๋าสตางค์ หรือใช้ราคาทรัพย์เป็นเงิน ๘,๙๘๐ บาท แก่ผู้เสียหาย

จำเลยให้การปฏิเสธ แต่ก่อนสืบพยานโจทก์ จำเลยขอถอนคำให้การเดิมและให้การใหม่เป็นรับสารภาพตามฟ้อง

ระหว่างพิจารณา นางสาว ป. ผู้เสียหาย ยื่นคำร้องขอเข้าร่วมเป็นโจทก์ ศาลชั้นต้นอนุญาต และยื่นคำร้องขอให้บังคับจำเลยชดใช้ค่าสินไหมทดแทน จำนวน ๕๐๐,๐๐๐ บาท

จำเลยให้การในคดีส่วนแพ่งขอให้ยกคำร้อง

ก่อนสืบพยานโจทก์ โจทก์ร่วมยื่นคำร้องขอถอนคำร้องขอให้บังคับจำเลยชดใช้ค่าสินไหมทดแทน โดยอ้างว่าจำเลยชำระค่าเสียหายให้แก่โจทก์ร่วมเป็นเงิน ๓๐,๐๐๐ บาท แล้ว โจทก์ร่วมไม่ติดใจดำเนินคดีในส่วนแพ่งกับจำเลยอีกต่อไป ศาลชั้นต้นอนุญาต

ศาลชั้นต้นพิพากษาว่า จำเลยมีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓๓๙ วรรคสาม ประกอบมาตรา ๓๔๐ ตี, ๓๙๓ การกระทำของจำเลยเป็นความผิดหลายกรรมต่างกัน ให้ลงโทษทุกกรรมเป็นกระทงความผิดไป ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๙๑ ฐานชิงทรัพย์จนเป็นเหตุให้ผู้อื่นได้รับอันตรายแก่กายหรือจิตใจโดยใช้ยานพาหนะ จำคุก ๑๕ ปี ฐานดูหมิ่นผู้อื่นซึ่งหน้า ปรับ ๒,๐๐๐ บาท จำเลยให้การรับสารภาพ เป็นประโยชน์แก่การพิจารณา มีเหตุบรรเทาโทษ ลดโทษให้กึ่งหนึ่ง ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓๔ ฐานชิงทรัพย์จนเป็นเหตุให้ผู้อื่นได้รับอันตรายแก่กายหรือจิตใจโดยใช้ยานพาหนะ จำคุก ๗ ปี ๖ เดือน ฐานดูหมิ่นผู้อื่นซึ่งหน้า ปรับ ๑,๐๐๐ บาท รวม จำคุก ๗ ปี ๖ เดือน และปรับ ๑,๐๐๐ บาท หากจำเลยไม่ชำระค่าปรับ ให้จัดการตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๙, ๓๐ ให้จำเลยคืนกระเป๋าสตางค์พร้อมทรัพย์สินในกระเป๋าสตางค์ หรือใช้ราคาทรัพย์ เป็นเงิน ๘,๙๘๐ บาท แก่โจทก์ร่วม

โจทก์ร่วมและจำเลยอุทธรณ์

ศาลอุทธรณ์ภาค ๘ พิพากษาแก้เป็นว่า จำเลยมีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๙๕, ๓๓๖ วรรคแรก, ๓๙๓ การกระทำของจำเลยเป็นความผิดหลายกรรมต่างกัน ให้ลงโทษทุกกรรมเป็นกระทงความผิดไป ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๙๑ ฐานชิงทรัพย์ จำคุก ๖ เดือน และปรับ ๑๐,๐๐๐ บาท ฐานทำร้ายร่างกายผู้อื่น จนเป็นเหตุให้เกิดอันตรายแก่กายหรือจิตใจ จำคุก ๓ เดือน และปรับ ๒,๐๐๐ บาท ฐานดูหมิ่นผู้อื่นซึ่งหน้า ปรับ ๒,๐๐๐ บาท จำเลยให้การรับสารภาพ เป็นประโยชน์แก่การพิจารณา มีเหตุบรรเทาโทษ ลดโทษให้กระทงละกึ่งหนึ่ง ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓๔ ฐานชิงทรัพย์ จำคุก ๓ เดือน ปรับ ๕,๐๐๐ บาท ฐานทำร้ายร่างกายผู้อื่นจนเป็นเหตุให้เกิดอันตรายแก่กายหรือจิตใจ จำคุก ๑ เดือน ๑๕ วัน และ ปรับ ๑,๐๐๐ บาท ฐานดูหมิ่นผู้อื่นซึ่งหน้า ปรับ ๑,๐๐๐ บาท รวมจำคุก ๔ เดือน ๑๕ วัน และปรับ ๓,๐๐๐ บาท โทษจำคุกให้รอการลงโทษไว้มีกำหนด ๒ ปี นับแต่วันที่อ่านคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ ภาค ๘ ให้จำเลยฟัง และคุ้มครองประพฤติดของจำเลยไว้ภายในเวลาที่รอการลงโทษ โดยให้จำเลยไปรายงานตัวต่อพนักงานคุมประพฤติ ๔ เดือนต่อครั้ง

ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๕๖ หากจำเลยไม่ชำระค่าปรับให้จัดการตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๙, ๓๐ ข้อหาอื่นให้ยก นอกจากนี้ก็แก้ให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลชั้นต้น

โจทก์ร่วมฎีกา

ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า “ข้อเท็จจริงฟังยุติโดยไม่มีคู่ความฝ่ายใดโต้แย้งในชั้นนี้ว่า เดิมจำเลยเป็นเจ้าของวงแชร์โดยมีโจทก์ร่วมกับพวกเข้าเป็นผู้ร่วมเล่น เมื่อโจทก์ร่วมประมูลแชร์ได้แต่ชำระเงินคืนไม่ครบถ้วน จำเลยทวงถามแต่โจทก์ร่วมก็ปฏิเสธ จำเลยกับโจทก์ร่วมจึงได้นัดพบเจรจากันที่ห้างสรรพสินค้าเทสโก้โลตัส อำเภอทับปุด จังหวัดพังงา เมื่อถึงวันนัดวันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๖๓ เวลาประมาณ ๑๐ นาฬิกา จำเลยขับรถกระบะมาพบกับโจทก์ร่วม เมื่อพบกันจำเลยก็เดินตรงเข้ามาหาโจทก์ร่วมแล้วจำเลยดึงเส้นผมกดตัวและขึ้นคร่อมทับตัวโจทก์ร่วม แล้วจำเลยใช้มือตบตีศีรษะพร้อมกับด่าว่าและจับศีรษะของโจทก์ร่วมกระแทกกับพื้นถนน ทำให้โจทก์ร่วมมีบาดแผลที่บริเวณแก้มขวามือเล็กน้อย ความยาวประมาณ ๒ เซนติเมตร และทำให้กระเป๋าสตางค์ของโจทก์ร่วมซึ่งภายในมีทรัพย์สินรวม ๖ รายการ เป็นเงิน ๘,๙๘๐ บาท ได้ตกหล่นลงบนพื้นถนน โจทก์ร่วมจึงเข้าไปหยิบเอากระเป๋าสตางค์ดังกล่าว แต่จำเลยเข้าไปดึงเอากระเป๋าสตางค์จากมือของโจทก์ร่วมและบอกว่าหากอยากได้คืนให้ไปแจ้งตำรวจ แล้วจำเลยก็ขับรถกระบะออกไป ต่อมาโจทก์ร่วมไปแจ้งความร้องทุกข์ให้ดำเนินคดีแก่จำเลย หลังจากโจทก์ฟ้องคดีนี้โจทก์ร่วมได้รับชดเชยค่าเสียหายจากจำเลยแล้วเป็นเงิน ๗๐,๐๐๐ บาท ความผิดฐานดูหมิ่นผู้อื่นซึ่งหน้าไม่มีคู่ความฝ่ายใดฎีกา จึงยุติไปตามคำพิพากษาของศาลอุทธรณ์ภาค ๘

คดีมีปัญหาต้องวินิจฉัยตามฎีกาของโจทก์ร่วมในข้อแรกว่า จำเลยกระทำความผิดฐานชิงทรัพย์เป็นเหตุให้ผู้อื่นได้รับอันตรายแก่กายหรือจิตใจโดยใช้นานพาหนะตามฟ้องหรือไม่ ในปัญหานี้แม้จำเลยให้การรับสารภาพ ศาลก็ต้องฟังพยานโจทก์และโจทก์ร่วมจนกว่าจะพอใจว่าจำเลยได้กระทำความผิดจริง ซึ่งความผิดดังกล่าวต้องเป็นการลักทรัพย์โดยใช้กำลังประทุษร้ายเพื่อมุ่งประสงค์ต่อทรัพย์มาตั้งแต่แรกเริ่ม และเหตุการณ์ก็ต้องเกิดขึ้นต่อเนื่องเกี่ยวพันกันตลอดโดยไม่ขาดตอนแยกออกต่างหากจากกัน ทั้งต้องมีเจตนาโดยตรงในการใช้นานพาหนะเพื่อการลักทรัพย์อีกด้วย เมื่อคดีนี้มีมูลเหตุสืบเนื่องมาจากโจทก์ร่วม ผู้ร่วมเล่นแชร์ต่างชำระหนี้ค่าแชร์ แล้วมีการนัดพบเจรจาเพื่อทวงถามหนี้สิน จำเลยซึ่งเป็นเจ้าของวงแชร์ก็ตรงเข้าทำร้ายร่างกายโจทก์ร่วม เป็นเหตุให้โจทก์ร่วมมีบาดแผลได้รับอันตรายแก่กายอันเป็นการใช้กำลังประทุษร้ายโจทก์ร่วม อีกทั้งยังได้ความจากคำให้การชั้นสอบสวนของนางสาว ย. เพื่อนของโจทก์ร่วมที่เป็นผู้นัดหมายและนำพาโจทก์ร่วมมาเจรจาดังกล่าวกับจำเลยยังที่เกิดเหตุ ซึ่งเป็นประจักษ์พยานในขณะเกิดเหตุ ตามบันทึกคำให้การของพยานเอกสารหมาย จ.๑๔ ว่า เมื่อจำเลยขับรถกระบะมาถึงก็ลงจากรถแล้วใช้กำลังเข้าตบตีทำร้ายร่างกายโจทก์ร่วมทันที นางสาว ย. ได้เข้าไปห้ามปรามและดึงตัวจำเลยออกมาขณะนั้น กระเป๋าสตางค์ของโจทก์ร่วมได้ตกหล่นอยู่บนพื้นถนน โจทก์ร่วมจึงเอื้อมมือไปหยิบแต่จำเลยก็ดึงเอากระเป๋าสตางค์ดังกล่าวไปแล้วก็ปฏิเสธไม่คืนให้เมื่อโจทก์ร่วมขอคืน โดยบอกว่าอยากได้ให้ไปแจ้งตำรวจ จากนั้นจำเลยก็ขับรถกระบะออกไปจากที่เกิดเหตุ เมื่อพิเคราะห์ถึงพฤติการณ์แห่งคดีประกอบพฤติการณ์ของจำเลย โดยเริ่มจากมูลเหตุแห่งคดีที่สืบเนื่องมาจากหนี้สินค่าแชร์ที่โจทก์ร่วมค้างชำระแก่จำเลย เมื่อจำเลยมาพบกับโจทก์ร่วมในการนัดพบเจรจากัน จำเลยก็เดินตรงเข้าไปทำร้ายร่างกายโจทก์ร่วมในทันทีทันใด แต่เมื่อมีการห้ามปรามและดึงตัวจำเลยออกมา จำเลยก็ยุติการกระทำ กรณีดังกล่าวแสดงให้เห็นได้ว่า จำเลยมีเจตนาทำร้ายร่างกายโจทก์ร่วมโดยเกิดจากโทสะแค้นเคืองด้วย เหตุที่โจทก์ร่วมปฏิเสธหนี้สินที่ค้างชำระอยู่ อันเป็นการมุ่งประสงค์ทำร้ายต่อตัวบุคคล

มาตั้งแต่แรก โดยมีได้มุ่งหวังประสงค์ต่อทรัพย์สินแต่อย่างใด เหตุที่จำเลยตั้งเอากระเป๋าสตางค์ของโจทก์ร่วมที่ตกหล่นอยู่บนพื้นถนนไปจากมือของโจทก์ร่วมก็เป็นช่วงเวลาภายหลังที่เหตุการณ์ทำร้ายร่างกายยุติลงแล้ว แม้ว่าจำเลยจะปฏิเสธไม่คืนกระเป๋าสตางค์ดังกล่าวให้แก่โจทก์ร่วมแล้วจำเลยเดินกลับไปขับรถกระบะที่ขับมาออกไปจากที่เกิดเหตุก็ตาม ดังนั้น การกระทำของจำเลยจึงยังรับฟังไม่ได้ว่าจำเลยทำร้ายร่างกายโจทก์ร่วมโดยมีเจตนาเอากระเป๋าสตางค์ของโจทก์ร่วมไป แต่การที่จำเลยตั้งเอากระเป๋าสตางค์ของโจทก์ร่วมไปเป็นเจตนาที่เกิดขึ้นหลังจากที่จำเลยทำร้ายร่างกายโจทก์ร่วมแล้ว กรณีจึงไม่ใช่เป็นการลักทรัพย์โดยใช้กำลังประทุษร้ายอันจะเป็นความผิดฐานชิงทรัพย์อีกทั้ง รถกระบะที่จำเลยขับมาและขับกลับออกไปจากที่เกิดเหตุ ก็เป็นเพียงยานพาหนะที่จำเลยใช้ขับตามปกติในการใช้สอย หากไม่มีเจตนาในการใช้เกี่ยวกับการลักทรัพย์โดยตรงตั้งแต่เริ่มแรกแต่อย่างใดไม่ ที่ศาลอุทธรณ์ภาค ๘ พิจารณาวินิจฉัยยกฟ้องโจทก์ในความผิดฐานชิงทรัพย์ เป็นเหตุให้ผู้อื่นได้รับอันตรายแก่กายหรือจิตใจโดยใช้ยานพาหนะมานั้น ศาลฎีกาเห็นพ้องด้วย ฎีกาของโจทก์ร่วมข้อนี้ฟังไม่ขึ้น แต่อย่างไรก็ตาม การกระทำของจำเลยยังคงเป็นการทำร้ายโจทก์ร่วมจนเป็นเหตุให้เกิดอันตรายแก่กาย อันเป็นความผิดฐานทำร้ายร่างกายผู้อื่นจนเป็นเหตุให้เกิดอันตรายแก่กายกระหนาบหนึ่ง และเมื่อจำเลยตั้งเอากระเป๋าสตางค์ของโจทก์ร่วมไปโดยฉกฉวยเอาซึ่งหน้า อันเป็นความผิดฐานฉกฉวยทรัพย์อีกกระหนาบหนึ่ง แต่เมื่อฟ้องโจทก์มิได้บรรยายว่าจำเลยลักกระเป๋าสตางค์ของโจทก์ร่วมโดยฉกฉวยเอาซึ่งหน้า อันเป็นองค์ประกอบความผิดฐานฉกฉวยทรัพย์และคำขอท้ายฟ้องก็ได้ขอให้ลงโทษฐานฉกฉวยทรัพย์ อันเป็นความผิดที่มีลักษณะพิเศษไปจากการกระทำความผิดฐานลักทรัพย์ธรรมดา และมีใช้ องค์ประกอบความผิดอย่างหนึ่งของความผิดฐานชิงทรัพย์ จึงลงโทษฐานฉกฉวยทรัพย์ไม่ได้ ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๙๒ วรรคสี่ ที่ศาลอุทธรณ์ภาค ๘ ปรับบทลงโทษในความผิดฐานฉกฉวยทรัพย์ ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓๓๖ วรรคแรก จึงเป็นการไม่ถูกต้อง ชอบที่จะปรับบทลงโทษฐานลักทรัพย์ ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓๓๔ ซึ่งเป็นความผิดที่ประกอบเป็นองค์ประกอบอย่างหนึ่งของความผิดฐานชิงทรัพย์ให้ถูกต้อง ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๙๒ วรรคท้าย ในปัญหาเรื่องการปรับบทลงโทษจำเลยให้ถูกต้องตามกฎหมาย แม้จำเลยจะมีได้ฎีกา แต่ก็ยังเป็นข้อกฎหมายเกี่ยวกับความสงบเรียบร้อย ศาลฎีกายกขึ้นอ้างและแก้ไขให้ถูกต้องได้ ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๙๕ วรรคสอง ประกอบด้วย มาตรา ๒๒๕

คดีมีปัญหาต้องวินิจฉัยตามฎีกาของโจทก์ร่วมในข้อต่อไปว่า คดีมีเหตุให้ลงโทษจำเลยในสถานหนักและไม่รอการลงโทษจำคุกให้แก่จำเลยหรือไม่ เห็นว่า เมื่อการกระทำของจำเลยไม่เป็นความผิดฐานชิงทรัพย์โดยมูลเหตุแห่งคดีสืบเนื่องมาจากการทวงถามหนี้สินค้าทรัพย์สินความผิดจึงยังไม่ร้ายแรง ประกอบกับจำเลยให้การรับสารภาพ อีกทั้งจำเลยชดใช้ค่าเสียหายให้โจทก์ร่วมจนเป็นที่พอใจแล้วด้วย กรณีจึงเป็นการรู้สำนึกในความผิดและพยายามบรรเทาผลร้ายแห่งความผิด เมื่อคำนึงถึงอายุ ประวัติ ความประพฤติ และสิ่งแวดล้อมของจำเลย เห็นควรให้โอกาสจำเลยกลับตัวภายในระยะเวลาที่ศาลจะได้กำหนด ที่ศาลอุทธรณ์ภาค ๘ รอการลงโทษจำคุกและกำหนดเงื่อนไขเพื่อคุ้มครองความประพฤติของจำเลยนั้น ศาลฎีกาเห็นพ้องด้วย แต่พฤติกรรมของจำเลยเป็นการกระทำต่อโจทก์ร่วมโดยไม่เคารพยำเกรงต่อกฎหมายมุ่งแต่ประโยชน์ส่วนตนโดยมิได้คำนึงถึงความเดือดร้อนของผู้อื่น กรณีจึงเห็นสมควรกำหนดโทษเสียใหม่เพื่อให้เหมาะสมแก่รูปคดี ฎีกาของโจทก์ร่วม ในข้อนี้ฟังขึ้นบางส่วน”

พิพากษาแก้เป็นว่า จำเลยมีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๙๕, ๓๓๔ การกระทำของจำเลยเป็นความผิดหลายกรรมต่างกัน ให้ลงโทษทุกกรรมเป็นกระทงความผิดไป ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๙๑ ฐานทำร้ายร่างกายผู้อื่นจนเป็นเหตุให้เกิดอันตรายแก่กาย จำคุก ๑ ปี และปรับ ๓,๐๐๐ บาท ฐานลักทรัพย์ จำคุก ๑ ปี และปรับ ๕,๐๐๐ บาท จำเลยให้การรับสารภาพ มีเหตุบรรเทาโทษ ลดโทษให้กระทงละกึ่งหนึ่ง ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๙๘ ฐานทำร้ายร่างกายผู้อื่นจนเป็นเหตุให้เกิดอันตรายแก่กาย คงจำคุก ๖ เดือน และปรับ ๑,๕๐๐ บาท ฐานลักทรัพย์ คงจำคุก ๖ เดือน และ ปรับ ๒,๕๐๐ บาท รวมจำคุก ๑๒ เดือน และปรับ ๔,๐๐๐ บาท เมื่อรวมกับโทษปรับ ๑,๐๐๐ บาท ฐานดูหมิ่นผู้อื่นซึ่งหน้าตามคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค ๘ แล้ว เป็นจำคุก ๑๒ เดือน และปรับ ๕,๐๐๐ บาท โทษจำคุกให้รอกการลงโทษไว้มีกำหนด ๒ ปี นับแต่วันที่อ่านคำพิพากษาศาลฎีกาให้จำเลยฟัง ให้จำเลยไปรายงานตัวต่อพนักงานคุมประพฤติ ๔ เดือนต่อครั้ง ภายในระยะเวลาที่รอกการลงโทษจำคุกไว้ ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๕๖ หากไม่ชำระค่าปรับให้จัดการตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๙, ๓๐ นอกจากที่แก้ให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค ๘

(ธีระพงศ์ จิระภาค ทรงพล สงวนพงศ์ กมล คำเพ็ญ)

“คำชี้ขาดความเห็นแย้ง”

รวบรวมโดย กองคดีอาญา สำนักงานกฎหมายและคดี

ฐานความผิด ร่วมกันฉ้อโกงประชาชน, ร่วมกันฉ้อโกงโดยแสดงตนเป็นคนอื่น, ร่วมกันโดยทุจริตหรือโดยหลอกลวง นำเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์ซึ่งข้อมูลคอมพิวเตอร์ที่บิดเบือนหรือปลอม ไม่ว่าจะทั้งหมดหรือบางส่วน หรือข้อมูลคอมพิวเตอร์อันเป็นเท็จ โดยประการที่น่าจะเกิดความเสียหายแก่ประชาชน, สมคบ โดยการตกลงกันตั้งแต่สองคนขึ้นไปเพื่อกระทำความผิดฐานพอกเงินและได้มีการกระทำความผิดฐานพอกเงินเพราะเหตุที่ได้มีการสมคบกัน และร่วมกันพอกเงิน

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๘๓, ๓๔๑, ๓๔๒ (๑), ๓๔๓, พระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๑๔ (๑) พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๕๒ มาตรา ๓ (๓), ๕ (๑) (๒) (๓), ๙ และมาตรา ๖๐

ข้อเท็จจริงได้ความว่า คดีนี้การสอบสวนเสร็จสิ้นแล้ว ข้อเท็จจริงฟังได้ความว่า ตามวันเวลาเกิดเหตุผู้กล่าวหา ได้เข้าใช้งานเฟซบุ๊กของตนเองที่สมัครไว้ก่อนแล้ว พบว่าได้มีผู้ใช้เฟซบุ๊กชื่อ “P. sweet” ซึ่งผู้กล่าวหาไม่เคยรู้จักกันมาก่อน ได้ขอเพิ่มเพื่อนกับผู้กล่าวหา โดยผู้กล่าวหาได้กดรับเป็นเพื่อนทางเฟซบุ๊ก และได้มีการติดต่อกัน คนร้ายได้ขอไอดีไลน์เพื่อติดต่อกับผู้กล่าวหาผ่านทางแอปพลิเคชันไลน์ จากนั้นได้ชักชวนผู้กล่าวหาให้ลงทุนเทรดหุ้นทองคำ โดยได้ส่งแพลตฟอร์มออนไลน์ชื่อ “Rgold” มาให้ผู้กล่าวหาผ่านทางแอปพลิเคชันไลน์ซึ่งคนร้ายแนะนำว่าเป็นแพลตฟอร์มของทางราชการ มีความน่าเชื่อถือสำหรับให้บุคคลทั่วไปสามารถทำการลงทุนเกี่ยวกับการซื้อหุ้นทองคำซึ่งให้ค่าตอบแทนสูง ผู้กล่าวหาหลงเชื่อจึงได้เข้าไปทำตามขั้นตอนและลงทุนในแพลตฟอร์มดังกล่าวโดยผู้กล่าวหาโอนเงินลงทุนเทรดหุ้นทองคำ จากบัญชีเงินฝาก ธ.กสิวิทย์ เลขบัญชี ๑๒๓๔๕๖๗/๘๘๘ ชื่อบัญชี ก. ของผู้กล่าวหาเข้าไปยังบัญชีเงินฝากธนาคารต่าง ๆ ที่คนร้ายจัดเตรียมไว้จำนวนหลายครั้งและหลายบัญชี โดยเมื่อโอนเงินลงทุนสกุลเงินบาทไปในบัญชีที่คนร้ายจัดเตรียมไว้แล้วในระบบแพลตฟอร์มดังกล่าวจะเปลี่ยนเป็นเครดิตสกุลเงินดิจิทัล (เหรียญ USTD) แสดงให้ผู้กล่าวหาได้เห็นในระบบดังกล่าว ซึ่งในช่วงแรกผู้กล่าวหาพบว่าได้รับผลตอบแทนสูงและสามารถทำรายการเบิกถอนได้ตามปกติ จนกระทั่งเมื่อผู้กล่าวหาลงทุนเพิ่มมากขึ้นแต่ไม่สามารถถอนเงินออกจากระบบได้ รวมมูลค่าความเสียหายจำนวนทั้งสิ้น ๔๒๕,๓๓๒ บาท ทำให้ได้รับความเสียหายผู้กล่าวหาจึงมาร้องทุกข์มอบคดีต่อพนักงานสอบสวนให้ดำเนินคดีกับคนร้ายในข้อหา “ร่วมกันฉ้อโกงฯ” และทุกข้อหาที่ตรวจพบ จนกว่าคดีจะถึงที่สุด

ทางคดีมีผู้กล่าวหาให้การยืนยันว่าได้โอนเงินจากบัญชีเงินฝาก ธ.กสิวิทย์ เลขบัญชี ๑๒๓๔๕๖๗/๘๘๘ ของผู้กล่าวหาเข้าไปยังบัญชีเงินฝากธนาคารต่าง ๆ เพื่อร่วมลงทุนเทรดหุ้นทองคำและเจ้าหน้าที่ตำรวจฝ่ายสืบสวนตรวจสอบพยานหลักฐานเส้นทางการเงินของผู้กล่าวหา พบว่าเงินของผู้กล่าวหาที่โอนไปนั้น มีการรั้งย้ายถ่ายเทไป

ซื้อขายแลกเปลี่ยน แปลงเป็นเงินดิจิทัล สกุลเงิน USDT ผ่านแพลตฟอร์ม XO (ศูนย์คริปโทเคอร์เรนซี) และมีการโอนเงินดิจิทัลไปยังกระเป๋าเงินดิจิทัลเป็นทอด ๆ แล้วโอนเงินดิจิทัลต่อไปยัง แพลตฟอร์มบิทคับ แล้วตั้งขายเงินดิจิทัลสกุลเงิน USDT กลับมาเป็นสกุลเงินบาท (THB) แล้วถอนเงินบาทออกจากบัญชีบิทคับ (wallet) เข้าไปยังบัญชีเงินฝากที่ผูกไว้กับบิทคับ ซึ่งเป็นการปกปิด ซ่อนเร้น อำพราง แหล่งที่มาของเงินผู้กล่าวหา ซึ่งได้จัดกลุ่มผู้ต้องหาที่ร่วมกระทำความผิดเป็น ๔ กลุ่ม

พิเคราะห์จากพยานหลักฐาน ตามรายละเอียดดังกล่าวข้างต้นโดยปราศจากข้อสงสัยจากพฤติการณ์และการกระทำของกลุ่มผู้ต้องหา เห็นว่าการกระทำของผู้ต้องหาที่ ๑-๓ และที่ ๑๐-๑๓ เป็นความผิดฐาน “ร่วมกันฉ้อโกงประชาชน, ร่วมกันฉ้อโกงโดยแสดงตนเป็นคนอื่น, ร่วมกันโดยทุจริต หรือโดยหลอกลวงนำเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์ ซึ่งข้อมูลคอมพิวเตอร์ที่บิดเบือนหรือปลอม ไม่ว่าทั้งหมด หรือบางส่วน หรือข้อมูลคอมพิวเตอร์อันเป็นเท็จ โดยประการที่น่าจะเกิดความเสียหายแก่ประชาชน, สมคบโดยการตกลงตั้งแต่สองคนขึ้นไปเพื่อกระทำความผิดฐานพอกเงินและได้มีการกระทำความผิดฐานพอกเงินเพราะเหตุที่ได้มีการสมคบกัน และร่วมกันพอกเงิน”

เหตุเกิด ระหว่างวันที่ ๒๓ ม.ค. ๖๖ ถึงวันที่ ๑๗ มิ.ย. ๖๖ ต่อเนื่องกัน

พนักงานสอบสวน เห็นควรสั่งฟ้องผู้ต้องหาที่ ๑-๓ และ ๑๐-๑๓ ข้อหา “ร่วมกันฉ้อโกงประชาชน, ร่วมกันฉ้อโกงโดยแสดงตนเป็นคนอื่น, ร่วมกันโดยทุจริตหรือโดยหลอกลวงนำเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์ ซึ่งข้อมูลคอมพิวเตอร์ที่บิดเบือนหรือปลอม ไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วน หรือข้อมูลคอมพิวเตอร์อันเป็นเท็จ โดยประการที่น่าจะเกิดความเสียหายแก่ประชาชน, สมคบโดยการตกลงตั้งแต่สองคนขึ้นไปเพื่อกระทำความผิดฐานพอกเงินและได้มีการกระทำความผิดฐานพอกเงินเพราะเหตุที่ได้มีการสมคบกัน และร่วมกันพอกเงิน” เนื่องจากเห็นว่าทางคดีมีพยานหลักฐานพอพ้อง

เห็นควรสั่งไม่ฟ้องผู้ต้องหาที่ ๔ และ ๙ เพราะเห็นว่า แม้จะได้มีการรับโอนเงินบาทจากบัญชีแถวที่ ๑ เพื่อซื้อเหรียญดิจิทัลสกุล USDT แต่จากคำให้การประกอบกับพยานหลักฐานการทำความธุรกรรมซื้อขายเหรียญดิจิทัลซึ่งสามารถแสดงหลักฐานรายละเอียดการซื้อขายอันเป็นการพิสูจน์หักล้างข้อกล่าวหาได้ อีกทั้งยังมีหลักฐานใบเสร็จรับเงินแสดงการเสียภาษีเงินได้จากการซื้อขายแลกเปลี่ยนสินทรัพย์ดิจิทัล (ภงด.๙๐) ต่อกองบริหารการคลังและรายได้ กรมสรรพากร ผู้ต้องหาที่ ๔ และ ๙ จึงเป็นผู้ประกอบธุรกิจการซื้อขายแลกเปลี่ยนสินทรัพย์ดิจิทัลเป็นปกติวิสัยอีกทั้งไม่มีผู้ต้องหาในคดีนี้คนใดยืนยันว่าเคยรู้จักหรือเคยพูดคุยกับ ผู้ต้องหาที่ ๔ และที่ ๙ มาก่อนแต่อย่างใด เชื่อว่าผู้ต้องหาที่ ๔ และที่ ๙ ไม่ได้มีส่วนร่วมในการกระทำความผิดของกลุ่มผู้ต้องหาในคดีนี้ จึงสั่งไม่ฟ้อง

พนักงานอัยการ

๑. พนักงานอัยการเห็นควรสั่งฟ้องผู้ต้องหาที่ ๑, ๓, ๔, ๕, ๖, ๑๐, ๑๑, ๑๒ และ ๑๓ ในข้อหา “ร่วมกันฉ้อโกงประชาชนโดยแสดงตนเป็นคนอื่น, ร่วมกันฉ้อโกงโดยแสดงตนเป็นคนอื่น, ร่วมกันโดยทุจริตหรือโดยหลอกลวงนำเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์ซึ่งข้อมูลคอมพิวเตอร์ที่บิดเบือนหรือปลอม ไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วน หรือข้อมูลคอมพิวเตอร์อันเป็นเท็จ โดยประการที่น่าจะเกิดความเสียหายแก่ประชาชน, สมคบโดยการตกลงตั้งแต่สองคนขึ้นไปเพื่อกระทำความผิดฐานพอกเงินและได้มีการกระทำความผิดฐานพอกเงินเพราะเหตุที่ได้มีการสมคบกัน และร่วมกันพอกเงิน”

๒. เห็นควรสั่งฟ้องผู้ต้องหาที่ ๒, ๓, ๑๔, ๑๕ และ ๑๖ ในข้อหา “ร่วมกันฉ้อโกงประชาชนโดยแสดงตนเป็นคนอื่น, ร่วมกันฉ้อโกงโดยแสดงตนเป็นคนอื่น, ร่วมกันโดยทุจริตหรือโดยหลอกลวงนำเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์ซึ่งข้อมูลคอมพิวเตอร์ที่บิดเบือนหรือปลอมไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วน หรือข้อมูลคอมพิวเตอร์อันเป็นเท็จ โดยประการที่น่าจะเกิดความเสียหายแก่ประชาชน, สมคบโดยการตกลงตั้งแต่สองคนขึ้นไปเพื่อกระทำความผิดฐานฟอกเงินและได้มีการกระทำความผิดฐานฟอกเงินเพราะเหตุที่ได้มีการสมคบกัน และร่วมกันฟอกเงิน”

๓. สั่งไม่ฟ้องผู้ต้องหาที่ ๘ และ ๙ ในข้อหา “ร่วมกันฉ้อโกงประชาชนโดยแสดงตนเป็นคนอื่น, ร่วมกันฉ้อโกงโดยแสดงตนเป็นคนอื่น, ร่วมกันโดยทุจริตหรือโดยหลอกลวงนำเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์ซึ่งข้อมูลคอมพิวเตอร์ที่บิดเบือนหรือปลอมไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วน หรือข้อมูลคอมพิวเตอร์อันเป็นเท็จ โดยประการที่น่าจะเกิดความเสียหายแก่ประชาชน, สมคบโดยการตกลงตั้งแต่สองคนขึ้นไปเพื่อกระทำความผิดฐานฟอกเงินและได้มีการกระทำความผิดฐานฟอกเงินเพราะเหตุที่ได้มีการสมคบกัน และร่วมกันฟอกเงิน” เพราะเห็นว่า แม้ผู้ต้องหาที่ ๘ และ ๙ จะมีการรับโอนเงินบาทไทยจากบัญชีแถวแรกจริง และมีการแลกเปลี่ยนเป็นเงินดิจิทัลคืนไปยังกระเป๋าเงินดิจิทัลของผู้ต้องหาที่เป็นเจ้าของบัญชีแถวแรก แต่จากคำให้การประกอบกับพยานหลักฐานการทำธุรกรรมซื้อขายเหรียญดิจิทัล ซึ่งสามารถแสดงหลักฐานรายละเอียดการซื้อขายอันเป็นการพิสูจน์ว่าการกระทำความผิดกล่าวเป็นการซื้อขายแลกเปลี่ยนระหว่างเงินบาทไทยกับเงินดิจิทัลแบบสุจริต ในลักษณะเป็นสัญญาต่างตอบแทนที่ไม่ได้ผลประโยชน์อะไรเป็นพิเศษนอกจากกำไรจากส่วนต่างเล็กน้อยของค่าเงิน อันเป็นลักษณะของการประกอบอาชีพค้าขายตามปกติ ไม่มีลักษณะเป็นการได้รับผลประโยชน์ตอบแทนที่มากผิดปกติ อีกทั้งยังมีหลักฐานใบเสร็จรับเงินแสดงการเสียภาษีเงินได้จากการซื้อขายแลกเปลี่ยนสินทรัพย์ดิจิทัล (ภงด.๙๐) ต่อกองบริหารการคลังและรายได้ กรมสรรพากร ผู้ต้องหาที่ ๘ และ ๙ จึงเป็น ผู้ประกอบธุรกิจการซื้อขายแลกเปลี่ยนสินทรัพย์ดิจิทัลเป็นปกติวิสัย ประกอบกับไม่มีผู้ต้องหาในคดีนี้ คนใดยืนยันว่าเคยรู้จักหรือเคยพูดคุยกับผู้ต้องหาที่ ๘ และ ๙ มาก่อนแต่อย่างใด นำเชื่อว่าผู้ต้องหาที่ ๘ และ ๙ ไม่ได้มีส่วนร่วมในการกระทำความผิดของกลุ่มผู้ต้องหาในคดีนี้ คดีไม่มีพยานเพียงพอที่จะฟ้องผู้ต้องหาที่ ๘ และ ๙

๔. สั่งไม่ฟ้องผู้ต้องหาที่ ๑๓ ในข้อหา “ร่วมกันฉ้อโกงประชาชนโดยแสดงตนเป็นคนอื่น, ร่วมกันฉ้อโกงโดยแสดงตนเป็นคนอื่น, ร่วมกันโดยทุจริตหรือโดยหลอกลวงนำเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์ซึ่งข้อมูลคอมพิวเตอร์ที่บิดเบือนหรือปลอมไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วน หรือข้อมูลคอมพิวเตอร์อันเป็นเท็จโดยประการที่น่าจะเกิดความเสียหายแก่ประชาชน, สมคบโดยการตกลงตั้งแต่สองคนขึ้นไปเพื่อกระทำความผิดฐานฟอกเงินและได้มีการกระทำความผิดฐานฟอกเงินเพราะเหตุที่ได้มีการสมคบกัน และร่วมกันฟอกเงิน” เพราะเห็นว่า ผู้ต้องหาที่ ๑๓ นั้น ร.ต.อ.ต. พบว่า ผู้ต้องหาที่ ๑๓ รับเงินดิจิทัลสกุล USDT โดยใช้กระเป๋าเงินดิจิทัล Two111 โดยตรวจสอบเส้นทางการเงินจากกระเป๋าเงินดิจิทัล TacY222 พบว่า ตั้งแต่วันที่ ๙ พ.ค. ๖๕ - ๑๐ มี.ค. ๖๖ คนร้ายมีการโอนเงินดิจิทัลสกุล USDT ไปยังกระเป๋าเงินดิจิทัล Two112 ของผู้ต้องหาที่ ๑๓ จำนวน ๓ ครั้ง ๖๐๖,๙๔๓.๕๑ USDT หรือประมาณ ๒๑,๒๔๓,๐๒๒ บาท และจากการตรวจสอบเส้นทางการเงินจากเส้นที่มาจากกระเป๋าเงินดิจิทัล TLD333 พบว่า ตั้งแต่วันที่ ๘-๙ พ.ค. ๖๖ คนร้ายมีการโอนเงินดิจิทัลสกุล USDT ไปยังกระเป๋าเงินดิจิทัล Two111 ของผู้ต้องหาที่ ๑๓ จำนวน ๒ ครั้ง จำนวน ๑,๑๓๗,๐๐๗.๐๓ USDT หรือประมาณ ๓๙,๗๒๕,๒๔๕ บาท รายละเอียดปรากฏตามบันทึกข้อความของ บก.ปอท.ลงวันที่ ๖ ก.ค. ๖๖ เรื่อง รายงานการสืบสวนขยายผลกรณีมีผู้เสียหายแจ้งว่า ถูกคนร้ายหลอกลวงลงทุนเทรดหุ้นทองคำผ่านเว็บไซต์ ข้อ ๒.๓

ต่อมา ร.ต.อ.ต. ได้จัดทำแผนผังเส้นทางการเงินฉบับใหม่ ตามผลสอบสวนเพิ่มเติม เพื่อหาวันเวลาที่มีการรับโอนเงินดิจิทัลที่สัมพันธ์กับวันเวลากระทำความผิดพบว่า กระเป๋าเงินดิจิทัล Two111 ของผู้ต้องหาที่ ๑๓ ที่มีการรับโอนเงินจากกระเป๋าเงินดิจิทัล TacY222 จำนวน ๓ ครั้ง นั้น เป็นการรับโอนเมื่อวันที่ ๙, ๑๐ พ.ย. ๖๕ และวันที่ ๙ มี.ค. ๖๖ และที่กระเป๋าเงินดิจิทัล Two112 ของผู้ต้องหาที่ ๑๓ รับโอนเงินจากกระเป๋าเงินดิจิทัล TLD333 จำนวน ๒ ครั้ง เป็นการโอนเงินในวันที่ ๘ และ ๙ พ.ค. ๖๖ รายละเอียดปรากฏตามแผนผังเส้นทางการเงินแนบท้ายบันทึกข้อความ ลงวันที่ ๓๑ ส.ค. ๖๖ เรื่องรายงานการสืบสวนเพิ่มเติม (เคส R.gold) ฉบับที่ ๕ ดังนั้น เส้นทางการเงินของกระเป๋าเงินดิจิทัลของผู้ต้องหาที่ ๑๓ จึงเป็นการรับโอนเงินดิจิทัลช่วงก่อนที่ความผิดมูลฐานเกิดขึ้น และช่วงหลังความผิดมูลฐานเกิดขึ้นนานเกินเดือน อันไม่สัมพันธ์กับการกระทำความผิดมูลฐาน นอกจากนี้ ยังได้รับความจากผู้จัดการ ธ.กุ่มไก่อ ฤ.วิภาวดีรังสิต ยืนยันว่า ตรวจสอบเอกสารธนาคารแล้วพบว่า บัญชีเงินฝาก ธ.กุ่มไก่อ เลขที่ ๙๘๗๖๕๔๓๒๑ เปิดในนามของผู้ต้องหาที่ ๑๓ (Mr. A.) และบัญชีดังกล่าวมีการรับโอนเงินจากบัญชีเงินฝาก ธ.กบ เลขที่ ๑๒๓๑๒๓๑๒๓๑๒๓๑๒๓ ของผู้ต้องหาที่ ๑๔ (Mr. B.) จำนวน ๔ ครั้ง เมื่อวันที่ ๙ ม.ค. ๖๖ เวลา ๑๕.๑๑ น. วันที่ ๒๖ มี.ค. ๖๖ เวลา ๑๙.๒๙ น., เวลา ๑๙.๓๐ น. และเวลา ๒๑.๑๙ น. อันเป็นช่วงวันเวลาก่อนที่ความผิดมูลฐานเกิดขึ้น และช่วงหลังความผิดมูลฐานเกิดขึ้นนานเกิน ๑ เดือน อันไม่สัมพันธ์กับการกระทำความผิดมูลฐานเช่นกัน

ทั้งนี้ แม้ผู้ต้องหาที่ ๑๑ จะให้การชัดทอผู้ต้องหาที่ ๑๓ เปิดเว็บการพนันออนไลน์และทำเกี่ยวกับแก๊งคอลเซ็นเตอร์ในพื้นที่ประเทศลุ่มน้ำโขง โดยตนเองเป็นผู้แนะนำผู้ต้องหาที่ ๑๑ ให้ไปทำงานกับนายหลง โดยยืนยันว่านายหลงคือผู้ต้องหาที่ ๑๓ อีกทั้งข้อที่กล่าวหาว่าผู้ต้องหาที่ ๑๓ เปิดเว็บการพนันออนไลน์และทำเกี่ยวกับแก๊งคอลเซ็นเตอร์ก็ไม่ใช่การกระทำที่เป็นการกระทำความผิดฐานฉ้อโกงประชาชน ฯ อันเป็นความผิดมูลฐานคดีนี้ และพฤติการณ์ที่กล่าวหาหรือผู้ต้องหาที่ ๑๓ เปิดเว็บการพนันออนไลน์และทำเกี่ยวกับแก๊งคอลเซ็นเตอร์ในพื้นที่ประเทศลุ่มน้ำโขง ก็ไม่เป็นที่แน่ชัดว่าข้อเท็จจริงจะเข้าเป็นความผิดมูลฐานตามกฎหมายพอกเงินหรือไม่ เพราะยังไม่ได้มีการสอบสวนมาก่อน อีกทั้งข้อกล่าวหาดังกล่าวยังเป็นช่วงวันเวลานอกเหนือจากวันที่ ๒๓ ม.ค. ๖๖ - ๓ ก.พ. ๖๖ ซึ่งเป็นวันกระทำความผิดคดีนี้ อันเป็นการกระทำความผิดต่างกรรมกัน และเป็นการกล่าวหาในลักษณะที่อาจเป็นข้อหาองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ ซึ่งเป็นข้อหาที่มีอัตราโทษสูง และมีลักษณะเป็นความผิดที่เกิดขึ้นนอกราชอาณาจักร ตาม ป.วิ.อาญา มาตรา ๒๐ และด้วยเหตุที่พฤติการณ์เกี่ยวกับที่อ้างว่าผู้ต้องหาที่ ๑๓ เปิดเว็บการพนันออนไลน์และทำเกี่ยวกับแก๊งคอลเซ็นเตอร์ เป็นคนละกรรมกับการฉ้อโกงประชาชนและพอกเงินในคดีนี้ และอาจเป็นความผิดที่เกิดขึ้นนอกราชอาณาจักร พนักงานสอบสวนทราบข้อเท็จจริงจากการสอบปากคำผู้ต้องหาที่ ๑๑ ในวันที่ ๑๙ มิ.ย. ๖๖ แต่ต่อมาเมื่อพนักงานสอบสวนทำหนังสือรายงานข้อเท็จจริงในคดีนี้ไปยังอัยการ เรื่องแจ้งเหตุการณสอบสวนความผิดซึ่งมีโทษตามกฎหมายไทยได้กระทำลงนอกราชอาณาจักร กลับมิได้แจ้งข้อเท็จจริงเรื่องการเปิดเว็บการพนันออนไลน์และทำเกี่ยวกับแก๊งคอลเซ็นเตอร์ในพื้นที่ประเทศลุ่มน้ำโขงแก่อัยการสูงสุด และแจ้งวันเวลาที่เหตุเกิดว่าระหว่างวันที่ ๒๓ ม.ค. ๖๖ เวลากลางวัน ถึงวันที่ ๓ ก.พ. ๖๖ เท่านั้น อันแสดงให้เห็นว่าคดีนี้พนักงานสอบสวนไม่ประสงค์จะขยายผลไปดำเนินคดีเกี่ยวกับการเปิดเว็บการพนันออนไลน์และทำเกี่ยวกับแก๊งคอลเซ็นเตอร์ในพื้นที่ประเทศลุ่มน้ำโขง อันอาจเพื่อแยกดำเนินคดีเป็นสำนวนอื่นต่อไป และกรณีการเปิดเว็บการพนันออนไลน์และทำเกี่ยวกับแก๊งคอลเซ็นเตอร์ในพื้นที่ประเทศลุ่มน้ำโขง เป็นข้อหาที่มีพฤติการณ์เป็นความผิดได้กระทำลงนอกราชอาณาจักรไทย ตาม ป.วิ.อาญา มาตรา ๒๐ ซึ่งพนักงานอัยการไม่มีอำนาจสั่งให้พนักงาน

สอบสวนแจ้งข้อกล่าวหาเพิ่มเติมได้ ส่วนที่ผู้ต้องหาที่ ๑๒ ให้การถึงผู้ต้องหาที่ ๑๓ ว่าเป็นเจ้านายของสามีของตน ซึ่งประกอบธุรกิจเกี่ยวกับการเทรดเหรียญดิจิทัล เทรดหุ้นทองคำ อยู่ในกลุ่มประเทศพื้นที่สามเหลี่ยมทองคำนั้น ผู้ต้องหาที่ ๑๒ ก็ไม่ได้ยืนยันว่าผู้ต้องหาที่ ๑๓ เจ้านายของสามีของตนนั้น ทำธุรกิจกฎหมายหรือไม่

ดังนั้น คดีจึงไม่มีพยานหลักฐานเพียงพอที่จะพิสูจน์ได้ว่าผู้ต้องหาที่ ๑๓ กระทำความผิดในคดีนี้ คดีไม่มีพยานเพียงพอที่จะฟ้องผู้ต้องหาที่ ๑๓

ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ พิจารณาแล้วเห็นว่า กรณีที่พนักงานอัยการสั่งไม่ฟ้องผู้ต้องหาที่ ๘ และ ๙ ตามข้อกล่าวหา นั้นชอบแล้ว ส่วนกรณีที่พนักงานอัยการสั่งไม่ฟ้องผู้ต้องหาที่ ๑๓ นั้น ยังไม่อาจเห็นพ้องด้วยกับคำสั่งไม่ฟ้องผู้ต้องหาที่ ๑๓ ของพนักงานอัยการ เนื่องจากเห็นว่า เมื่อผู้เสียหายโอนเงินไปยังบัญชีแถวที่ ๑ ของกลุ่มคนร้ายแล้ว กลุ่มคนร้ายก็จะโอนเงินไปยังบัญชีแถวที่ ๒ แทนที่ ซึ่งบัญชีแถว ๒ นี้ จะผูกไว้กับบัญชีกระเป๋าเงินดิจิทัล แพลตฟอร์ม XO แล้วโอนต่อไปยังกระเป๋าเงินดิจิทัล TT666 666 แล้วโอนต่อไปยังกระเป๋าเงินดิจิทัล TVd444 444 แล้วกระจายโอนต่อไปยัง กระเป๋าเงินดิจิทัล TacY222 และกระเป๋าเงินดิจิทัล TLD333 ผู้ต้องหาที่ ๑๓ เป็นเจ้าของ/ ผู้ใช้กระเป๋าเงินดิจิทัล Two112 ต่อมาวันที่ ๔ มีนาคม ๒๕๖๖ ผู้ต้องหาที่ ๑๓ ได้รับโอนเงินสกุล USDT จำนวน ๓๖๐,๐๐๐ USDT มาจากกระเป๋าเงินดิจิทัล TacY222 และวันที่ ๘ พฤษภาคม ๒๕๖๖ ได้รับโอนเงินสกุล USDT มาจากกระเป๋าเงินดิจิทัล TLD333 จำนวน ๑,๐๐๐,๐๐๐ USDT และวันที่ ๙ พฤษภาคม ๒๕๖๖ จำนวน ๑๓๗,๐๐๖ USDT ถึงแม้การรับเงินทั้งสามครั้งจะเกิดหลังความผิดมูลฐานเกิดขึ้นนานเกิน ๑ เดือนตามที่พนักงานอัยการให้ความเห็นไว้ก็ตาม ก็ไม่อาจทำให้เงินที่ได้มาจากการกระทำความผิดนั้น กลับกลายเป็นเงินถูกกฎหมายได้ ถึงแม้ผู้ต้องหาที่ ๑๓ จะให้การปฏิเสธ และได้ให้การว่า ประมาณเดือนมกราคม ๒๕๖๖ ผู้ต้องหาที่ ๑๓ และผู้ต้องหาที่ ๑๔ ได้วางแผนทำบริษัททัวร์ร่วมกัน และผู้ต้องหาที่ ๑๓ ได้โอนเงินดิจิทัลสกุล USDT ให้กับผู้ต้องหาที่ ๑๔ ซึ่งเป็นกระเป๋าเงินดิจิทัลของบัญชีแลกเปลี่ยนเงินดิจิทัล แพลตฟอร์ม XO เพื่อให้ผู้ต้องหาที่ ๑๔ แลกเปลี่ยนเป็นสกุลเงินบาท นำมาให้ผู้ต้องหาที่ ๑๓ ทั้งในรูปแบบเงินสดและโอนเงินเข้าบัญชี ธ.กสิวิทย์ เลขที่ ๙๘๗๖๕๔๓๒๑ ชื่อบัญชีผู้ต้องหาที่ ๑๓ และอ้างว่าการโอนเงินดิจิทัลสกุล USDT มาให้ผู้ต้องหาที่ ๑๔ เป็นเงินที่ได้มาจากกิจการร้านสะดวกซื้อ, ร้านตัดผม และร้านอาหาร โดยผู้ทำธุรกรรมดังกล่าวคือ หนึ่งในหุ้นส่วนธุรกิจ ทั้งนี้ผู้ต้องหาที่ ๑๓ รับว่ามีบัญชีแลกเปลี่ยนเงินดิจิทัล แพลตฟอร์ม XO ของตนเองจริงนั้น เป็นคำให้การลอย ๆ ไม่มีพยานหลักฐานมายืนยันสนับสนุนคำกล่าวอ้าง เมื่อดูจากเส้นทางการเงินในสำนวนการสอบสวน เรื่อง รายงานการสืบสวนเพิ่มเติม (เคสR.gold) ฉบับที่ ๕ เส้นทางการเงินของกระเป๋าเงินดิจิทัล ของผู้ต้องหาที่ ๑๓ นั้น พอที่จะวิเคราะห์เจตนาของกลุ่มคนร้ายได้ว่า การโอนเงิน หรือรับโอนเงิน มีการเปลี่ยนแปลงสกุลเงินจากเงินบาทเป็น USDT ก็เพื่อชุกซ่อนปกปิดหรืออำพรางทรัพย์สินที่ได้มาจากการกระทำความผิด ซึ่งโดยปกติวิสัยของวิญญูชน คงไม่มีใครกระทำการอันซ้ำซ้อนขนาดนี้

ด้วยเหตุผลดังกล่าว จึงเห็นว่าผู้ต้องหาที่ ๑๓ เป็นผู้ร่วมกระทำความผิดฐาน ร่วมกันฉ้อโกงประชาชน, ร่วมกันฉ้อโกงโดยแสดงตนเป็นคนอื่น, ร่วมกันโดยทุจริตหรือโดยหลอกลวงนำเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์ ซึ่งข้อมูลคอมพิวเตอร์ที่บิดเบือนหรือปลอมไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วน หรือข้อมูลคอมพิวเตอร์อันเป็นเท็จ โดยประการที่น่าจะเกิดความเสียหายแก่ประชาชน, สมคบโดยการตกลงตั้งแต่สองคนขึ้นไปเพื่อกระทำความผิดฐานฟอกเงินและ ได้มีการกระทำความผิดฐานฟอกเงินเพราะเหตุที่ได้มีการสมคบกัน และร่วมกันฟอกเงิน พยานหลักฐานพอฟ้อง

อัยการสูงสุด พิจารณาชี้ขาดให้ฟ้องผู้ต้องหาที่ ๑๓ ร่วมกันฉ้อโกงประชาชนโดยแสดงตนเป็นคนอื่น ร่วมกันฉ้อโกงโดยแสดงตนเป็นคนอื่น ร่วมกันโดยทุจริตหรือโดยหลอกลวงนำเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์ที่ปิดเปิด หรือปลอมไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วน หรือข้อมูลคอมพิวเตอร์อันเป็นเท็จ โดยประการที่น่าจะเกิดความเสียหาย แก่ประชาชน สมคบโดยการตกลงตั้งแต่สองคนขึ้นไปเพื่อกระทำความผิดฐานฟอกเงินและได้มีการกระทำความผิดฐาน ฟอกเงินเพราะเหตุที่ได้มีการสมคบกัน และร่วมกันฟอกเงิน ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓๓, ๘๓, ๙๑, ๓๔๑, ๓๔๒ และ ๓๔๓ พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๒๖ มาตรา ๔ พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๒๖) พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๔ พระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๑๔ พระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิด เกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๘ พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๓, ๕, ๙ และ ๖๐ พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๘ มาตรา ๑๐

* * *

ฐานความผิด ช่มชื่นกระทำชำเราผู้อื่นโดยผู้อื่นนั้นอยู่ในภาวะที่ไม่สามารถขัดขืนได้ และกระทำอนาจารแก่บุคคลอายุกว่าสิบห้าปี โดยผู้อื่นนั้นอยู่ในภาวะที่ไม่สามารถขัดขืนได้และใช้วัตถุหรืออวัยวะอื่นอันมิใช่อวัยวะเพศล่วงล้ำอวัยวะเพศหรือทวารหนักของผู้อื่น ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๓๖, ๒๓๗

๑. คำฟ้อง โจทก์ฟ้องว่า เมื่อวันที่ ๑๓ ธันวาคม ๒๕๖๔ เวลากลางวัน จำเลยกระทำอนาจาร นางสาว ว. ซึ่งมีอายุกว่าสิบห้าปี โดยจำเลยให้ผู้เสียหายถอดเสื้อผ้าออกทั้งหมดแล้ว ใช้เชือกมัดมือและเท้าทั้งสองข้างของผู้เสียหาย ทำให้ผู้เสียหายอยู่ในภาวะที่ไม่สามารถขัดขืนได้ จากนั้นจำเลยใช้กำลังประทุษร้ายด้วยการใช้มือจับบริเวณหน้าอกและอวัยวะเพศของผู้เสียหาย เมื่อผู้เสียหายเริ่มขัดขืน จำเลยจึงแกะเชือกที่มัดมือและเท้าทั้งสองข้างของผู้เสียหายออกภายหลังจำเลยกระทำอนาจารผู้เสียหายดังกล่าว จำเลยนำหมวกโม่งคลุมศีรษะของผู้เสียหายแล้วดึงหมวกโม่งลงมาปิดตาและจมูกของผู้เสียหายเปิดไว้แต่บริเวณปาก ทำให้ผู้เสียหายมองไม่เห็นและจำเลยใช้เชือกมัดมือและเท้าของผู้เสียหาย ทำให้ผู้เสียหายอยู่ในภาวะที่ไม่สามารถขัดขืนได้อีกครั้ง หลังจากนั้นจำเลยใช้วัตถุลักษณะเหมือนหางสัตว์ซึ่งมิใช่อวัยวะเพศล่วงล้ำสอดใส่เข้าไปในทวารหนักของผู้เสียหาย และใช้วัตถุที่มีลักษณะกลมยาวสั้นซึ่งมิใช่อวัยวะเพศล่วงล้ำโดยยัดเข้าไปในอวัยวะเพศของผู้เสียหายแล้ว จำเลยช่มชื่นกระทำชำเราผู้เสียหายซึ่งมิใช่ภรรยาของจำเลยโดยใช้กำลังประทุษร้ายด้วยการใช้นิ้วสอดใส่เข้าไปในอวัยวะเพศของผู้เสียหาย จากนั้นจำเลยได้ใช้อวัยวะเพศของจำเลยสอดใส่เข้าไปในช่องปากของผู้เสียหายเพื่อสนองความใคร่ของจำเลยโดยผู้เสียหายไม่ยินยอม อันเป็นการฝ่าฝืนกฎหมาย ขอให้ลงโทษจำเลยตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๓๖, ๒๓๗

เหตุเกิดที่ แขวงคลองมหานาค เขตป้อมปราบศัตรูพ่าย กรุงเทพมหานคร

จำเลยให้การปฏิเสธ

๒. ทางนำสืบของโจทก์ โจทก์นำสืบว่า ก่อนเกิดเหตุ นางสาว ว. ผู้เสียหาย มีบัญชีเฟซบุ๊กชื่อ W. ผู้เสียหายเล่นเฟซบุ๊กก็พบ บัญชีเฟซบุ๊กชื่อ พ. ซึ่งเป็นของจำเลย ประกาศหานายแบบที่มีรอยสักเยอะ ผู้เสียหายจึงส่งรูปบิดาของผู้เสียหายไป เริ่มพูดคุยกับจำเลยทางเฟซบุ๊กตั้งแต่วันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔ ผู้เสียหาย แจ้งว่า บิดามีรอยสักเยอะ สนใจที่จะให้บิดาผู้เสียหายเป็นนายแบบใหม่ จำเลยบอกสนใจในตัวบิดาผู้เสียหายเหมือนกัน โดยอยากชวนผู้เสียหายมาเป็นแบบในโปรเจกต์ของจำเลย โดยแจ้งว่า มีสองโปรเจกต์ โปรเจกต์แรก สำหรับคนมีรอยสักเยอะและโปรเจกต์ที่สองสำหรับบุคคลที่มีรอยสักไม่เยอะ แต่จะมีแพลนจะสักเพิ่มในอนาคต ลูกของผู้เสียหายนำสนใจจำเลยจึงถามอายุผู้เสียหาย ผู้เสียหายตอบว่า อายุ ๒๓ ปี จำเลยถามว่า สนใจเป็นแบบใหม่ ผู้เสียหายตอบกลับไปในวันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๖๔ ว่า สนใจ จึงส่งรูปที่เคยถ่ายมาให้ดู ในรูปถ่ายจะมีบุคคลที่ผู้เสียหายรู้จักสองคนคือนาย ต. ผู้ชายที่ยืนอยู่และผู้หญิงชื่อ อ. ที่ยืนอยู่ ตามภาพถ่ายหมายเลข ๑.๑ แผ่นที่ ๖ โดยบุคคลทั้งสองเป็นรุ่นน้องของนาย ท. แฟนเก่าของผู้เสียหาย ต่อมาเมื่อวันที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๖๔ จำเลยทักหาผู้เสียหายว่า สะดวกนัดใหม่ครับ ในวันบั้นทักภาพจะพาเพื่อนมาสองถึงสามคนก็ได้นะครับ ผู้เสียหายตอบว่า ได้ค่ะ แฟนหนูรู้จักกับน้อง ต. และน้อง อ. พอดี จำเลยตอบว่าเขินไหม ถ้ามี อ. กับ ต. เป็นผู้ช่วยถ่ายเบื้องหลัง ถ้าเขินก็ อ. คนเดียวก็ได้ ผู้เสียหายตอบว่าไม่เขิน ได้เลยคะ ต่อมาวันที่ ๑๔ พฤศจิกายน ๒๕๖๔ จำเลยทักเฟซบุ๊กมาหาผู้เสียหายว่า เดือนหน้าว่างไหมครับ

ถ่ายรูปกัน ผู้เสียหายตอบว่า ได้ค่ะ และแซทโทรคุยกัน ในการพูดคุยจำเลยแจ้งว่า จะถ่ายประมาณไหน ในการถ่าย จะให้ผู้เสียหายถอดเสื้อผ้าและมีการถ่ายภาพวิดีโอและภาพนิ่ง ต่อมาวันที่ ๑๐ ธันวาคม ๒๕๖๔ ผู้เสียหายทักทาง เพชบุรีไปหาจำเลยว่า วันจันทร์นี้เรานัดกันใช้ไหมคะ ตามหมาย จ.๑ แผ่นที่ ๑๒ จำเลยตอบแซทว่า งานบอดี้ไม่ได้ ถ่ายที่ตึกพีคร์รับ ถ่ายที่โรงแรมแถว ๆ ข้าวสาร ผู้เสียหายสะดวกไหมครับและถามว่า ๑๑ โมง ถึง ๑ ทุ่ม ได้ไหม พี่อยากถ่ายแสงกลางคืนด้วย ผู้เสียหายตอบว่า ได้ค่ะ ต่อมาวันที่ ๑๒ ธันวาคม ๒๕๖๔ จำเลยได้ส่งชื่อโรงแรมปรีนซ์ พาเลซ และถ่ายภาพห้องมาให้ผู้เสียหายดู ผู้เสียหายตอบว่า โอเค แล้วจำเลยถามว่า ถ้าว่างนอนไหมครับ พี่กลับ ๑ ทุ่ม เพื่อตอนเช้าอีกวันจะชวนถ่ายแสงเช้า ผู้เสียหายตอบว่า วันอังคารติดงาน และจำเลยถามว่า ปกติผู้เสียหาย มีอะไรแสบ ๆ ที่ชอบถ่ายเล่นคนเดียวไหมครับ เอามาได้นะ พี่อยากอินลิรัตไว้ในตอนสัมภาษณ์ ผู้เสียหายตอบ ได้ค่ะ ส่วนมากพวกของเล่นไม่เคยมีค่ะ หนูไม่ได้ใช้ ส่วนมากเป็นชุดมากกว่า ต่อมา วันที่ ๑๓ ธันวาคม ๒๕๖๔ ผู้เสียหาย แซทไปหาจำเลยว่า หนูน่าจะถึง ๑๑ โมง จำเลยตอบว่า ได้เลยครับ แต่งหน้าบาง ๆ ผู้เสียหายถามว่า พี่ถึงหรือยัง หนูถึงแล้ว พี่จะลงมารับหรือให้หนูขึ้นไปคะ จำเลยตอบว่า พี่รออยู่ที่ห้อง ผู้เสียหายขึ้นมาเลย ตึกซี ชั้น ๑๖ ห้อง ๓๑๖๐ ผู้เสียหายตอบว่า โอเคค่ะ ผู้เสียหายได้เคาะห้องแล้วจำเลยเปิดประตูห้องออกมา ซึ่งภายในห้องมีจำเลย อยู่คนเดียว ผู้เสียหายและจำเลยอยู่ในห้องสองคน จำเลยชวนผู้เสียหายดื่มเบียร์ ผู้เสียหายดื่มไม่ถึงครึ่งกระป๋องเล็ก และนั่งพูดคุยกันสักพัก จำเลยจึงพูดว่า จะเริ่มถ่ายวิดีโอก่อน จะพูดถึงรอยสักโดยให้ผู้เสียหายถอดเสื้อผ้าออกก่อน ผู้เสียหายได้ถอดเสื้อผ้าออกภายในห้องน้ำแล้วมุ่งกระโຈມอกผ้าขนหนูออกมานั่งอยู่ฝั่งตรงข้ามจำเลย จำเลยสอบถาม เกี่ยวกับรอยสัก ระหว่างสอบถามมีการถ่ายวิดีโอ แล้วให้ผู้เสียหายถอดผ้าขนหนูออกเหลือแต่ตัวเปล่าไม่ได้ใส่อะไร หลังจากนั้นเริ่มถ่ายภาพนิ่งโดยเริ่มจากโซฟาตรงบริเวณหน้าต่าง ผู้เสียหายไม่ได้ใส่อะไร ถ่ายภาพนิ่งสักพักได้ย้ายมา ถ่ายบนเตียงนอนตามภาพถ่ายหมาย จ.๔ แผ่นที่ ๖ โดยให้ผู้เสียหายมัดมือมัดเท้าโดยจำเลยเป็นคนมัด ผู้เสียหายก็ให้ จำเลยมัด จำเลยใช้เชือกมัดที่มือและเท้า มัดแน่นจนไม่สามารถดิ้นหลุดได้จำเลยแจ้งว่าเป็นการถ่ายรูปแบบญี่ปุ่น ผู้เสียหายยินยอมให้จำเลยมัด จำเลยไม่ได้ทำร้ายร่างกาย จำเลยใช้พ็อกกี้ชนิดน้ำบริเวณใบหน้าและลำคอและถ่ายรูป ไปด้วย ระหว่างนั้นจำเลยเอามือมาลูบที่บริเวณใบหน้าไล่ลงมาที่หน้าอกและจับหน้าอกของผู้เสียหาย จำเลยใช้มือ จับไล่ไปเรื่อยจนถึงบริเวณอวัยวะเพศของผู้เสียหายแล้ว จำเลยเล่าโลมผู้เสียหาย โดยดูตูดและพยายามจูบปาก ผู้เสียหายหันหน้าหนี จำเลยมายืนตรงข้างเตียงแล้วได้เอาเป้ากางเกงตรงบริเวณอวัยวะเพศของจำเลยมาโดนบริเวณ ปาก ผู้เสียหายหันหน้าหนี จำเลยบอกผู้เสียหายทำออร์ลเซ็กซ์ให้ ผู้เสียหายตอบว่าไม่ได้ และขอให้จำเลยแกะเชือก มือและเท้าออก จำเลยบอกว่า ไม่ต้องกลัวเป็นการละลายพฤติกรรม เราจะได้สนิทกันมากขึ้น หลังจากนั้นผู้เสียหาย เดินเข้าไปในห้องน้ำแล้วแซทบอกแฟนผู้เสียหายว่า ไม่ค่อยโอเค เขามีการดูตูดและแจ้งว่าเป็นการละลายพฤติกรรม ปรากฏตามแซท หมาย จ.๑๔ ระหว่างอยู่ในห้องน้ำ จำเลยถามว่ามีอะไรหรือเปล่า ผู้เสียหายตอบว่า ไม่มี แล้วผู้เสียหาย ก็เดินออกมาจากห้องน้ำ โดยมุ่งกระโຈມอกแล้วมานั่งอยู่ที่เตียงนอน จำเลยหยิบเซ็กซ์ทอยออกมา จำเลยบอกว่า เขาสั่งของมาใหม่ เซ็กซ์ทอยจะมีลักษณะหางไว้สำหรับเสียบทวารมีลักษณะคล้ายภาพถ่าย หมาย จ.๑๕ และจำเลย หยิบไวเบรเตอร์อุปกรณ์สันมีลักษณะคล้าย ภาพถ่าย หมาย จ.๑๖ นอกจากนี้จำเลยยังหยิบเทียนออกมา จำเลยได้ พุดกับผู้เสียหายว่า เอาหางเสียบทวารได้ไหม ถ้าถ่ายรูปออกมาจะดีมาก ผู้เสียหายตอบว่า ไม่ได้ค่ะ แล้วจำเลยหยิบ เทียนขึ้นมาจุด แล้วนำตาเทียนหยดไปที่แขน ผู้เสียหาย ผู้เสียหายบอกว่า ไม่ชอบ ร้อน จำเลยบอกว่าหากโดนเทียน แล้วถ่ายภาพออกมาจะสวย ผู้เสียหายตอบว่า ไม่ชอบ วิธีการที่จำเลยใช้อุปกรณ์ประเภทนี้ประเภทนั้น จำเลยไม่ได้

บอกมาก่อน จำเลยเริ่มถ่ายรูปภาพหนึ่งต่อที่เตียงนอน แล้วให้ผู้เสียหายหันตัวไปทางหัวเตียงนอนแล้วจำเลยพูดว่า จะมีการถ่ายกับโม่งด้วย จำเลยหยิบโม่งขึ้นมาสวมที่ศีรษะของผู้เสียหาย ปิดตาปิดจมูกเห็นเพียงปาก จำเลยถ่ายภาพหนึ่งและจำเลยมัดมือมัดเท้าผู้เสียหายอีกครั้งหนึ่ง ผู้เสียหายยินยอมให้จำเลยมัด โม่งล้าปฏิสระเนื่องจากรู้สึกกลัว หากต่อต้านอาจจะถูกทำร้ายแล้วผู้เสียหายรู้สึกว่ามีอวัยวะเพศชายมาโดนที่ปากแล้วดันเข้าไปในปากผู้เสียหาย ผู้เสียหายขยับศีรษะออก ผู้เสียหายถามว่า อันนี้เกี่ยวกับงานด้วยหรือคะ และถามว่าเมื่อที่ถ่ายอะไร จำเลยบอกว่า ถ่ายรูปตอนที่จำเลยเอาอวัยวะเพศเข้าปาก จำเลยถามโอเคไหม ผู้เสียหายตอบว่าไม่โอเค จำเลยบอกว่า นั่นเดี๋ยวพี่ ลบให้ ผู้เสียหายบอกว่า ลบเลยคะพี่ แล้วจำเลยบอกว่า งั้นเราถ่ายแบบปกติ ไม่ต้องมีอะไรกันก็ได้ ผู้เสียหายจึงบอก จำเลยให้ถอดโม่งที่ศีรษะและแกะเชือกที่มือและเท้าผู้เสียหายออก จำเลยถอดโม่งและแกะเชือกที่มือและเท้าของผู้เสียหายออก ผู้เสียหายได้เข้าไปในห้องน้ำแชทคุยกับแฟนว่า เขาทำเกินไรมากแล้ว ไม่โอเคเลย อยากกลับบ้าน หลังจากที่ผู้เสียหายออกมาจากห้องน้ำ จำเลยถามว่า เป็นอะไร คุณเครียด ๆ ผู้เสียหายตอบจำเลยไปว่า พี่ชายโดนรถชน กระทบหัก เป็นหนัก ต้องรีบไปเยี่ยม จำเลยถามว่า จะไปหาพี่ชายก่อนหรือจะถ่ายให้เสร็จ ผู้เสียหายบอกว่าอยากไปหาพี่ชายก่อน จำเลยบอกว่า อยากให้เราถ่ายให้เสร็จแล้วให้ผู้เสียหายนอนค้าง แต่ตัวจำเลยจะกลับ ๑ ทุ่ม แล้วพรุ่งนี้ จะเข้ามาถ่ายใหม่ ผู้เสียหายตอบ ไม่สะดวกนอนค้าง จำเลยบอกว่า งั้นเราถ่ายให้เสร็จเลย เป็นการถ่ายชุดที่ผู้เสียหาย เตรียมมา หลังจากนั้น ผู้เสียหายได้เข้าไปเปลี่ยนชุดที่ห้องน้ำแล้วออกมาจากห้องน้ำ ชุดแรกเป็นสีชมพู แล้วให้ผู้เสียหาย ไปนั่งถ่ายอยู่บนเตียงนอน หลังจากถ่ายเสร็จจำเลยบอกว่า ให้ไปเปลี่ยนชุดอีก ผู้เสียหายเข้าไปในห้องน้ำ แล้วเปลี่ยนชุด เป็นชุดที่สองเป็นชุดสีดำ จำเลยบอกว่า ไม่สวย เหมือนชุดออกกำลังกาย แล้วถามว่า มีชุดอื่นอีกไหม ผู้เสียหายตอบว่า ไม่มี แล้วจำเลยพูดว่า สะดวกนอนไหมพรุ่งนี้พี่จะมาถ่ายซ้ำตอนเช้าอีก เสียตายแสง แสงมันสวย ผู้เสียหายตอบว่า ไม่สะดวก แล้วจำเลยพูดว่า เดี่ยวไปทานข้าวกันเพื่อเปลี่ยนใจ แล้วจำเลยให้ผู้เสียหายค้นหาร้านอาหาร หลังจากนั้น ผู้เสียหายได้แต่งตัวและเก็บของ ก่อนออกจากห้องจำเลยขอถ่ายรูปเซลฟี่ก่อนกับหน้ากระจกตรงทางออกจาก ห้องนอนตาม ภาพถ่ายหมายเลข จ.๑๓ แผ่นที่ ๒๓ หลังจากถ่ายรูปเสร็จผู้เสียหายและจำเลยเดินออกจากห้อง จำเลย พาไปทานสุกี้ ระหว่างนั้นผู้เสียหายแชทไปหาแฟนว่า ได้กลับแล้ว จำเลยพาไปร้านสุกี้ หลังจากกินสุกี้เสร็จ จำเลย บอกว่าอยากทานขนมหวานร้านข้าง ๆ ต่อ ผู้เสียหายบอกว่า พี่ไปทานเลยหนูไม่ชอบทาน จำเลยบอกว่า ไปนั่งดู พี่กินเฉย ๆ ก็ได้ ผู้เสียหายจึงไปนั่งกับจำเลยต่อที่ร้านของหวาน หลังจากทานของหวานเสร็จ จำเลยบอกว่าไปทาน ไอติมต่อร้านตรงข้ามไหม ผู้เสียหายตอบ ไม่ ผู้เสียหายบอกว่า จะรีบกลับบ้าน ให้จำเลยซื้อกลับบ้าน แล้วผู้เสียหาย บอกว่า เดี่ยวไปเรียกแท็กซี่เอง จำเลยบอกว่าไม่เป็นไร เดี่ยวพี่เดินไปส่งเป็นเพื่อน และผู้เสียหายก็เรียกแท็กซี่กลับ เมื่อถึงบ้านผู้เสียหายแชทคุยกับ นาย ฒ. แฟนเก่า แล้วเล่าเหตุการณ์ให้ฟัง นาย ฒ. แนะนำให้แจ้งความ ต่อมา เมื่อวันที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๖๔ ผู้เสียหายไปแจ้งความที่สถานีตำรวจนครบาลนางเลิ้งและตรวจร่างกายในวันที่ ๑๖ ธันวาคม ๒๕๖๔

๓. **ทางนำสืบจำเลย** จำเลยนำสืบว่า ประมาณเดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๖๔ ผู้เสียหายติดต่อมาทางเฟซบุ๊ก ของจำเลยว่า สนใจถ่ายภาพคุณพ่อใหม่ พร้อมส่งภาพมาให้ดู ซึ่งจะมีภาพผู้เสียหายและพ่อ จำเลยตอบปฏิเสธว่า พ่อมีรอยสักน้อยและไม่มีการสักเพิ่ม และจำเลยดูภาพผู้เสียหายในเฟซบุ๊กปรากฏว่า มีรอยสักน่าสนใจและดูว่า น่าจะสักเพิ่มเรื่อย ๆ จึงสอบถามผู้เสียหายว่า จำเลยมีโปรเจกต์ ๒ โปรเจกต์ กล่าวคือโปรเจกต์แรกถ่ายคนมีรอยสัก เต็มตัว และโปรเจกต์ที่สองคนที่ไม่มีรอยสักแต่ไม่เยอะแต่ต่อไปจะสักเยอะ เพื่อทำไฟโต้่งู๊กนิทรรศการ ผู้เสียหาย

สนใจ จำเลยสอบถามผู้เสียหายว่า สามารถถ่ายภาพเปลือยกาย อยากโชว์รอยสักเต็ม ๆ แต่ออกมาไม่โป๊แน่นอน สามารถพาเพื่อนหรือแฟนมาได้ ผู้เสียหายตอบว่า สะดวกค่ะ และผู้เสียหายแจ้งว่า แฟนผู้เสียหายรู้จักผู้ช่วยจำเลย สองคน ต่อมาประมาณปลายเดือนสิงหาคม ๒๕๖๔ จำเลยส่งคลิปสัมภาษณ์ให้ผู้เสียหายดู ผู้เสียหายแซทว่า ที่เรานัดกันไว้ลืมเลย จำเลยตอบว่า รอโควิดซาค่อยถ่ายรูปกัน และต่อมาวันที่ ๑๔ พฤศจิกายน ๒๕๖๔ จำเลย แซทไปถามผู้เสียหายว่า เดือนหน้าว่างไหมถ่ายรูป ผู้เสียหายตอบว่า ได้ค่ะ จำเลยแจ้งผู้เสียหายว่า ถ่ายรูปนู้ดอาร์ต กับรอยสักนะครับ ผู้เสียหายว่างจันทร์ อังคารไหนบ้างครับ ผู้เสียหายตอบว่า วันจันทร์ได้ค่ะ จำเลยและผู้เสียหาย ได้แซทกันว่า จะถ่ายเป็นนู้ดอาร์ตโดยผู้เสียหายจะถ่ายคนเดียว ไม่มีผู้ช่วย แต่ผู้เสียหายสามารถหาผู้ช่วยมาได้ และ จะเน้นถ่ายผู้เสียหาย โดยผู้เสียหายโพสต์ภาพเอง และมีการนัดถ่ายกันในวันที่ ๑๓ ธันวาคม ๒๕๖๔ ต่อมาวันที่ ๑๒ ธันวาคม ๒๕๖๔ จำเลยได้ส่งชื่อโรงแรมและภาพห้องพักให้ผู้เสียหายดู ผู้เสียหายตอบว่า โอเค วันที่ ๑๓ ธันวาคม ๒๕๖๔ จำเลยไป ถึงโรงแรมปรีนซ์ พาเลซ เวลา ๑๐.๓๐ นาฬิกา แล้วขึ้นไปเปิดห้องพัก ระหว่างนั้น นั่งอยู่ในห้องพัก ผู้เสียหายแซทว่า พี่จะลงมารับหรือให้หนูขึ้นไปเอง จำเลยบอกว่า พี่รออยู่ห้องให้ผู้เสียหายขึ้นมาเลย ต่อมาเวลาประมาณ ๑๑ นาฬิกา ผู้เสียหายขึ้นมาห้องพักแล้วพูดคุยกันประมาณ ๑ ชั่วโมง พูดคุยเกี่ยวกับเรื่อง รูปแบบการถ่ายภาพ อุปกรณ์ที่เตรียมที่จะใช้ในการถ่ายภาพ โดยให้ผู้เสียหายดูชุดคอสเพลย์หางสัตว์ แบบแฟชั่น เทียนเย็น เซ็กส์ทอย อุปกรณ์คล้ายอวัยวะเพศชายแบบสั้นได้ ชุดคอสเพลย์จะเป็นชุดลักษณะมีปลอกคอ ปลอกแขน ปลอกขา และมีเชือกร้อยต่อถึงกัน ใส่ตรงลำคอที่ข้อมือสองข้างและที่ข้อเท้าสองข้าง สามารถเดินเคลื่อนไหว ถอดเองได้ ระหว่างพูดคุยผู้เสียหายได้ดื่มเบียร์ไปด้วย ระหว่างที่ผู้เสียหายนั่งพูดคุยก็จะมีโทรศัพท์เข้ามายังโทรศัพท์ ของผู้เสียหายตลอด จำเลยได้ไปเตรียมอุปกรณ์กล้องเพื่อถ่ายสัมภาษณ์ ผู้เสียหายเข้าไปในห้องน้ำเปลี่ยนชุด ผู้เสียหาย เดินออกมาจากห้องน้ำโดยนุ่งผ้าเช็ดตัวกระโจมอกออกมามานั่งอยู่ที่โซฟาริมหน้าต่างแล้วถอดผ้าขนหนูออก นุ่งดื่มเบียร์ไปด้วย จำเลยสัมภาษณ์ผู้เสียหาย เวลาประมาณ ๑๒.๔๕ นาฬิกา ถ่ายภาพทั้งหมด ๑๑ คลิป เสร็จ ประมาณเวลา ๑๓.๕๐ นาฬิกา ปรากฏตามหมาย ล.๑ และบทสัมภาษณ์พูดคุยกันตามหมาย ล.๑๘ ระหว่าง สัมภาษณ์ ผู้เสียหายจะขอยุคพักเยอะ เนื่องจากมีโทรศัพท์เข้ามายังโทรศัพท์ของผู้เสียหาย และผู้เสียหาย ขอพูดคุยกับคนที่โทรมา หลังจากถ่ายภาพเคลื่อนไหวแล้วจะมีการถ่ายภาพนิ่ง เริ่มถ่ายบริเวณโซฟาติดหน้าต่าง ถ่ายที่ริมหน้าต่าง และมาถ่ายบนเตียงนอน ถ่ายภาพนิ่ง ๒ คลิปแรก ผู้เสียหายโพสต์ทำเอง จำเลยไม่ได้สัมผัส ร่างกายผู้เสียหาย การถ่ายภาพนิ่งรอบที่สามเป็นการถ่ายภาพบนเตียงนอน ช่วงที่หนึ่งผู้เสียหายจะเริ่มโพสต์ทำ ริมเตียงนอนที่ค่อนข้างอีโรติก ช่วงที่สองจำเลยขออนุญาต ผู้เสียหายว่า มีมือจำเลยอยู่ในภาพ ผู้เสียหายบอกว่า ถ่ายได้ จำเลยจึงถ่ายภาพโดยผ่านมือของจำเลย และช่วงที่สามผู้เสียหายใช้มือมาจับจำเลยแล้วถึงเข้าปากของตัวเองแล้วดู ผู้เสียหายทำท่าขวยแวงน จำเลยรู้ว่าผู้เสียหายเริ่มมีอาการทางเพศ และผู้เสียหายก็จับมือจำเลยไปลูบบริเวณคอ ผู้เสียหาย จำเลยจึงวางกล้องแล้วถอดเสื้อ ผู้เสียหายก็นอนอยู่บนเตียงนอน ผู้เสียหายพูดว่า ไม่ให้จูบปากนะ แล้วผู้เสียหายก็เอามือมาลูบอวัยวะเพศของจำเลย ระหว่างนั้นจำเลยใส่กางเกงอยู่ และผู้เสียหายก็ดึงมือจำเลย ไปตรงอวัยวะเพศของผู้เสียหาย จำเลยบอกว่า เดี่ยวจะใช้มือให้นะ จำเลยเห็นผู้เสียหายมีอาการทางเพศสูงมาก จำเลยได้ใช้มือช่วยประมาณห้าถึงสิบนาที ผู้เสียหายบอกว่า ถึงแล้ว จำเลยเดินเข้าไปในห้องน้ำเพื่อล้างมือ ผู้เสียหาย นอนเล่นมือถืออยู่บนเตียงนอน จำเลยออกมาจากห้องน้ำแล้วพูดคุยกับผู้เสียหาย ผู้เสียหายเล่าเรื่องที่บ้าน เล่าเรื่อง บิดามารดาให้ฟัง โดยไม่มีอาการไม่พอใจ หลังถ่ายเสร็จรอบสาม ผู้เสียหายหยิบอุปกรณ์ที่จะถ่ายมาดู ผู้เสียหาย

แกะชุดคอสเพลย์แล้วเอามาใส่ ผู้เสียหายเอาชุดมาใส่เอง ชุดคอสเพลย์ไม่ใช่เชือก ผู้เสียหายใส่ชุดคอสเพลย์แล้วยืนขึ้น เพื่อลองเดิน ผู้เสียหายขอใส่ชุดคอสเพลย์ถ่ายรูปแล้วได้ถ่ายผู้เสียหายบริเวณหน้าต่าง ริมขอบหน้าต่าง บนเตียงนอน โดยผู้เสียหายโพสต์ทำเอง จำเลยช่วยผู้เสียหายจัดท่า ถ่ายไปสักพักผู้เสียหายหยิบหมวกคนงานก่อสร้างมาใส่ มีการถ่ายภาพแล้วจำเลยช่วยจัดท่าใส่หมวกให้ผู้เสียหายปิดหน้าไม่ให้รู้ว่าเป็นใคร ผู้เสียหายเริ่มหยิบเช็กซ์ทอย มาจัดท่าทางและเล่นกับอุปกรณ์ตามร่างกาย ผู้เสียหายนำเช็กซ์ทอยมาวางตรงหน้าอวัยวะเพศของตนแล้วเอามือ จับไว้เหมือนทำท่าใส่เข้าไป ผู้เสียหายจับมือจำเลยไปจับที่อวัยวะเพศผู้เสียหาย จำเลยถ่ายภาพนิ่งสองถึงสามรูป ผู้เสียหายบอกว่า ไม่เอาเดี๋ยวแพนรู้ จำเลยบอกว่า ขอโทษ แล้วจำเลยก็ลบรูปออก หลังจากถ่ายรูปบอสี่เสร็จ ผู้เสียหายบอกให้จำเลยแกะปลอกแขนให้หน่อย จำเลยแกะปลอกแขนออก หลังจากนั้นจำเลยและผู้เสียหาย มีการเล่าโลมกัน ผู้เสียหายเอามือมาจับที่อวัยวะเพศของจำเลย จำเลยถอดกางเกงออก ผู้เสียหายก็ออร์ลเช็กซ์ให้ แล้วจำเลยใช้มือช่วยผู้เสียหายที่อวัยวะเพศของผู้เสียหาย ผู้เสียหายเล่าโลมจำเลยจนอวัยวะเพศจำเลยแข็งตัว ผู้เสียหายบอกว่า ให้เอาอวัยวะเพศของจำเลยใส่เข้าไปในอวัยวะเพศของผู้เสียหาย จำเลยบอกว่า ไม่ได้เอาถุงยาง อนามัยมา ใช้มือหรือเช็กซ์ทอยได้ไหม ผู้เสียหายพยักหน้า จำเลยจึงหยิบเช็กซ์ทอยมาใส่อวัยวะเพศของผู้เสียหาย ระหว่างนั้นผู้เสียหายก็ออร์ลเช็กซ์ให้จำเลยใช้เวลาประมาณ ๑๐ ถึง ๑๕ นาที จนผู้เสียหายบอกว่าเสร็จ ผู้เสียหาย ก็เดินไปเข้าห้องน้ำ เมื่อผู้เสียหายออกจากห้องน้ำ จำเลยเข้าห้องน้ำเพื่อล้างมือ และผู้เสียหายออกมาบอกว่าคืนนี้ นอนไม่ได้แล้ว พี่ชายประสบอุบัติเหตุรถล้ม หลังจากนั้นมีการถ่ายคลิปอีโรติกของผู้เสียหายที่นำชุดมาเอง ชุดแรก เป็นสีชมพู ถ่ายเสร็จผู้เสียหายเปลี่ยนชุดที่สอง แต่ถ่ายออกมาไม่สวยจึงหยุดถ่าย แล้วบอกว่า วันนี้ไม่ต้องถ่ายแล้ว ไปกินข้าวกัน ผู้เสียหายเก็บชุดอีโรติกของตน ระหว่างที่อยู่ในห้องพัก ผู้เสียหายจะพูดคุยโทรศัพท์ตลอดเวลา และก่อนออกจากห้องพักที่หน้ากระจกห้องน้ำมีกระจกเงาขนาดใหญ่และกรอบรูปค่อนข้างสวย จำเลยเดินไปถ่ายรูป ตัวเองที่กระจกแล้วจำเลยเอามือชี้ว่าจะถ่ายใหม่ ผู้เสียหายพยักหน้าแล้วเดินมาถ่ายรูปกับจำเลย โดยเอียงตัวและ โทรศัพท์ไปด้วย ตามหมาย จ.๑๓ แผ่นที่ ๒๓ หลังจากถ่ายรูปเสร็จผู้เสียหายเดินออกจากห้องไปก่อน ส่วนจำเลย เดินตามไปที่หลัง แล้วพากันไปกินสุกี้ หลังจากกินสุกี้ จำเลยชวนไปกินขนมหวานผู้เสียหายก็ไปนั่งเป็นเพื่อน กินขนมหวานเสร็จจำเลยถามว่า จะกินไอศกรีมไหม ผู้เสียหายบอกว่าจะกินรสมะนาว จำเลยจึงไปซื้อมาให้ แล้วก็เรียกรถแท็กซี่ให้ผู้เสียหาย

๔. คำพิพากษาศาลชั้นต้น ศาลอาญากรุงเทพใต้ศาลพิพากษายกฟ้อง เนื่องจากเห็นว่า การที่ศาล จะพิพากษาลงโทษจำเลยโดยอาศัยเพียงคำเบิกความของประจักษ์พยานเพียงปากเดียว นั้น ประจักษ์พยานต้องมีน้ำหนักมั่นคงประกอบด้วยเหตุผลน่าเชื่อถือ ควรแก่การรับฟังจะลงโทษจำเลยได้ คำเบิกความของผู้เสียหาย เพียงปากเดียว ได้ความว่า ผู้เสียหายเคาะห้อง จำเลยเปิดประตู ผู้เสียหายอยู่กับจำเลยสองต่อสองภายในห้อง ผู้เสียหายถอดเสื้อผ้าออกในห้องน้ำแล้วใส่ผ้าขนหนูออกมานั่ง แล้วถอดผ้าขนหนูเหลือตัวเปล่าให้จำเลยถ่ายวิดีโอ และภาพนิ่ง จำเลยมุดมือมุดเท้าผู้เสียหาย จำเลยเล่าโลมเอามือลูบใบหน้าไล่ลงมาที่หน้าอกและอวัยวะเพศของ ผู้เสียหาย จำเลยให้ผู้เสียหายทำออร์ลเช็กซ์ให้ ผู้เสียหายตอบไม่ได้ ให้จำเลยแกะเชือก จำเลยก็แกะเชือกออก ต่อมา จำเลยพูดกับผู้เสียหายว่า เอาเช็กซ์ทอยหางสัตว์เสียบทวารให้ไหม ผู้เสียหายตอบว่า ไม่ได้ค่ะ จำเลยหยิบเทียนมาจุด เอาน้ำตาเทียนหยดที่แขน ผู้เสียหายบอกว่า ไม่ชอบ ร้อน จำเลยหยิบมิ่งมาสวมศีรษะผู้เสียหาย ผู้เสียหายยอมให้ จำเลยมุดมือและเท้าอีกครั้ง จำเลยเอาอวัยวะเพศต้นเข้าปากผู้เสียหาย จำเลยบอกว่า ถ่ายรูปตอนที่เอาอวัยวะเพศ

เข้าปาก จำเลยถามว่า โอเคไหม ผู้เสียหายตอบว่า ไมโอเค ลบเลย ผู้เสียหายให้จำเลยถอดโม่งและแกะเชือกที่มัด จำเลยก็ถอดและแกะเชือกออกให้ ย่อมแสดงให้เห็นว่า ผู้เสียหายยินยอมให้กระทำ โดยไม่มีรายละเอียด หรือข้อเท็จจริงแวดล้อมที่จะสนับสนุนให้มีน้ำหนักเชื่อถือว่า จำเลยใช้กำลังขู่บังคับอย่างไร ผู้เสียหายขัดขืน ไม่ยินยอมหรือไม่อย่างไร กระทำให้ต้องกลัวว่าจะเป็นอันตรายโดยอยู่ในภาวะที่ไม่สามารถขัดขืนได้ ผู้เสียหายจะต้องแจ้งให้คนมาช่วยเหลือ ทั้งที่ผู้เสียหายมีโทรศัพท์เคลื่อนที่ติดตัวตลอด น่าจะต้องโทรแจ้งให้คนมาช่วย ขอความช่วยเหลือ ผิดปกติวิสัยที่ผู้เสียหายยอมให้จำเลยกระทำ การปล่อยให้เหตุการณ์เกิดขึ้นโดยไม่ขัดขวาง ทั้งที่สามารถขัดขวางได้ ให้เข้าใจว่า ตนอนุญาตให้กระทำได้ ในพฤติการณ์เช่นนี้เป็นการยินยอม ถ้าผู้เสียหายยินยอมไม่เป็นความผิด เมื่อผู้เสียหายออกมาจากห้องแล้วเดินไปร้านสุกี้กับจำเลย หากเป็นเรื่องที่ผู้เสียหายยินยอม ผู้เสียหายน่าจะแจ้งให้คนช่วยทันที คำเบิกความผู้เสียหายมีพิรุณ น้ำหนักน้อย เมื่อใจทกไม่มีประจักษ์พยาน พยานวัตถุ หรือพยานแวดล้อมอื่นใดมานำสืบยืนยันให้เห็นว่า จำเลยกระทำผิดตามฟ้อง ทั้งหลังเกิดเหตุ จำเลยก็ไม่ได้หลบหนีไปอยู่ที่อื่น เมื่อจำเลยให้การปฏิเสธมาตั้งแต่ต้น ตามพฤติการณ์แห่งคดีที่ใจทกนำสืบมายังไม่มีน้ำหนักรับฟังว่า จำเลยกระทำผิดตามฟ้อง

๓. ความเห็นพนักงานอัยการ พนักงานอัยการมีคำสั่งไม่อุทธรณ์

ความเห็นผู้ตรวจสำนวนผู้รับผิดชอบ

พิจารณาแล้วมีข้อเท็จจริงจากคำเบิกความของ ผู้เสียหายและจำเลย ที่สอดคล้องและตรงกันสามารถรับฟังได้ว่า ผู้เสียหายยินยอมไปถ่ายภาพในลักษณะอิโรติกกับจำเลยยังสถานที่ที่จำเลยเป็นผู้นัดหมาย ภายในโรงแรมแห่งหนึ่งตามลำพังกับจำเลยสองต่อสอง ได้มีการถ่ายวิดีโอรวมทั้งภาพนิ่งโดยได้มีการมัดมือและเท้าของผู้เสียหาย ในขณะที่จำเลยเล้าโลมเอามือลูบใบหน้าไล่ลงมาที่หน้าอกและอวัยวะเพศผู้เสียหาย ผู้เสียหายเบิกความยืนยันว่า จำเลยให้ผู้เสียหายทำออร์ลเซ็กส์ให้ ผู้เสียหายตอบว่าไม่ได้ จำเลยจะเอาเซ็กส์ทอยหางสัตว์เสียบทวาร ผู้เสียหายบอกไม่ได้ จำเลยหยิบเทียนมาจุดเอาน้ำตาเทียนหยดที่แขน ผู้เสียหายบอกว่า ไม่ชอบร้อน ผู้เสียหายยอมให้จำเลยมัดมือและเท้าอีกครั้ง พร้อมทั้งจำเลยหยิบหมวกโม่งมาสวมศีรษะผู้เสียหาย จำเลยเอาอวัยวะเพศต้นเข้าไปในปาก ผู้เสียหาย จำเลยบอกว่า ถ่ายรูปตอนที่เอาอวัยวะเพศเข้าปาก จำเลยถามว่า โอเคไหม ผู้เสียหายตอบว่า ไมโอเค ลบเลย ผู้เสียหายให้จำเลยถอดโม่งและแกะเชือกที่มัด จำเลยก็ถอดและแกะเชือกออกให้ เมื่อพิจารณาประกอบทางนำสืบจำเลย แม้จำเลยยืนยันว่าผู้เสียหายเป็นฝ่ายยินยอมให้จำเลยกระทำกับเรือนร่างของผู้เสียหายก็ตาม แต่จำเลยไม่ได้ปฏิเสธข้อเท็จจริงที่ว่า มีการกระทำในทางเพศเช่นเดียวกันกับที่ผู้เสียหายให้การและเบิกความยืนยัน จะเห็นได้ว่าการที่ผู้เสียหายยินยอมเดินทางมาพบจำเลยยังที่เกิดเหตุก็เพื่อถ่ายภาพอิโรติกประกอบลายสักบนเรือนร่าง ซึ่งผู้เสียหายเข้าใจว่าเพื่อถ่ายภาพงานศิลป์เท่านั้น ไม่ได้มีเจตนาให้จำเลยสัมผัสเล้าโลมร่างกายหรือร่วมประเวณีกับผู้เสียหาย ดังนั้นการที่จำเลยไม่ได้สอบถามความสมัครใจแต่ได้กระทำต่อเนื้อตัวร่างกายของผู้เสียหาย โดยนำเอาอวัยวะเพศเข้าไปในปากของผู้เสียหายในขณะที่ผู้เสียหายถูกคลุมศีรษะด้วยหมวกโม่งและถูกมัดมือมัดเท้า ทำให้ผู้เสียหายอยู่ในสภาวะที่ไม่อาจขัดขืนได้ในขณะนั้น และไม่สามารถมองเห็นว่า จำเลยกำลังจะทำอะไรกับ ผู้เสียหาย จึงเกิดจากเจตนาของจำเลยเพียงฝ่ายเดียว จะถือว่าการที่ผู้เสียหายยินยอมเปลือยร่างกายในการถ่ายภาพ รอยสัก เป็นความยินยอมให้จำเลยกระทำต่อเนื้อตัวของผู้เสียหายยังไม่ถนัดนัก และเห็นได้ว่าลักษณะและพฤติการณ์ การกระทำของจำเลยเป็นการฉวยโอกาสกระทำการล่วงละเมิดทางเพศผู้เสียหาย โดยผู้เสียหายไม่ยินยอมโดยชัดเจน โดยครั้งแรกจำเลยขอให้ผู้เสียหายทำออร์ลเซ็กส์ให้ ผู้เสียหายปฏิเสธ ครั้งที่สอง จำเลยได้มัดมือมัดเท้าผู้เสียหาย

อีกครึ่งและนำหมวกโม่มาคลุมศีรษะผู้เสียหาย โดยไม่บอกล่วงหน้าว่าจะทำอะไร แต่กลับนำอวัยวะเพศมาใส่ปากผู้เสียหายทันที จนผู้เสียหายต้องขยับศีรษะหนี และจำเลยยังได้มีการเตรียมอุปกรณ์ทางเพศที่นอกเหนือจากอุปกรณ์ถ่ายภาพ เช่น หางสัตว์สำหรับเสียบทวาร ไวเบอร์เตอร์ เทียนไข หมวกโม่ที่เจาะตรงช่องปาก เชือก ซึ่งสืบไปในลักษณะกระตุ้นทางเพศมากกว่าจะเป็นงานถ่ายภาพทางศิลปะ ถึงแม้จำเลยไม่ได้ใช้กำลังทางกายหรือคำพูดขู่บังคับผู้เสียหายโดยตรง แต่การที่ผู้หญิงและผู้ชายอยู่ในห้องตามลำพังและจำเลยได้กระทำเกินกว่าข้อตกลงในตอนแรกยอมทำให้ผู้เสียหายซึ่งเป็นฝ่ายหญิงเกิดความกลัวว่าจะเกิดอันตรายหากไม่ยอมทำตาม ในขณะที่มีการมัดมือและเท้าของผู้เสียหายไว้ อย่างไรก็ตามการที่จำเลยใช้อวัยวะเพศล้วงล้ำช่องปากของผู้เสียหายเป็นการกระทำซ้ำเรา ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑ (๑๘) ซึ่งเป็นวิธีการที่แตกต่างจากการกระทำซ้ำเราในความหมายทั่วไป หลังจากจำเลยกระทำซ้ำเราผู้เสียหายแล้ว ผู้เสียหายได้ส่งข้อความผ่านทางแอปพลิเคชันเฟซบุ๊กไปหา นาย ฅ. แพนเก่าว่า ผู้เสียหายรู้สึกไม่โอเคกับการกระทำของจำเลย และผู้เสียหายได้แจ้งจำเลยว่ามีสาเหตุโกรธเคืองจำเลยมาก่อน หากไม่ถูกกระทำตามที่ได้เบิกความก็ไม่มีเหตุให้ต้องแจ้งความให้จำเลยต้องรับโทษหนักถึงเพียงนี้ ในส่วนการที่ผู้เสียหายยินยอมเดินทางไปทานอาหารกับจำเลย ภายหลังจากก่อเหตุ ก็ไม่อาจใช้เป็นข้อพิสูจน์ได้ว่าผู้เสียหายได้ให้ความยินยอมให้จำเลยกระทำซ้ำเราในลักษณะดังกล่าวต่อผู้เสียหายได้ แม้มีเพียงคำเบิกความของผู้เสียหาย ซึ่งเป็นประจักษ์พยานเพียงปากเดียว แต่เป็นคำเบิกความของผู้ที่ประสบกับเหตุการณ์เลวร้ายมาด้วยตนเอง ประกอบกับคำเบิกความของนาย ฅ. ซึ่งเป็นแฟนเก่าของผู้เสียหายว่า ผู้เสียหายถูกจำเลยล้วงละเมิดทางเพศโดยจำเลยพยายามเอาอวัยวะเพศยัดปาก มีการมัดมือ ถ่ายรูป จำเลยพยายามขโมยใจในสิ่งที่ผู้เสียหายไม่ต้องการที่จะทำ นอกจากนั้นจำเลยเอาเป้กางเกงตรงอวัยวะเพศมาโดนร่างกายและพยายามที่จะให้ผู้เสียหายใช้ปากอมอวัยวะเพศ ไม่ได้เหมือนที่จำเลยได้นำผู้เสียหายไว้ตั้งแต่แรก ซึ่งผู้เสียหายแจ้งพยานว่าได้พยายามขัดขืนไม่ทำ พยานจึงแนะนำให้ผู้เสียหายแจ้งความดำเนินคดีกับจำเลย การที่พยานปากนี้มาเบิกความต่อศาลเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวเนื่องจากเป็นเรื่องสำคัญ ทั้งพยานไม่มีสาเหตุโกรธเคืองจำเลยแต่อย่างใด จึงฟังได้ปราศจากความสงสัยว่าจำเลยได้กระทำความผิดฐานข่มขืนกระทำซ้ำเราผู้อื่นโดยผู้อื่นนั้น อยู่ในภาวะที่ไม่สามารถขัดขืนได้ และกระทำอนาจารแก่บุคคลอายุกว่าสิบห้าปี โดยผู้นั้นอยู่ในภาวะที่ไม่สามารถขัดขืนได้และใช้วัตถุหรืออวัยวะอื่นอันมีใช้อวัยวะเพศล้วงล้ำอวัยวะหรือทวารหนักของผู้อื่น ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๓๖ และ ๒๓๘ เห็นควรแย่งคำสั่งไม่อุทธรณ์ของพนักงานอัยการที่ไม่อุทธรณ์คำพิพากษาของศาลแขวงพระนครเหนือ มาตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๔๕/๑

อัยการสูงสุด พิจารณาแล้วชี้ขาดให้อุทธรณ์

* * *

ฐานความผิด ร่วมกันฉ้อโกง

โจทก์ฟ้องว่า เมื่อระหว่างเดือนมิถุนายน ๒๕๖๓ วันเวลาใดไม่ปรากฏชัด จนถึงวันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๖๓ เวลาใดไม่ปรากฏชัด จำเลยทั้งสองกับบริษัท ก. จำกัด โดยนางสาว พ. กรรมการผู้มีอำนาจ พวกของจำเลยทั้งสอง โดยเจตนาทุจริตร่วมกันหลอกลวงเอาเงินของบริษัท ข. จำกัด ผู้เสียหาย ด้วยการแสดงข้อความอันเป็นเท็จและปกปิดข้อความจริงอันควรบอกให้แจ้งว่าพวกของจำเลยทั้งสองเป็นเจ้าของโคเวตาในการจำหน่ายถุงมือทางการแพทย์ ยี่ห้อ ศ. และยี่ห้อ P. และสามารถจำหน่ายสินค้าดังกล่าวได้ในราคาที่ต่ำกว่าท้องตลาดและจำเลยทั้งสองร่วมกันเสนอขายถุงมือทางการแพทย์ ยี่ห้อ ศ. ประเภทไนไตร ไม่มีแป้ง ๘๐,๐๐๐ ก้อน ในราคากล่องละ ๑๖๗ บาท รวม ๑,๓๖๐,๐๐๐ บาท ให้แก่ผู้เสียหาย โดยยืนยันว่าสามารถจัดหาถุงมือทางการแพทย์ดังกล่าวให้แก่ผู้เสียหายได้โดยเป็นสินค้าแท้จากโรงงาน ซึ่งเป็นความจริงแล้วจำเลยทั้งสองไม่ได้เป็นเจ้าของโคเวตาในการจำหน่ายถุงมือทางการแพทย์ยี่ห้อ ศ. และยี่ห้อ P. และจำเลยทั้งสองไม่มีเจตนาจัดหาและส่งมอบถุงมือทางการแพทย์ตามที่กล่าวอ้างให้แก่ผู้เสียหายแต่อย่างใด ซึ่งการแจ้งข้อความดังกล่าวเป็นกลอุบายของจำเลยทั้งสองกับพวกที่มีเจตนาทุจริตมาตั้งแต่แรกในการร่วมกันหลอกลวงเพื่อให้ได้เงินไปจากผู้เสียหาย เป็นเหตุให้ผู้เสียหายหลงเชื่อ จึงตกลงทำสัญญาซื้อขายถุงมือทางการแพทย์ดังกล่าวกับจำเลยทั้งสองกับพวกและผู้เสียหายได้ชำระเป็นค่ามัดจำในการซื้อขายดังกล่าว โดยโอนเงินเข้าบัญชีธนาคารของพวกของจำเลยทั้งสอง ๔ ครั้ง รวม ๖,๗๗๕,๐๐๐ บาท และจำเลยทั้งสองกับพวกได้ไปซึ่งเงินจำนวนดังกล่าวไปเป็นประโยชน์ส่วนตัวโดยทุจริต เมื่อระหว่างวันที่ ๘ กรกฎาคม ๒๕๖๓ ถึงวันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๖๓ วันเวลาใดไม่ปรากฏชัด จำเลยทั้งสองกับพวก โดยเจตนาทุจริตร่วมกันหลอกลวงเอาเงินของผู้เสียหายด้วยการแสดงข้อความอันเป็นเท็จและปกปิดข้อความจริงอันควรบอกให้แจ้งว่าพวกของจำเลยทั้งสองเป็นเจ้าของโคเวตาในการจำหน่ายถุงมือทางการแพทย์ ยี่ห้อ ศ. และยี่ห้อ P. และสามารถจำหน่ายสินค้าดังกล่าวได้ในราคาที่ต่ำกว่าท้องตลาดและจำเลยทั้งสองร่วมกันเสนอขายถุงมือทางการแพทย์ ยี่ห้อ ศ. ประเภทไนไตร ไม่มีแป้ง ๕๐,๐๐๐ ก้อน ในราคากล่องละ ๑๓๒ บาท รวม ๘,๖๐๐,๐๐๐ บาท ให้แก่ผู้เสียหายโดยยืนยันว่า สามารถจัดหาถุงมือทางการแพทย์ดังกล่าวให้แก่ผู้เสียหายได้โดยเป็นสินค้าแท้จากโรงงาน ซึ่งเป็นความจริงแล้วจำเลยทั้งสองไม่ได้เป็นเจ้าของโคเวตาในการจำหน่ายถุงมือทางการแพทย์ยี่ห้อ ศ. และยี่ห้อ P. และจำเลยทั้งสองไม่มีเจตนาจัดหาและส่งมอบถุงมือทางการแพทย์ตามที่กล่าวอ้างให้แก่ผู้เสียหายแต่อย่างใด ซึ่งการแจ้งข้อความดังกล่าวเป็นกลอุบายของจำเลยทั้งสองกับพวกที่มีเจตนาทุจริตมาตั้งแต่แรกในการร่วมกันหลอกลวงเพื่อให้ได้เงินไปจากผู้เสียหาย เป็นเหตุให้ผู้เสียหายหลงเชื่อ จึงตกลงทำสัญญาซื้อขายถุงมือทางการแพทย์ดังกล่าวกับจำเลยทั้งสองกับพวกและผู้เสียหายได้ชำระเป็นค่ามัดจำในการซื้อขายดังกล่าว โดยโอนเงินเข้าบัญชีธนาคารของพวกของจำเลยทั้งสอง ๔,๓๐๐,๐๐๐ บาท และจำเลยทั้งสองกับพวกได้ไปซึ่งเงินจำนวนดังกล่าวไปเป็นประโยชน์ส่วนตัวโดยทุจริต เมื่อระหว่างวันที่ ๘ กรกฎาคม ๒๕๖๓ ถึงวันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๖๓ วันเวลาใดไม่ปรากฏชัดจำเลยทั้งสองกับพวกโดยเจตนาทุจริตร่วมกันหลอกลวงเอาเงินของผู้เสียหายด้วยการแสดงข้อความอันเป็นเท็จและปกปิดข้อความจริงอันควรบอกให้แจ้งว่าพวกของจำเลยทั้งสองเป็นเจ้าของโคเวตาในการจำหน่ายถุงมือทางการแพทย์ ยี่ห้อ ศ. และยี่ห้อ P. และสามารถจำหน่ายสินค้าดังกล่าวได้ในราคาที่ต่ำกว่าท้องตลาด และจำเลยทั้งสองร่วมกันเสนอขายถุงมือทางการแพทย์ ยี่ห้อ ศ. ประเภทไนไตร ไม่มีแป้ง

๑๐๐,๐๐๐ กล่อง ในราคาถ่วงละ ๑๗๕ บาท รวม ๑๗,๕๐๐,๐๐๐ บาท ให้แก่ผู้เสียหายโดยยืนยันว่า สามารถจัดหาถุงมือทางการแพทย์ดังกล่าวให้แก่ผู้เสียหายได้โดยเป็นสินค้าแท้จากโรงงาน ซึ่งเป็นความเท็จ ความจริงแล้ว จำเลยทั้งสองไม่ได้เป็นเจ้าของโควตาในการจำหน่ายถุงมือทางการแพทย์ยี่ห้อ ศ. และยี่ห้อ P. และจำเลยทั้งสองไม่มีเจตนาจัดหาและส่งมอบถุงมือทางการแพทย์ตามที่กล่าวอ้างให้แก่ผู้เสียหายแต่อย่างใด ซึ่งการแจ้งข้อความดังกล่าวเป็นกลอุบายของจำเลยทั้งสองกับพวกที่มีเจตนาทุจริตมาตั้งแต่แรกในการร่วมกันหลอกลวงเพื่อให้ได้เงินไปจากผู้เสียหาย เป็นเหตุให้ผู้เสียหายหลงเชื่อ จึงตกลงทำสัญญาซื้อขายถุงมือทางการแพทย์ดังกล่าวกับจำเลยทั้งสองกับพวกและผู้เสียหายได้ชำระเป็นค้ำมัดจำในการซื้อขายดังกล่าว โดยโอนเงินเข้าบัญชีธนาคารของพวกของจำเลยทั้งสอง ๘,๗๕๐,๐๐๐ บาท และจำเลยทั้งสองกับพวกได้ไปซึ่งเงินจำนวนดังกล่าวไปเป็นประโยชน์ส่วนตัวโดยทุจริตเมื่อระหว่างวันที่ ๑๕ กรกฎาคม ๒๕๖๓ ถึงวันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๖๓ วันเวลาใดไม่ปรากฏชัดจำเลยทั้งสองกับพวกโดยเจตนาทุจริตร่วมกันหลอกลวงเอาเงินของผู้เสียหายด้วยการแสดงข้อความอันเป็นเท็จและปกปิดข้อความจริงอันควรบอกให้แจ้งว่าพวกของจำเลยทั้งสองเป็นเจ้าของโควตาในการจำหน่ายถุงมือทางการแพทย์ ยี่ห้อ ศ. และยี่ห้อ P. และสามารถจำหน่ายสินค้าดังกล่าวได้ในราคาที่ต่ำกว่าท้องตลาด และจำเลยทั้งสองร่วมกันเสนอขายถุงมือทางการแพทย์ ยี่ห้อ ศ. ประเภทไนไตรด์ ไม่มีแป้ง ๕๐,๐๐๐ กล่อง ในราคาถ่วงละ ๑๘๒ บาท รวม ๙,๑๐๐,๐๐๐ บาท ให้แก่ผู้เสียหาย โดยยืนยันว่าสามารถจัดหาถุงมือทางการแพทย์ดังกล่าวให้แก่ผู้เสียหายได้โดยเป็นสินค้าแท้จากโรงงาน ซึ่งเป็นความเท็จ ความจริงแล้วจำเลยทั้งสองไม่ได้เป็นเจ้าของโควตาในการจำหน่ายถุงมือทางการแพทย์ยี่ห้อ ศ. และ ยี่ห้อ P. และจำเลยทั้งสองไม่มีเจตนาจัดหาและส่งมอบถุงมือทางการแพทย์ตามที่กล่าวอ้างให้แก่ผู้เสียหายแต่อย่างใด ซึ่งการแจ้งข้อความดังกล่าวเป็นกลอุบายของจำเลยทั้งสองกับพวกที่มีเจตนาทุจริตมาตั้งแต่แรกในการร่วมกันหลอกลวงเพื่อให้ได้เงินไปจากผู้เสียหาย เป็นเหตุให้ผู้เสียหายหลงเชื่อจึงตกลงทำสัญญาซื้อขายถุงมือทางการแพทย์ดังกล่าวกับจำเลยทั้งสองกับพวกและผู้เสียหายได้ชำระเป็นค้ำมัดจำในการซื้อขายดังกล่าว โดยโอนเงินเข้าบัญชีธนาคารของพวกของจำเลยทั้งสอง ๔,๕๕๐,๐๐๐ บาท และจำเลยทั้งสองกับพวกได้ไปซึ่งเงินจำนวนดังกล่าวไปเป็นประโยชน์ส่วนตัวโดยทุจริต เมื่อระหว่างวันที่ ๑๕ กรกฎาคม ๒๕๖๓ ถึงวันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๖๓ วันเวลาใดไม่ปรากฏชัด จำเลยทั้งสองกับพวกโดยเจตนาทุจริตร่วมกันหลอกลวงเอาเงินของผู้เสียหาย ด้วยการแสดงข้อความอันเป็นเท็จและปกปิดข้อความจริงอันควรบอกให้แจ้งว่าพวกของจำเลยทั้งสองเป็นเจ้าของโควตาในการจำหน่ายถุงมือทางการแพทย์ ยี่ห้อ ศ. และยี่ห้อ P. และสามารถจำหน่ายสินค้าดังกล่าวได้ในราคาที่ต่ำกว่าท้องตลาด และจำเลยทั้งสองร่วมกันเสนอขายถุงมือทางการแพทย์ ยี่ห้อ ศ. ประเภทไนไตรด์ ไม่มีแป้ง ๓๗,๐๐๐ กล่อง ในราคาถ่วงละ ๑๖๓ บาท รวม ๖,๐๓๑,๐๐๐ บาท ให้แก่ผู้เสียหาย โดยยืนยันว่าสามารถจัดหาถุงมือทางการแพทย์ดังกล่าวให้แก่ผู้เสียหายได้โดยเป็นสินค้าแท้จากโรงงาน ซึ่งเป็นความเท็จ ความจริงแล้ว จำเลยทั้งสองไม่ได้เป็นเจ้าของโควตาในการจำหน่ายถุงมือทางการแพทย์ยี่ห้อ ศ. และ ยี่ห้อ P. และจำเลยทั้งสองไม่มีเจตนาจัดหาและส่งมอบถุงมือทางการแพทย์ตามที่กล่าวอ้างให้แก่ผู้เสียหายแต่อย่างใด ซึ่งการแจ้งข้อความดังกล่าวเป็นกลอุบายของจำเลยทั้งสองกับพวกที่มีเจตนาทุจริตมาตั้งแต่แรกในการร่วมกันหลอกลวงเพื่อให้ได้เงินไปจากผู้เสียหาย เป็นเหตุให้ผู้เสียหายหลงเชื่อ จึงตกลงทำสัญญาซื้อขายถุงมือทางการแพทย์ดังกล่าวกับจำเลยทั้งสองกับพวกและผู้เสียหายได้ชำระเป็นค้ำมัดจำในการซื้อขายดังกล่าว โดยโอนเงินเข้าบัญชีธนาคารของพวกของจำเลยทั้งสอง ๖,๐๓๑,๐๐๐ บาท และจำเลยทั้งสองกับพวกได้ไปซึ่งเงินจำนวนดังกล่าวไปเป็นประโยชน์ส่วนตัว

โดยทุจริต เมื่อระหว่างวันที่ ๒๑ กรกฎาคม ๒๕๖๓ ถึงวันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๖๓ วันเวลาใดไม่ปรากฏชัดจำเลยทั้งสอง กับพวกโดยเจตนาทุจริตร่วมกันหลอกลวงเอาเงินของผู้เสียหาย ด้วยการแสดงข้อความอันเป็นเท็จและปกปิดข้อความจริงอันควรบอกให้แจ้งว่าพวกของจำเลยทั้งสองเป็นเจ้าของโคเวตาในการจำหน่ายถุงมือทางการแพทย์ ยี่ห้อ ศ. และยี่ห้อ P. และสามารถจำหน่ายสินค้าดังกล่าวได้ในราคาต่ำกว่าท้องตลาด และจำเลยทั้งสองร่วมกันเสนอขาย ถุงมือทางการแพทย์ ยี่ห้อ ศ. ประเภทไนไตร ไม่มีแป้ง ๓๐๐,๐๐๐ กล่อง ในราคาถ่วงละ ๑๖๓ บาท รวม ๔๘,๙๐๐,๐๐๐ บาท ให้แก่ผู้เสียหาย โดยยืนยันว่าสามารถจัดหาถุงมือทางการแพทย์ดังกล่าวให้แก่ผู้เสียหายได้ โดยเป็นสินค้าแท้จากโรงงาน ซึ่งเป็นความจริงแล้วจำเลยทั้งสองไม่ได้เป็นเจ้าของโคเวตาในการจำหน่าย ถุงมือทางการแพทย์ยี่ห้อ ศ. และยี่ห้อ P. และจำเลยทั้งสองไม่มีเจตนาจัดหาและส่งมอบถุงมือทางการแพทย์ ตามที่กล่าวอ้างให้แก่ผู้เสียหายแต่อย่างใด ซึ่งการแจ้งข้อความดังกล่าวเป็นกลอุบายของจำเลยทั้งสองกับพวก ที่มีเจตนาทุจริตมาตั้งแต่แรกในการร่วมกันหลอกลวงเพื่อให้ได้เงินไปจากผู้เสียหาย เป็นเหตุให้ผู้เสียหายหลงเชื่อ จึงตกลงทำสัญญาซื้อขายถุงมือทางการแพทย์ดังกล่าวกับจำเลยทั้งสองกับพวกและผู้เสียหายได้ชำระเป็นค้ำมัดจำ ในการซื้อขายดังกล่าว โดยโอนเงินเข้าบัญชีธนาคารของพวกของจำเลยทั้งสอง ๑๔,๖๗๐,๐๐๐ บาท และจำเลย ทั้งสองกับพวกได้ไปซึ่งเงินจำนวนดังกล่าวไปเป็นประโยชน์ส่วนตัวโดยทุจริต เมื่อระหว่างวันที่ ๒๕ กรกฎาคม ๒๕๖๓ ถึงวันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๖๓ วันเวลาใดไม่ปรากฏชัด จำเลยทั้งสองกับพวกโดยเจตนาทุจริตร่วมกันหลอกลวงเอาเงิน ของผู้เสียหาย ด้วยการแสดงข้อความอันเป็นเท็จและปกปิดข้อความจริงอันควรบอกให้แจ้งว่าพวกของจำเลยทั้งสอง เป็นเจ้าของโคเวตาในการจำหน่ายถุงมือทางการแพทย์ ยี่ห้อ ศ. และยี่ห้อ P. และสามารถจำหน่ายสินค้าดังกล่าวได้ ในราคาต่ำกว่าท้องตลาด และจำเลยทั้งสองร่วมกันเสนอขายถุงมือทางการแพทย์ ยี่ห้อ ศ. ประเภทไนไตร ไม่มีแป้ง ๕๐,๐๐๐ กล่อง ในราคาถ่วงละ ๑๕๙ บาท รวม ๗,๙๕๐,๐๐๐ บาท ให้แก่ผู้เสียหาย โดยยืนยันว่าสามารถ จัดหาถุงมือทางการแพทย์ดังกล่าวให้แก่ผู้เสียหายได้โดยเป็นสินค้าแท้จากโรงงาน ซึ่งเป็นความจริงแล้ว จำเลยทั้งสองไม่ได้เป็นเจ้าของโคเวตาในการจำหน่ายถุงมือทางการแพทย์ยี่ห้อ ศ. และยี่ห้อ P. และจำเลยทั้งสองไม่มี เจตนาจัดหาและส่งมอบถุงมือทางการแพทย์ตามที่กล่าวอ้างให้แก่ผู้เสียหายแต่อย่างใด ซึ่งการแจ้งข้อความ ดังกล่าวเป็นกลอุบายของจำเลยทั้งสองกับพวกที่มีเจตนาทุจริตมาตั้งแต่แรกในการร่วมกันหลอกลวงเพื่อให้ได้เงิน ไปจากผู้เสียหาย เป็นเหตุให้ผู้เสียหายหลงเชื่อ จึงตกลงทำสัญญา ซื้อขายถุงมือทางการแพทย์ดังกล่าวกับจำเลย ทั้งสองกับพวกและผู้เสียหายได้ชำระเป็นค้ำมัดจำในการซื้อขายดังกล่าว โดยโอนเงินเข้าบัญชีธนาคารของพวกของ จำเลยทั้งสอง ๔,๐๗๕,๐๐๐ บาท และจำเลยทั้งสองกับพวกได้ไปซึ่งเงินจำนวนดังกล่าวไปเป็นประโยชน์ส่วนตัว โดยทุจริต รวมเป็นเงินที่จำเลยทั้งสองกับพวก ร่วมกันฉ้อโกง ๔๙,๑๕๑,๐๐๐ บาท

เหตุเกิดที่แขวงห้วยขวาง เขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร และที่ตำบลพระบาท อำเภอเมืองลำปาง จังหวัดลำปาง เกี่ยวพันกัน

ขอให้ลงโทษตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๘๓, ๙๑, ๓๔๑

ทางน่านีบโจทก์ โจทก์และโจทก์ร่วมนำสืบนางสาว ส. กรรมการบริษัท อ. ร้อยตำรวจเอก ป. พนักงานสอบสวน เบิกความว่า บริษัท ก. จำกัด เป็นคู่สัญญาขายถุงมือยางให้แก่โจทก์ร่วมและบริษัท ก. จำกัด แต่งตั้งให้ จำเลยที่ ๑ เป็นตัวแทน ตามหนังสือแต่งตั้งตัวแทน นางสาว ส. กรรมการโจทก์ร่วมรู้จักกับจำเลยที่ ๒ ซึ่งจำเลยที่ ๒ แจ้งนางสาว ส. ว่าจำเลยที่ ๑ สามารถจัดหาถุงมือยางได้เป็นจำนวนมาก ต่อมาโจทก์ร่วมจึงตกลงซื้อถุงมือยาง

จากบริษัทดังกล่าว รวม ๗ ครั้ง โดยโจทก์ร่วมโอนเงินค่ามัดจำให้แก่บริษัท ก. จำกัด รวม ๔๙,๑๕๑,๐๐๐ บาท ตามสัญญาซื้อขายสินค้าและหลักฐานการโอนเงิน เหตุที่โอนเงินเข้าบัญชีบริษัท ก. จำกัด เนื่องจากจำเลยที่ ๒ เป็นผู้แจ้งให้โอน หลังจากนั้นบริษัท ก. จำกัด ส่งสินค้าให้โจทก์ร่วมเพียงบางส่วนและเป็นสินค้าปลอม ต่อมาบริษัท ก. จำกัด ออกเช็คให้โจทก์ร่วมเพื่อชำระเงินคืนแต่เช็คไม่สามารถเรียกเก็บเงินได้ และ บริษัท ก. จำกัด ไม่ได้คืนเงินแก่โจทก์ร่วม หลังเกิดเหตุโจทก์ร่วมติดต่อกับบริษัท ข. ผู้ผลิตถุงมือยางยี่ห้อ ศ. และยี่ห้อ P. ได้รับแจ้งว่าไม่เคยได้รับการว่าจ้างจากบริษัท ก. จำกัด แต่อย่างใด โจทก์ร่วมจึงแจ้งความร้องทุกข์ดำเนินคดีนี้

ทางนำสืบของจำเลย จำเลยที่ ๑ เบิกความว่า จำเลยที่ ๑ รู้จักกับนางสาว พ. กรรมการของบริษัท ก. จำกัด เนื่องจากเคยสั่งซื้อสินค้าถุงมือยางจากบริษัทดังกล่าวและชำระเงินไปเกินกว่า ๑๐๐,๐๐๐ บาท ตามหลักฐานการโอนเงิน นางสาว ส. กรรมการของโจทก์ร่วมสนใจซื้อถุงมือยางเช่นกันจึงปรึกษาจำเลยที่ ๑ ต่อมาโจทก์ร่วมทำสัญญาซื้อขายถุงมือยางกับบริษัท ก. จำกัด รวม ๘ สัญญา สัญญาฉบับแรกนั้นมีการส่งมอบสินค้าให้แล้วตามเอกสารชี้แจง เมื่อเกิดข้อพิพาทโจทก์ร่วมขอให้จำเลยที่ ๑ นัดหมายให้นางสาว พ. ทำสัญญารับสภาพหนี้ โจทก์ร่วมแจ้งความดำเนินคดีกับนางสาว พ. และบริษัท ก. จำกัด ขอให้จำเลยที่ ๑ ช่วยติดตามเงินคืนจากบริษัทดังกล่าว แต่จำเลยที่ ๑ ไม่สามารถติดตามได้ โจทก์ร่วมจึงแจ้งความดำเนินคดีกับ จำเลยที่ ๑ ด้วย

จำเลยที่ ๒ เบิกความว่า จำเลยที่ ๒ รู้จักกับนางสาว ส. จากการเข้าอบรมในโครงการของธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) โจทก์ร่วมแต่งตั้งให้จำเลยที่ ๒ เป็นตัวแทนในการสั่งซื้อถุงมือยางจากบริษัท ก. จำกัด ส่วนจำเลยที่ ๑ เป็นตัวแทนของบริษัทดังกล่าว จำเลยที่ ๒ ไม่เคยรู้จักกับนางสาว พ. มาก่อน และ ทักท้วงนางสาว ส. ให้ชะลอการสั่งซื้อสินค้าโดยให้รอรับสินค้าตามสัญญาฉบับแรกก่อนว่าได้ครบถ้วนหรือไม่ แต่นางสาว ส. ยืนยันสั่งซื้อสินค้าเนื่องจากได้รับคำสั่งซื้อจำนวนมาก ครั้งแรกโจทก์ร่วมแจ้งความดำเนินคดีกับนางสาว พ. และบริษัท ก. จำกัด เท่านั้น และมาแจ้งความดำเนินคดีกับจำเลยที่ ๒ เพิ่มเติมในภายหลัง จำเลยที่ ๒ ทำหน้าที่นายหน้าที่ได้รับค่าคอมมิชชั่นเท่านั้น ตามสัญญาพิพาท จำเลยที่ ๒ ยังไม่ได้รับค่าคอมมิชชั่นแต่อย่างใด

คำพิพากษาศาลชั้นต้น คดีมีปัญหาต้องวินิจฉัยว่าจำเลยทั้งสองกระทำความผิดตามฟ้องหรือไม่ พิจารณาเห็นว่า การกระทำความผิดฐานร่วมกันฉ้อโกงตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓๔๑ ประกอบมาตรา ๘๓ นั้น ต้องได้ความว่า เป็นการกระทำโดยมีเจตนาทุจริตแสวงหาประโยชน์ที่ไม่ควรได้โดยชอบด้วยกฎหมาย หลอกลวงผู้อื่นด้วยการแสดงข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อความจริงที่ควรบอกให้แจ้ง และโดยการหลอกลวงดังกล่าวนี้ ได้ไปซึ่งทรัพย์สินจากผู้ถูกหลอกลวงหรือบุคคลที่สาม ได้ความจากที่นางสาว ส. กรรมการโจทก์ร่วมเบิกความว่า บุคคลที่ทำสัญญาซื้อขายถุงมือยางกับโจทก์ร่วมและรับว่าจะส่งสินค้าให้โจทก์ร่วมนั้น คือ บริษัท ก. จำกัด โดยนางสาว พ. กรรมการของบริษัทดังกล่าว สำหรับจำเลยที่ ๑ ได้ความจากที่ นางสาว ส. เบิกความว่า บริษัท ก. จำกัด แต่งตั้งให้จำเลยที่ ๑ เป็นตัวแทนในการทำสัญญาซื้อขายตามหนังสือแต่งตั้งตัวแทน นางสาว ส. กรรมการโจทก์ร่วมรู้จักกับจำเลยที่ ๒ แจ้งว่าจำเลยที่ ๑ สามารถจัดหาถุงมือยางได้เป็นจำนวนมาก ต่อมาโจทก์ร่วมตกลงซื้อถุงมือยางจากบริษัทดังกล่าว เมื่อพิจารณาสัญญาแต่งตั้งตัวแทนดังกล่าว ก็เป็นเพียงสัญญาการตั้งตัวแทนเพื่อให้จำเลยที่ ๑ ได้รับค่าคอมมิชชั่นในการทำสัญญาเท่านั้น สัญญาแต่งตั้งตัวแทนดังกล่าวไม่สามารถบ่งชี้ได้ว่าจำเลยที่ ๑ ในฐานะตัวแทนของบริษัท ก. จำกัด ร่วมกระทำความผิดโดยมีเจตนาทุจริตกับบริษัทดังกล่าว หรือร่วมรู้เห็นในการหลอกลวงโจทก์ร่วมอย่างไรบ้าง สำหรับจำเลยที่ ๒ ได้ความเพียงว่าเป็นตัวแทนของโจทก์ร่วม

ในการจัดซื้อถูงมืออย่างดังกล่าว โดยจำเลยที่ ๒ ลงลายมือชื่อในฐานะพยานในสัญญาซื้อขาย จำเลยที่ ๒ จึงเป็นนายหน้าในการทำสัญญาเพื่อให้รับค่าคอมมิชชั่นเช่นเดียวกัน พยานหลักฐานดังกล่าวไม่สามารถบ่งชี้ได้ว่า จำเลยที่ ๒ ในฐานะตัวแทนโจทก์ร่วมได้ร่วมกระทำความผิดโดยมีเจตนาทุจริตกับบริษัทดังกล่าว หรือร่วมรู้เห็นในการหลอกลวงโจทก์ร่วมอย่างไรบ้าง อีกทั้งเมื่อโจทก์ร่วมและบริษัท ก. จำกัด ได้ทำสัญญาซื้อขายกันแล้ว โจทก์ร่วมชำระเงินค่ามัดจำโดยการโอนเงินเข้าบัญชีของบริษัท ก. จำกัด ทั้งสิ้น และไม่ปรากฏหลักฐานใดที่แสดงว่าจำเลยทั้งสองได้รับผลประโยชน์ที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายจากบริษัท ก. จำกัด หรือมีการแบ่งปันผลประโยชน์จากการร่วมกันหลอกลวงโจทก์ร่วมอย่างไร พยานหลักฐานที่โจทก์และโจทก์ร่วมนำเสนอมา ยังไม่มีน้ำหนักและเหตุผล หรือเชื่อมโยงให้เห็นว่าจำเลยทั้งสองได้ร่วมกันกระทำความผิดตามฟ้อง

พนักงานอัยการมีคำสั่งไม่อุทธรณ์ และเสนอ ผบ.ตร. พิจารณา

ความเห็นของนิติกรผู้รับผิดชอบ

เมื่อข้อเท็จจริงจากทางนำสืบรับฟังเบื้องต้นได้ว่า บริษัท ก. จำกัด และนางสาว พ. กรรมการผู้มีอำนาจ ซึ่งเป็นคู่สัญญาในการหลอกลวงขายสินค้าถูงมืออย่างซึ่งได้ถูกฟ้องในกรณีเดียวกันนี้ เป็นจำเลยไปก่อนแล้ว ซึ่งในคดีดังกล่าวนางสาว พ. ให้การรับสารภาพและขอผ่อนชำระหนี้ให้แก่โจทก์ร่วมตามยอดหนี้ที่เป็นค่าเสียหายในคดีนี้ ข้อเท็จจริงจึงรับฟังเป็นที่ยุติว่าบริษัท ก. จำกัด และนางสาว พ. ได้มีการหลอกลวงจนได้ไปซึ่งทรัพย์สินจากโจทก์ร่วมจริง ทางคดีมีประเด็นปัญหาที่จะต้องวินิจฉัยต่อไปว่า จำเลยทั้งสองได้ร่วมกระทำความผิดกับบริษัท ก. จำกัด และนางสาว พ. กรรมการผู้มีอำนาจตามฟ้องหรือไม่ เห็นว่า โจทก์ร่วมได้ให้การและเบิกความยืนยันมาโดยตลอดว่าการที่โจทก์ร่วมตกลงทำสัญญาซื้อขายถูงมืออย่างกับบริษัท ก. จำกัด ล้วนแล้วแต่เกิดจากการที่จำเลยที่ ๑ และจำเลยที่ ๒ ต่างร่วมกันทำการชักชวนโจทก์ร่วมให้ซื้อถูงมืออย่างจาก บริษัท ก. จำกัด ด้วยการแจ้งรายละเอียดสินค้าทั้งยี่ห้อ ราคาและจำนวนที่คาดว่าจะนำส่งให้ได้ รวมทั้งนำภาพถ่ายสินค้าที่ส่งมอบให้แก่บุคคลอื่นมาให้โจทก์ร่วมดู ทั้งที่ความจริงแล้วบริษัท ก. จำกัด ไม่มีสินค้าถูงมืออย่างที่จะขายให้โจทก์ร่วมได้ พฤติการณ์การกระทำของจำเลยทั้งสองล้วนเป็นกลอุบายเพื่อให้โจทก์ร่วมหลงเชื่อ และทำการวางมัดจำค่าสินค้าให้แก่บริษัท ก. จำกัด แม้ภายหลังที่ทราบว่าเป็นบริษัท ก. จำกัด ไม่สามารถส่งมอบสินค้าให้ได้ จำเลยที่ ๑ และจำเลยที่ ๒ จะเป็นผู้นำโจทก์ร่วมและนางสาว พ. มาตกลงทำสัญญารับสภาพหนี้กัน ก็เกิดจากการที่โจทก์ร่วมทวงถามและประสงค์จะดำเนินคดีกับบริษัท ก. จำกัด และนางสาว พ. ไม่ได้เกิดจากความคิดริเริ่มที่จะแสดงความบริสุทธิ์ของจำเลยที่ ๑ หรือที่ ๒ มาตั้งแต่แรก ส่วนการที่จำเลยที่ ๑ อ้างว่า ได้ติดตามทวงถามหนี้ให้แก่โจทก์ร่วมมาตลอดก็เพียงคำกล่าวอ้างลอย ๆ ของจำเลยที่ ๑ โดยไม่ปรากฏพยานหลักฐานอื่นใดสนับสนุนให้เห็นได้ว่าข้ออ้างดังกล่าวเป็นความจริง หรือหากจำเลยทั้งสองเป็นเพียงตัวแทนนายหน้าผู้ที่ถูกทางบริษัท ก. หรือนางสาว พ. หลอกลวงในเรื่องสินค้า ก็น่าที่จะดำเนินการเอาผิดแก่ทางบริษัทอย่างหนึ่งอย่างใดเพื่อแสดงให้เห็นถึงความบริสุทธิ์ของตนเองได้ ลำพังประเด็นที่โจทก์ร่วมแจ้งความร้องทุกข์ดำเนินคดีกับบริษัท ก. จำกัด และนางสาว พ. กรรมการผู้มีอำนาจก่อนในครั้งแรก แล้วต่อมาจึงได้เข้าแจ้งความร้องทุกข์ดำเนินคดีกับจำเลยทั้งสองในภายหลังนั้น ก็ไม่อาจหยิบยกขึ้นหักล้างความเชื่อที่ว่าจำเลยทั้งสองน่าจะไม่ได้มีส่วนร่วมรู้เห็นกับบริษัท ก. จำกัด และนางสาว พ. ได้ นั้นเห็นว่า การแจ้งความแยกส่วนกัน ระหว่างกลุ่มผู้ต้องสงสัยในกลุ่มแรกก็เนื่องมาจากโจทก์ร่วมมีหลักฐานที่หนักแน่นพอที่จะเชื่อได้ว่าบริษัทดังกล่าวได้มีการปกปิดความจริง ส่วนการที่เพิ่งจะเข้าแจ้งความต่อจำเลยทั้งสองในภายหลังก็เนื่องมาจากโจทก์ร่วม

ได้เห็นถึงพฤติการณ์การกระทำของจำเลยทั้งสองว่าเป็นผู้ที่ติดต่อกับทางโจทก์ร่วมโดยตรงและส่งผลให้มีการโอนเงินไปยังบริษัทดังกล่าวนั่นเอง ดังนั้นเมื่อพิจารณาจากคำเบิกความของโจทก์ร่วมซึ่งสอดคล้องต้องกันกับคำเบิกความของจำเลยทั้งสอง รับฟังได้ว่าการที่โจทก์ร่วมทำสัญญาซื้อขายถุงมือยางกับบริษัท ก. จำกัด เกิดจากการที่โจทก์ร่วมติดต่อกับทางจำเลยทั้งสองซึ่งเป็นตัวแทนเท่านั้น ไม่ได้มีการติดต่อโดยตรงกับทาง บริษัท ก. จำกัด หรือ นางสาว พ. แต่อย่างใด และถึงแม้ว่าโจทก์ร่วมจะโอนเงินชำระค่ามัดจำสินค้าไปยังบัญชีธนาคารของบริษัท ก. จำกัด โดยที่ไม่ได้โอนเงินผ่านเข้าบัญชีของจำเลยทั้งสอง ก็ล้วนแล้วแต่เป็นกรณีที่จำเลยทั้งสองแจ้งให้โจทก์ร่วมโอนนั่นเอง ส่วนการที่จำเลยทั้งสองจะได้รับเงินค่าคอมมิชชั่นจากการที่โจทก์ร่วมทำสัญญาซื้อขายหรือไม่ก็เป็นคนละส่วนกัน เมื่อข้อเท็จจริงฟังได้ว่าบริษัท ก. จำกัด ได้ไปซึ่งเงินค่ามัดจำอันเกิดจากการกระทำในการเป็นตัวแทนของจำเลยทั้งสองแล้ว พฤติการณ์การกระทำของจำเลยทั้งสองเข้าลักษณะแบ่งหน้าที่กันทำ การกระทำของจำเลยทั้งสองจึงเป็นการกระทำความผิดร่วมกับบริษัท ก. จำกัด หรือ นางสาว พ. ในความผิดฐานร่วมกันฉ้อโกงแล้ว เห็นควร **แย่งคำสั่งไม่อุทธรณ์**ของพนักงานอัยการ ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๔๕/๑

อัยการสูงสุด พิจารณาแล้วชี้ขาดให้อุทธรณ์

* * *

คอลัมน์

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัย การเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย

ที่ สค ๘๕/๒๕๖๖

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสถานีตำรวจนครบาลบางซื่อ
เกี่ยวกับเอกสารหมายเรียกผู้ต้องหา

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก และนาย ข

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สถานีตำรวจนครบาลบางซื่อ

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก และนาย ข ผู้อุทธรณ์ มีหนังสือลงวันที่ ๒๓ กันยายน ๒๕๖๕ รวม ๒ ฉบับ ถึงสถานีตำรวจนครบาลบางซื่อ แจ้งสรุปความได้ว่า ผู้อุทธรณ์ขอให้สถานีตำรวจนครบาลบางซื่อ พิจารณาตรวจสอบการส่งหมายเรียกผู้ต้องหา รายผู้อุทธรณ์ทั้งสองคน ของสถานีตำรวจภูธรรัตนาคิเบศร์ อีกครั้งหนึ่งว่า เจ้าหน้าที่ของสถานีตำรวจนครบาลบางซื่อได้ส่งหมายเรียกผู้ต้องหาให้ผู้อุทธรณ์หรือไม่ เมื่อวันที่เท่าไร ส่งด้วยวิธีการใด ผลการส่งหมายเรียกผู้ต้องหาเป็นประการใด และได้แจ้งผลการส่งหมายเรียกผู้ต้องหา พร้อมเอกสารหลักฐานไปยังสถานีตำรวจภูธรรัตนาคิเบศร์ได้ทราบหรือไม่ เมื่อวันที่เท่าไร อย่างไรก็ตาม มีใครที่สถานีตำรวจภูธรรัตนาคิเบศร์เป็นผู้รับผลการส่งหมายเรียกผู้ต้องหา ผู้อุทธรณ์จึงขอใช้สิทธิในฐานะผู้มีส่วนได้เสียโดยตรงกับเรื่องนี้ ร้องขอตัดถ่ายและรับรองสำเนาสรพเอกสาร จำนวน ๒ ชุด ที่เป็นบันทึกการรับ - ส่งหมายเรียกผู้ต้องหา เนื่องจากสถานีตำรวจนครบาลบางซื่อ จะต้องมิเก็บไว้เป็นหลักฐานที่สถานีตำรวจนครบาลบางซื่อ ตามระเบียบสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ลักษณะที่ ๕๔ งานสารบรรณ พ.ศ. ๒๕๕๖ และระเบียบสำนักงานกฤษฎีกาว่าด้วยงานสารบรรณ พ.ศ. ๒๕๒๖ ประกอบการใช้สิทธิของผู้อุทธรณ์ตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

สถานีตำรวจนครบาลบางซื่อมีหนังสือ ที่ ดช ๐๐๑๕ (ปก.น.๒)๙/๔๓๒๖ ลงวันที่ ๑๔ พฤศจิกายน ๒๕๖๕ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร โดยให้เหตุผลสรุปความได้ ดังนี้

๑. สถานีตำรวจนครบาลบางซื่อได้มอบหมายให้ นาย ค สถานีตำรวจนครบาลบางซื่อ ปฏิบัติหน้าที่เจ้าหน้าที่ส่งหมายภายในเขตพื้นที่รับผิดชอบตั้งแต่วันที่ ๒๐ เมษายน ๒๕๕๕ ตามคำสั่ง ที่ xxx จนถึงวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๖๕ ตามคำสั่ง ที่ xxx

๒. กรณีขอเอกสารหมายเรียกผู้ต้องหา รายนาย ก และรายนาย ข พิจารณาแล้วเห็นว่า หมายเรียกผู้ต้องหาดังกล่าวเป็นเอกสารที่สถานีตำรวจภูธรรัตนาคีเบศร์เป็นผู้จัดทำขึ้น สถานีตำรวจนครบาลบางซื่อเป็นเพียงผู้นำส่งเอกสารดังกล่าวตามหนังสือขอความร่วมมือส่งหมายเรียกเท่านั้น จึงไม่มีต้นฉบับเอกสารดังกล่าวอยู่ในความครอบครอง ไม่สามารถรับรองความถูกต้องแท้จริงแห่งเอกสาร และไม่สามารถใช้ดุลพินิจพิจารณาเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร/เอกสารดังกล่าวได้ จึงขอให้ผู้อุทธรณ์ไปติดต่อที่สถานีตำรวจภูธรรัตนาคีเบศร์โดยตรง ซึ่งเป็นผู้จัดทำ และมีต้นฉบับเอกสารหมายเรียกผู้ต้องหา รวมทั้งเอกสารที่เกี่ยวข้องอยู่ในความครอบครองได้โดยตรง

๓. กรณีเอกสารแจ้งผลการส่งหมายเรียกผู้ต้องหา เป็นเอกสารราชการระหว่างสถานีตำรวจนครบาลบางซื่อกับพนักงานสอบสวนสถานีตำรวจภูธรรัตนาคีเบศร์ เป็นเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินคดีอาญาที่ยังไม่เสร็จสิ้น การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารอาจกระทบถึงประโยชน์ได้เสียและกระทบต่อการปฏิบัติงานตามกฎหมายของหน่วยงานอื่น เนื่องจากเป็นเอกสารในสำนวนคดีที่อยู่ระหว่างดำเนินการ การเปิดเผยจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เป็นข้อมูลข่าวสารที่อยู่ระหว่างดำเนินการทางกฎหมาย จึงไม่สามารถเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวได้ ทั้งนี้ ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาได้บัญญัติสิทธิในการรับรู้ข้อมูลข่าวสารของราชการเกี่ยวกับคดีอาญาไว้เป็นการเฉพาะอีกทางหนึ่ง จึงขอให้ผู้อุทธรณ์ไปติดต่อพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบคดีดังกล่าวได้โดยตรง เพื่อขอทราบหรือเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินคดีผู้อุทธรณ์ได้

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๙ พฤศจิกายน ๒๕๖๕ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสถานีตำรวจนครบาลบางซื่อ โดยมีรายการข้อมูลข่าวสารที่ขออุทธรณ์จำนวน ๔ รายการ ดังนี้

รายการที่ ๑ สำเนาหนังสือสถานีตำรวจภูธรรัตนาคีเบศร์ ที่ขอความร่วมมือส่งหมายเรียกผู้ต้องหา รายนาย ก และรายนาย ข มายังสถานีตำรวจนครบาลบางซื่อ

รายการที่ ๒ สำเนาหมายเรียกผู้ต้องหา รายนาย ก และรายนาย ข

รายการที่ ๓ สำเนาภาพถ่ายเจ้าหน้าที่ตำรวจได้ส่งหมายเรียกถึงนาย ก และนาย ข

รายการที่ ๔ สำเนาหนังสือสถานีตำรวจนครบาลบางซื่อ ที่แจ้งผลการส่งหมายเรียกผู้ต้องหา รายนาย ก และรายนาย ข

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ได้พิจารณาคำอุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปความได้ว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๓ กันยายน ๒๕๖๕ รวม ๒ ฉบับ ถึงสถานีตำรวจนครบาลบางซื่อ ขอคัดถ่ายและรับรองสำเนาสรุพอเอกสารจำนวน ๒ ชุด ที่เป็นบันทึกการรับ - ส่ง หมายเรียกผู้ต้องหาข้างต้น แต่สถานีตำรวจนครบาลบางซื่อปฏิเสธ

การเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ผู้อุทธรณ์จึงได้อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสถานีตำรวจนครบาลบางซื่อ โดยมีรายการข้อมูลข่าวสารที่ขออุทธรณ์ จำนวน ๔ รายการ ดังนี้

รายการที่ ๑ สำเนาหนังสือสถานีตำรวจภูธรรัตนานิเบศร์ ที่ขอความร่วมมือส่งหมายเรียกผู้ต้องหา รายนาย ก และรายนาย ข มายังสถานีตำรวจนครบาลบางซื่อ

รายการที่ ๒ สำเนาหมายเรียกผู้ต้องหา รายนาย ก และรายนาย ข

รายการที่ ๓ สำเนาภาพถ่ายเจ้าหน้าที่ตำรวจได้ส่งหมายเรียกถึงนาย ก และนาย ข

รายการที่ ๔ สำเนาหนังสือสถานีตำรวจนครบาลบางซื่อ ที่แจ้งผลการส่งหมายเรียกผู้ต้องหา รายนาย ก และรายนาย ข

ในชั้นการพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหาร ราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย สถานีตำรวจนครบาลบางซื่อมีหนังสือ ที่ ดช ๐๐๑๕(ปก.น.๒)๙/๑๒๕ ลงวันที่ ๑๐ มกราคม ๒๕๖๖ ถึงคณะกรรมการวินิจฉัยฯ จัดส่งข้อมูลข่าวสารมาเพื่อประกอบการพิจารณา ประกอบด้วยเอกสารดังต่อไปนี้

๑) สำเนาหนังสือสถานีตำรวจภูธรรัตนานิเบศร์ ที่ ๐๐๑๖.๔๔/พิเศษ เรื่อง ขอความร่วมมือส่งหมายเรียกผู้ต้องหา รายนาย ก ลงวันที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๖๕ เลขรับ สน.บางซื่อ ที่ xxx

๒) สำเนาหนังสือสถานีตำรวจภูธรรัตนานิเบศร์ ที่ ๐๐๑๖.๔๔/พิเศษ เรื่อง ขอความร่วมมือส่งหมายเรียกผู้ต้องหา รายนาย ข ลงวันที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๖๕ เลขรับ สน.บางซื่อ ที่ xxx

๓) สำเนาหนังสือสถานีตำรวจนครบาลบางซื่อ ที่ ๐๐๑๕ (ปก.น.๒)๐๙/๑๕๔๐ เรื่อง แจ้งผลการส่งหมายเรียกผู้ต้องหา รายนาย ก ลงวันที่ ๑๓ มิถุนายน ๒๕๖๕

๔) สำเนาหนังสือสถานีตำรวจนครบาลบางซื่อ ที่ ๐๐๑๕ (ปก.น.๒)๐๙/๑๖๓๐ เรื่อง แจ้งผลการส่งหมายเรียกผู้ต้องหา รายนาย ข ลงวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๖๕ พร้อมมีคำชี้แจงข้อเท็จจริงเพิ่มเติมสรุปความได้ดังนี้

๑. กรณีหมายเรียกหรือสำเนาหมายเรียกผู้ต้องหา รายนาย ก และรายนาย ข นั้น ขอเรียนว่า หมายเรียกผู้ต้องหาตามที่ร้องขอ เจ้าพนักงานส่งหมายรายงานข้อเท็จจริงว่า ได้นำหมายเรียกผู้หาต่างกล่าว ไปส่งยังภูมิลำเนาผู้ต้องหา โดยวิธีการปิดหมาย ซึ่งมีได้จัดทำสำเนาฉบับเพราะเข้าใจว่าเป็นเอกสารที่ พนักงานสอบสวนสถานีตำรวจภูธรรัตนานิเบศร์เป็นผู้จัดทำขึ้น สถานีตำรวจนครบาลบางซื่อเป็นเพียงผู้นำส่ง เอกสารดังกล่าวตามหนังสือขอความร่วมมือส่งหมายเรียกเท่านั้น จึงไม่มีต้นฉบับเอกสารหรือสำเนาเอกสารดังกล่าว อยู่ในความครอบครอง โดยแนะนำให้ผู้อุทธรณ์ไปติดต่อที่สถานีตำรวจภูธรรัตนานิเบศร์โดยตรง ซึ่งเป็นผู้จัดทำ และมีต้นฉบับเอกสารหมายเรียกผู้ต้องหา รวมทั้งเอกสารที่เกี่ยวข้องอยู่ในความครอบครองได้โดยตรง

๒. กรณีบันทึกสลับหลังหมายเรียกผู้ต้องหาหรือใบตอบรับตำรวจท้ายหมายเรียก ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของ หมายเรียกที่สถานีตำรวจภูธรรัตนานิเบศร์ทำหนังสือขอความร่วมมือส่งหมายนั้น เจ้าพนักงานส่งหมายรายงาน ข้อเท็จจริงว่า เมื่อได้ส่งหมายเรียกผู้ต้องหาไปยังภูมิลำเนาโดยวิธีการปิดหมายแล้ว จึงได้บันทึกรายงานผลการ ส่งหมายในใบตอบรับตำรวจท้ายหมายเรียกดังกล่าว และได้นำส่งคืนสถานีตำรวจภูธรรัตนานิเบศร์ตามหนังสือ แจ้งผลการส่งหมายเรียกผู้ต้องหา โดยมีได้จัดทำสำเนาฉบับใบตอบรับตำรวจ จึงไม่มีเอกสารดังกล่าวอยู่ใน

ความครอบครอง โดยแนะนำให้ผู้อุทธรณ์ไปติดต่อที่สถานีตำรวจภูธรรัตนาคิเบศรีโดยตรง ซึ่งเป็นผู้จัดทำ และมีต้นฉบับเอกสารหมายเรียกผู้ต้องหา รวมทั้งเอกสารที่เกี่ยวข้องอยู่ในความครอบครองได้โดยตรง

๓. กรณีเอกสารเกี่ยวกับการส่งหมายเรียกผู้ต้องหาและผลการดำเนินการนั้น เป็นเอกสารราชการระหว่าง สถานีตำรวจนครบาลบางซื่อกับพนักงานสอบสวนสถานีตำรวจภูธรรัตนาคิเบศรี เป็นเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินคดีอาญาที่ยังไม่เสร็จสิ้น การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารอาจกระทบถึงประโยชน์ได้เสียและกระทบต่อการปฏิบัติงานตามกฎหมายของหน่วยงานอื่นเนื่องจากเป็นเอกสารในสำนวนคดีที่อยู่ระหว่างดำเนินการ การเปิดเผยจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เป็นข้อมูลข่าวสารที่อยู่ระหว่างดำเนินการทางกฎหมาย จึงไม่สามารถเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวได้ ทั้งนี้ ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาได้บัญญัติสิทธิในการรับรู้ข้อมูลข่าวสารของราชการเกี่ยวกับคดีอาญาไว้เป็นการเฉพาะอีกทางหนึ่ง จึงขอให้ผู้อุทธรณ์ไปติดต่อพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบคดีดังกล่าวได้โดยตรง เพื่อขอทราบหรือเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินคดีผู้อุทธรณ์ได้

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า อุทธรณ์เรื่องนี้มีประเด็นที่ต้องพิจารณาเบื้องต้นว่า ตามหนังสือขอข้อมูลข่าวสารของผู้อุทธรณ์ ลงวันที่ ๒๓ กันยายน ๒๕๖๕ นั้น ผู้อุทธรณ์ได้ระบุข้อมูลข่าวสารที่ต้องการทราบในลักษณะที่อาจเข้าใจได้ตามควร เพื่อที่หน่วยงานของรัฐผู้รับผิดชอบจะจัดหาข้อมูลข่าวสารนั้นให้แก่ผู้อุทธรณ์ภายในเวลาอันสมควร ตามมาตรา ๑๑ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ หรือไม่ ซึ่งในกรณีนี้ แม้ผู้อุทธรณ์จะมีคำขอคัดถ่ายและรับรองสำเนาสรรพเอกสาร จำนวน ๒ ชุด ที่เป็นบันทึกการรับ - ส่งหมายเรียกผู้ต้องหา ซึ่งอาจมีความคลุมเครือหรือไม่ชัดเจนว่า สรรพเอกสารที่เป็นบันทึกการรับ - ส่งหมายเรียกผู้ต้องหาดังกล่าวนั้น ประกอบด้วยเอกสารใดบ้างก็ตาม แต่เมื่อสถานีตำรวจนครบาลบางซื่อได้มีหนังสือ ที่ ดช ๐๐๑๕(ปก.น.๒)๙/๔๓๒๖ ลงวันที่ ๑๔ พฤศจิกายน ๒๕๖๕ ถึงผู้อุทธรณ์ แจ้งการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้ผู้อุทธรณ์ทราบ โดยไม่ได้จัดหาข้อมูลข่าวสารใด ๆ ให้แก่ผู้อุทธรณ์ ประกอบกับสถานีตำรวจนครบาลบางซื่อชี้แจงข้อเท็จจริงเพิ่มเติมว่า สถานีตำรวจนครบาลบางซื่อมีข้อมูลข่าวสารใดบ้างที่แจ้งการไม่เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบอยู่ในความครอบครองหรือควบคุมดูแล โดยได้จัดส่งข้อมูลข่าวสารดังกล่าวให้คณะกรรมการวินิจฉัย เพื่อประกอบการพิจารณาในครั้งนั้น ดังนั้น คณะกรรมการวินิจฉัยฯ จึงเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามที่ผู้อุทธรณ์มีความประสงค์ร้องขอที่ถูกต้องชัดเจน ประกอบด้วยข้อมูลข่าวสารตามรายการ ดังต่อไปนี้

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ ได้แก่ สำเนาหนังสือสถานีตำรวจภูธรรัตนาคิเบศรี ที่ขอความร่วมมือส่งหมายเรียกผู้ต้องหา รายงาน ก และรายงาน ข

มายังสถานีตำรวจนครบาลบางซื่อ ประกอบด้วย (๑) สำเนาหนังสือสถานีตำรวจภูธรรัตนาคิเบศรี ที่ ๐๐๑๖.๔๔/พิเศษ เรื่อง ขอความร่วมมือส่งหมายเรียกผู้ต้องหา รายงาน ก

ลงวันที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๖๕ เลขรับ สน.บางซื่อ ที่ xxx และ (๒) สำเนาหนังสือสถานีตำรวจภูธรรัตนาคิเบศรี ที่ ๐๐๑๖.๔๔/พิเศษ เรื่อง ขอความร่วมมือส่งหมายเรียกผู้ต้องหา รายงาน ข ลงวันที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๖๕ เลขรับ สน.บางซื่อ ที่ xxx

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ ได้แก่ สำเนาหนังสือสถานีตำรวจนครบาลบางซื่อ ที่แจ้งผลการส่งหมายเรียกผู้ต้องหา รายนาย ก และรายนาย ข ประกอบด้วย (๑) สำเนาหนังสือสถานีตำรวจนครบาลบางซื่อ ที่ ๐๐๑๕ (ปก.น.๒)๐๙/๑๕๔๐ เรื่อง แจ้งผลการส่งหมายเรียกผู้ต้องหา รายนาย ก ลงวันที่ ๑๓ มิถุนายน ๒๕๖๕ และ (๒) สำเนาหนังสือสถานีตำรวจนครบาลบางซื่อ ที่ ๐๐๑๕ (ปก.น.๒)๐๙/๑๖๓๐ เรื่อง แจ้งผลการส่งหมายเรียกผู้ต้องหา รายนาย ข ลงวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๖๕ ข้อมูลข่าวสารตามรายการดังกล่าวเป็นข้อมูลเกี่ยวกับการขอความร่วมมือการส่งหมายเรียกผู้ต้องหา และการแจ้งผลการส่งหมายเรียกผู้ต้องหา รายนาย ก และรายนาย ข

ที่สถานีตำรวจนครบาลบางซื่อได้ดำเนินการเสร็จสิ้นในขั้นตอนการส่งหมายเรียกผู้ต้องหาทั้งสองรายการตามที่สถานีตำรวจภูธรรัตนานิเบศร์ขอความร่วมมือแล้ว การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารจึงไม่ได้เป็นอุปสรรคหรือส่งผลกระทบต่อการศึกษาพิจารณาตัดสินคดีของพนักงานสอบสวนหรือพนักงานอัยการอันจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินคดีอาญาเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ อีกทั้งการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารจะแสดงให้เห็นถึงความถูกต้อง โปร่งใส และตรวจสอบได้ในการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายเกี่ยวกับการส่งหมายเรียกผู้ต้องหาของสถานีตำรวจนครบาลบางซื่อ ผู้อุทธรณ์เป็นผู้ต้องหาที่ได้รับหมายเรียกจึงเป็นผู้มีส่วนได้เสียเกี่ยวข้องกับข้อมูลข่าวสารโดยตรง สมควรได้รับทราบข้อมูลข่าวสาร เพื่อใช้ปกป้องสิทธิของตน ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ และรายการที่ ๒ สามารถเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ ได้แก่ สำเนาหมายเรียกผู้ต้องหา รายนาย ก และรายนาย ข รวมทั้งสำเนาภาพถ่ายเจ้าหน้าที่ตำรวจได้ส่งหมายเรียกถึงนาย ก และนาย ข เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏตามคำชี้แจงของสถานีตำรวจนครบาลบางซื่อรับฟังได้ว่า สถานีตำรวจนครบาลบางซื่อไม่มีข้อมูลข่าวสาร ไม่ได้ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์ ประกอบกับสถานีตำรวจนครบาลบางซื่อไม่ได้ส่งข้อมูลข่าวสารรายการดังกล่าวให้คณะกรรมการวินิจฉัยฯ เพื่อประกอบการพิจารณาในครั้งนี้ เมื่อไม่มีข้อมูลข่าวสารอันเป็นวัตถุแห่งการพิจารณาวินิจฉัยที่คณะกรรมการวินิจฉัยฯ จะรับไว้พิจารณาได้ จึงไม่มีประเด็นที่ต้องวินิจฉัย อย่างไรก็ตามหากผู้อุทธรณ์ไม่เชื่อว่าเป็นความจริง สามารถใช้สิทธิร้องเรียนต่อคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ ตามมาตรา ๑๓ ประกอบมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้สถานีตำรวจนครบาลบางซื่อเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังนี้

๑) ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ สำเนาหนังสือสถานีตำรวจภูธรรัตนานิเบศร์ที่ขอความร่วมมือส่งหมายเรียกผู้ต้องหา รายนาย ก และรายนาย ข มายังสถานีตำรวจนครบาลบางซื่อ ประกอบด้วย (๑) สำเนาหนังสือสถานีตำรวจภูธรรัตนานิเบศร์ ที่ ๐๐๑๖.๔๔/พิเศษ เรื่อง ขอความร่วมมือส่งหมายเรียกผู้ต้องหา รายนาย ก

ลงวันที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๖๕ เลขรับ สน.บางซื่อ ที่ xxx และ (๒) สำเนาหนังสือสถานีตำรวจภูธรรัตนาธิเบศร์ ที่ ๐๐๑๖.๔๔/พิเศษ เรื่อง ขอความร่วมมือส่งหมายเรียกผู้ต้องหา รายนาย ข ลงวันที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๖๕ เลขรับ สน.บางซื่อ ที่ xxx

๒) ข้อมูลข่าวสารราชการที่ ๒ สำเนาหนังสือสถานีตำรวจนครบาลบางซื่อ ที่แจ้งผลการส่งหมายเรียกผู้ต้องหา รายนาย ก และรายนาย ข ประกอบด้วย (๑) สำเนาหนังสือสถานีตำรวจนครบาลบางซื่อ ที่ ๐๐๑๕ (ปก.น.๒)๐๙/๑๕๘๐ เรื่อง แจ้งผลการส่งหมายเรียกผู้ต้องหา รายนาย ก ลงวันที่ ๑๓ มิถุนายน ๒๕๖๕ และ (๒) สำเนาหนังสือสถานีตำรวจนครบาลบางซื่อ ที่ ๐๐๑๕ (ปก.น.๒)๐๙/๑๖๓๐ เรื่อง แจ้งผลการส่งหมายเรียกผู้ต้องหา รายนาย ข ลงวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๖๕ ให้ผู้อุทธรณ์ทราบ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

หัวหน้าคณะที่ ๒

(ศาสตราจารย์พิเศษชงทอง จันทร์วางศุ)

กรรมการ

(นายพิรุฬห์ เพ็ชรล้ำเลิศ)

กรรมการ

(นายสรรเสริญ อัจจุตมานัส)

กรรมการ

(นายเชิดศักดิ์ เจนวรากุล)

ว่าที่ร้อยตำรวจตรี

กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

(อาพัทธ์ สุขะนันท์)

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๖

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๔๕/๒๕๖๖

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสถานีตำรวจ A เกี่ยวกับการสอบสวน

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สถานีตำรวจ A

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ ได้มีหนังสือที่ ๒๐๑/๒๕๖๕ ลงวันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๖๕ ถึงสถานีตำรวจ A ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับความเห็นพนักงานสอบสวนเจ้าของสำนวนคดีและความคิดเห็นของผู้บังคับบัญชาตามสายงานที่สั่งไม่ฟ้องผู้ต้องหา กรณีที่ผู้อุทธรณ์กล่าวโทษให้ดำเนินคดีกับ นาย ข. กับพวก ข้าราชการ คดีอาญาที่ ๑. และคดีอาญาที่ ๒.

สถานีตำรวจ A มีหนังสือ ที่ ดช ๐๐๑๘(ชย).๙๓/๑๓๘ ลงวันที่ ๑๙ มกราคม ๒๕๖๖ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๓ มกราคม ๒๕๖๖ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสถานีตำรวจ A ดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาอุทธรณ์ เหตุผลที่สถานีตำรวจ A ไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารและเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้วขอเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ได้มีหนังสือลงวันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๖๕ ถึงสถานีตำรวจ A ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับความเห็นพนักงานสอบสวนเจ้าของสำนวนคดี และความคิดเห็นของผู้บังคับบัญชาตามสายงานที่สั่งไม่ฟ้องผู้ต้องหา กรณีที่ผู้อุทธรณ์ กล่าวโทษให้ดำเนินคดีกับ นาย ข. กับพวก ข้าราชการ คดีอาญาที่ ๑. และคดีอาญาที่ ๒. แต่สถานีตำรวจ A ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย สถานีตำรวจ A มีหนังสือ ที่ ดช ๐๐๑๘(ชย).๙๓/๖๓๙ ลงวันที่ ๑๐ มีนาคม ๒๕๖๖ ถึงคณะกรรมการวินิจฉัยฯ จัดส่งข้อมูลมาประกอบการพิจารณาและชี้แจงข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า สถานีตำรวจ A พิจารณาแล้วเห็นว่า ความเห็นของพนักงานสอบสวนเจ้าของสำนวนคดีและความคิดเห็นของผู้บังคับบัญชาตามสายงานที่สั่งไม่ฟ้องผู้ต้องหาที่ผู้อุทธรณ์ขอคัดสำเนานั้น หมายถึง ขอคัดสำเนารายงานการสอบสวน คดีอาญาที่ ๑. และรายงานการสอบสวนคดี อาญาที่ ๒. ซึ่งรายงานการสอบสวนเป็นการสรุปข้อเท็จจริงในคดีซึ่งพนักงานสอบสวนได้จัดทำขึ้นในหน้าที่ โดยพิจารณาจากคำให้การของผู้อุทธรณ์ คำให้การพยาน พยานเอกสารหรือพยานวัตถุของผู้อุทธรณ์และพยาน รวมทั้งข้อเท็จจริงที่พนักงานสอบสวนรวบรวมได้เอง หากใช้มีเพียงข้อเท็จจริง

ที่ได้จากผู้อุทธรณ์แต่ฝ่ายเดียวไม่ ประกอบกับคดีอาญาทั้งสองคดีดังกล่าวข้างต้น สถานีตำรวจ A ได้ส่งสำนวนการสอบสวนพร้อมความเห็น “ควรสั่งไม่ฟ้อง” ไปยังอธิบดีอัยการสำนักงานคดีปราบปรามการทุจริต ภาค ๓ เพื่อพิจารณา โดยในส่วนของคดีอาญาที่ ๑. ได้ส่งสำนวนการสอบสวน ตามหนังสือสถานีตำรวจ A ที่ ตช ๐๐๑๘(ชย).๙๓/๒๓/๘ ลงวันที่ ๗ พฤศจิกายน ๒๕๖๕ ส่วนคดีอาญาที่ ๒. ได้ส่งสำนวนการสอบสวนตามหนังสือสถานีตำรวจ A ที่ ตช ๐๐๑๘(ชย).๙๓/๒๔๓ ลงวันที่ ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๖๕ ซึ่งทั้งสองคดีอยู่ระหว่างการพิจารณาของพนักงานอัยการ ความเห็นควรสั่งไม่ฟ้องของพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๔๒ หาได้เสร็จเด็ดขาดจนกว่าพนักงานอัยการพิจารณาแล้วเห็นว่าควรสั่งไม่ฟ้องตามความเห็นของพนักงานสอบสวนและออกคำสั่งไม่ฟ้อง แต่ถ้าหากพนักงานอัยการไม่เห็นชอบด้วย พนักงานอัยการก็จะออกคำสั่งฟ้องและแจ้งให้พนักงานสอบสวนส่งผู้ต้องหาไปตามความแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๔๓ (๑) กรณีนี้พิจารณาแล้วเห็นว่าเมื่อคดีอาญาที่ ๑. และคดีอาญาที่ ๒. ยังอยู่ระหว่างการพิจารณาของพนักงานอัยการ การเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร (รายงานการสอบสวน) ที่พนักงานสอบสวนได้สรุปข้อเท็จจริงอันเป็นสาระสำคัญในคดี ซึ่งนอกจากจะเป็นข้อเท็จจริงที่ได้มาจากผู้กล่าวหาแล้วก็ยังมีข้อเท็จจริงที่ได้มาจากบุคคลอื่น และข้อเท็จจริงที่พนักงานสอบสวนรวบรวมได้เองรวมอยู่ด้วย ประกอบกับทั้งสองคดียังอยู่ในระหว่างการพิจารณาของพนักงานอัยการ หากเปิดเผยทั้งสองคดีให้ผู้อุทธรณ์ทราบ ย่อมส่งผลกระทบต่อการใช้กฎหมาย โดยจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เพราะจะทำให้เกิดความได้เปรียบเสียเปรียบในการต่อสู้คดีของคู่กรณีทั้งสองฝ่าย นอกจากนี้ เมื่อเปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์ก็จะทำให้ผู้อุทธรณ์ทราบข้อมูลของพยานในคดี โดยเฉพาะอย่างยิ่งข้อมูลพยานหลักฐานของคู่กรณีซึ่งอาจจะก่อให้เกิดอันตรายแก่ชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด ตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๔) แห่งพระราชบัญญัติเดียวกันได้ รายงานการสอบสวนคดีอาญาที่ ๑. และคดีอาญาที่ ๒. ซึ่งคดียังไม่เสร็จเด็ดขาดจึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่ไม่ต้องเปิดเผย สถานีตำรวจ A จึงไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ ความเห็นของพนักงานสอบสวนเจ้าของสำนวนคดีและความเห็นของผู้บังคับบัญชาตามสายงานที่สั่งไม่ฟ้องผู้ต้องหา กรณีที่ผู้อุทธรณ์กล่าวโทษให้ดำเนินคดีกับนาย ข. กับพวก ข้าราชการ คดีอาญาที่ ๑. และคดีอาญาที่ ๒. ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินคดีอาญาที่ยังดำเนินการไม่แล้วเสร็จ ขณะนี้อยู่ระหว่างการพิจารณาของพนักงานอัยการ ความเห็นควรสั่งไม่ฟ้องของพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๔๒ หาได้เสร็จเด็ดขาดจนกว่าพนักงานอัยการพิจารณาแล้วเห็นว่า ควรสั่งไม่ฟ้องตามความเห็นของพนักงานสอบสวนและออกคำสั่งไม่ฟ้อง แต่ถ้าหากพนักงานอัยการไม่เห็นชอบด้วย พนักงานอัยการก็จะออกคำสั่งฟ้องและแจ้งให้พนักงานสอบสวนส่งผู้ต้องหาไปตามความแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๔๓ (๑) การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ให้แก่ผู้อุทธรณ์ในขณะนี้ อาจจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ดังนั้น การที่สถานีตำรวจ A ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงชอบแล้ว

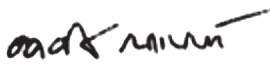
ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

 หัวหน้าคณะที่ ๑
(นายหนทิกกร กาญจนะจิตตรา)

 กรรมการ
(นางสร้อยทิพย์ ไตรสุทธิ์)

 กรรมการ
(นายณอคุณ สิทธิพงศ์)

 กรรมการ
(นางอัจฉรา อุณหเลขกะ)

 กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์
(รองศาสตราจารย์อดิศร เนาวนนท์)

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๕ เมษายน ๒๕๖๖

การวิจัยเรื่อง : การใช้ยาอย่างสมเหตุสมผลของการจ่ายยาคู่กันระหว่างยา ACEIs และ ARBs ในการรักษาโรคความดันโลหิตสูง ณ โรงพยาบาลตำรวจ

ชื่อผู้วิจัย : พันตำรวจเอกหญิง จิตตวดี ประสงค์
เภสัชกร (สบ ๔) กลุ่มงานเภสัชกรรม
โรงพยาบาลตำรวจ

ปีที่วิจัย : ๒๕๖๖

ความสำคัญและความเป็นมา

องค์การอนามัยโลกให้คำจำกัดความของ “การใช้ยาอย่างสมเหตุสมผล (Rational Drug Use)” ดังนี้ “การที่ผู้ป่วยได้รับยาที่เหมาะสมกับปัญหาสุขภาพโดยใช้ยาในขนาดที่เหมาะสมสำหรับผู้ป่วยแต่ละรายด้วยระยะเวลาการรักษาที่เหมาะสมโดยมีค่าใช้จ่ายต่อชุมชนและผู้ป่วยน้อยที่สุด”

ในปัจจุบันยากลุ่ม Angiotensin Converting Enzyme Inhibitors (ACEIs) และ Angiotensin II Receptor Blockers (ARBs) เป็นกลุ่มยาที่ใช้กันอย่างแพร่หลายในการลดความดันโลหิตสูง ลดความเสี่ยงในการเกิดโรคระบบหัวใจและหลอดเลือด และชะลอการเสื่อมของไต จึงมีแนวคิดในการใช้ยากลุ่ม ACEIs และ ARBs ร่วมกันเพื่อชะลอการเสื่อมของไตในผู้ป่วยโรคเบาหวานชนิดที่ ๑ และ ๒ ที่มีโปรตีนในปัสสาวะและในผู้ป่วยโรคไตเรื้อรังที่ไม่ได้เกิดจากโรคเบาหวาน อีกทั้งพบว่าการใช้ยาร่วมกันมีประสิทธิผลในการลดปริมาณโปรตีนในปัสสาวะมากกว่าการใช้ยาเพียงกลุ่มใดกลุ่มเดียว อย่างไรก็ตามการใช้ยาในกลุ่ม ACEIs และ ARBs ร่วมกันเพิ่มความเสี่ยงต่อการเกิดอาการไม่พึงประสงค์จากยาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เช่น ภาวะโพแทสเซียมในเลือดสูง (Hyperkalemia), ภาวะความดันโลหิตต่ำ (Hypotension) และภาวะไตวายเฉียบพลัน (Acute kidney injury) ดังนั้นจึงควรต้องพิจารณาเลือกให้เหมาะสมสำหรับผู้ป่วยแต่ละราย

จากแนวทางการรักษาความดันโลหิตสูงในเวชปฏิบัติทั่วไป พ.ศ. ๒๕๖๒ (คำแนะนำระดับ III, คุณภาพหลักฐาน A) และ ESC/ESH ในปี 2018 (คำแนะนำระดับ III, คุณภาพหลักฐาน A) ได้ให้คำแนะนำการเลือกให้ยาเพื่อลดความดันโลหิต ACEIs ร่วมกับ ARBs ไปในทิศทางเดียวกันว่า ไม่ควรใช้ยา ACEIs ร่วมกับ ARBs ในผู้ป่วยความดันโลหิตสูง

นอกจากนี้คู่มือการดำเนินโครงการโรงพยาบาลส่งเสริมการใช้ยาอย่างสมเหตุผล (Rational Drug Use Hospital Manual) ที่จัดทำขึ้นตามกฎหมายสำคัญ ๖ ประการ โดยกฎหมายดอกที่ ๓ คือการจัดทำหรือจัดหาเครื่องมือในการสั่งใช้ยาอย่างสมเหตุผลเพื่อประเมินความสมเหตุผลโดยในการเลือกจ่ายากลุ่ม RAS Blockage กำหนดให้ค่าร้อยละของผู้ป่วยนอกโรคความดันโลหิตสูงที่ใช้ยา RAS Blockage สองชนิดร่วมกันในการรักษาความดันโลหิตสูง และมีเป้าหมายเท่ากับร้อยละ ๐

เนื่องจากการปฏิบัติงานเภสัชกรแผนกผู้ป่วยนอกในโรงพยาบาลตำรวจพบมีการสั่งจ่ายากลุ่ม RAS Blockage คู่กัน แต่ไม่ทราบจำนวนการสั่งจ่ายคู่กันทั้งโรงพยาบาลตำรวจ อีกทั้งที่โรงพยาบาลตำรวจมีเฉพาะยาในกลุ่ม ACEIs กับ ARBs ไม่มียาในกลุ่ม Renin Inhibitor คือ ยาชื่อ Ariskarin เข้ามาในบัญชียาโรงพยาบาลตำรวจ ดังนั้นการศึกษานี้จึงจัดทำขึ้นเพื่อเก็บข้อมูลการจ่ายยาคู่กันระหว่างยา ACEIs/ARBs เพื่อเปรียบเทียบข้อมูลร้อยละการจ่ายยา ACEIs/ARBs ในโรงพยาบาลตำรวจ และนำข้อมูลที่ได้มาพัฒนาการส่งเสริมการใช้ยาอย่างสมเหตุผลในโรงพยาบาล (Rational Drug Use Hospital)

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อเปรียบเทียบร้อยละการจ่ายยา ACEIs/ARBs ในโรงพยาบาลตำรวจกับเกณฑ์มาตรฐานตัวชี้วัดในการใช้ยารักษาภาวะความดันโลหิตสูง ตามโครงการโรงพยาบาลส่งเสริมการใช้ยาอย่างสมเหตุผล (Rational Drug Use Hospital)

ผลการศึกษา

การศึกษานี้ทำการเก็บข้อมูลผู้ป่วยโรคความดันโลหิตสูงที่ได้รับการรักษาด้วยยาในกลุ่ม RAS Blockage ณ ผู้ป่วยนอก โรงพยาบาลตำรวจ วันที่ ๑ ตุลาคมปี พ.ศ. ๒๕๖๕ – ๑ ตุลาคม ปี พ.ศ. ๒๕๖๖ โดยสามารถเก็บข้อมูลผู้ป่วยที่ผ่านเกณฑ์คัดเข้าและคัดออกทั้งหมด ๑๔,๑๕๗ คน ทำการสุ่มคัดเลือกโดยใช้โปรแกรมสุ่มจากโปรแกรม STATA ๑๔.๑ ได้ผู้เข้าร่วมงานวิจัยทั้งหมด ๑๐,๙๗๖ คน

กลุ่มตัวอย่างจำนวน ๑๐,๙๗๖ คนของผู้ป่วยที่ได้รับการรักษาในกลุ่ม RAS Blockage (ACEIs/ARBs) เป็นเพศชาย ๕,๗๑๔ คน (ร้อยละ ๕๒.๑) เมื่อแบ่งตามยาที่ป่วยได้รับในกลุ่ม Angiotensin Converting Enzyme (ACEIs) โดยเรียงตามจำนวนคนและใบสั่งยา ๓ อันดับแรก โดยแบ่งออกเป็นยา Enalapril ๕ มิลลิกรัม จำนวน ๑,๓๒๔ คน (ร้อยละ ๑๒.๑) แบ่งตามใบสั่งยาหรือ Visit เป็น ๓,๔๒๑ visits (ร้อยละ ๑๐.๕) รองลงมาคือยา Enalapril ๒๐ มิลลิกรัม จำนวน ๗๑๔ คน (ร้อยละ ๖.๕) แบ่งตามใบสั่งยาหรือ Visit เป็น ๒,๐๐๓ visits (ร้อยละ ๖.๒) และลำดับที่สามคือยา Ramipril ๒.๕ มิลลิกรัม ๗๔ คน (ร้อยละ ๐.๗) แบ่งตามใบสั่งยาหรือ Visit เป็น ๑๙๙ visits (ร้อยละ ๐.๖)

สำหรับยาในกลุ่ม Angiotensin II Receptor Blockers (ARBs) โดยเรียงตามจำนวนคนและใบสั่งยา ๓ อันดับแรก โดยแบ่งออกเป็นยา Losartan ๕๐ มิลลิกรัม จำนวน ๕,๙๕๐ คน (ร้อยละ ๕๔.๒) แบ่งตามใบสั่งยาหรือ Visit เป็น ๑๗,๕๙๓ visits (ร้อยละ ๕๕.๒) รองลงมาคือยา Azilsartan จำนวน ๗๐๖ คน (ร้อยละ ๖.๔)

แบ่งตามใบสั่งยาหรือ Visit เป็น ๒,๒๖๙ visits (ร้อยละ ๗.๐) และลำดับที่สามคือยา Candesartan จำนวน ๔๒๑ คน (ร้อยละ ๓.๘) แบ่งตามใบสั่งยาหรือ Visit เป็น ๑,๔๖๔ visits (ร้อยละ ๔.๕)

จากการเก็บข้อมูล จำนวนผู้ป่วยทั้งหมดที่พบการใช้ยา RAS Blockage ๒ ชนิดร่วมกันมีจำนวน ๓๕ คน จากจำนวน ๑๐,๙๗๖ คน (ร้อยละ ๐.๓๒) โดยจำนวน Visit ที่พบการใช้ยา RAS Blockage ๒ ชนิดร่วมกันมีจำนวน ๗๕ visits จากทั้งหมด ๓๒,๕๐๗ visits (ร้อยละ ๐.๒๓) แผนกที่พบการใช้ยาร่วมกันมากที่สุดคือ คลินิกประกันสังคม จำนวน ๑๖ คน (ร้อยละ ๐.๑๓) แบ่งตามจำนวน Visit ได้ ๓๑ visits คิดเป็นร้อยละ ๐.๐๙

สรุปและอภิปรายผลงานวิจัย

จากการวิเคราะห์ข้อมูลในผู้ป่วยที่ใช้ยา RAS Blockage จำนวนทั้งสิ้น ๑๐,๙๗๖ คน และ ๓๒,๕๐๗ visits พบว่ามีจำนวนผู้ป่วยที่ใช้ยา RAS Blockage ๒ ชนิดร่วมกันทั้งหมด ๓๕ คน (ร้อยละ ๐.๓๒) และ ๗๕ visits (ร้อยละ ๐.๒๓) ซึ่งคู่ยาที่พบในการจ่ายร่วมกันมากที่สุดคือ Enalapril ขนาด ๒๐ mg/วัน ร่วมกับยา Losartan ขนาด ๕๐ mg/วัน ซึ่งพบในผู้ป่วย ๙ คน และ ๒๑ visits รองลงมาคือคู่ยา Enalapril ขนาด ๕ mg/วัน ร่วมกับยา Losartan ขนาด ๕๐ mg/วัน ซึ่งพบในผู้ป่วย ๗ คน และ ๑๔ visits ในส่วนของแผนกที่มีการจ่ายยา RAS Blockage ๒ ชนิดร่วมกันมากที่สุดคือ คลินิกประกันสังคม ซึ่งพบว่ามี การจ่ายยา RAS Blockage ๒ ชนิดร่วมกันในผู้ป่วย ๑๔ คน (ร้อยละ ๐.๑๓) และ ๓๑ visits (ร้อยละ ๐.๐๙)

เมื่อนำร้อยละของการจ่ายยา RAS Blockage ๒ ชนิดร่วมกันคือ ร้อยละ ๐.๓๒ เมื่อเทียบเป็นจำนวนผู้ป่วย และร้อยละ ๐.๒๓ เมื่อเทียบเป็นจำนวน Visit มาเปรียบเทียบกับเกณฑ์มาตรฐานตัวชี้วัดในการใช้ยารักษาภาวะความดันโลหิตสูงตามโครงการโรงพยาบาลส่งเสริมการใช้ยาอย่างสมเหตุผล (Rational Drug Use Hospital) พบว่ามี การจ่ายยา RAS Blockage ๒ ชนิดร่วมกันในคลินิกผู้ป่วยนอก ดังนั้นจากงานวิจัยนี้เมื่อเก็บข้อมูลย้อนหลัง การสั่งใช้ยา ACEIs ร่วมกับ ARBs ๑ ปี ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๖๕ ถึง ๑ ตุลาคม ๒๕๖๖ ยังพบมีการสั่งใช้ยา กลุ่ม ACEIs ร่วมกับ ARBs ในโรงพยาบาลตำรวจมีค่ามากกว่าเกณฑ์มาตรฐานของโครงการโรงพยาบาลส่งเสริมการใช้ยาอย่างสมเหตุผลคือ ร้อยละ ๐ และมากกว่ายอดรวมในประเทศไทยคือร้อยละ ๐.๐๘ ซึ่งอาจทำให้ผู้ป่วยที่ได้รับยาคู่กันเกิดอาการข้างเคียงจากการใช้ยาร่วมกันได้ ซึ่งงานวิจัยนี้สามารถใช้เป็นข้อมูลไปช่วยให้โรงพยาบาล ตำรวจออกนโยบายทางระบบยาในการห้ามสั่งยา ACEIs ร่วมกับยา ARBs ต่อไปได้

ข้อจำกัดและข้อเสนอแนะ

เนื่องจากการศึกษานี้เป็นการเก็บข้อมูลแบบจึงต้องระวังในเรื่องของความไม่มีความสมบูรณ์ และขาดหายข้อมูลซึ่งอาจส่งผลต่อการวิเคราะห์ ประเด็นต่อมาคือข้อมูลมีปริมาณมากจึงอาจตกหล่นระหว่าง วิเคราะห์ได้ถึงแม้มีการตรวจทานอย่างถี่ถ้วนแล้ว

* * *

**การวิจัยเรื่อง : ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการบริโภคอาหารของผู้สูงอายุในหอผู้ป่วยอายุรกรรม
โรงพยาบาลตำรวจ**
(Factors affecting food consumption behaviors of elderly In General
Medical Ward At Police General Hospital)

ชื่อผู้วิจัย : พันตำรวจโทหญิง ชนพัฒน์ วีระโสภณ
โภชนากร (สบ ๓) กลุ่มงานโภชนาการ
โรงพยาบาลตำรวจ

ปีที่วิจัย : ระหว่างวันที่ ๑ มีนาคม ๒๕๖๖ – ๑๕ มกราคม ๒๕๖๗

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

วัยผู้สูงอายุจะมีการเปลี่ยนแปลงทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ และสังคม โดยสภาพร่างกายจะเสื่อมถอยลงตามอายุขัย แต่บางคนอาจเปลี่ยนแปลงก่อนวัยอันควร เนื่องจากได้รับสารอาหารไม่เพียงพอต่อความต้องการของร่างกาย มักพบปัญหาความเบื่ออาหาร ความอยากรับประทานอาหารลดลง ปัญหาเรื่องฟันและเหงือกทำให้เคี้ยวอาหารลำบาก ความเสื่อมของระบบประสาทรับรู้รสชาติไม่ดี ทำให้รับประทานอาหารไม่อร่อย โรคทางเดินอาหาร การกลืนลำบาก การดูดซึมอาหารลดลง เกิดจากความเสื่อมสภาพของผนังทางเดินอาหาร ภาวะท้องผูก ท้องอืด แน่นท้อง เป็นต้น ซึ่งสิ่งเหล่านี้จะส่งผลกระทบต่อภาวะโภชนาการของผู้สูงอายุได้

การเปลี่ยนแปลงทางสรีรวิทยาของผู้สูงอายุ ส่งผลให้การทำงานของอวัยวะต่าง ๆ ลดลงซึ่งสังคมในยุคปัจจุบันนี้ เทคโนโลยีต่าง ๆ ได้ถูกพัฒนาขึ้นตามกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ ได้มีการค้นพบสิ่งแปลกใหม่ โดยเฉพาะสาขาการแพทย์และสาธารณสุข ส่งผลให้ประชากรมีอายุยืนยาวขึ้น ปัจจุบันมีผู้สูงอายุในปี ๒๕๖๕ มากถึง ๑๒,๑๑๖,๑๙๙ คน คิดเป็น ๑๘.๓% ของประชากรทั้งหมด เพิ่มขึ้นจากปีที่แล้ว ๐.๕% แบ่งเป็นผู้สูงอายุวัยต้น ช่วงอายุ ๖๐-๖๙ ปี จำนวน ๖,๔๔๓,๓๐๐ คน คิดเป็น ๕๖.๕% ของผู้สูงอายุทั้งหมด ผู้สูงอายุวัยกลาง ช่วงอายุ ๗๐-๗๙ ปี มีจำนวน ๓,๕๒๒,๓๗๘ คน คิดเป็น ๒๙.๑% และ ผู้สูงอายุวัยปลาย อายุ ๘๐ ปีขึ้นไป จำนวน ๑,๗๕๐,๑๒๑ คน คิดเป็น ๑๔.๔% (บริการสถิติข้อมูลกรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย, 2565) และมีแนวโน้มว่าประชากรผู้สูงอายุมีจำนวนเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง จากการคาดประมาณประชากรผู้สูงอายุของประเทศไทย ระหว่างปี พ.ศ. ๒๕๕๓ ถึง พ.ศ. ๒๕๘๓ แสดงให้เห็นว่าสัดส่วนของประชากรอายุตั้งแต่ ๖๐ ปีขึ้นไป มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง จากร้อยละ ๑๓.๒๐ ในปี พ.ศ. ๒๕๕๓ เป็นร้อยละ ๓๒.๑๐ ในปี พ.ศ. ๒๕๘๓ แสดงว่าอีกประมาณ ๒๕ ปีข้างหน้า หรือในปี พ.ศ. ๒๕๘๓ จำนวนผู้สูงอายุจะเพิ่มขึ้นเป็น ๒๐.๕ ล้านคน หรือคิดเป็น ๒.๔ เท่าของประชากรสูงอายุในปี พ.ศ. ๒๕๕๓ โดยพบว่าสัดส่วนของผู้สูงอายุวัยปลายมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างชัดเจน (วิพรรณ ประจวบเหมาะ, 2556: 12-13)

ดังนั้นพฤติกรรมการบริโภคอาหารตามหลักโภชนาการของผู้สูงอายุ เป็นเรื่องที่จะต้องใส่ใจมากเป็นพิเศษ เนื่องจากเป็นปัจจัยสำคัญที่มีผลกระทบต่อสุขภาพของผู้สูงอายุ การมีภาวะโภชนาการที่ดีช่วยในเรื่อง

ของการต้านทานโรค การลดการติดเชื้อ ลดการเจ็บป่วยรวมถึงส่งผลให้มีชีวิตที่ยืนยาวมากขึ้น จะเห็นได้ว่าการบริโภคอาหารที่ถูกต้องตามหลักโภชนาการ จะส่งผลให้มีสุขภาพทางร่างกาย สุขภาพจิตใจที่ดี ผู้ทำวิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการบริโภคอาหารของผู้สูงอายุในหอผู้ป่วยอายุรกรรมโรงพยาบาลตำรวจ เพื่อใช้ข้อมูลที่ได้จากการทำวิจัยนี้ แก้ไขปัญหาโภชนาการของผู้สูงอายุหรือวางนโยบายในการจัดกิจกรรมส่งเสริมสุขภาพ เพื่อให้ผู้สูงอายุมีสุขภาพร่างกายแข็งแรงและมีภาวะโภชนาการที่ดีต่อไป

วัตถุประสงค์ของการทำวิจัย

๑. เพื่อศึกษาพฤติกรรมการบริโภคอาหารของผู้สูงอายุในหอผู้ป่วยอายุรกรรม โรงพยาบาลตำรวจ
๒. เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการบริโภคอาหารของผู้สูงอายุในหอผู้ป่วยอายุรกรรมโรงพยาบาลตำรวจ
๓. เพื่อใช้เป็นแนวทางในการแก้ไขปัญหาพฤติกรรมการบริโภคอาหารและภาวะโภชนาการของผู้สูงอายุหรือวางนโยบายในการจัดกิจกรรมส่งเสริมให้ความรู้ด้านสุขภาพ

สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษาข้อมูลพฤติกรรมการบริโภคอาหารพบว่า ผู้สูงอายุที่ใช้ในการศึกษาคั้งนี้ส่วนใหญ่มีพฤติกรรมการบริโภคอาหารอยู่ในระดับดี (ร้อยละ ๕๓.๗) รองลงมาคือพฤติกรรมการบริโภคอาหารอยู่ในระดับปานกลาง (ร้อยละ ๔๖.๐) และมีพฤติกรรมการบริโภคอาหารอยู่ในระดับไม่ดี (ร้อยละ ๐.๓) มีค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมการบริโภคอาหาร ๒.๕๓ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ๐.๕๐ จากผลการวิเคราะห์ พบว่าปัจจัยส่วนบุคคลที่มีความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมการบริโภคอาหารมีทั้งหมด ๙ ปัจจัย ประกอบด้วย อายุ ศาสนา อาชีพ รายได้ สถานภาพการสมรส ระดับการศึกษา การพักอาศัย ภาวะพึ่งพา และภาวะสุขภาพ ซึ่งมีบางปัจจัยสอดคล้องกับการศึกษาของ สุพรรณิ พฤกษา (2559:90) ที่ทำการศึกษากว่าปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการบริโภคอาหารของผู้สูงอายุ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พบว่าปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการบริโภคอาหารอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ได้แก่ เพศ ระดับการศึกษา สภาพความเป็นอยู่ ภาวะสุขภาพ ความรู้ ทศนคติ และความชอบเกี่ยวกับการบริโภคอาหาร การดูแลของครอบครัว ลักษณะทางกายภาพของแหล่งอาหาร และปัจจัยด้านอาหาร อภิปรายได้ดังนี้

๑) อายุ

ผลการศึกษาคั้งนี้พบว่าช่วงอายุมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p=0.005$) ในด้านบริโภคนิสัยที่เปลี่ยนแปลงไป ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการเปลี่ยนแปลงทางสรีระวิทยาของระบบทางเดินอาหารและระบบประสาท ได้แก่ การรับรสและกลิ่น เนื่องจากต่อมรับรสที่ลึ้นลดจำนวนลง ประกอบกับน้ำลายจะเข้มข้นขึ้นทำให้ช่องปากแห้งได้ง่าย ส่งผลให้ความสามารถในการรับรสต่อยประสิทธิภาพลง ความอยากอาหารลดลง มีความรู้สึกเบื่ออาหารรับประทานแล้วไม่รู้สึกอร่อย ผู้สูงอายุจึงมักรับประทานอาหารรสจัดขึ้นโดยเฉพาะรสเค็มและรสหวาน (คณินญา พรนริศ, 2546: 44)

๒) ศาสนา

ผลการศึกษาวิจัยครั้งนี้พบว่า ปัจจัยด้านศาสนามีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p=0.025$) ด้านพฤติกรรมการปรุงอาหาร ($p=0.040$) บริโภคนิสัยที่เปลี่ยนแปลงไปของผู้สูงอายุ ผู้สูงอายุนับถือศาสนาแตกต่างกัน เป็นความเชื่อและการถ่ายทอดกันมาจากอดีตจนถึงปัจจุบัน นั่นคือถ้าพ่อแม่เป็นต้นแบบการบริโภคที่ดี มีการบริโภคอาหารที่หลากหลายและดีต่อสุขภาพ สมาชิกในครอบครัวจะมีพฤติกรรมการบริโภคอาหารที่ดีด้วย (ประหยัด สายวิเชียร, 2547: 33-34)

๓) อาชีพ

ผลการศึกษาวิจัยครั้งนี้พบว่า ปัจจัยด้านอาชีพมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p=0.011$) ด้านอาหารที่รับประทาน ($p=0.004$) อาหารที่ควรหลีกเลี่ยงและ ($p=0.002$) พฤติกรรมการปรุงอาหาร

๔) รายได้

ผลการศึกษาวิจัยครั้งนี้พบว่า ปัจจัยด้านรายได้มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p=0.012$) ด้านอาหารที่รับประทาน สอดคล้องกับผู้สูงอายุที่มีปัจจัยด้านอาหารระดับดี มีโอกาสในการมีพฤติกรรมการบริโภคอาหารระดับดีมากกว่าผู้สูงอายุที่มีปัจจัยด้านอาหารระดับไม่ดี ๒.๓๗ เท่า (สุพรรณิ พฤษภา, 2559:90)

๕) สถานภาพสมรส

ผลการศึกษาวิจัยครั้งนี้พบว่า ปัจจัยด้านสถานภาพสมรสมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p=0.012$) ด้านอาหารที่รับประทานโดยครอบครัวเป็นสถาบันแรกที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการบริโภค ทำให้พฤติกรรมการบริโภคอาหารภายในครอบครัวเป็นตัวบ่งบอกพฤติกรรมการบริโภคของบุคคลได้ (กิ่งเพชร แด่มทอง, 2546: บทคัดย่อ)

๖) ระดับการศึกษา

ผลการศึกษาวิจัยครั้งนี้พบว่า ปัจจัยด้านระดับการศึกษามีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p=0.003$) ด้านอาหารที่รับประทาน ($p=0.003$) อาหารที่ควรหลีกเลี่ยง และ ($p=0.042$) พฤติกรรมการปรุงอาหาร สอดคล้องกับผู้สูงอายุที่จบการศึกษาระดับประกาศนียบัตรขึ้นไป มีโอกาสในการมีพฤติกรรมการบริโภคอาหารระดับดีมากกว่าผู้สูงอายุที่มีการศึกษาระดับประถมศึกษาหรือต่ำกว่า ๒.๒๐-๒.๓๔ เท่า (สุพรรณิ พฤษภา, 2559:90)

๗) การพักอาศัย

ผลการศึกษาวิจัยครั้งนี้พบว่า ปัจจัยด้านการพักอาศัยมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p=0.004$) ด้านอาหารที่รับประทาน ($p=0.000$) อาหารที่ควรหลีกเลี่ยง ($p=0.000$) พฤติกรรมการปรุงอาหาร และ ($p=0.001$) พฤติกรรมการซื้ออาหาร สอดคล้องกับผู้สูงอายุที่อยู่กับคู่สมรส บุตรหลานหรือญาติมีโอกาสในการมีพฤติกรรมการบริโภคอาหารระดับดีมากกว่าผู้สูงอายุที่อยู่ลำพัง ๒.๒๑ เท่า (สุพรรณิ พฤษภา, 2559:90)

๘) ภาวะพียงพา การดูแลครอบครัว

ผลการศึกษาวิจัยครั้งนี้พบว่า ปัจจัยด้านภาวะพียงพา การดูแลครอบครัวมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p=0.004$) ด้านอาหารที่รับประทาน ผู้สูงอายุที่เป็นผู้ดูแลครอบครัวมีโอกาสในการมีพฤติกรรมการบริโภคอาหารระดับดีมากกว่าผู้สูงอายุที่มีครอบครัวดูแล ๑.๕๙ เท่า (สุพรรณณี พฤษภา, 2559:90)

๙) ภาวะสุขภาพ โรคประจำตัว

ผลการศึกษาวิจัยครั้งนี้พบว่า ปัจจัยด้านภาวะสุขภาพ โรคประจำตัว มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p=0.004$) สอดคล้องกับผู้สูงอายุที่ไม่มีโรคประจำตัว มีโอกาสในการมีพฤติกรรมการบริโภคอาหารระดับดีมากกว่าผู้สูงอายุที่มีโรคประจำตัว ๑.๔๐ เท่า (สุพรรณณี พฤษภา, 2559:90)

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากการทำวิจัยในครั้งนี้

๑. ให้ความรู้และสร้างความเข้าใจที่ถูกต้องแก่ผู้สูงอายุในเรื่องการรับประทานอาหาร แม้ว่าการศึกษาในครั้งนี้กลุ่มตัวอย่างจะมีพฤติกรรมการบริโภคอยู่ในระดับดีก็ตาม แต่เมื่อพิจารณารายชื่อแล้ว พบว่ายังขาดความรู้ความเข้าใจ เกี่ยวกับการบริโภคอาหารอยู่บางข้อ เช่น การรับประทานอาหารสุก ๆ ดิบ ๆ ให้เห็นความสำคัญที่จะส่งผลกระทบต่อสุขภาพผู้สูงอายุ

๒. ส่งเสริมให้ผู้สูงอายุตรวจสุขภาพประจำปีเป็นประจำทุกปี เพื่อเป็นการป้องกันการเกิดโรคและเป็นการคัดกรองอาการเจ็บป่วยในระยะเริ่มต้น หากพบความผิดปกติก็สามารถรักษาได้ทันเวลาที่และยังเสียค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาลน้อยกว่าเมื่อมีอาการเจ็บป่วยมาก

๓. จากผลการศึกษาวิจัย พบว่าบุคคลในครอบครัว หรือญาติพี่น้องมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการบริโภคอาหาร ดังนั้นการให้ความรู้แก่ผู้สูงอายุนั้น ควรให้ญาติพี่น้อง ร่วมฟังคำแนะนำด้วยเพื่อกลับไปที่บ้านจะได้ปฏิบัติตัวได้ถูกต้องและเกิดประโยชน์สูงสุดกับบุคคลในครอบครัว เนื่องจากเป็นบุคคลที่ใกล้ชิดกัน

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

๑. ควรมีการวิจัยเชิงคุณภาพ เพื่อให้ได้ข้อมูลเชิงลึกที่สามารถอธิบายพฤติกรรมการบริโภคอาหารของผู้สูงอายุได้ชัดเจนมากขึ้น

๒. ควรมีการนำข้อมูลที่ได้จากการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ ทำการศึกษาวิจัยในเชิงทดลองเพื่อหารูปแบบในการดูแลสุขภาพที่เหมาะสมกับผู้สูงอายุ ซึ่งอาจแยกศึกษาเป็นรายพฤติกรรม เช่น รูปแบบการส่งเสริมสุขภาพด้านการทำกิจกรรมและออกกำลังกาย หรือรูปแบบการดูแลผู้สูงอายุที่ป่วยด้วยโรคความดันโลหิตสูงหรือโรคเบาหวาน เป็นต้น

* * *

การวิจัยเรื่อง : ความชุกและปัจจัยที่สัมพันธ์กับภาวะเบาหวานขึ้นจอประสาทตาในผู้ป่วยเบาหวานชนิดที่ ๒ ที่มารับบริการในหน่วยต่อมไร้ท่อ โรงพยาบาลตำรวจ

ชื่อผู้วิจัย : พันตำรวจโทหญิง ศศิมา โอภาณูรักษ์
พยาบาล (สบ ๓) กลุ่มงานพยาบาล
โรงพยาบาลตำรวจ

ปีที่วิจัย : ๒๕๖๖

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

โรคเบาหวานเป็นโรคไม่ติดต่อเรื้อรังที่เป็นปัญหาสาธารณสุขที่สำคัญของทุกประเทศทั่วโลกและประเทศไทย จากรายงานการสำรวจของสมาพันธ์เบาหวานนานาชาติ ในปี พ.ศ. ๒๕๖๒ พบประชากรที่มีอายุระหว่าง ๒๐-๗๙ ปี ในทวีปมหาสมุทรแปซิฟิกรวมถึงประเทศไทย พบผู้ป่วยเป็นเบาหวานทั้งสิ้น ๑๖๓ ล้านคน ในปี พ.ศ. ๒๕๖๓ มีผู้ป่วยเบาหวานเพิ่มขึ้นเป็น ๑๙๗ ล้านคน ในประเทศไทยจำนวนผู้ป่วยเบาหวานมีแนวโน้มสูงขึ้นเช่นเดียวกัน จากการสำรวจในปี พ.ศ. ๒๕๕๘ พบจำนวนผู้ป่วยเบาหวาน ๔.๐ ล้านคน และเพิ่มขึ้นเป็น ๕.๕ ล้านคนในปี พ.ศ. ๒๕๖๒ จากจำนวนผู้ป่วยดังกล่าวพบว่าร้อยละของผู้ป่วยเบาหวานที่สามารถคุมระดับน้ำตาลในเลือดได้ตามเกณฑ์ (มีค่าน้อยกว่า ๑๓๐ มก./ดล.) มีจำนวนลดลงจากร้อยละ ๓๐.๖ เป็นร้อยละ ๒๓.๕ ส่งผลให้อัตราการเสียชีวิตจากโรคเบาหวานในประเทศไทยมีจำนวนมากถึง ๒๐๐ รายต่อวัน ผลจากความสามารถในการคุมระดับน้ำตาลให้อยู่ในเกณฑ์ปกติได้ลดลง ส่งผลให้เกิดภาวะแทรกซ้อนที่ส่งผลเสียต่อหลอดเลือดแดงทั่วร่างกายทั้งหลอดเลือดแดงขนาดใหญ่และโดยเฉพาะอย่างยิ่งหลอดเลือดแดงขนาดเล็ก สิ่งสำคัญหลังจากได้รับการวินิจฉัยว่าเป็นเบาหวานก็คือ การดูแลรักษาที่ถูกต้องและสามารถควบคุมระดับน้ำตาลในเลือดให้อยู่ในเกณฑ์เป้าหมายให้มากที่สุด เพื่อลดหรือชะลอการเกิดภาวะแทรกซ้อนทั้งในระยะสั้นและระยะยาวที่จะเกิดกับหลอดเลือดทั้งขนาดเล็กและขนาดใหญ่ ทั้งแบบเฉียบพลันและเรื้อรัง ได้แก่ จอประสาทตาผิดปกติ โรคไตเรื้อรัง โรคหลอดเลือดหัวใจและหลอดเลือดสมอง รวมถึงความผิดปกติของขาและเท้า ซึ่งเป็นสาเหตุทำให้เกิดความพิการและการเสียชีวิตที่สำคัญ ส่งผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตของผู้ป่วยและผู้ดูแลรักษา ทั้งในด้านเศรษฐกิจและสังคม

ภาวะเบาหวานขึ้นจอประสาทตา (Diabetic Retinopathy:DR) เป็นภาวะแทรกซ้อนจากโรคเบาหวานที่ทำให้เกิดความผิดปกติของหลอดเลือดที่มาเลี้ยงจอตาจนถึงเลือดออกในวุ้นตา เกิดพังพืด และดึงจอตาให้หลุดลอกออกมา ภาวะเบาหวานขึ้นจอประสาทตาเป็นหนึ่งในสาเหตุสำคัญของการเกิดภาวะตาบอดทั่วโลกและการเป็นเบาหวานจะเพิ่มความเสี่ยงในการเกิดตาบอดได้มากกว่าผู้ที่ไม่เป็นเบาหวาน อุบัติการณ์ในการเกิดเบาหวานขึ้นจอประสาทตาทั่วโลกพบได้ร้อยละ ๒๒.๒๗ ในประเทศไทยมีการรายงานการเกิดอุบัติการณ์การเกิดเบาหวานขึ้นจอประสาทตาในผู้ป่วยเบาหวานชนิดที่ ๒ (DM type II) ร้อยละ ๘.๕-๒๗.๒ องค์การอนามัยโลกได้ประเมินผู้ป่วยตาบอดซึ่งมีสาเหตุมาจากภาวะเบาหวานขึ้นจอประสาทตาทั่วโลก พบได้ร้อยละ ๔.๘ คิดเป็น ๑.๘ ล้านคน ส่วนในประเทศไทยพบภาวะเบาหวานขึ้นจอประสาทตาที่ทำให้เกิดภาวะตาบอดถาวรพบได้มากถึงร้อยละ ๕.๑๗ ของประชากรในประเทศไทย

รองจากภาวะต้อกระจก ดังนั้นภาวะเบาหวานขึ้นจอประสาทตาจึงถือว่ามี ความรุนแรงและเป็นสาเหตุหลักที่ทำให้ผู้ป่วยสูญเสียการมองเห็น เป็นปัญหาต่อการดำเนินชีวิตของทั้งผู้ป่วยและญาติในระยะยาว

หน่วยต่อมไร้ท่อ โรงพยาบาลตำรวจ ให้บริการตรวจรักษาผู้ป่วยเบาหวานและผู้ป่วยโรคต่อมไร้ท่ออื่น ๆ สถิติผู้เข้ารับบริการในหน่วยต่อมไร้ท่อ แผนกผู้ป่วยนอก ห้องตรวจโรคอายุรกรรม โรงพยาบาลตำรวจ มีผู้รับบริการที่ได้รับการวินิจฉัยว่าเป็นเบาหวานตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๖๒ - ๒๕๖๔ เป็นจำนวน ๑,๑๖๓ ราย, ๑,๓๘๕ ราย และ ๑,๔๗๑ รายตามลำดับ จำนวนผู้ป่วยมีแนวโน้มเพิ่มมากขึ้นทุกปี ผู้ป่วยเบาหวานทุกคนควรได้รับการตรวจจอประสาทตาหลังจากได้รับการวินิจฉัยว่าเป็นเบาหวานและควรได้รับการตรวจซ้ำในทุก ๆ ๑ ปี เพื่อติดตามและประเมินภาวะเบาหวานขึ้นจอประสาทตา และเป็นหนึ่งในมาตรฐานตัวชี้วัดสำคัญของหลักประกันสุขภาพแห่งชาติที่ได้กำหนดไว้ในการบริการและการดูแลผู้ป่วยเบาหวาน

การดูแลผู้ป่วยเบาหวานให้ได้รับการตรวจจอประสาทตาเป็นหนึ่งในมาตรฐานการให้บริการแก่ผู้ป่วยเบาหวานที่เข้ารับบริการและเป็นตัวชี้วัดคุณภาพการให้บริการแก่ผู้รับบริการของหน่วยต่อมไร้ท่อ โรงพยาบาลตำรวจ รวมถึงเป็นการเฝ้าระวังไม่ให้เป็นหนึ่งในสาเหตุที่ทำให้ผู้ป่วยเกิดภาวะตาบอดถาวร และในปัจจุบันจากการค้นหาข้อมูลพบว่ายังไม่พบรายงานการสำรวจความชุกและปัจจัยสัมพันธ์ของการเกิดภาวะเบาหวานขึ้นจอประสาทตาในผู้ป่วยโรคเบาหวานที่มารับบริการในโรงพยาบาลตำรวจ ผู้วิจัยจึงมีความสนใจศึกษาความชุกและปัจจัยสัมพันธ์ของการเกิดภาวะเบาหวานขึ้นจอประสาทตาแก่ผู้มารับบริการที่ได้รับการวินิจฉัยว่าเป็นเบาหวานชนิดที่ ๒ ในหน่วยต่อมไร้ท่อ โรงพยาบาลตำรวจ เพื่อใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานในการนำไปสู่การวางแผนการพัฒนาคุณภาพการดูแลผู้ป่วยที่เหมาะสม และสามารถนำข้อมูลในการติดตามการเกิดภาวะแทรกซ้อนจากโรคเบาหวานในอนาคต เพื่อพัฒนาคุณภาพการให้บริการทั้งในด้านการติดตามโรค ลดโอกาสการเกิดความพิการทางสายตาและการใช้ในการวางแผนงานการให้บริการเชิงรุกในการดูแลผู้ป่วยเบาหวานต่อไปในอนาคต

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาหาความชุกของการเกิดภาวะเบาหวานขึ้นจอประสาทตา (Diabetic Retinopathy: DR) และปัจจัยสัมพันธ์ของการเกิดภาวะเบาหวานขึ้นจอประสาทตา (Diabetic Retinopathy: DR) ในผู้ป่วยโรคเบาหวาน ชนิดที่ ๒ ที่มารับบริการในหน่วยต่อมไร้ท่อ โรงพยาบาลตำรวจ

ผลการวิจัย

๑. ผลการสำรวจหาความชุกของการเกิดภาวะเบาหวานขึ้นจอประสาทตาในผู้ป่วยเบาหวาน ชนิดที่ ๒ ที่มารับบริการในหน่วยต่อมไร้ท่อ โรงพยาบาลตำรวจ ตามปีงบประมาณ ๒๕๖๕ ระหว่างวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๖๔ ถึง ๓๐ กันยายน ๒๕๖๕ มีจำนวนประชากรทั้งหมด ๑,๒๙๑ ราย มีจำนวนประชากรที่ไม่ได้รับการตรวจคัดกรองภาวะเบาหวานขึ้นจอประสาทตา จำนวน ๒๖ ราย จำนวนประชากรที่ได้รับการตรวจคัดกรองภาวะเบาหวานขึ้นจอประสาทตา จำนวน ๑,๒๖๕ ราย คิดเป็นร้อยละ ๙๗.๙๘ มีประชากรที่ตรวจพบภาวะเบาหวานขึ้นจอประสาทตา (Diabetic Retinopathy: DR) จำนวน ๓๐๖ ราย มีความชุกเท่ากับร้อยละ ๒๔.๒ โดยส่วนใหญ่พบในระยะ Moderate NPDR (Moderate non-proliferative diabetic retinopathy) ร้อยละ ๑๐.๘ รองลงมาคือระยะ Mild NPDR

(Mild non-proliferative diabetic retinopathy) ร้อยละ ๖.๘ ระยะ Severe NPDR (Severe non-proliferative diabetic retinopathy) และระยะ PDR (Proliferative diabetic retinopathy) พบได้ ร้อยละ ๑.๓ และ ๕.๓ ตามลำดับ

๒. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ แบ่งกลุ่มตัวอย่างออกเป็น ๒ กลุ่ม คือกลุ่มศึกษา (Case) และกลุ่มควบคุม (Control) จำนวน ๓๘๔ ราย ผลจากการเก็บข้อมูลคุณลักษณะส่วนบุคคล พบว่ามีเพศชาย ๑๗๔ ราย เพศหญิง ๒๑๐ ราย เพศชายมีภาวะเบาหวานขึ้นจอประสาทตามากกว่าเพศหญิงคิดเป็นร้อยละ ๕๒.๙ อายุของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด ๓๘๔ ราย มีอายุเฉลี่ยอยู่ที่ ๖๓.๓๔ ปี S.D. ๑๑.๘๗๐ กลุ่มตัวอย่างที่พบมากที่สุดคือกลุ่มที่มีอายุ ๖๑- ๗๐ ปี คือ ๑๑๘ ราย กลุ่มตัวอย่างที่มีภาวะเบาหวานขึ้นจอประสาทตาพบมากที่สุดในช่วงอายุ ๔๑-๕๐ ปี คิดเป็นร้อยละ ๕๕.๘ สิทธิที่ใช้ในการรักษาสามารถเบิกค่ารักษาได้ พบว่ามีสิทธิการรักษาเป็นกรมบัญชีกลาง ๙๐ ราย มากกว่ากลุ่มอื่น ๆ ที่มีสิทธิประกันสังคม, ประกันสุขภาพ (๓๐ บาท), ชำระเงินเองและสิทธิอื่น ๆ เช่น พนักงานส่วนท้องถิ่น ตามลำดับ ระยะเวลาการป่วยเป็นโรคเบาหวานของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า กลุ่มที่มีประวัติเป็นเบาหวานมากกว่า ๑๐ ปี มีภาวะเบาหวานขึ้นจอประสาทตาค่ามากที่สุดคือ ๑๔๙ ราย คิดเป็นร้อยละ ๕๕.๔ กลุ่มตัวอย่างมีโรคประจำตัวร่วมคือ ความดันโลหิตสูง (HT) โรคไขมันในเส้นเลือดสูง (HLP) และโรคไทรอยด์ (Thyroid) ๒๙๑ ราย, ๓๔๔ ราย และ ๔๔ รายตามลำดับ ผลการวินิจฉัยโรคของกลุ่มตัวอย่างพบว่า กลุ่มโรครวมที่กลุ่มตัวอย่างพบมากที่สุดคือ โรคเบาหวาน ความดันโลหิตสูง และไขมันในเส้นเลือดสูง (DM HT HLP) พบมากถึง ๒๔๑ ราย และเป็นกลุ่มตัวอย่างที่พบว่ามีภาวะเบาหวานขึ้นจอประสาทตาค่ามากที่สุดคือ ๑๓๘ ราย คิดเป็นร้อยละ ๕๗.๓ ดัชนีมวลกาย (BMI) ของกลุ่มตัวอย่างพบว่า ดัชนีมวลกายที่มีค่าเท่ากับ ๒๕-๒๙.๙๙ (อ้วนระดับ ๑) พบได้มากที่สุดถึง ๑๔๔ ราย กลุ่มตัวอย่างที่มีจำนวนใกล้เคียงกันคือกลุ่มที่ค่า BMI ปกติ คือ มีค่าเท่ากับ ๑๘.๕-๒๒.๙ พบได้ ๘๓ ราย และกลุ่มตัวอย่าง BMI \geq ๓๐ (อ้วนระดับ ๒) พบได้ ๘๐ ราย

แบบบันทึกข้อมูลผลการตรวจทางห้องปฏิบัติการของกลุ่มตัวอย่างพบว่าผลของระดับน้ำตาลในเลือดหลังอดอาหาร (FBS) ของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีค่ามากกว่า ๑๒๕ มก/ดล มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ ๑๔๑.๐ S.D. มีค่าเท่ากับ ๔๘.๕๓๙ และผลตรวจของระดับน้ำตาลสะสมวัดจากฮีโมโกลบินในเม็ดเลือดแดง (HbA_{1c}) ของกลุ่มตัวอย่างพบว่าส่วนใหญ่มีค่าน้อยกว่า ๗% พบได้มากถึง ๑๗๐ คน รองลงมาคือ มีค่ามากกว่าหรือเท่ากับ ๗.๐ - ๘.๐%, มีค่าระหว่าง ๘.๐% - ๙.๙% และมีค่ามากกว่าหรือเท่ากับ ๑๐.๐% ตามลำดับ ผลตรวจการทำงานของไตได้แก่ระดับครีเอตินีนและอัตราการกรองของไต พบว่าผลตรวจการทำงานของไตของกลุ่มตัวอย่างมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๑.๓๓๙ และอัตราการกรองของไตมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ ๖๗.๙๘๙ ค่า S.D. มีค่าเท่ากับ ๑.๓๗๘ และ ๒๗.๙๗๔ ตามลำดับ อัตราการกรองของไตหรือ CKD Stage ของกลุ่มตัวอย่างแบ่งออกได้เป็น ๕ ระดับ กลุ่มที่พบมากที่สุดคือ CKD Stage ๒ โดยมีค่าอัตราการกรองของไต (eGFR) มีค่ามากกว่าหรือเท่ากับ ๖๐-๘๙ มล/นาที ทั้งหมด ๑๔๒ ราย รองลงมาคือ CKD Stage ๑ (eGFR \geq ๙๐ มล/นาที), CKD Stage ๓ (eGFR \geq ๓๐-๕๙ มล/นาที), CKD Stage ๔ (eGFR \geq ๑๕-๒๙ มล/นาที) และ CKD Stage ๕ (eGFR $<$ ๑๕ มล/นาที) ตามลำดับ ผลการตรวจระดับไขมันทั้ง ๓ ชนิดคือ คอลเลสเตอรอล (Cholesterol), ไตรกลีเซอไรด์ (Triglyceride) และแอลดีแอล (LDL) ของกลุ่มตัวอย่าง พบว่าส่วนใหญ่อยู่ในช่วงของค่าปกติ โดยคอลเลสเตอรอล (Cholesterol) มีค่าน้อยกว่า ๑๗๐ มก./ดล

พบได้ ๒๖๐ ราย ผลการตรวจระดับไขมันไตรกลีเซอไรด์ (Triglyceride) พบได้ ๒๗๖ ราย และผลการตรวจระดับไขมันแอลดีแอล (LDL) พบได้ ๒๖๔ ราย

แบบบันทึกข้อมูลผลการประเมินการเกิดภาวะแทรกซ้อน ได้แก่ ผลการตรวจภาวะเบาหวานขึ้นจอประสาทตาของกลุ่มตัวอย่าง ๒ กลุ่มคือ กลุ่มควบคุม จำนวน ๑๙๒ ราย และกลุ่มศึกษา จำนวน ๑๙๒ ราย ในกลุ่มศึกษา พบจอประสาทตาดผิดปกติทั้ง ๔ ชนิด คือ Mild NPDR, Moderate NPDR, Severe NPDR และ PDR ชนิดที่พบเป็นจำนวนมากที่สุดคือกลุ่ม Moderate NPDR พบได้ทั้งหมด ๘๓ ราย รองลงมาคือ กลุ่ม PDR พบได้ ๕๐ ราย ส่วนกลุ่ม Mild NPDR และ Severe NPDR พบได้ ๔๙ และ ๑๐ รายตามลำดับ และผลการตรวจปัสสาวะหาปริมาณโปรตีนในปัสสาวะ ส่วนใหญ่พบว่า ผลปกติ ไม่พบโปรตีนในปัสสาวะเกินกว่าค่าปกติ จำนวนทั้งหมด ๑๙๙ ราย ผลผิดปกติจำนวน ๑๘๕ ราย มีภาวะ Microalbuminuria (พบอัลบูมินในปริมาณมากกว่า ๓๐ – ๒๙๙.๐ ug/mgCr.) และภาวะ Macroalbuminuria (พบอัลบูมินในปริมาณมากกว่า \geq ๓๐๐.๐ ug/mgCr.) จำนวน ๑๑๒ รายและ ๗๓ ราย

๓. การวิเคราะห์หาความสัมพันธ์แบบ ๒ ตัวแปร (Bivariate analysis) ของปัจจัยพื้นฐานด้านบุคคล ได้แก่ อายุ และระยะเวลาการป่วยเป็นโรคเบาหวาน และผลของระดับน้ำตาลสะสมในเลือด (HbA_{1c}) กับการเกิดภาวะเบาหวานเข้าจอประสาทตาในผู้ป่วยเบาหวานชนิดที่ ๒ พบว่าอายุที่มากกว่า ๖๐ ปีขึ้นไป ไม่พบว่าเป็นปัจจัยเสี่ยงที่สัมพันธ์ต่อการเกิดภาวะเบาหวานเข้าจอประสาทตา ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์เชิงปัจจัยเสี่ยงได้แก่ ระยะเวลาการป่วยเป็นโรคเบาหวานมากกว่า ๑๐ ปี มีโอกาสเกิดภาวะเบาหวานเข้าจอประสาทตาเป็น ๒.๐๘ เท่า (OR=๒.๐๘, ๙๕%CI ๑.๓๒-๓.๒๕) ของผู้ป่วยที่เป็นเบาหวานน้อยกว่า ๑๐ ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (P-value = ๐.๐๐๑) และระดับน้ำตาลสะสมในเลือด (HbA_{1c}) ที่มีค่ามากกว่า ๗% มีโอกาสเกิดภาวะเบาหวานเข้าจอประสาทตาเป็น ๒.๕๘ เท่า (OR=๒.๕๘, ๙๕%CI ๑.๗๐-๓.๙๐) ของผู้ป่วยเบาหวานที่มีระดับน้ำตาลสะสมในเลือด (HbA_{1c}) น้อยกว่า ๗% อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (P-value = ๐.๐๐๐)

สรุปและอภิปรายผลการวิจัย

ผลจากการศึกษาในครั้งนี้พบว่าความชุกของภาวะเบาหวานเข้าจอประสาทตาในผู้ป่วยเบาหวานชนิดที่ ๒ ที่มารับบริการในหน่วยต่อมไร้ท่อ โรงพยาบาลตำรวจ พบได้มีจำนวนทั้งสิ้น ๓๐๖ ราย คิดเป็นร้อยละ ๒๔.๒ โดยส่วนใหญ่พบในระยะ Moderate NPDR (Moderate non-proliferative diabetic retinopathy) ร้อยละ ๑๐.๘ รองลงมาคือระยะ Mild NPDR (Mild non-proliferative diabetic retinopathy) ร้อยละ ๖.๘ ระยะ Severe NPDR (Severe non-proliferative diabetic retinopathy) และระยะ PDR (Proliferative diabetic retinopathy) พบได้ร้อยละ ๑.๓ และ ๕.๓ ตามลำดับ ซึ่งตรงกับรายงานสถานการณ์ในประเทศไทย ที่มีการรายงานว่าอุบัติการณ์ของการเกิดเบาหวานขึ้นจอประสาทตาในผู้ป่วยเบาหวานชนิดที่ ๒ พบได้ในระหว่างร้อยละ ๘.๕-๒๗.๒ นอกจากนี้ผลการศึกษายังพบว่าปัจจัยที่มีผลต่อภาวะเบาหวานเข้าจอประสาทตาในผู้ป่วยเบาหวานชนิดที่ ๒ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ คือ ระยะเวลาการป่วยเป็นโรคเบาหวานมากกว่า ๑๐ ปีขึ้นไปมีโอกาสดังกล่าวเป็น ๒.๐๘ เท่า และระดับน้ำตาลสะสมในเลือด (HbA_{1c}) ที่มีค่ามากกว่า ๗% มีโอกาสเกิดภาวะเบาหวานเข้าจอประสาทตาเป็น ๒.๕๘ เท่า สาเหตุส่วนหนึ่งอาจจะมาจากความเสื่อมและการเกิดภาวะแทรกซ้อนในเส้นเลือดขนาดเล็กในจอประสาทตา ซึ่งเป็นผลมาจากการที่ระดับน้ำตาลในพลาสมาที่สูงขึ้นมีผลต่อระดับน้ำตาลสะสม

ในเลือด (HbA_{1c}) ทำให้เกิดการคั่งของสาร Sorbitol ซึ่งแปลงสภาพมาจากน้ำตาลมีผลต่อการทำลายเซลล์ที่ผนังหลอดเลือดฝอยทำให้เกิดการกระตุ้น Protein kinase C และการหลั่งสาร Prostaglandin ทำให้การไหลเวียนของเลือดที่จอประสาทตาเปลี่ยนแปลงจึงอาจส่งผลให้ผู้ป่วยเบาหวานที่ควบคุมระดับน้ำตาลในเลือดไม่ได้และมีระดับน้ำตาลสะสมในเลือด (HbA_{1c}) ที่มีค่ามากกว่า ๗% มีโอกาสเกิดภาวะเบาหวานเข้าจอประสาทตามากกว่าผู้ป่วยเบาหวานที่สามารถควบคุมระดับน้ำตาลในเลือดได้ดีและมีระดับน้ำตาลสะสมในเลือด (HbA_{1c}) ที่มีค่าน้อยกว่า ๗%

ข้อเสนอแนะ

ดังนั้นในการคัดกรองและการเฝ้าระวังกลุ่มเสี่ยงของการเกิดภาวะเบาหวานเข้าจอประสาทตาในผู้ป่วยเบาหวาน ควรเน้นการให้ความรู้ทั้งในเรื่องการรับประทานอาหารและการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือดที่ส่งผลต่อระดับน้ำตาลสะสมในเลือด (HbA_{1c}) รวมถึงกระตุ้นให้ผู้ป่วยมีส่วนร่วมในการดูแลรักษาโรคด้วยตนเอง และทีมผู้ดูแลเบาหวานควรให้ผู้ป่วยเบาหวานได้รับการตรวจจอประสาทตาอย่างน้อยปีละครั้ง เพื่อเป็นการค้นหาผู้ป่วยในระยะเริ่มแรกและช่วยลดความรุนแรงของการเกิดภาวะเบาหวานเข้าจอประสาทตาได้ซึ่งการตรวจจอประสาทตาไม่ได้ช่วยป้องกันภาวะเบาหวานเข้าจอประสาทตา แต่สามารถป้องกันความรุนแรงที่อาจนำไปสู่ภาวะตาบอดได้

* * *

เกร็ดความรู้

รู้ไว้ไม่โดนหลอก แยกให้ออก “ธุรกิจขายตรงหรือแชร์ลูกโซ่”

สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค

เราจะรู้ได้อย่างไรว่า ธุรกิจลักษณะไหนคือ **ธุรกิจขายตรง** ลักษณะไหนคือ **แชร์ลูกโซ่** “**ธุรกิจขายตรง**” เป็นธุรกิจจำหน่ายสินค้าหรือบริการที่มีลักษณะเข้าถึงตัวผู้บริโภค โดยมีผู้ขายตรงมีชื่อตามกฎหมายว่า “ผู้จำหน่ายอิสระหรือตัวแทนขายตรง” เป็นผู้นำสินค้าหรือบริการไปอธิบายหรือสาธิตสรรพคุณของสินค้าให้ผู้บริโภคโดยตรง ไม่ต้องรอให้ผู้บริโภคเป็นผู้นำซื้อหาสินค้าเหมือนทั่ว ๆ ไป ซึ่งธุรกิจขายตรง มีกฎหมายรองรับโดยต้องจดทะเบียนประกอบธุรกิจขายตรงกับสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค ตามพระราชบัญญัติขายตรงและตลาดแบบตรง พ.ศ. 2545 ของ สคบ.

ในขณะเดียวกัน “**แชร์ลูกโซ่**” เป็นพฤติการณ์ที่มีการชักชวนให้ร่วมลงทุน โดยผู้ชักชวนมิได้ทำธุรกิจจริง เป็นการสร้างโปรไฟล์ให้มีความน่าเชื่อถือและจูงใจด้วยผลประโยชน์สูงในระยะอันสั้น มุ่งหาสมาชิกใหม่เพื่อนำเงินมาจ่ายผลตอบแทนให้สมาชิกเก่า แต่เมื่อใช้วิธีหมุนเวียนเงินหรือไม่สามารถหาสมาชิกมาลงทุนเพิ่มสุดท้ายมักปิดกิจการหนีไป และทำให้ผู้บริโภคได้รับความเสียหายจำนวนมาก แชร์ลูกโซ่ถือเป็นการฉ้อโกงหลอกลวงผู้บริโภค ซึ่งมีความผิดฐานฉ้อโกง ตาม พ.ร.บ. การกู้ยืมเงินที่เป็นการฉ้อโกงประชาชน พ.ศ. 2527 มีโทษจำคุกตั้งแต่ ห้าถึงสิบปีและปรับตั้งแต่ห้าแสนถึงหนึ่งล้านบาทและปรับอีกไม่เกินวันละหนึ่งหมื่นบาทตลอดระยะเวลาที่ยังฝ่าฝืนอยู่

ในยุคดิจิทัลมีจิวอาชีพใช้กลวิธีแบบใหม่ ๆ มาเพื่อหลอกลวงประชาชน ซึ่งอาศัยความต้องการหรือความหวังที่จะมีเงินมากขึ้น มีสุขภาพที่ดีขึ้น หลอกให้เชื่อใจ เพียงแค่ลงทุนเล็กน้อยก็จะสำเร็จได้ตามที่หวัง และหวังผลประโยชน์จะได้ผลตอบแทนสูง ธุรกิจลักษณะนี้มักใช้ข้อความโน้มน้าวใจชักชวนให้สมัครเป็นสมาชิกโดยใช้คำโฆษณาที่มีกลยุทธ์เกี่ยวกับ “เรื่องกิน เรื่องเที่ยวเรื่องเดียวกัน” “เที่ยวถูกแบบไฮโซ ที่นี้เท่านั้น” ยิ่งช่วยกระตุ้นความสนใจสมัครเป็นสมาชิก และให้ลงทุนตามเงื่อนไขเพื่อที่จะได้รับสิทธิประโยชน์นั้น หากลองคิดตามความเป็นจริงแล้ว ไม่มีการลงทุนใดในโลกที่สามารถรับประกันผลตอบแทนที่แน่นอนได้ แต่กลวิธีที่แยบยลหลอกลวงโดยใช้ความร่ำรวยอวด ทำให้โดนหลอกลวงต่อได้ง่าย การลงทุนในสินทรัพย์ใหม่ ๆ เช่น Forex หรือสกุลเงินดิจิทัล, ระดมเงินเข้าตลาดหุ้น มีข่าวให้เห็นตามสื่อออนไลน์ ไม่ว่าจะแชร์ออนไลน์หรือแชร์ลูกโซ่ มักจะมีลักษณะร่วมที่มีจิวอาชีพใช้เป็นเหยื่อเพื่อหลอกลวงหรือเชิญชวนให้คนลงทุนซึ่งเป็นภัยออนไลน์ที่ควรระวัง

สคบ. จึงขอเตือนประชาชนอย่าหลงเชื่อการลงทุนที่ชักจูงโดยผลประโยชน์สูงในระยะอันสั้น พิจารณาข้อมูลให้รอบด้าน หากถูกชักชวนให้ลงทุนโดยมิชอบด้วยกฎหมาย แจ้งเบาะแสที่ศูนย์บริการประชาชน ก.ล.ต. สายด่วน 1207 หรือพบปัญหาหรือมีข้อสงสัยไม่ได้รับความเป็นธรรม สามารถร้องเรียนได้ที่สายด่วน สคบ.1166 หรือทางออนไลน์ www.ocpb.go.th

www.ocpb.go.th

สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค ฝ่ายเผยแพร่วิชาการและพัฒนาเครือข่ายคุ้มครองผู้บริโภค

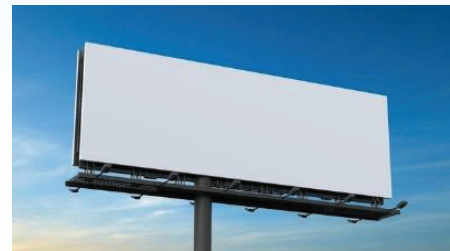
ป้ายโฆษณากับภาษีที่ต้องเสีย

นายกฤติกร แจ่มตระกูล นักประชาสัมพันธ์

“ภาษีป้าย” คือ ภาษีที่จัดเก็บจากป้ายโฆษณาสินค้าต่าง ๆ เช่น ป้ายชื่อ ยี่ห้อ หรือเครื่องหมายที่ใช้ประกอบการค้าหรือประกอบกิจการอื่นเพื่อหารายได้ หรือ โลโก้ บนวัตถุต่าง ๆ ที่ประกอบด้วยอักษร ภาพ ไม่ว่าจะป้ายทั่วไป ป้ายข้างทางด่วน ป้ายผ้าใบ รวมถึงป้ายไฟที่ใช้เพื่อหารายได้หรือการโฆษณา โดยผู้ที่เป็นเจ้าของป้ายที่นำมาติด จะต้องเป็นผู้ที่เสียภาษีป้าย ไม่ว่าจะป้ายขนาดเล็กหรือขนาดใหญ่ ซึ่งมีการคิดมูลค่าตามพื้นที่โดยคำนวณเป็นตารางเซนติเมตรและมีอัตราที่ต่างกันตามประเภท เช่น ภาษาไทย อย่างเดียว ภาษาไทยปนต่างประเทศ มีภาพหรือเครื่องหมาย มีส่วนเคลื่อนไหวได้หรือ เปลี่ยนข้อความได้ ฯลฯ ซึ่งจะมีราคาต่างกัน ในกรณีที่ไม่มีกรยื่นแบบแสดงรายการภาษีป้าย หรือเจ้าหน้าที่ไม่สามารถหาเจ้าของป้ายได้ ให้ถือว่าผู้ครอบครองป้ายนั้นเป็นผู้เสียภาษี หรือถ้าหากไม่สามารถหาตัวผู้ครอบครองป้ายได้ หากป้ายติดอยู่ที่ไหน เช่น หน้าอาคาร บนที่ดินที่ติดตั้ง ให้ถือว่าเจ้าของสถานที่นั้น ๆ เป็นเจ้าของป้ายและมีหน้าที่ต้องเสียภาษีป้าย

พระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ. 2510 และที่แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา 6 กำหนดว่า “ป้ายที่ต้องเสียภาษี คือ ป้ายที่แสดงชื่อ ยี่ห้อ เครื่องหมายการค้าที่ใช้ในการโฆษณาเพื่อหารายได้ ไม่ว่าจะแสดงเป็นอักษร ภาพ หรือเครื่องหมายที่เขียน แกะสลัก บนวัสดุต่าง ๆ” กฎหมายมีข้อยกเว้น กำหนดให้เจ้าของป้ายไม่ต้องเสียภาษีป้าย 13 ป้าย ดังนี้ (1) ป้ายที่แสดงไว้ ณ โรงละคร สถานที่แสดงดนตรีหรือสถานที่ สำหรับฉายภาพยนตร์ (2) ป้ายที่แสดงไว้ที่สินค้าหรือสิ่งบรรจุสินค้า (3) ป้ายที่แสดงไว้ในบริเวณงานที่จัดขึ้นเป็นครั้งคราว (4) ป้ายที่แสดงไว้ที่คนหรือสัตว์ (5) ป้ายที่แสดงไว้ในอาคารที่ใช้ประกอบการค้าประกอบกิจการอื่น หรือภายในอาคารซึ่งเป็นรโหฐาน เพื่อหารายได้ แต่ป้ายต้องมีพื้นที่ไม่เกิน 3 ตารางเมตร ที่กำหนดในกฎกระทรวง (6) ป้ายของราชการส่วนกลาง ราชการส่วนภูมิภาค หรือราชการส่วนท้องถิ่น ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (7) ป้ายขององค์การที่จัดตั้งขึ้น ตามกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งองค์การของรัฐบาล และหน่วยงานที่นำรายได้ส่งรัฐ (8) ป้ายของธนาคารแห่งประเทศไทย ธนาคารออมสิน ธนาคารอาคารสงเคราะห์ ธนาคารเพื่อการสหกรณ์ และบริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย (9) ป้ายของโรงเรียนเอกชน ตามกฎหมายว่าด้วยโรงเรียนเอกชน หรือสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ที่แสดงไว้ ณ อาคารหรือบริเวณของโรงเรียน หรือสถาบันอุดมศึกษาเอกชนนั้น (10) ป้ายของผู้ประกอบการเกษตรซึ่งค้าผลผลิตอันเกิดจากการเกษตรของตน (11) ป้ายของวัด หรือผู้ดำเนินกิจการเพื่อประโยชน์แก่ศาสนาหรือการกุศลสาธารณะ (12) ป้ายของสมาคม หรือมูลนิธิ (13) ป้ายตามที่กำหนดในกฎกระทรวงฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2535) ให้เจ้าของป้ายไม่ต้องเสียภาษีป้ายได้แก่ ป้ายที่ติดตั้ง หรือแสดงไว้ที่รถยนต์ส่วนบุคคล รถจักรยานยนต์ รถบดถนน หรือรถแทรกเตอร์ ตามกฎหมายว่าด้วยรถยนต์ และ ป้ายที่ติดตั้งหรือแสดงไว้ที่ล้อเลื่อน ตามกฎหมายว่าด้วยล้อเลื่อน และที่สำคัญเมื่อท่านจะเลิกใช้ป้ายจะต้องไปแจ้งสำนักงานเขต หรือ ที่ว่าการอำเภอด้วย ไม่ใช่เลิกไปเฉย ๆ เพราะไม่เช่นนั้นอาจเสียค่าปรับหรือเสียภาษีฟรี ๆ

www.ocpb.go.th

สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค ฝ่ายเผยแพร่วิชาการและพัฒนาเครือข่ายคุ้มครองผู้บริโภค

วันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๖๗ เวลา ๑๔.๓๐ น. พล.ต.อ.ต่อศักดิ์ สุขวิมล ผบ.ตร. พร้อมด้วย พล.ต.ท.ประจวบ วงศ์สุข ผู้ช่วย ผบ.ตร. รรท.รอง ผบ.ตร., พล.ต.ท.สำราญ นวลมา ผู้ช่วย ผบ.ตร. และ พล.ต.ท.วรวิทย์ ญาณจินดา ผบก.สปพ. ลงพื้นที่ประชุมติดตามสถานการณ์ เหตุระเบิดหน้าแพลตฟอร์มที่พักข้าราชการตำรวจ สภ.บันนังสตา จ.ยะลา หลังจากนั้น ผบ.ตร. และคณะ เดินทางไปเยี่ยมข้าราชการตำรวจ และประชาชนที่ได้รับบาดเจ็บจากเหตุดังกล่าว ที่พักรักษาตัวอยู่ที่โรงพยาบาลยะลาสิริรัตนรักษ์ จำนวน ๑๒ คน เป็นข้าราชการตำรวจ ๑๑ คน และประชาชน ๑ คน

วันที่ ๒๘ กรกฎาคม ๒๕๖๗ เวลา ๐๘.๓๐ น. พล.ต.อ.กิตติรัฐ พันธุ์เพ็ชร รอง ผบ.ตร. และภริยา, พล.ต.ท.นิรันดร เหลี่ยมศรี ผู้ช่วย ผบ.ตร., พล.ต.ท.โสภณรัชต์ สิงหจารุ ผู้ช่วย ผบ.ตร., พล.ต.ท.ภาคภูมิภักดิ์ สัจจพันธุ์ ผู้ช่วย ผบ.ตร. และ พล.ต.ท.ธนายุทธ์ วุฒิจรัสธารงค์ ผู้ช่วย ผบ.ตร. ได้เดินทางมาลงนามถวายพระพรชัยมงคลพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ณ ศาลาหทัยสมาม ในพระบรมมหาราชวัง